Lumile de dincolo de lume

MIHAELA DOROBANȚU

DANSUL PLOII

Elementul oarecum șocant pe care l-au realizat unii dintre aceia care cercetează istoria și încearcă să localizeze urmele acestor lumi dispărute, este că următoarea prăbușire majoră ar putea foarte bine să fie cea care se va petrece... în noi! În noi ca ființe, în conștiința noastră – cea individuală și cea planetară – în modul nostru de gândire. Lucruri vechi, obișnuite, care nu mai sunt aceleași; vechi relații care se modifică; idei noi care impun părăsirea unor structuri vechi – o perturbare generală a ființei noastre. Explorarea necunoscutului, mai ales a celui care se află în noi, este departe de a fi una ușoară sau fără riscuri importante.

Și toate acestea, de ce? Oare pentru că parcurgerea propriului nostru cutremur intern – mai dramatic poate decât cele care au distrus continente și civilizații – ar putea declanșa energii pe care nici nu ni le bănuim, accelerând astfel recuperarea vechii cunoașteri pierdute? Acesta este unul din lucrurile pe care îl iau în considerație cercetătorii actuali ai lumilor de dincolo de noi. În particular, ei scot în evidență atitudinea față de Pământ – „reluarea legăturii" cu el ar putea fi elementul care să trezească în noi, dacă vreți, „amintirile pierdute". De multe ori adânc ascunse în memoria colectivă a popoarelor actuale sau trecute. Una din soluții fiind de altfel revenirea pe exact aceleași terenuri, pentru a experimenta aceleași vechi energii.

Spuneam într-unul din episoadele trecute că există un punct de vedere conform căruia americanii nativi ar fi descendenți direcți ai lemurienilor. Acești americani mai practică încă și astăzi un vechi dans, numit dansul ploii. Credința generală este că ar fi un dans destinat invocării ploii – un fel de „caloianul" al băștinașilor de pe continentul american. Dar semnificația sa inițială, adevărata sa semnificație, a fost cu totul alta: departe de a fi vorba de un simplu dans de invocare, de chemare a ploii, Dansul Ploii era destinat în vechime intrării în comuniune cu mediul înconjurător. Nu pentru că aveau nevoie de ploaie dansau ei, ci pentru a „simți" energia din mediu; aceasta îi determina să execute un dans împreună cu tot ce era împrejur, scopul declarat fiind invocarea ploii. Era, dacă vreți, un fel anume de a „simți" Pământul și, de ce nu, de a deschide un canal de acces la vechea cunoaștere.

Cu 5000 – 6000 de ani în urmă exista în aceeași zonă americană un „Popor al șerpilor". Ei sunt astăzi considerați a fi fost descendenți direcți ai Lemurienilor, mai mult, ai acelora destinați păstrării vechii cunoașteri, vechii înțelepciuni. De unde și șarpele ales ca simbol – figura sa reprezentând în multe mitologii înțelepciunea...

PEȘTERA ȘURA MARE

grandios fenomen carstic

IOANA PROCA-FLORIA

Săpată în placa de calcare tectonice cu care se continuă la suprafață cristalinul versantului sudic al Munților Sebeș, *Peștera Șura Mare* – este considerată datorită complexității sistemului, al proporțiilor și al speleotemelor – pe cât de rare pe atât de impresionante – unul din cele mai grandioase fenomene carstice din România. Zona este puternic brăzdată de peșteri, majoritatea active, străbătute de apele subterane ale pâraielor care curg în cristalin și apoi pătrund în placa de calcar, fiind bogat împodobite cu concrețiuni. Monumentala *ȘURA MARE* și interesanta Cioclovina cu Apă, în care au fost descoperite podoabele de chihlimbar și bronz din epoca Hallstattiană, alături de celelalte peșteri din această zonă, alcătuiesc o adevărată comoară pentru patrimoniul științific al mediului subteran din țara noastră.

Accesul spre peștera Șura Mare este posibil cu trenul prin halta Ponor (linia Petroșani-Simeria), de unde, cu piciorul, se străbate satul Ponor iar apoi Ohaba. Urcând pe defileul Văii Ohaba – drum foarte dificil când apele sunt crescute – după aproape o jumătate de kilometru se ajunge la gura peșterii. După parcurgerea a peste 2000 m distanță de la intrare, te întâmpină frumoasele baldachine în formă de ciuperci. Galeria activă unică are o lungime de 3143 m iar intrarea este monumentală. Se pătrunde destul de greu printre blocuri imense, apoi se traversează un lac. Ajunși cu greu în prima sală de mari proporții, cu tavanul de 40 m înălțime, vom avea prilejul să aflăm că aici au fost găsite resturi de ceramică neolitică și oase de animale domestice. În partea de est a sălii, galeria cursului subteran își reia direcția spre nord, fiind presărată cu dorne a căror adâncime nu trece de 2 m. Până aici nimic spectaculos. De-abia după parcurgerea a 1200 m apar formațiunile de calcit de mari proporții. Ele sunt formate dintr-o „pălărie" sprijinită de pereții galeriei, din care se lasă să curgă în jos un baldachin ce atinge nivelul apei. Franjurile sunt colorate în galben ruginiu și alb, aceste formațiuni provocând o adevărată încântare. Trecerea greoaie, când pe deasupra când pe dedesubtul „ciupercilor", face ca drumul să fie obositor iar înaintarea anevoioasă. Și totuși... După 2300 m distanță de intrare, ajungem în *Sala Mare* a peșterii care răsplătește cu prisosință eforturile depuse. Peștera *Șura Mare* este unică în țară și pentru adăpostirea celor mai numeroase colonii de lilieci în hibernație. Dolinele săpate de apă în placa de calcar dau peisajului o înfățișare rar întâlnită. Turiștii pot admira doar intrarea monumentală și sala de la intrare, deoarece este greu să se încumete a pătrunde în interior.

Dispăruta civilizație

Moche

IRINA STOICA

O extraordinară descoperire arheologică, privitoare la Civilizația Moche a fost făcută în situl Dos Cabezas din Peru. Despre această civilizație, care a cunoscut înaintea incașilor câteva secole de înflorire, se știu foarte puține lucruri. Nu i se cunoaște nici originea, nici destinul, de aceea o mască funerară de aramă, admirabil conservată, a fost un pas important în cercetările care au urmat. Acest „bol" de metal care acum o mie cinci sute de ani a acoperit fața unui om mort a dus la dezgroparea celor mai bogate morminte descoperite vreodată în Peru.

Acești „moche" se stabiliseră în văile fluviale de-a lungul coastelor peruane de nord între anii 100 și 800. Principalele lor surse de hrană erau agricultura și pescuitul. Erau constituiți într-un sistem ierarhic destul de strict și au construit canale, palate și temple. În ciuda absenței unui sistem de scriere, ei au lăsat multe dovezi ale gustului lor artistic: vase de ceramică, țesături elaborate, picturi murale îndrăznețe colorate, misterioase obiecte de aur, argint și aramă. Într-o regiune unde jefuitorii de morminte au devastat totul, vreme de patru secole, s-au găsit însă trei locașe funerare unde aceștia n-au putut ajunge. În exterior fiecare cameră mortuară are o mică statuie de aramă reprezentând ocupantul principal al mormântului. Studiindu-se resturile scheletelor s-au găsit și trei adevărați „uriași". Față de locuitorii obișnuiți care aveau între 1,47-1,67 m, aceștia aveau între 1,75-1,82 și o vârstă în jur de 22 de ani. Muriseră probabil la interval de o lună unul de altul și cercetătorii presupun că sufereau de o boală genetică ducând la alungirea oaselor.

Principalii ocupanți ai mormintelor erau însoțiți de slujitori sacrificați, capete de lama, urcioare și alte vase de ceramică, figurine de aramă. Ei purtau măști, bastoane, sulițe și alte însemne ale puterii, iar vasele din jur aveau de multe ori forme fantastice de oameni sau animale. Dominante erau imaginile liliecilor, importante simboluri Moche, care apar mai ales acolo unde este vorba de sacrificii umane.

Masca funerară cu ornamentele ei de scoici, cea care a dus la descoperirea mormintelor, aparținea fără îndoială unei persoane importante care asistase la ritualul sacrificiului. O dovedesc armele găsite în mormântul său, resturile tunicii pe care apare o siluetă brodată având capul, mâinile și picioarele aurite, bijuteriile și coifurile cu forme diferite.

Războinic sau demnitar, omul cu mască reprezintă una dintre multele enigme ale unei civilizații apuse înainte de a-și dezvălui tainele.

Viitorul aparține spațiului

Din nou spre Marte cu... MARS ODYSSEY!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Peste circa o săptămână, la 7 aprilie a.c., este programată lansarea robotului marțian MARS ODYSSEY, care încă de la începutul anului a trecut cu succes testele de montaj, integrare echipamente și funcționare în laboratoarele Centrului spațial de la Houston și cele ale Centrului Kennedy ale NASA. Echipamentele științifice de la bordul sondei marțiene Mars Odyssey sunt destinate, în principal, pentru luarea și transmiterea de fotografii cu rezoluții ridicate a suprafeței planetei și măsurării unor radiații existente în spațiul din vecinătatea planetei Marte.

MARS ODYSSEY va ajunge la destinație în ziua de 20 octombrie a.c. și este programat să efectueze de pe orbita circummarțiană o misiune științifică de doi ani, în cadrul căreia va fotografia suprafața planetei și va monitoriza și înregistra radiațiile din atmosfera înaltă a planetei.

Una din problemele care se speră că va fi soluționată privește puternicul câmp magnetic marțian care acționează în atmosfera înaltă a „Planetei roșii", denumită adesea ionosfera marțiană, care formează o barieră importantă față de acțiunea de erodare a atmosferei marțiene de către așa-numitul vânt solar, respectiv radiația de particule având energii ridicate lansate de Soare și foarte intense în perioadele de erupții solare; pornind de la informațiile obținute de la reflectometrul instalat pe sonda MARS GLOBAL SURVEYOR, dr. fiz. D. Mitchell de la Laboratoarele de științe spațiale Berkeley ale Universității din California, a stabilit profilul ionosferei marțiene, din care a rezultat că această zonă este mai extinsă în altitudine în regiunile unde planeta poseda un câmp magnetic mai puternic. Dr. Mitchell speră că noua misiune îi va aduce noi informații menite să contribuie la verificarea ipotezelor sale, și, mai ales, să poată stabili în ce măsură acest proces de erodare a atmosferei sub acțiunea vântului solar este responsabil de pierderea atmosferei Planetei Roșii...

Cu această ocazie doresc să reamintesc faptul că, în interiorul „ferestrei marțiene" din perioada 27 iunie – 17 iulie 2003, o rachetă BOEING DELTA II va lansa spre Marte două module robotizate MARS EXPLORER, destinate să aducă pe suprafața Planetei Roșii două electromobile, fiecare având circa 50-60 kg, construite tot de BOIENG pentru „numai" 68 milioane $ și dotate cu aparate pentru recoltare de eșantioane de sol marțian și care vor servi pentru cercetări de climatologie, areologie și hidrologie pe Marte...

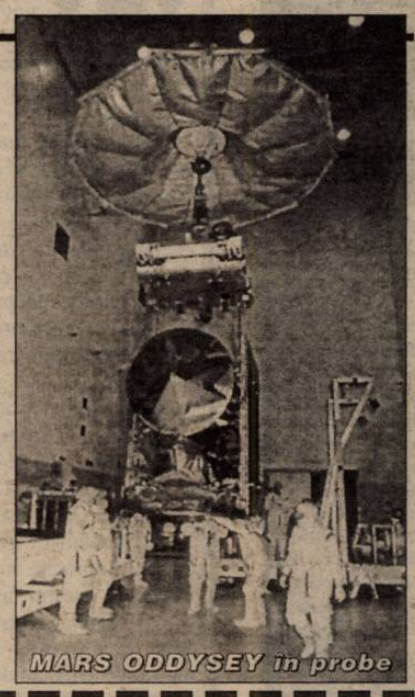

MARS ODDYSEY în probe

Orașele caracatițelor

DUȘMANII CALMARILOR URIAȘI

Un cefalopod bizar

În 1957, biologul Forrest Wood, curatorul Muzeului „Marineland" din Florida, a descoperit în arhivă un ziar din 1896, ce relata întâmplarea. După câțiva ani de cercetări intense, Wood a găsit nu numai toate articolele lui Verrill despre acest caz, dar și un borcan în care fuseseră conservate câteva eșantioane din trupul cefalopodului, păstrate în colecțiile Institutului Smithsonian. A urmat o adevărată aventură, nu rareori amuzantă descrisă pe larg de revista „OMNI" (ianuarie 1983): biologul marin Joseph Gennaro de la Universitatea din Florida a reușit să convingă institutul să-i trimită o parte din conținutul vasului, iar analizele sale microscopice și de laborator au dovedit că mostrele aveau celulele grupate în straturi consecutive, deschise și respectiv închise la culoare, caracteristice doar cefalopodelor. Publicând împreună cu Wood un articol despre această descoperire (*„Natural History"*, 1971), Gennaro a primit imediat o scrisoare foarte „contondentă" din partea Institutului Smithsonian, care îl informa că în borcan se află grăsime putrezită de balenă (conform registrelor sale) și cerea intempestiv să-i fie înapoiate eșantioanele. Biologul din Florida a ignorat cu stoicism trăsnetele olimpiene ale Institutului și a trimis un fragment din mostrele incriminate biologului Roy Mackal de la Universitatea din Chicago, rugându-l să-l analizeze biochimic, fără a-i spune despre ce este vorba. Mackal a efectuat analiza (ce nu-i permitea să identifice animalul de la care fusese obținut eșantionul), constatând existența în acel țesut a unei concentrații neobișnuite de colagen (substanță cu rol de suport și sporire a rezistenței corpului), ceea ce, evident, nu putea să apară decât în cazul unui cefalopod gigantic, al cărui trup este lipsit de schelet, spre deosebire de acela al balenelor. Institutul Smithsonian a preferat să nu răspundă articolului ulterior, în care Gennaro se întreba cu nevinovăție cum este posibilă prezența colagenului în „grăsimea de balenă" veche de câteva decenii...

Atacul

Cefalopodul eșuat în 1896 trebuie să fi avut o forță impresionantă, căci se cunosc destule exemple în care animalele de talie mică sau medie din aceste specii au demonstrat o putere ieșită din comun. Astfel, zoologul japonez Katsuya Tago amintea despre scufundarea, în 1937, a unui vas de pescuit, peste care s-a prăbușit un calmar lung de vreo 6 m ce sărise din apă și, în cădere, a spart fundul navei cu greutatea sa considerabilă. La 25 martie 1941, cargoul englez *Britannia* a fost scufundat de crucișătorul auxiliar german *Santa Cruz* în Oceanul Atlantic, la jumătatea drumului dintre Africa Occidentală și Brazilia. Nava germană a plecat fără a-i lua în seamă pe cei doisprezece marinari britanici ce scăpară agățându-se de un ponton plutitor; în cele șase zile pe care le-au petrecut pe mare au pierit nouă oameni, ultimii trei fiind salvați de un vas spaniol. Supraviețuitorii au povestit cum, încă din prima noapte, au fost atacați de un calmar uriaș, care a răpit un marinar. Unul dintre cei trei, locotenentul Kox, fusese și el cuprins de tentaculele monstrului, dar, dintr-un motiv de neînțeles, acesta renunțase să-l mai tragă la fund. Ventuzele sale îi smulseseră însă ofițerului englez bucăți groase de carne, cu un diametru de 3-4 cm și rănile s-au vindecat abia după câțiva ani de tratament. După dimensiunea ventuzelor, naturaliștii britanici au calculat că lungimea calmarului nu depășea 9 m, aceasta fiind probabil și cauza pentru care „se mulțumea" cu o singură pradă pe noapte. După al doilea război mondial, mai mulți calmari uriași au ajuns în mâinile oamenilor de știință, unii dintre ei fiind vomați întregi de caşaloții bătrâni vânați de baleniere. Astfel, un exemplar de 10,35 m a intrat, în 1952, în posesia zoologilor britanici W. Riss și D. Moll, iar un deceniu mai târziu, alt cefalopod, lung de 10,50 m, a fost scos din stomacul unui cașalot prins în apropierea Insulelor Azore, în prezența naturalistului englez Robert Clarke.

Lucrurile se liniștesc

Până la sfârșitul secolului al XIX-lea, când progresul înregistrat în construcția navală (mărirea tonajului la mii sau chiar zeci de mii de tone, apariția motorului cu abur, apoi a celui Diesel, a propulsiei prin elice și a vaselor construite integral din metal, sporirea vitezei și manevrabilității vapoarelor) și perfecționarea armamentului de bord (apariția torpilelor, plasarea artileriei în turele blindate, înlocuirea ghiulelelor cu obuze etc.) au transformat vasele, fie ele civile, fie militare, în realizări tehnologice puțin susceptibile de a ceda furiei naturii (indiferent dacă este vorba de furtuni sau monștri marini), calmarii giganți nu au avut dușmani redutabili în mări și oceane, cu excepția caşaloților și a orcilor.

DAN APOSTOL

Amprente ale spiritualității noastre

Biserica din Hinchiriș

Satul Hinchiriș din județul Bihor se mândrește cu o biserică de lemn despre care bătrânii din sat spun că a fost înălțată pe la mijlocul secolului al XVI-lea. Din afirmațiile acestora, reiese că în anul 1925, când a fost renovată biserica, a fost descoperit un document din care reieșea că locașul a fost construit cu 363 de ani în urmă. Documentul respectiv s-a pierdut probabil, iar starea bisericii făcea ca vechimea acesteia să nu poată fi apreciată mai departe de secolul al XVIII-lea.

Desigur că în Hinchiriș exista un așezământ religios foarte vechi, lucru confirmat parțial prin menționarea în localitate a unui manuscris din 1712, dar știindu-se că satul a fost sistematizat în 1773, când casele au fost aliniate pe firul apei ce trecea prin sat, este posibil ca atunci să se fi construit sau numai renovat biserica având hramul „Înălțarea Domnului". O cercetare din 1756 confirmă faptul că locașul exista și că „satul a construit biserica". Aceasta – nouă sau restaurată – a fost pictată în interior în 1776, la trei ani după alinierea satului. În anul 1926 însă, biserica a fost restaurată de niște meșteri mai puțin pricepuți care i-au schimbat înfățișarea. Turnul a fost modificat, adăugându-i-se două porțiuni în formă de bulb la vârf și la baza săgeții, și a fost învelit cu tablă. Nava bisericii a fost și ea acoperită cu țiglă „horjită", ferestrele au fost lărgite, iar în interior, în partea de vest a naosului și deasupra tindei s-a adăugat „corul". Ancadramentul ușii naosului este frumos ornamentat cu rozete și șiruri dantelate, cioplite cu colțișori dar pictura interioară a fost distrusă de vreme, păstrându-se numai câteva fragmente pe pereții altarului. Remarcabile sunt însă ușile diaconești, pictate pe pânză groasă, înrămată în lemn, pe cea dinspre sud, reprezentându-l pe Sfântul Ioan Zlataust, existând și inscripția „Ano Domini 1776".

Exteriorul este ornamentat cu cheotori și crestături complicate, un brâu median și cruci de lemn, atârnate în memoria celor căzuți în primul și al doilea război mondial.

Biserica păstrează pe lângă două remarcabile icoane, pe lemn, alte 12 de sticlă, care însă multă vreme au fost ținute fără a fi expuse. Există, de asemenea, și câteva cărți vechi, de mare valoare pentru viața spirituală a celor de aici și din întreaga țară.

IRINA STOICA

ISTORIA unui imperiu necunoscut

DORIN MĂRAN

Tiwanaku, un oraș aflat la 4000 metri altitudine pe platourile Anzilor, a fost centrul uneia din cele mai înfloritoare civilizații precolumbiene. Și, paradoxal, una dintre cele mai puțin cunoscute. Recentele cercetări arheologice întreprinse de specialiști americani de la Universitatea din Chicago au permis reconstituirea istoriei acestui oraș cu o cultură care a atins în câteva secole un înalt grad de dezvoltare. Și asta în condițiile în care populația din Tiwanaku, constituită exclusiv din agricultori și crescători de animale, nu cunoștea scrisul, nu descoperise roata și nu avea cunoștințe în domeniul prelucrării fierului. Primele comunități din regiune s-au constituit în secolul al X-lea î.Ch., erau alcătuite din crescători de lama și trăiau în locuințe săpate în pământ. Aceste comunități se dezvoltă până în secolul al XI-lea era noastră, constituind primul imperiu al Anzilor până la venirea incașilor. O civilizație care se naște o dată cu Roma și dispare în momentul în care Gengis Khan intră în Europa. În perioada sa de apogeu, Tiwanaku se întinde de la țărmurile lacului Titicaca până la litoralul Oceanului Pacific, înglobând o parte importantă din zonele montane din Peru, Chile și Argentina. Dezvoltarea economică a fost favorizată de apa lacului Titicaca, o mană cerească pentru agricultură, irigarea terenurilor favorizând extinderea culturilor de porumb sau a cartofului. Analiza datelor arheologice a relevat faptul că în cursul secolelor sistemul agricol s-a confruntat cu fenomenul supraexploatării terenurilor, degradându-se datorită condițiilor climatice defavorabile. În secolul I era noastră, această societate începe să se structureze în jurul unor instituții de stat foarte centralizate care vor da naștere orașului monumental Tiwanaku a cărui putere va influența celelalte state din vecinătate, cum ar fi Huari, situat pe teritoriul statului Peru sau Nazca, a cărui cultură a devenit celebră datorită

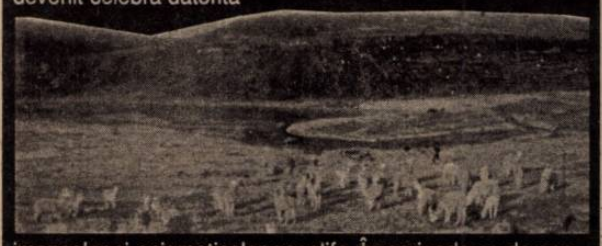

imenselor și enigmaticelor geoglife. În perioada sa de apogeu orașul Tiwanaku se întindea pe o suprafață de 6 kilometri pătrați și avea o populație de 30000 de locuitori. Construcțiile din acea epocă, ale căror secrete de fabricație erau ținute secret iau o mare amploare: monumente de dimensiuni colosale realizate din blocuri de piatră, de la câteva sute de kilograme la câteva tone fiecare, aduse din cariere îndepărtate și asamblate prin îmbricare, fără a se folosi nici un liant, clădiri destinate elitelor, ornate cu sculpturi... Printre monumente figura impozanta Poartă a Soarelui flancantă de o sculptură reprezentând un zeu cu sceptru, o personalitate a zeului Soare, motiv religios care va traversa următoarele secole până la civilizația incașă.

(Va urma)

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

FURTUL MARILOR SECRETE tehnico-științifice

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche și A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Aspectele legate de cercetarea științifică, strategică și militară interesează, de asemenea, în modul cel mai înalt și cel mai statornic. A intra în posesia unor informații importante, de noutate înseamnă economie de timp și de mijloace și nu în ultimul rând a câștiga priorități și prestigiu în competiția cu adversarii.

Una dintre marile priorități ale spionajului rusesc a constituit-o și o constituie, în continuare, cercetarea în probleme nucleare. Imediat după încheierea celui de-l doilea război mondial, între U.R.S.S. și S.U.A. a început o luptă aprigă pentru recuperarea savanților folosiți de Germania pentru proiectul bombei atomice și a rachetelor purtătoare. Atât rușii cât și americanii cunoșteau că germanii experimentaseră „avionul rotund" sau „farfuria zburătoare".

Un număr însemnat de specialiști germani au fost capturați de Armata Roșie și preluați de G.R.U., între care și generalul Dornberger, renumit pentru preocupările sale în domeniul rachetelor. Specialiștii germani capturați de ruși lucraseră împreună cu cei capturați de americani. Urmare a acestui fapt a fost aceea că, pe lângă soții Rosenberg, aproape toate figurile importante de la Centrul de Cercetări de la Los Alamos din S.U.A. au devenit furnizori ai secretelor atomice către Moscova: Openhaimer, Leo Sziland, Allan Nunn May, Klauss Fuch ș.a.

În 1945, prin trădarea lui Igor Guzenko, ofițer cifror la Ambasada sovietică din Canada este descoperită o vastă rețea organizată în vederea obținerii de informații din domeniul nuclear.

Savantul englez Allan Nunn May, fizician atomist, în 1945 transmitea în acea perioadă informații despre cercetările nucleare, precum și eșantioane de uraniu U 235 și U 233 sustrase din laboratorul unde lucra. Klauss Fuchs este condamnat, în 1950, pentru același lucru. În 1950 și 1951 sunt cercetați și condamnați pentru furnizare de informații din domeniul cercetării nucleare Harry Gold și David Greenglass iar soții Julius și Ethel Rosenberg sunt condamnați la moarte și executați în 1953.

În 1964, în Marea Britanie este depistat reprezentantul comercial sovietic Vladimir Solomatin încercând să obțină mostre ale unui echipament electronic ce era interzis la export.

În 1965 din Canada sunt expulzați doi diplomați: Bîskov și Poluskin, care erau interesați să obțină informații industriale și tehnice.

În 1968, în Germania se stabilește că un mare savant și om de încredere, Josef Eitzenberg, căruia i se încredințase să realizeze un important cod pentru N.A.T.O. și sisteme navigaționale pentru avioanele germane, a lucrat, timp d 10 ani, ca agent K.G.B.

În 1969, în Japonia, este arestat un student indonezian ce furase secrete industriale. Respectivul studiase anterior la Moscova.

În 1971, un inginer francez, Dimitri Volokov, care lucra în cadrul programului energiei atomice, recunoaște că a furnizat sovieticilor timp de 10 ani numeroase documente și date tehnice. Primul ministru al Franței, Pierre Messmer avea să declare ulterior în legătură cu acest caz, că el a afectat serios eficiența forței nucleare franceze.

Ulterior, mai multe servicii de informații, între care cele americane, canadiene, engleze și germane sesizează faptul că rețelele de informații rusești își axează activitatea în mod deosebit pe obținerea de secrete industriale, de documentații și tehnologii. Între țintele predilecte ale spionajului informatic al FAPSI (Agenția Federației Ruse pentru Spionaj Electronic) Pentagonul ocupă un loc special.

Canalul de televiziune A.B.C. a anunțat joi, 4 martie 1999, că pirateria informatică rusă este favorizată de un spion infiltrat la Pentagon. Fataliștii americani s-au și grăbit să afirme că rușii ar putea declanșa rachetele nucleare americane, folosindu-se de Internet!

Maimuțe

pe post de zilieri

Cu puțin timp în urmă un fermier thailandez, îngrijorat de perspectiva de a plăti sezonieri pentru culesul fructelor, s-a gândit că ar fi mai rentabil să folosească maimuțe pentru această muncă. A cumpărat 20 de maimuțe și a început să le inițieze în tehnica culesului. A început cu nucile de cocos. Nu i-a fost deloc ușor. Cu o nucă de cocos în mână trecea prin fața fiecărei maimuțe și o striga pe nume. Dacă apuca nuca de cocos și o rupea, animalul primea nota zece. Conștient că niciodată aceste maimuțe nu vor putea înlocui în totalitate omul, inventivul fermier e sigur că maimuțele nu vor solicita mărire de salariu și nici nu vor face grevă, oricât de multe fructe ar culege. (I.P.)

Cu copilul

LA NUNTĂ!

Dawn și Wayne erau prieteni de foarte multă vreme și timp de peste șapte ani s-au supus celor mai stricte tratamente pentru a putea avea un copil. Și, în sfârșit, Dawn a rămas însărcinată. Cei doi s-au hotărât imediat să se căsătorească – Dawn având 30 de ani, iar viitorul soț cu cinci mai mult. Au stabilit ziua, au făcut invitațiile, numai că în dimineața marelui eveniment... s-au declanșat durerile facerii, chiar dacă acest lucru se întâmpla cu o lună mai devreme. Așa că, la ora 5.50, Dawn a născut-o pe Kiara, o superbă fetiță de peste 3 kg. „Sunt convinsă că a vrut să fie cu noi în ziua noastră cea mare", spunea tot timpul râzând fericita mămălogodnică!

Așa că, la 11.30, realizând că momentul începerii ceremoniei se apropie, Dawn și-a luat fetița și a părăsit maternitatea cu destinația... biserică! Doar o scurtă abatere pentru a se schimba, cinci minute pentru a o pregăti pe Kiara, apoi rapid la coafor, alte câteva minute pentru a o mai hrăni o dată pe Kiara, apoi a apărut radioasă, surprinzând toată lumea prin... absența burții și prin neobișnuita „domnișoară

de onoare", probabil cea mai tânără care a asistat vreodată la o căsătorie! Iar Kiara a fost pe tot parcursul slujbei la fel de cuminte ca... la naștere. Într-adevăr, parcă știind ce „treburi importante" are mămica, i-au trebuit doar 15 minute să vină pe lume! Ca să nu mai vorbim că întregul personal al spitalului a fost consternat când Dawn i-a rugat să o ajute și să se grăbească puțin pentru că trebuie să ajungă la biserică pentru a se căsători. Foarte mândru, tăticul, Wayne, angajat la o firmă de servicii de protecție, i-a telefonat mamei sale pentru a-i spune că vor veni la nuntă... cu copilul, dar mama a crezut că doar glumește. Ajunsă la biserică, a avut bine înțeles cel mai mare șoc al vieții sale. Iar Kiara, cuminte, îndeplinindu-și cu brio rolul de „participant de onoare", a acceptat grațioasă să fie trecută prin brațele tuturor rudelor. „A fost cel mai frumos cadou de nuntă pe care ni-l puteam dori", aveau să spună după ceremonie cei doi părinți, mai fericiți probabil ca nimeni altul în întreaga lume... *(M.D.)*

Cum să furi un...

ELEFANT

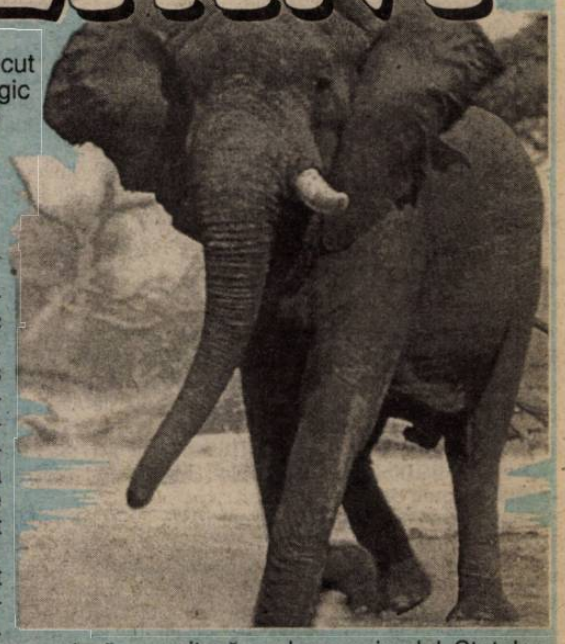

La 1 aprilie anul trecut paznicii unui parc zoologic din sudul Statelor Unite au remarcat lipsa unui elefant asiatic, un animal rar, fiind protejat de lege. Cercetările au demarat imediat și animalul nu a fost găsit decât la începutul acestui an. Se afla în Mexic și era vedeta unui circ. Numărul său – un dans în două picioare în sunet de armonică – îi încânta pe micuții spectatori, dar era în totală contradicție cu legile prevăzute pentru acest fel de animale.

Cu toții s-au întrebat cum a putut ajunge elefantul atât de departe. Patronul circului a recunoscut că nu i-a fost ușor să-l aducă în Mexic deoarece cântărea trei tone. Problema nu a fost la ieșirea din rezervație, unde trailerul care transporta animalul nu a uimit paznicii, fiind obișnuiți cu acest gen de mașini care circulă des în zonă, ci la graniță. Pentru aceasta a trebuit să convingă un ofițer de la vamă, dintre cei „obișnuiți" cu trecerile ilegale, căruia i-a plătit 4500 de dolari. Acum patronul este nevoit să cedeze animalul Statelor Unite și să plătească o amendă substanțială. El consideră că banii luați pe cele câteva spectacole pe care a apucat să le dea nu-i acoperă cheltuielile, date fiind, pe lângă banii amintiți și costurile întreținerii și dresajul elefantului. Este însă destul de mulțumit că nu a mai încasat și ceva închisoare pe deasupra dar concluzia lui este singura: nu se știe încă bine „Cum să furi... un elefant!". *(I.S.)*

Comoară efemeră

SURPRIZA

de la licitație

Louis Carrel și Hugo Baviens sunt nedespărțiți de peste douăzeci de ani. Acești doi francezi din Marsilia sunt de meserie căutători de comori în mediul marin, specializați în vasele scufundate în regiunea vestică a Mediteranei.

În urmă cu doi ani, ambele lor soții au câștigat procesele de divorț împotriva celor doi aventurieri. Marie Carrel și Fernande Baviens au avut drept argument suprem „neglijarea îndatoririlor familiale", cu precizarea că „au petrecut mai mult timp pe și sub apă, decât acasă". Abătuți, dar nu disperați, Louis și Hugo și-au luat bagajele la spinare și s-au stabilit într-un sat pescăresc, la malul mării. Ținta vieții lor, găsirea epavei vasului „Allycia", scufundat în anul 1488, pe când transporta grâne și cufere cu obiecte din aur și argint de la Veneția la Lisabona. După aproape șapte ani de căutări, cei doi visători au dat de scheletul unei nave greu de identificat, putea fi „Allycia" sau nu. Cert este că au descoperit un cufăr cu rame metalice și închizători multiple din fier, specifice sfârșitului de secol XV. După ce s-au luptat câteva ore să-l scoată de pe fundul mării, Louis și Hugo au ridicat comoara pe mica lor ambarcațiune și s-au apucat tremurând să încerce să-l deschidă fără să-l strice. Însă, în pofida celor cinci veacuri de stat în apa mării, încuietorile erau intacte. Scufundătorii știau că însuși cufărul este o mare valoare, așa că au decis să nu se grăbească, să-l ascundă undeva, în preajma locuinței lor improvizate, și să facă rost de unelte cât mai fine de „atac" al cufărului...

...Au fost plecați din acel sat pescăresc doar 10-12 ore, timp în care și-au anunțat și fostele soții că au dat lovitura. Și cum femeia rămâne tot femeie, nevastă sau divorțată, s-au întors într-o frenezie toți patru la fața locului. Dar ia comoara de unde nu-i! Bărbații o îngropaseră la un metru și jumătate adâncime, în toiul nopții, și erau siguri că nu i-a spionat nimeni. Sideranți, Louis și Hugo (în imagine) au început să sape cu disperare în jurul colibei, în hohotele de râs ale femeilor. După câteva ore, Marie și Fernande au plecat aruncându-le ironii grele și spulberându-le speranța împăcării.

Prin septembrie, anul trecut, aventurierii se aflau, deloc întâmplător, la o licitație la Marsilia. Ce credeți că se afla printre obiectele de catalog scoase la vânzare? Ați ghicit... *(P.I.)*

O FORMĂ DE SINUCIDERE

deloc obișnuită

Americanul de origine japoneză, Ob Oaka, nu și-a înțeles niciodată părinții și bunicii care, cu mulți ani în urmă, își părăsiseră țara natală pentru a se stabili într-o altă parte a lumii. Și asta, în ciuda faptului că el se născuse în America, deci nu respirase aerul Japoniei. De mic însă l-au interesat cultura și tradițiile oamenilor din țara în care familia sa își avea rădăcinile. La 14 ani, a intrat într-o adevărată și până la urmă inexplicabilă criză de identitate. De fapt, motivul numărul unu era legat de faptul că băiatul era fascinat de luptătorii de sumo, pe care îi transformase în idoli. Se gândea că, dacă ar fi trăit în Japonia, ar fi putut deveni și el o vedetă a „greilor". Ăsta era visul lui, care nu prea se potrivea cu „țara tuturor posibilităților", al cărei cetățean era, doar pentru că așa hotărâse cândva familia lui. S-a hotărât totuși să înființeze în localitatea rurală unde trăia, în apropiere de Denver, un „club al

luptătorilor amatori de sumo". Pentru început, a reușit să capaciteze interesul câtorva prieteni care îi împărtășeau pasiunea și, până să pună proiectul pe picioare într-un mod mai concret, băieții au demarat cu ceea ce le era la îndemână: s-au pus pe îngrășat. La 16 ani, Ob cântărea 100 kg, iar la 18 avea deja 140. S-a întâmplat însă ca tânărul să fie victima unui accident rutier în urma căruia medicii au fost nevoiți să-i amputeze laba piciorului drept. Din acel moment, chiar și așa, aberant și fără nici o noimă cum era, visul lui Ob de a deveni luptător de sumo a luat sfârșit. Psihicul a cedat: tânărul nu-și mai dorea altceva decât să moară. Și a găsit ideea autodistrugerii: „va mânca și se va îngrășa până când va crăpa". Așa s-a și întâmplat. La nici 26 de ani, pe fondul sedentarismului, al depresiei, dereglărilor metabolice și tulburărilor cardiace ignorate cu bună știință, Ob s-a stins din viață sufocat în propria-i grăsime. Cântărea deja 270 de kilograme... *(A.P.)*

O lume NEBUNĂ

UN AMERICAN ȘI-A GĂTIT SOȚIA ÎN... RESTAURANTUL FAMILIEI

Un american din Jackson, Detroit, este judecat pentru uciderea soției sale, fiind acuzat de tăierea acesteia în bucăți, în restaurantul familiei. După 12 ani de căsătorie, Kevin Artz spune că „s-a uitat în ochii soției sale, Patricia, și a văzut sclipirea diavolului", fapt care l-a determinat să o lovească năprasnic cu o bară de metal, apoi să-i tranșeze corpul în bucățele pe care, timp de două zile, le-a folosit la prepararea diferitelor meniuri „specialitatea casei". Acest oribil fapt s-a petrecut în iulie 1999. Artz a fost arestat în timp ce plasa o cutie, conținând capul soției sale, într-o verandă a unei clădiri apropiate restaurantului.

La aflarea teribilei vești, vecinii familiei Artz au fost de-a dreptul șocați, mai ales că unii dintre ei erau clienți fideli ai restaurantului în care se petrecuse crima. „Este îngrozitor, au declarat aceștia. În timp ce noi dormeam liniștiți în paturile noastre, după o cină „savuroasă" la restaurantul lui Artz, acesta tranșa în continuare bucăți din corpul soției lui pentru preparatele culinare de a doua zi..."

În prezent, avocatul lui Artz încearcă să demonstreze că inculpatul a suferit cu câteva săptămâni înaintea producerii crimei o operație pe creier care i-ar fi putut afecta puterea de discernământ. Totuși, examenul psihiatric exclude această posibilitate deoarece toate testele și analizele de specialitate susțin că Artz este în deplină capacitate mintală, deci apt pentru a fi judecat, fără circumstanțe atenuante. *(A.P.)*

ȘI ȚICNIȚII AU „AMINTIRI"!

Multă lume crede în reîncarnare dar puțini își „amintesc" detalii dintr-o viață anterioară. Unul dintre ei e Jim Bethe, un om de afaceri american care și-a „amintit" că, în urmă cu 150 de ani, a furat o comoară de la un sultan pe care a îngropat-o într-un parc din localitatea Swansea din Scoția. Jim Bethe a cerut acordul autorităților pentru a face săpături în locul cu pricina dar s-a izbit de un refuz categoric. Americanul nu e însă câtuși de puțin dispus să cedeze. Pentru a fi cât mai convingător el a promis Primăriei orașului că îi va ceda jumătate din comoară, pe care o estimează la o valoare de 1 miliard de dolari. (D.M.)

Săptămâna 30 martie - 5 aprilie

TV 1 ROMÂNIA

VINERI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Craiova **14.15** CiberFan **15.30** Tribuna partidelor parlamentare **16.30** Drepturile omului **17.35** Ai carte, ai parte **18.15** Serial: „Pasiuni" **19.00** O vedetă... populară **20.00** Jurnal **20.45** Ploaia de steluţe **22.15** Serial: „Îngerul înnecat" **0.15** Film: „Minciuni" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ **7.50** Serial: „Cântec în zori" (ultimul ep.) **8.35** Desene animate **9.25** Film: „Biblia: Ieremia" (coprod., 1998, partea I) **11.00** La telefon, muzica populară **12.30** Casa mea **13.00** Serial: „Frumoasele şcolii" **14.00** Fotbal: FC Braşov – FC naţional **16.00** Debut 50 Plus **17.15** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **22.30** Serial: „Amy" **23.30** Film: „O fiică de soldat nu plânge" (SUA, 1998).

JON BON JOVI
ROMÂNIA 1
miercuri, 23.15

DUMINICĂ **7.00** Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Kiki Riki Miki **10.30** Viaţa satului **12.05** Tezaur folcloric **14.00** Fotbal: Rocar Bucureşti – Rapid Bucureşti **16.00** Desene animate **17.00** Bravo, bravisimo! **18.30** Patinaj artistic **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Zadarnicele chinuri ale dragostei" (coprod., 1999). Cu: Alicia Silverstone **22.35** Fotbal Show **2.30** Film: „Lola şi Bilidkid" (coprod., 1999).

LUNI **7.00** Telematinal **13.00** Teleenciclopedia (r) **14.15** Infomania **14.30** Pro Patria **15.30** Serial: „Orice e posibil" **16.00** Kronika **17.35** La ţintă **18.15** Serial: „Pasiuni" **19.00** Impas în doi **20.00** Jurnal **20.45** Iartă-mă! **21.45** Scrut pe doi **23.45** Teatrul Naţional TV prezintă: „Iaşii în carnaval" de Vasile Alecsandri.

MARŢI **7.00** Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.30** Kronika **17.35** Pentru dv., Doamnă! **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Mai bine mai târziu decât niciodată" (Italia, 1999) **23.55** Lumea dansului.

MIERCURI **7.00** Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **14.30** Oameni ca noi **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Fotbal: Sportul Studenţesc – Dinamo **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Districtul" **23.15** Film: „Rol principal" (SUA, 1996). Cu: Jon Bon Jovi **1.00** Bucuriile muzicii.

JOI **7.00** Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **14.15** Infomania **15.35** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Convieţuiri **17.35** Medicina pentru toţi **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Martorii" **22.00** Scurt pe doi **23.15** Film: „Crime şi secrete: Misterul din curtea interioară" (Italia, 1999, partea I) **0.55** Nocturna melomanului.

TVR 2

VINERI **7.15-12.25** Reluări **12.55** Serial: „Domnişoara Andreea" **14.15** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.45** Oprirea obligatorie **18.00** Reforma la bani mărunţi! **18.30** Telejurnal TVR2 **19.00** Teatrul TV: „Muşatinii" **20.00** Televiziunea, dragostea mea! **21.05** D'ale lu' Mitică **22.05** Serial: „Misiune pe chei" **23.00** Film: „Ringul morţii" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ **10.30** Arta apărării **11.00** Serial: „Wishbone" **11.30** Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Arca lui Noe **13.00** Pe urmele dinozaurilor **14.45** Planeta singuratică **15.30** Secretele modei **16.30** Serial: „E timpul să mă mărit!" **17.00** Top TVR2 **18.00** Preţul succesului **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Teatru liric: „Don Giovanni" **20.15** Documentar **21.00** Serial: „Preţul vieţii" **21.45** Supranaturalul **22.45** NBA Action **23.20** Doc.: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ **8.30** Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Serial: „Wishbone" **11.30** Serial: „Poveşti cum n-aţi mai auzit" **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Tip-top, minitop **13.30** Spectacolul lumii **14.45** Splendorile naturii **15.45** Serial: „Star Trek Voyager" **16.35** Corpul uman **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Serial: „Doamna Bovary" **19.45** Atenţie, se cântă! **21.00** Film: „Pasărea din Valea albastră" (SUA, 1999) **22.35** NBA: Philadelphia – Indiana.

LUNI **7.00-13.40** Reluări **14.10** Desene animate **15.35** Serial: „Doamna Bovary" (r) **16.30** Toţi împreună **17.15** Afaceri la cheie **17.30** Ţara de piatră **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR 2 **19.30** Gala Premiilor Uniter 2001 **23.35** Sport Plus **0.20** Obsesia vitezei.

MARŢI **7.00-12.30** Reluări **12.45** Serial: „Domnişoara Andreea" **13.40** Tribuna partidelor parlamentare **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.30** Călător rind prin ţară **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.05** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **21.00** Pragul de sus **22.35** Film: „Martori dispăruţi" (România, 1989).

MIERCURI **7.00-12.00** Reluări **12.45** Serial: „Domnişoara Andreea" **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.10** Autograf muzical **17.30** Mit şi istorie **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.05** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **21.00** Pe muchie de cuţit **22.00** Răscruci **22.35** Film: „Vreau totul" (Franţa, 1999).

JOI **7.00-12.00** Reluări **12.45** Serial: „Domnişoara Andrea" **13.40** Tribuna partidelor parlamentare **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.10** Autograf muzical **17.30** E dreptul tău! **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.00** O lume şi farmecul ei **20.30** Ora adevărului **22.00** Jewel în concert **22.50** Serial: „Captiv în viitor" **23.40** Integrale.

prima

VINERI **8.00** Prima Mix! **13.30** Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Curaj în linia întâi" (SUA, 1996). Cu: Meg Ryan **0.00** Film: „O căsnicie perfectă" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ **8.00** Program pentru copii **10.30** Serial: „Eddie McDowd" **11.00** Sport Magazin **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Oamenii iernii" (SUA, 1989). Cu: Kurt Russell **0.00** Film: „Ultima seducţie" (SUA, 1994).

DUMINICĂ **7.00** Creaturi sălbatice **8.00** Program pentru copii **10.30** Tradiţii **12.00** Stil (r) **13.00** Film: „Mame, fiice şi iubite" (SUA, 1989) **16.00** Copiii spun lucruri trăsnite **17.00** Camera de râs **18.00** Focus **19.00** Vrei să fii miliardar? **20.00** Real Tv **21.00** Film: „Panică la Hotel Majestic" (SUA, 1996) **23.00** Film: „Kidnapping the President" (1985).

LUNI **8.00** Prima Mix! **13.30** Tradiţii (r) **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Vânătorul de recompense" (SUA, 1993). Cu: Lorenzo Lamas.

MARŢI **8.00** Prima Mix! **13.30** Exploziv (r) **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Film: „Pericolul din umbră" (SUA, 1995) **21.45** Stil.

MIERCURI **8.00** Prima Mix! **13.30** Cinemagia (r) **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Marele alb" (SUA, 1996).

JOI **8.00** Prima Mix! **13.30** Creaturi sălbatice **14.30** Cronica cârcotaşilor (r) **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Luna sălbatică" **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Supravieţuitorul **21.45** Obiectiv.

LORENZO LAMAS
PRIMA TV
luni, 21.00

acasa

VINERI **6.40 – 14.45** Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.50** Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ **6.40 – 14.00** Reluări **14.30** Serial: „Dex, mascatul" **15.00** Serial: „Al şaptelea cer" **16.00** Doctorul casei **16.30** La casa de vis **17.00** Serial: „Soţul şi soţia" **17.30** Spune drept **18.00** Viaţa bate filmul **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile săptămânii **20.35** Serial: „Ramona" **21.30** Film: „Marjorie Morningstar" (SUA, 1958). Cu: Natalie Wood **23.45** Chef de chef.

DUMINICĂ **7.30 – 14.00** Reluări **14.30** Serial: „Dex, mascatul" **15.00** Serial: „Al şaptelea cer" **16.00** Acasă la români **17.00** Serial: „Soţul şi soţia" **17.30** Ia-mă acasă! **18.00** Chef de chef **19.00** Film: „Mărturie târzie" (SUA, 1995, partea I) **20.35** Serial: „Ramona" **21.30** Fotbal II Calcio.

LUNI **7.30 – 14.40** Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

MARŢI **6.40 – 14.45** Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

MIERCURI **6.40 – 14.45** Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

JOI **6.40 – 14.45** Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

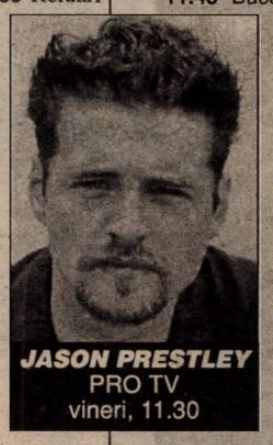

JASON PRESTLEY
PRO TV
vineri, 11.30

PRO TV

VINERI **7.00** Bani de buzunar **8.00** Ştirile Pro Tv **9.00** Serial: „Hercule" **11.00** Serial: „Spirit de echipă" **11.30** Film: „Pe urmele lui Marylin Monroe" (SUA, 1993). Cu: Jason Prestley **16.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vineri seară ne distrăm cu Florin Călinescu **22.35** Film: „Noaptea morţilor vii" (SUA, 1990) **0.30** Film: „Cu două feţe" (SUA, 1997) **2.30** Serial: „Spirit de echipă".

SÂMBĂTĂ **7.00** Desene animate **8.00** Serial: „Micii războinici" **8.30** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.00** Serial: „Liceul Madison" **9.30** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **10.00** Serial: „Hyperion Bay" **11.00** Serial: „Familia Hughley" **11.45** Bucătăria lui Radu **14.00** Film: „Un avocat cu probleme" (partea a II-a) **16.00** Fotbal: Foresta – U. Craiova **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Steaua ta norocoasă **22.00** Film: „Alerta" (SUA, 1995). Cu: Dustin Hoffman **23.45** Serial: „La limita imposibilului".

DUMINICĂ **7.00** Desene animate **8.30** Serial: „Micii războinici" **9.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **10.00** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **10.30** Serial: „Liceul Madison" **11.00** Documentar **13.00** Serial: „Armată ușoară" **13.30** Serial: „Oh Baby" **14.00** Film: „O femeie de onoare" (partea a IV-a) **15.30** Marcă înregistrată **16.00** Fotbal: Dinamo – Steaua **18.00** Serial: „Melrose Place" **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Serial: „Dădaca" **20.00** Formula 1 **22.00** Vacanţa Mare **23.00** Procesul etapei.

LUNI **7.00** Bani de buzunar **8.00** Ştirile ProTv **9.00** Serial: „Hercule" **11.30** Serial: „Spirit de echipă" **12.00** Film: „Atac din infern" (SUA, 1981) **14.15** Film: „Complot în lanţ" (SUA, 1988). Cu: Patrick Duffy **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** De la om la om **21.30** Urmărire generală **22.00** Serial: „Avocaţii" **0.15** Serial: „Echipa condamnaţilor".

MARŢI **7.00** Bani de buzunar **8.00** Ştirile ProTv **9.00** Serial: „Hercule" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.25** Film: „Lunatici îndrăgostiţi" (SUA, 1992) **14.15** Film: „mai puternic decât moartea" (SUA, 1995). Cu: Eric Roberts **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Serial: „Expertul" **20.35** Serial: „Spitalul de urgenţă" **21.30** Fotbal: Galatasaray – Real Madrid.

MIERCURI **7.00** Bani de buzunar **8.00** Ştirile ProTv **9.00** Serial: „Hercule" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.25** Film: „În umbra succesului" (Franţa, 1996) **14.15** Serial: „În umbra justiţiei" (ep.1) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Fuga după comoară" (SUA, 1992) **21.30** Fotbal: Arsenal – Valencia **1.30** Serial: „Echipa condamnaţilor" **2.30** Film: „Femeia care aduce moartea" (SUA, 1998).

JOI **7.00** Bună dimineaţa **8.00** Ştirile ProTv **9.00** Serial: „Hercule" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.25** Film: „O aventură de zile mari" (SUA, 1969) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Evadatul" (SUA, 1993). Cu: Harrison Ford, Tommy Lee Jones **22.00** Chestiunea zilei **0.45** Serial: „Echipa condamnaţilor" **1.45** Serial: „Ştirea zilei" (ep.1) **2.15** Film: „Lună de miere cu fantome" (SUA, 1986).

antena 1

VINERI **7.00** Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Moloney" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Furie oarbă" (SUA, 1989) **22.30** Serial: „Stargate SG-1" **0.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea **1.30** Film: „Frontiera roşie" (coprod., 1997).

SÂMBĂTĂ **6.00** Film: „Tokyo Joe" (SUA, 1949). Cu: Humphrey Bogart **7.30** Film: „Răzbunarea dragonului" (Hong Kong, 1976) **9.30** Serial: „O pacoste de frate" **10.30** Roata de rezervă **11.30** Documentar **13.00** Hochei pe gheaţă: România – Israel **16.00** Orient expres **18.00** Serial: „Sheena" **19.00** Observator **19.30** Academia vedetelor **22.00** Film: „Tenebrele nopţii" (SUA, 1982). Cu: Meryl Streep, Roy Scheider **0.00** Serial: „Dezvăluiri intime" **0.30** Serial: „Zonele plăcerii" **1.00** Documentar.

DUMINICĂ **7.00** Film: „Phffft!" (SUA, 1954). Cu: Jack Lemmon **9.00** Serial: „O pacoste de frate" **10.00** Desene animate **11.20** Serial: „Aventurile lui Sindbad" **12.10** Serial: „Tânărul Indiana Jones" **13.00** Serial: „Pe cont propriu" **14.00** De vorbă cu Adrian Păunescu **16.30** Hochei pe gheaţă: România – Iugoslavia **19.00** Observator **19.30** Film: „Aventurile Rabinului Iacob" (Franţa, 1973) Cu: Louis de Funès **21.00** Alte nopţi ale Şeherezadei **22.30** TeleEurobingo Show **1.00** Documentar: „De ce America?".

LUNI **7.00** Observator **8.00** 'Neaţa **11.00-14.00** Reluări **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **19.45** Film: „Octopussy" (M. Britanie, 1983). Cu: Roger Moore **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **2.30** Serial: „În slujba legii".

MARŢI **7.00** Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Moloney" **14.00** Film: „Shamus" (SUA, 1973). Cu: Bruce Reynolds **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Despărţirea" (SUA, 1998) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **2.30** Serial: „În slujba legii".

MIERCURI **7.00** Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Moloney" (ultimul ep.) **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Jocul de-a armata" (SUA, 1981) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI **7.00** Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: Spitalul spaţial" (ep.1) **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **19.50** Din dragoste **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** TeleEurobingo 2 **2.30** Serial: „În slujba legii".

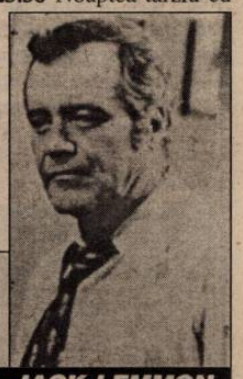

JACK LEMMON
ANTENA 1
duminică, 7.00

tele 7 abc

VINERI **7.00** Emisiune muzicală **11.30** Emisiune muzicală **14.45** Documentar **16.00** Domino **17.00** Emisiune muzicală **19.00** Documentar **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** În justiţie **23.00** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ **8.00** Emisiune muzicală **9.00** Ţara spiriduşilor **12.00** Domino **13.00** D'ale lui Cătălin **16.00** Lumea misterelor **17.00** Club ABC **19.00** Caleidoscopul artelor **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Cântecul şi casa lui **23.00** Club ABC (r).

DUMINICĂ **8.00** Emisiune muzicală **10.00** Ţara Spiriduşilor **14.30** Emisiune muzicală **15.45** Cinetour **17.00** Forţa destinului **18.00** Cutia muzicală **19.00** Emisiune muzicală **21.00** Telejurnal **22.00** Ora 1 a venit.

LUNI **7.00** Emisiune muzicală **12.00** Cutia muzicală **13.00** Emisiune muzicală **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** La puterea a doua **19.00** Documentar **21.00** Telejurnal **22.00** Ofsaid **0.00** Ora unu a venit.

MARŢI **7.00** Emisiune muzicală **11.30** La puterea a doua (r) **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** 24 din 24 **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.30** Documentar **22.00** Lumea serviciilor secrete.

MIERCURI **7.00** Emisiune muzicală **12.30** Lumea serviciilor secrete (r) **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Reporter Tele 7 **1.00** Emisiune muzicală.

JOI **7.00** Emisiune muzicală **10.00** La ordinea zilei (r) **12.30** Reporter Tele 7 (r) **13.45** Cutia muzicală **14.45** Documentar **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Telemedicina **1.15** Emisiune muzicală.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Filmul

o lume fascinantă a păcălelilor

Dacă nu vă place sintagma „o lume fascinantă a păcălelilor", putem să îndulcim sau să înnobilăm modul de exprimare şi să-i spunem, aşa, mai pe sufletul împătimiţilor celei de-a şaptea arte, „o lume a iluziilor, a fanteziei, uneori chiar a realului prezentat într-un ambalaj derutant cel puţin la prima vedere". Până la urmă, tot „o lume a păcălelilor", un joc cu reguli cunoscute sau nu, dar la care fiecare participă deliberat sau nu. Nici o altă „industrie" nu-şi poate permite să folosească păcăleala mai mult decât cea a filmului, iar campion este studioul care deţine mai multe secrete şi bani, evident, pentru a uza de arta trucajului, în cele mai variate moduri.

Biografia sau reţeta învingătorului

Biografiile reale ale actorilor sunt lucrate (adică falsificate) pentru a exemplifica într-un mod cât se poate de convingător mult trâmbiţatul „vis american", potrivit căruia fiecare individ poartă cu el bastonul de mareşal, chiar dacă e vorba de un om al străzilor de la periferia societăţii, de un drogat sau alcoolic, de un handicapat, de un om cu puţină instrucţie şi educaţie, de un camionagiu, hamal în port, vânzător de pizza sau cine ştie ce altceva. De la subsolul plin de mucegai în care a deschis ochii asupra vieţii, poate ajunge pe vârful uneia dintre cele mai râvnite... coline ale lumii, ceă de la Hollywood care înalţă printre stele... starurile pământene. Cu alte cuvinte, deasupra fiecăruia străluceşte o stea norocoasă. Particularităţile mai mult sau mai puţin importante din viaţa unui anonim ajuns mai mult sau mai puţin celebru peste noapte sunt ridicate la nivel de semn cosmic. Exemple? *Demi Moore* nu şi-a cunoscut tatăl adevărat până în adolescenţă, în toţi acei ani ai copilăriei şi adolescenţei ei atribuindu-i acest rol unui alt bărbat. Mama sa era dependentă de alcool şi îşi câştiga existenţa pozând în reviste sexi dubioase. La rândul ei, foarte tânără fiind, Demi Moore a căzut în patima drogurilor, a făcut o căsătorie nepotrivită, apoi a fost dispusă să facă orice compromis pentru a intra în lumea filmului. Dar a ajuns celebră. Triplu oscarizatul *Jack Nicholson* este copil din flori care a aflat abia spre vârsta majoratului că mama sa

biologică este cea pe care o considerase până atunci sora lui mai mare. Femeia pe care o credea mamă îi era de fapt bunică. Stilul lui nonconformist, acid, ironic dar cu mare putere de seducţie asupra femeilor s-a pus pe seama faptului că a crescut lipsit de o prezenţă masculină în casă. *Leonardo DiCaprio*, căruia până una-alta i s-a exploatat mai ales fibra romantică, a fost identificat cu un Romeo al zilelor noastre, născut din doi părinţi fani ai mişcării hippy, care au exclus din educaţia fiului lor convenţiile şi normele sociale. „Stilul unic" purtând semnătura lui *Robert De Niro* a dat apă la moară făcătorilor de biografii să pună accent pe originea incandescent-italiană a actorului şi astfel să construiască „un capitol" în care copilul, apoi adolescentul cu aluniţă îşi aroga şefia unei găşti de mafioţi în devenire, care făcea ordine... pe strada lui, din comunitatea de „macaronari" a New York-ului. Ceva foarte asemănător cu secvenţele memorabile din „A fost cândva în America", filmul lui Sergio Leone.

O veche tradiţie a păcălelilor

În fond de ce să ne mirăm, în urmă cu aproape un secol, când cinematograful nici nu se pusese încă bine pe picioare, cineva s-a gândit să trucheze biografiile vedetelor pe baza unor reţete picante, capabile să atâţe interesul spectatorilor. Pentru

că se purta farmecul oriental, mai toate actriţele aveau ca părinţi mame cu preocupări artistice şi taţi proveniţi din familii de prinţi arabi. Nici numele reale nu au fost cruţate: începând cu *Theda Bara* (Theodosia Goodman), în 1914, până la celebra *Marilyn Monroe* (Norma Jean Baker Mortenson), acestea au fost fără nici o reţinere schimbate, de obicei în funcţie de moda epocii respective. Obiceiul a continuat şi se practică şi în

Imaginea, o iluzie costisitoare

Din ce în ce mai preocupate de imaginea proprie, starurile

sunt capabile de orice sacrificii pentru a şi-o impune în memoria publicului. Rol greu de jucat, adesea foarte costisitor şi chiar riscant! Perucile, machiajul, hainele iscusite care ştiu să ascundă defecţtele sub falduri sunt azi simple jocuri de copii. Acum s-au inventat siliconul şi remodelarea trupului cu ajutorul chirugiei estetice. Păcălelile se ţin lanţ, amestecul de natural şi artificial este ori bine tăinuit, ori clamat de staruri, cu aerul unui succes de proporţii. Nas, buze, pometi, sâni, fese, coapse, gambe... sunt material pentru... sculptorii cu bisturiu. *Michael Jackson* a vrut să fie alb şi să semene la chip cu o femeie; s-a transformat în cobai, a risipit o avere, a obţinut ce-a dorit, a devenit campion al transformărilor estetice, apoi a suportat în tăcere etapele descompunerii. *Elton John* a purtat un timp meşe, peruci şi şepcuţe, dar până la urmă şi-a recăpătat podoaba capilară prin implant. *Cher* refuză cu obstinaţie să-şi accepte vârsta, fiind obsedată că şi la 55 de ani trebuie să arate tot ca o adolescentă, aşa că nimic nu i-a scăpat din ce putea să reconstituie sau să corecteze din punct de vedere al aspectului fizic. *Pamela Anderson* este reclama vie a sânilor umpluţi cu silicon şi lumea s-a plictisit de povestea ei. *Ricky Martin* poartă pe sub pantaloni fese false. Apropiindu-se de 40 de ani, *Demi Moore* nu şi-a mai suportat forma tot mai coroiată a nasului şi a dat fuga la chirug. Problema sânilor o rezolvase mai demult.

Picioare de împrumut

Nimeni nu s-a legat vreodată, în sensul de a fi criticat linia picioarelor singurei vedete de sex feminin de la Hollywood plătită cu 20 de milioane de dolari pentru un rol. E vorba de *Julia Roberts.* Însă ea spune că are un mers urât şi că nu e prea încântată de cum a fost înzestrată de mama-natură „la acest capitol". Ştie ea ce ştie: la urma urmelor, cea mai mare parte a fanilor şi i-a câştigat când a jucat în „Pretty Woman" („Frumuşica") unde picioarele interminabile, perfect desenate, făceau parte din rol. Numai că gros-planurile acelor picioare de vis ascundeau o păcăleală: nu erau ale vedetei, ci ale unei „actriţe" anonime (Shelley Michelle) care participă la filmări doar când i se propune... să-i împrumute protagonistei cea mai frumoasă parte a corpului ei. N-o face pe gratis, încasează în jur de 1 milion de dolari! Şi *Madonna* (în unele clipuri), şi *Demi Moore*, şi *Kim Bassinger* (în scenele mai îndrăzneţe din unele filme, care depăşeau clauzele contractului) au apelat la acele picioare.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

HOROSCOP

2 – 8 APRILIE

BERBEC (21.03-20.04): Liniște și pace în constelația dv., până miercuri sau joi, apoi începe „infernul". Curba psihicului și cea sentimentală au o scădere dramatică, deci sunt foarte probabile disensiuni dure atât în mediul profesional, cât și în sânul familiei.

TAUR (21.04-20.05): Curba financiară cunoaște o ascensiune accelerată și marți sau miercuri are un maxim de toată frumusețea. Probabil veți da lovitura anului, sau poate veți reuși să vă onorați toate datoriile acumulate peste iarnă. O veste excelentă de departe, în weekend.

GEMENI (21.05-21.06): Cel mai remarcabil aspect al acestui interval este ascensiunea curbei afective. Se pare fie că veți stabili o relație nouă, serioasă și de durată, fie relațiile din actualul cuplu vă vor aminti de luna de miere. Nimic nou despre bani, deocamdată.

RAC (22.06-22.07): Două evenimente contradictorii sunt la orizontul acestei săptămâni. După cum arată curba financiară, veți primi o sumă consistentă de bani (luni, marți), dar spre sfârșitul perioadei vă pândește un ghinion de aceeași natură. Fiți cu ochii-n patru!

LEU (23.07-22.08): Curba psihicului oscilează periculos acum și este posibil să luați decizii pripite și cu urmări din cele mai nefavorabile. Pe de altă parte, Saturn nu are o poziție favorabilă față de Soare, ceea ce trebuie să fie un semnal de alarmă în orice privință.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Nimeni nu vă poate tulbura serenitatea, nici măcar anumite certuri din meniul profesional sau din cel familial. Veghează asupra dv. Luna, iar influențele ei benefice vă fac să vă gândiți numai la dragoste. Ieșiți din prizonieratul euforiei.

BALANȚA (22.09-22.10): Două vești bune vă vor întâmpina în această săptămână. Una sosește din domeniul financiar și spune că veți primi bani (pe la mijlocul intervalului), iar cealaltă vă umple de optimism în legătură cu o provocare la serviciu sau un succes în afaceri.

SCORPION (23.10-21.11): Nici un motiv de îngrijorare în această săptămână, în ceea ce privește bugetul personal sau iubirea. Dar pot apărea probleme în relațiile cu un alt Scorpion sau un Vărsător sau în cuplu. Venus nu are deloc o poziție favorabilă în raport cu Soarele și în consecință dragostea merge pe ghimpi.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba emoțională și cea financiară își cam fac de cap și oscilează foarte periculos. Se pare că vă veți găsi cu greu echilibrul psihic în fața unor încercări ale unor „prieteni" de a vă discredita. Fiți mai chibzuit la cumpărături!

CAPRICORN (21.12.19.01): Nimic nou în constelația dv., astrele vă acordă un răgaz să vă trageți sufletul pentru ceea ce va urma săptămâna următoare. Aveți tot timpul să faceți un bilanț al primelor luni ale anului și să luați o decizie privind relațiile în cuplu.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Deși nici un nor nu se arată pe peticul dv. de cer – în primele zile ale perioadei –, miercuri și joi vor fi zile de-a dreptul infernale la serviciu. Nu vă mai înțelegeți cu nimeni și sunteți extrem de supărat pe toți cei din jur. Calmați-vă!

PEȘTI (19.02-20.03): Curba financiară este în continuă creștere și s-ar putea ca la mijlocul săptămânii să aibă un maxim – ceea ce v-ar permite să faceți o investiție de suflet, aflată încă într-o vitrină bine luminată. Important e să nu cheltuiți toți banii într-un singur loc.

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME PRIVIND PENSIONAREA ANTICIPATĂ

Doamnei Popa Georgeta din București

Din scrisoarea Dv. am reținut că aveți vârsta de 52 de ani, că ați lucrat timp de 33 ani și că doriți să vă pensionați după data de 01.04.2001.

Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, care va intra în vigoare la data pe care ați menționat-o, prevede printre altele și posibilitatea pensionării înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare în două modalități: pensionarea anticipată și pensionarea anticipată parțială, fiecare având anumite particularități.

Vârsta standard de pensionare se stabilește în funcție de sexul și de condițiile în care a lucrat persoana care solicită pensionarea, conform legii.

Vârsta standard de pensionare va crește constant până în martie 2015, conform eșalonărilor prevăzute în lege, când va atinge plafonul maxim, respectiv 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați.

Pensia anticipată presupune că asiguratul (cel care a cotizat la sistemul de asigurări sociale) care a depășit stagiul complet de cotizare cu cel puțin 10 ani, poate să solicite pensie anticipată cu cel mult 5 ani înaintea împlinirii vârstei standard de pensionare, cuantumul pensiei anticipate stabilindu-se în aceleași condiții cu cel al pensiei pentru limita de vârstă.

Pensionarea anticipată parțială presupune că asiguratul a realizat stagiul complet de cotizare sau l-a depășit, dar nu cu mai mult de 10 ani, iar diferența dintre vârsta pe care o are și cea standard pentru pensionare este de cel mult 5 ani.

În intervalul aprilie 2000 – martie 2002 (prima etapă de eșalonare), vârsta standard de pensionare pentru femei este de 57 ani împliniți, iar durata unui stagiu complet de cotizare este de 25 de ani.

Întrucât Dv. aveți numai 33 de ani vechime în muncă, nu depășiți decât cu 8 ani durata stagiului complet de cotizare, prin urmare nu puteți solicita pensionarea anticipată.

Puteți însă solicita pensionarea anticipată parțială dar pensia pe care o veți primi se va reduce proporțional cu un procent de 0,1 % înmulțit cu numărul de luni anticipate (lunile care ar mai fi trebuit lucrate până la împlinirea vârstei standard, respectiv cea de 57 de ani), în cazul Dv. cu aproximativ 5,4 – 5,6 %.

Cuantumul pensiei anticipate parțiale astfel stabilite se va modifica în momentul în care veți împlini vârsta standard de pensionare de 57 de ani stabilită de lege, în sensul că pensia anticipată parțială devine pensie pentru limita de vârstă, prin eliminarea diminuării menționate mai sus și adăugarea eventualelor stagii de cotizare realizate în perioada de anticipare (cea cuprinsă între momentul pensionării anticipate și momentul împlinirii vârstei standard).

Față de cele de mai sus, apreciem că este mai avantajos pentru Dv. să solicitați pensionare anticipată numai în momentul în care veți avea o vechime de 35 de ani în muncă, pentru a îndeplini condițiile pensionării anticipate, beneficiind practic de o pensie egală cu cea pentru pensionarea la limită de vârstă.

Av. DRAGOȘ APOSTOL
Cabinete asociate de avocați
MIHĂILĂ & OANCEA

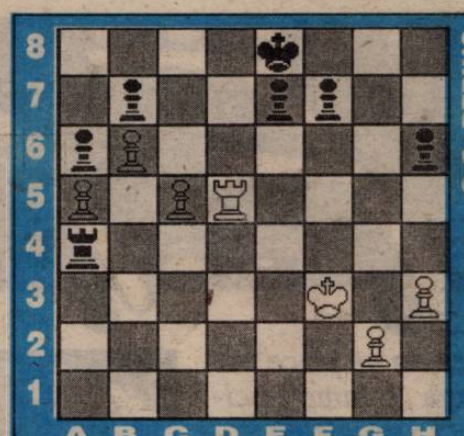

© G. PEPINO

ȘAH **PROBLEMA DE AZI**

ALBUL MUTĂ ȘI CÂȘTIGĂ

1. c6 bc6 2. Tb5!! (sacrificiul de turn asigură promovarea pionului „b") 2. cb5 3. b7 și apoi 4. b8D cu câștig ușor.

MEMENTO

2 aprilie **– în anul 1858 s-a născut Barbu Ștefănescu-Delavrancea; în anul 1969 a murit compozitorul și dirijorul Ion Hartulary-Darclée (fiul Haricleei D.)**

3 aprilie **– în anul 1944 a murit pictorul Octav Băncilă, iar în anul 1905 a murit folcloristul Ioan Pop-Reteganul**

5 aprilie **– în anul 1851 a murit pictorul Ion Negulici, iar în 1946 a murit Ilarie Voronca**

7 aprilie **– în anul 1966 a murit sculptorul Gheorghe Anghel, iar în anul 1994 a murit regizorul Jean Georgescu, pionier al cinematografiei românești**

8 aprilie **– în anul 1839 s-a născut Carol I de Hohenzollern (rege al României începând cu 10 mai 1881); în 1832 s-a născut medicul Carol Davila, iar în 1911 s-a născut Emil Cioran. În anul 1885 a murit omul politic și publicistul C.A. Rosetti**

Știați că...

◆ *...romanul cavaleresc „Viteazul în piele de tigru" a fost scris de poetul medieval georgian Sota Rustavelli? El a trăit în secolul al XII-lea.*

◆ *...„carmagnola" este un dans vioi, originar din Piemont? Același nume îl are și un cântec revoluționar francez de la sfârșitul secolului al XVIII-lea.*

◆ *...steaua cea mai apropiată de Soare (c.4,3 a.l.) este Proxima Centauri? Ea se află în constelația Centaurus.*

◆ *...lemurienii sunt un grup de animale cuprinzând toate ordinele de primate care se aseamănă cu maimuțele dar nu sunt incluse între maimuțe sau simieni? Sunt răspândite mai ales în insula Madagascar.*

◆ *...chindia este un joc popular românesc din Muntenia? Se execută în tempo rapid.*

◆ *...Cygnus (Lebăda) este una dintre cele mai cunoscute constelații din emisfera nordică a cerului, traversată de Calea Lactee? Este vizibilă din România vara și toamna.* (I.S.)

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

E. Zola

S. Beckett

Romulus Vulpescu, Fănuș Neagu, Amza Pellea, George Grigoriu, Gheorghe Zamfir, Ștefan Tapalagă, Herbert von Karajan, Samuel Beckett (Nobel literatură 1969), Gabriela Mistral (Nobel literatură 1945), Melvin Calvin (Nobel chimie 1961), Émile Zola, Hans Christian Andersen, Bette Davis, Anthony Perkins, Andrei Tarkovski, Helmut Kohl, Marlon Brando. (P.I.)

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Gălbenele (Calendula)

Această plantă, cu flori galbene-portocalii, pe lângă efectul decorativ, are și numeroase virtuți medicinale. Este o plantă puțin pretențioasă față de climă și sol, așa că poate fi cultivată și în zone mai reci. Totuși, înflorește din abundență în locuri însorite. Florile pot dura din iunie-iulie, până toamna, înălțimea lor fiind de până la 40 cm. Deși mai puțin răspândite, există și soiuri de gălbenele cu flori bătute.

Înmulțirea se face prin semințe care se seamănă direct în grădină primăvara (aprilie) sau încă din toamnă (septembrie-octombrie). În acest ultim caz, înflorirea are loc mai timpuriu. Pentru că semințele rezistă în pământ peste iarnă, gălbenele pot apărea în anul următor și din sămânța căzută spontan (prin autoînsămânțare). Dacă plantele sunt prea dese nu se dezvoltă frumos, așa că se pot rări la 30 cm distanță, plantele obținute prin rărire putând fi replantate în alt loc fără să sufere.

Micșuneaua (Matthiola)

Micșuneaua, plantă cunoscută încă din evul mediu, se cultivă atât în grădină cât și în ghivece sau în jardinierele de la ferestre sau din balcoane, pentru florile sale plăcut mirositoare și diferit colorate (albe, roz, roșii, volete etc.), simple sau bătute. Cea mai cunoscută dintre specii este micșuneaua de vară care înflorește în perioada iunie-august și se înmulțește prin semințe. Însămânțarea se face în răsadnițe sau lădițe în martie. Când plantele au 2-3 frunzulițe se face repicatul. Răsadurile se plantează la loc definitiv (în grădină) în aprilie-mai, la distanțe de 20-25 cm, într-un teren bine îngrășat din toamnă, situat în loc însorit. *Trebuie reținut că* dintre plantele apărute într-o cultură de micșunele numai 50-60 la sută vor avea flori involte (bătute). Acestea se recunosc încă din primele faze ale creșterii, deoarece răsar primele și au frunzele mai înguste, colorate verde deschis. Cunoscând acest amănunt și dacă vrem să avem mai multe flori bătute, e bine să se facă o selectare a răsadurilor încă de la repicare. O altă soluție este să se planteze mai multe răsaduri (dese, la 10 cm distanță între ele), urmând ca după înflorire să se îndepărteze plantele cu flori simple.

Și încă un amănunt demn de știut: plantele cu flori involte nu produc semințe. Totuși, din propria noastră cultură putem obține semințe pentru anul următor? Da, dacă după înflorirea micșunelelor se sistează udatul iar la recoltare se aleg numai fructele mai scurte. În ceea ce privește îngrijirea micșunelelor, acestea au nevoie de apă din abundență după plantare, dar udatul trebuie făcut cu grijă, să nu se ude frunzele care se pot îngălbeni.

Creasta cocoșului (Celosia)

Există mai multe soiuri de Celosia, unele cu inflorescența sub forma unei creste de cocoș, altele ca niște spice piramidale. Culoarea inflorescențelor este extrem de variată: roșu, violet, roz, galben, portocaliu etc. Înălțimea plantelor diferă și ea, fiind cuprinsă între 30 și 50 cm. În general, această plantă se cultivă în grădină în grupuri, dar poate fi folosită și ca flori tăiate, în buchete de vară sau în buchete uscate pentru iarnă. Soiurile pitice pot fi cultivate în ghivece, pentru decorarea ferestrelor.

Se înmulțește prin semințe care se seamănă în luna aprilie, în răsadnițe calde sau în lădițe. Răsadurile se repică de două ori. Plantarea definitivă se face la sfârșitul lunii mai, la distanțe de 30-40 cm (în grădină). Plantele înfloresc îndelungat, din iulie până toamna, mai ales dacă sunt cultivate în loc însorit, ușor, nisipos, bine îngrășat și dacă în timpul vegetației se udă cu regularitate și se îngrașă suplimentar (o dată sau de două ori pe lună).

(A. Popescu)

MÂNĂ BIRJAR...

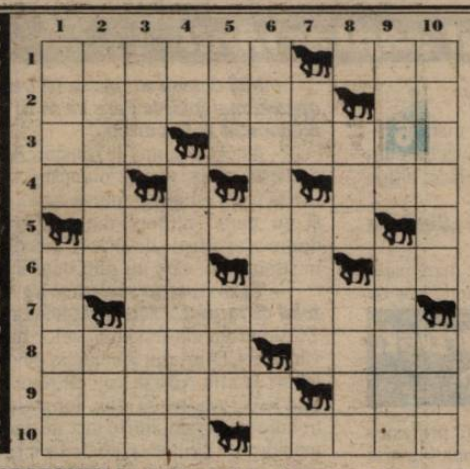

ORIZONTAL: 1) Poetă la noi, care ne-a prezentat „Calul de la birja de noapte" (Magda) – Şi prozator de la noi care ne-a avertizat în scris „Nu trageţi în caii de lemn" (Nic). 2) Poema „Calul" a fost închinată acestui animal deosebit, de această poetă de la noi (Doina) – Mârţoagă în frâu! 3) Birja de faţă – ...şi calul de la birjă. 4) Căpăstru la cai! – ...şi eşarfă la cap! 5) Legate la crucea căruţei. 6) Se serveşte... la „botul-calului" – Primii înscrişi la turnir! – Caiele la cai! 7) Realizator de rase de cai. 8) Artist cunoscut la noi, care a jucat în filmul „Haiducii lui Şaptecai" (Colea) – Cal pursânge. 9) Om la legii corect – Primii amatori! 10) Cântec select... „La calul bălan" – Îndemnul cailor la birjă.

VERTICAL: 1) Liric ardelean, care ne-a dăruit „Calul alb" (Emil) – Trasă de cai. 2) Aici ajung caii reformaţi de la birjă (pl.) – Primul loc la călărie. 3) Calul lui Napoleon care l-a urmat în exil, conducându-l până la mormânt – Puse pentru suspensie la birjă. 4) Mână Bălana din spate! – ...ia pornire din greu la drum. 5) Lac special – Localitate în Franţa. 6) Înlocuieşte birja iarna (dim.) – Teme! 7) Câini pe urmă! – O plimbare cu birja prin oraş. 8) Dat ca hrană cailor – Oraş în Algeria, unde caii arabi sunt de preţ. 9) Loc de păscut al cailor – „Călăreţul de..." în viziunea compozitorului Glier. 10) Sus pe cai – Biciul birjarului care îndeamnă caii la drum.

DICŢIONAR: EUS.

Iulian Ionescu
Constanţa

Soluţia careului „PRIN ORAŞ"

Orizontal: METROPOLA - OSLO - ATENA - NT - MA - T - ZL - A - MANGALIA - CAI - KUWEIT - OSAKA - AN - U - A - IRA - SUR - OLT - ATA - DA - ETIC - ORNAT - PARLAMENTE.

UMOR

– Dragule, m-a înţepat o viespe!
– Pune repede puţină sare!
– Prea târziu! A zburat...

– Un mare învăţat a spus că toate femeile sunt proaste!
– Asta e absurd! Există numai o singură femeie proastă pe lumea asta, dar fiecare susţine că e a lui!

– Eu pot să patinez în formă de opt!
– Asta poate oricine!
– Da, dar nu în cifre romane!

– De ce iau vecinii noştri lecţii de spaniolă?
– Au adoptat un sugar din America de Sud şi vor să se înţeleagă cu el când va începe să vorbească.

– Vă rog să-mi daţi mâna fiicei dumneavoastră!
– Tinere, sau o iei toată, sau nimic.

– Tată, ce este aia capital şi ce e aia muncă?
– Păi cum să-ţi explic? Dacă eu împrumut de la cineva 1000 de dolari, asta e capital! Dacă, după un timp, acel cineva încearcă să-şi recapete banii, asta e muncă!

PAR(anormale) de ToPAN

PERSPICACITATE

În căutarea erorilor

Cele două desene diferă între ele în urma a opt greşeli. Puteţi să le descoperiţi?

(Gh.R.)

Soluţia: *1) Numărul 9 a devenit nr.8. 2) Mâneca dreaptă a nr.3 este mai scurtă. 3) Nu se mai vede picioruş drept al nr.7. 4) Portarul are o bereta. 5) Jambierele arbitrului sunt mai negre. 6) Braţul stâng al nr.4. 7) Poziţia mâinii drepte a fotografului. 8) Plasa porţii (în dreapta) este mai mare.*

Fotografii de la cititori

«Am crescut mare!»
CRISTINA IVĂNESCU – Piteşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

JOCURI ŞI... JOCURI

1. Cine patrona, în mitologia greacă, jocul de arşice, apoi cel de zaruri, şi jocul cu mingea ca simbol al universului cheie şi al destinului aleator?
2. Cine a scris comedia „Jocul dragostei şi al întâmplării"?
3. Cine a compus muzica baletului „Jocuri" a cărui premieră a avut loc la Paris la 13 mai 1913?
4. Cine a scris poezia „De-a v-aţi-ascuns..."
5. Cine a pictat, între 1890-1891, tabloul „Jucătorii de cărţi"?
6. Cine a realizat, în 1974, filmul artistic „Jocul cu focul"?
7. Când şi cine a inventat jocul cunoscut sub numele de Scrabble?

Răspunsurile din numărul trecut *1) O frunză este alcătuită dintr-o lamă verde, numită limb, străbătută de nervuri, o codiţă numită peţiol care susţine limbul şi teaca situată la un nod în care este inserat peţiolul. 2) Principalele funcţiuni ale frunzei sunt fotosinteza, respiraţia şi transpiraţia. 3) În antichitate frunţile poeţilor, generalilor învingători şi împăraţilor se încununau cu frunze de laur. 4) Autorul volumului de versuri intitulat „Frunze", apărut în 1961, este Tudor Arghezi (1880-1967). 5) Filmul artistic „Frunze de toamnă" a fost realizat în 1956 de regizorul american Robert Aldrich (1918-1983). 6) Coloanele suple, cu capiteluri ornate cu sculpturi reprezentând frunze de acant, sunt caracteristice stilului corintic. 7) Schiţa „Ultima frunză" a fost scrisă de prozatorul american O'Henry (1862-1910).*

Poşta cititorilor *Kolea Kurelink, Mărţeia Mică.* Ne bucură faptul că ne citiţi în continuare chiar dacă nu vă place rubrica. Rezerva dv. privitoare la dată când trebuie trimise răspunsurile este întemeiată, dar nu putem renunţa la aceasta, deoarece în Bucureşti revista este difuzată foarte rapid. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu localităţile apropiate. Dacă vom primi scrisori din colţuri foarte îndepărtate vom accepta o zi sau două întârziere. Despre decalarea cu o săptămână nu poate fi vorba, fiecare număr conţinând răspunsurile din numărul anterior.

Ne surprinde dar la întrebările din data de 8 martie 2001 – „Cardinali" am primit multe scrisori cu câte un singur răspuns bun. Singurul care a dat trei răspunsuri exacte şi căruia îi mulţumim pentru aprecieri este prof. *Marin Ştefan* din Şimleu Silvaniei. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„SELECTE"

INCĂPĂTORI / ȘOCANT		C	ȘMECHERIE / ȘTIINȚĂ OCULTĂ			MELANY / REGAT ANTIC			CÂNTEC / MEDICI			TIP DE PROBĂ... / GAZ			SAU / RELE DE URECHI		O
		U							D			E			O		R
SĂRĂCIȚI / REBUSIȘTI		P							O			T			T		I
		R							C			A			I		TALONATĂ
UNIT! / MERS PRIN APĂ		I	T	POST TV					T	TITUS		H	I		T		U
		N	O	T	ZEU / SISTEME DE CALCUL				O			VĂZDUH / ROCĂ			A	E	R
12 ZLOȚI! / ABORIGEN!		Z	L	VACCIN		S	E	R		GIURGIU / DIN NORD!			R		VLĂJGAN		M
		M	A	O	R	I	DIN FIORD! / DECI LATIN...		I	O		R	CAMĂ! / POMI			M		A
TÂRG GOL! / NOMAD		T	G	CAP NEGRU! / DEBUT NOTABIL		N	E		BAU-BAU AUTO / DIN NOU			R	A		D	A	R
		H	O	I	N	A	R		I	EGALI CU ZERO / DIN MANEJ!			N	U	L	I	
DISPUS DIN NOU / IBIS!		R	E	O	R	G	A		N			I	Z		A	T	
		I	I	DEOSEBIT DE PRACTICĂ		T	E	O	R	E		T	I		C	A	

Dezlegarea integramei ***„DERUTĂRI"***

Orizontal: N - C - D - D - S - S - C - NEPOLITICOSI - CALIFICATIV - MARAME - ATITI - SABARENI - AL - LAPONI - ERORI - TOR - TC - IP - Z - MONAHALI - ELA - RITA - EMIRAT - PISOIAS - NATO - TIRTITA - TIR - LITIERE - CITI.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

CITITORILOR NOŞTRI FIDELI

Ne interesează părerea dumneavoastră

Vă rugăm să ne răspundeţi la următoarele întrebări privind conţinutul revistei noastre. Ce pagini sau ce tematică vă atrag cel mai mult: *a) Realizările ştiinţifice de ultimă oră; b) Paranormal; c) Probleme mondiale ale „Stării de veghe"; d) Probleme româneşti ale „Stării de veghe"; e) „Femina Club"; f) Aspecte medicale şi farmaceutice, sfaturi medicale; g) Teme enciclopedice, de cultură generală; h) Aspecte istorice mai puţin cunoscute; i) Întâmplări adevărate; j) Spiritualitate românească; k) Viaţa şi performanţele marilor actori de film; l) Interviuri cu personalităţi din diverse domenii; m) Curiozităţi de pe mapamond.*

Vă rugăm să aşezaţi preferinţele dv., conform literelor respective, în ordinea importanţei pe care le-o acordaţi: _____

Ce alte teme aţi dori să găsiţi în revista noastră? _____

_____

Numele şi prenumele _____

Vârsta _____ Profesia _____ Adresa _____

_____

Adresa noastră este: revista MAGAZIN, Bucureşti, Piaţa Presei libere nr.1, cod 71341, cu menţiunea «Pentru SONDAJ».

Vă mulţumim pentru colaborarea dv. şi vă menţionăm că, prin tragere la sorţi, **VOM ACORDA PREMII ATRACTIVE** celor ce ne vor răspunde la sodaj până la 5 aprilie 2001.

Mini-interviul săptămânii

FLORIN TOTAN, dirijor

– Aţi revenit de curând dintr-un remarcabil turneu în Italia şi Portugalia. Care au fost momentele culminante şi cele mai mari satisfacţii pe care le-aţi avut?

– M-am simţit extraordinar peste tot. Am dirijat cea mai importantă orchestră de cameră din Milano, „Milano Classica", la Bergamo şi Milano, cu o primă audiţie mondială a unui compozitor argentinian. M-a bucurat primirea făcută de public, dar mai ales cea a orchestrei. Semn că între noi se crease o legătură, un fluid nevăzut. Ştiţi, un dirijor poate uneori înşela publicul, orchestra însă niciodată. Un moment culminant a fost concertul de la Porto cu orchestra Academiei de Muzică, în cea mai mare catedrală din oraş, în prezenţa a o mie de spectatori.

– Din câte ştiu, nu v-aţi început cariera ca dirijor...

– Într-adevăr. Când mi-aduc aminte că am început muzica la 15 ani cu studiul contrabasului, nu-mi vine să cred! O datorez foarte mult tatălui meu. Suntem o familie de muzicieni. Timp de 10 ani în Orchestra Filarmonică am învăţat foarte mult. Am înţeles psihologia instrumentistului de orchestră, am învăţat, cum spune românul, „ce ţie nu-ţi place, altuia nu face".

– Aţi înfiinţat o orchestră, „Simfonia Bucureşti"...

– ...O orchestră formată în mare parte din foştii mei elevi. Sunt tineri, pot da

«Avem mulţi artişti de export»

ceea ce puţine alte orchestre de profesionişti o pot face: entuziasm, încă bucuria de a cânta, de a face muzică. Urcând pe podium, la început eram emoţionat pentru mine, acum sunt emoţionat mai ales pentru ei.

– Unde dirijaţi în ţară?

– După 12 ani la Filarmonica din Botoşani, de anul trecut sunt dirijor permanent al Filarmonicii din Râmnicu Vâlcea – o orchestră extraordinară. Foarte mulţi tineri şi aici – împreună cu dirijorul şi directorul ei, Mihai Ştefănescu, creştem generaţia de mâine... Din toamnă, împreună cu Primăria din Râmnicu Vâlcea, pregătim Festivalul de Muzică din Vâlcea.

– Mai demult se spunea că trebuie să operezi mai întâi la Paris ca să fii recunoscut la Bucureşti...

– Aşa este la noi, la români. Afară de orchestra mea, marile orchestre mă mai invită când îşi aduc aminte că exist. Fac şi eu parte, ultimul dintr-un lung şir, dintre acei artişti „de export", recunoscuţi în străinătate, care nu sunt buni în ţară.

– Televizoarele sunt pline de tot felul de muzici... Moda manelelor...

– Într-un clasament al celor mai bine vândute CD-uri din România, pe primele locuri se află Adrian-copilul minune şi 3 Sud Est şi Andre... Trăim, îmi pare rău că trebuie să o spun, într-o ţară de andrele şi manele. Nu ştiu ce se poate face şi cât va dura – este vorba de gust, de educaţie, de şcoală.

– Aveţi o sală de concert din lumea asta în care v-aţi dori să dirijaţi?

– Mai multe, dar cel mai fericit aş fi nu la Paris, Londra sauViena, ci la Gasteig, acolo unde l-am văzut opt ani la rând pe profesorul meu, Sergiu Celibidache.

– V-aţi fi dorit să fi fost întrebat ceva şi nu am făcut-o?

– Da, ce iubesc mai mult pe lume: prietenia şi dragostea, pentru că ele nu mai există sau există foarte puţin astăzi...

MIHAELA DOROBANŢU

SPORT FLASH

MORIŞCA DE AER A LUI BÖLÖNI.

Mie cel mai mult îmi plac declaraţiile de dinaintea unui meci important. Atunci, parcă a-i mobiliza pe cititori, fotbalişti, antrenori şi oficiali din lumea atât de pestriţă a fotbalului, se întrec în tot felul de basme. Vom învinge, zice unul. Suntem pe ei, zice altul. O firmă declară că a pregătit un amestec miraculos care, o dată băut de tricolori victoria va fi sigură. Antrenorii fac apel la istorie. Acum 18 ani i-am bătut, istoria se va repeta (numai un fotbalist nu ştie că istoria nu se repetă niciodată, iar hazardul n-are memorie). Alţii, mai înflăcăraţi, din lumea asta a fotbalului care l-a noi şchioapătă mai rău decât un pat de lemn, spun că ortodoxia va învinge catolicismul. Şi alte tâmpenii din astea. Că fotbaliştii noştri, e vorba de cei din „naţională", care reuşesc performanţa de a se

face de râs în faţa unor echipe de club, au puterea magică de a se concentra şi a învinge marile echipe. Se aminteşte mereu performanţa Petrolului care reuşeşte, fără să fie o echipă-fanion, să încurce socotelile marilor echipe bucureştene (Ei uită că atunci când joci cu o echipă de fotbal din Europa, cu o vicecampioană continentală, datele problemei sunt cu totul altele). În fine tot acest foc de artificii compus din cuvinte şi nimic mai mult pentru ce? Ca să joace fotbaliştii noştri mai bine? Ca să înţeleagă Bölöni ceva despre jocul de fotbal al unei naţionale? Ca să-i impresionăm pe arbitri? Aş! Totul este înscenat pentru ca noi spectatorii să fim îmbărbătaţi, să pasăm bine mingea în sufragerie, să marcăm în vinclul uşii de la bucătărie, să credem în victoria noastră asupra vecinului de palier. De aceea îi şi auzim pe comentatorii teve spunându-ne nouă, pentru că jucătorii din teren oricum nu au cum să-i audă, „aşa, băieţi, acum, băieţi, atacaţi!". La asemenea îndemnuri venite de la comentatori, cumulate cu isteria declaraţiilor deşănţate ale oamenilor de fotbal de dinaintea unei partide decisive îţi vine să intri tu în teren, să iei mingea în mână şi să te duci cu ea în spatele blocului, s-o îngropi şi să urli „victorie!"

Asta se întâmplă în preziua unei mari partide pe care naţionala noastră o are de jucat cu o echipă puternică. Dar şi mai hilare sunt, de fiecare dată, scuzele găsite după înfrângere. Să luăm cazul ultimei partide a tricolorilor noştri: cea cu Italia. După catastrofalul meci în care nici o concepţie tactică sau idee de joc n-au putut fi descoperite în capul lui Bölöni (cu toată prezenţa detectoarelor de metale), în care jucători buni n-au reuşit, datorită lipsei oricărei strategii a „antrenorului", să devină o echipă naţională, deşi fotbaliştii au făcut eforturi uneori chiar susţinute, uitând complet declaraţiile care anticipaseră partida, au devenit de un comic involuntar perfect. Tot zidul format din laude, elucubraţii şi declaraţii de fanfară, s-a năruit ca un gard din foi de ziare. Şi culmea, cel care conduce naţionala nu găseşte altceva să spună decât că „nu-mi reproşez nimic". Iar referitor la prestaţia echipei a spus că „nu pot evidenţia pe nimeni", iar despre tactica de joc, doar „eu le-am spus, dar, ce, parcă ei m-au ascultat?" Fraţilor, cineva e fazan la faza asta şi eu cred că nu jucătorii. Şi lucrul ăsta trebuie recunoscut rapid şi luate măsuri rapide. Datorită declaraţiilor lui Bölöni de dinainte meciului cu Italia am ajuns pe locul 4 în grupă şi cred că o calificare iese din calcule, în ciuda surprizei de la Budapesta. Să nu ziceţi că nu v-am spus...

GEORGE CUŞNARENCU

Când imaginaţia prinde VITEZĂ

La cea de-a 33-a ediţie „Essen Motor Show", organizată la Essen (Germania) între 1 şi 10 decembrie 2000, constructorii de automobile şi-au etalat ca de obicei ultimele creaţii. Nu mică a fost surpriza vizitatorilor interesaţi de acest „spectacol" de design şi tehnică în automobile să întâlnească printre exponate

şi câteva creaţii incredibil de bizare, venite tocmai de peste ocean, din „ţara tuturor posibilităţilor". Caroseria unei maşini, placată integral cu mărgele colorate şi bucăţele de oglindă, a adunat lumea în jurul ei ca la... bâlci. Atmosfera de mare ţinută a salonului de automobilistică a mai fost colorată şi de alte „arătări" care, cu siguranţă dacă ar apărea pe şosele, ar rupe multora gâtul. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Dragostea pentru animalele ce pot fi ţinute pe lângă casa omului poate lua forme de-a dreptul senzaţionale. Astfel, Michel Gerrier, un francez de 64 de ani, şi-a construit acum 28 de ani un porumbar cu 20 de „garsoniere" (alveole), una pentru câte o pereche de voiajori. Acum el are nu mai puţin de 8100 de perechi de porumbei şi vă imaginaţi ce dimensiuni are unul din cele mai mari porumbare din lume!*

◆ *Vulpea e mult prea mândră şi prea obişnuită cu sălbăticia ca să accepte găzduirea omului de bună voie. Şi totuşi, James Silverstone a construit la ferma sa din Lockville, Texas, un grup de 12 vizuini unde se retrag, din când în când, tot atâtea vulpi din împrejurimi – mai ales în perioadele când vânătoarea le merge prost. James le asigură hrană şi, dacă e cazul, asistenţă maternală. „Şiretele" pădurii au înţeles, la rândul lor, să nu atace nici o vietate din gospodăria ospitalierei lor gazde.*

◆ *Simone Gilbert a construit în cadrul fermei sale din Siils, Canada, o piscină pentru... ratoni. Aceşti micuţi urşi spălători au devenit atracţia tuturor puştilor din zonă, care vin să le vadă giumbuşlucurile executate în acel bazin special. Ratonii sunt liberi să plece în apele râului din apropiere, însă vin regulat la piscină, unde primesc cu plăcere dulciurile oferite de spectatori.* (P.I.)

Cultura 2000

Comisia Europeană a lansat programul „Cultura 2000", primul program comunitar al Uniunii Europene pentru sprijinirea culturii. Extins pe o durată de 5 ani, programul beneficiază de un buget de 150 milioane de euro, domeniile de finanţare vizând: patrimoniul cultural arhitectonic şi arheologic, creaţiile literare şi artistice, istoria şi cultura popoarelor. *(A.P.)*

Viaţa cetăţii eterne

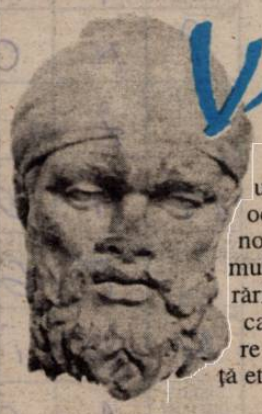

Anul care a trecut a reprezentat nu numai sfârşitul unui mileniu ci şi jubileul bisericii catolice. Cu această ocazie Roma şi-a modernizat infrastructurile şi şi-a renovat monumentele, printre care Vila Borghese, şi Forumul lui Traian. Prin vasta campanie de expoziţii şi restaurări, edilii oraşului speră să-i stabilească acestuia locul care i se cuvine printre alte capitale şi anume cel mai mare muzeu în aer liber din lume, o cetate care va avea o viaţă eternă. *(I.S.)*

În numărul viitor

■ Distracţii care costă uneori foarte scump! ■ Vopseaua care „devorează" gazele poluante ■ Miracole şi minuni ■ O maşină de zvonuri numită Internet ■ „Cartea Junglei... de asfalt" există ■ Fii zgârcit cu sarea dacă îţi iubeşti inima! ■ Sculpturile vii ■ Cannes – un basm din zilele noastre ■ Cel mai complex tele-robot pe orbită! ■ Meseria de star, o meserie periculoasă ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 515 • ANUL XLIV • 5 APRILIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 14 (2265)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

5 APRILIE

1960 Filmul „Ben Hur" primeşte zece premii OSCAR.

1982 Forţele britanice pornesc ofensiva împotriva Insulelor Falkland.

S-a născut în această zi

1908 Actriţa Bette Davis care a câştigat un OSCAR pentru rolul din filmul „Primejdiosul" (1935).

O maşină de zvonuri numită

Internet

PEŞTERA GURA PLAIULUI

a adăpostit cândva Tezaurul României

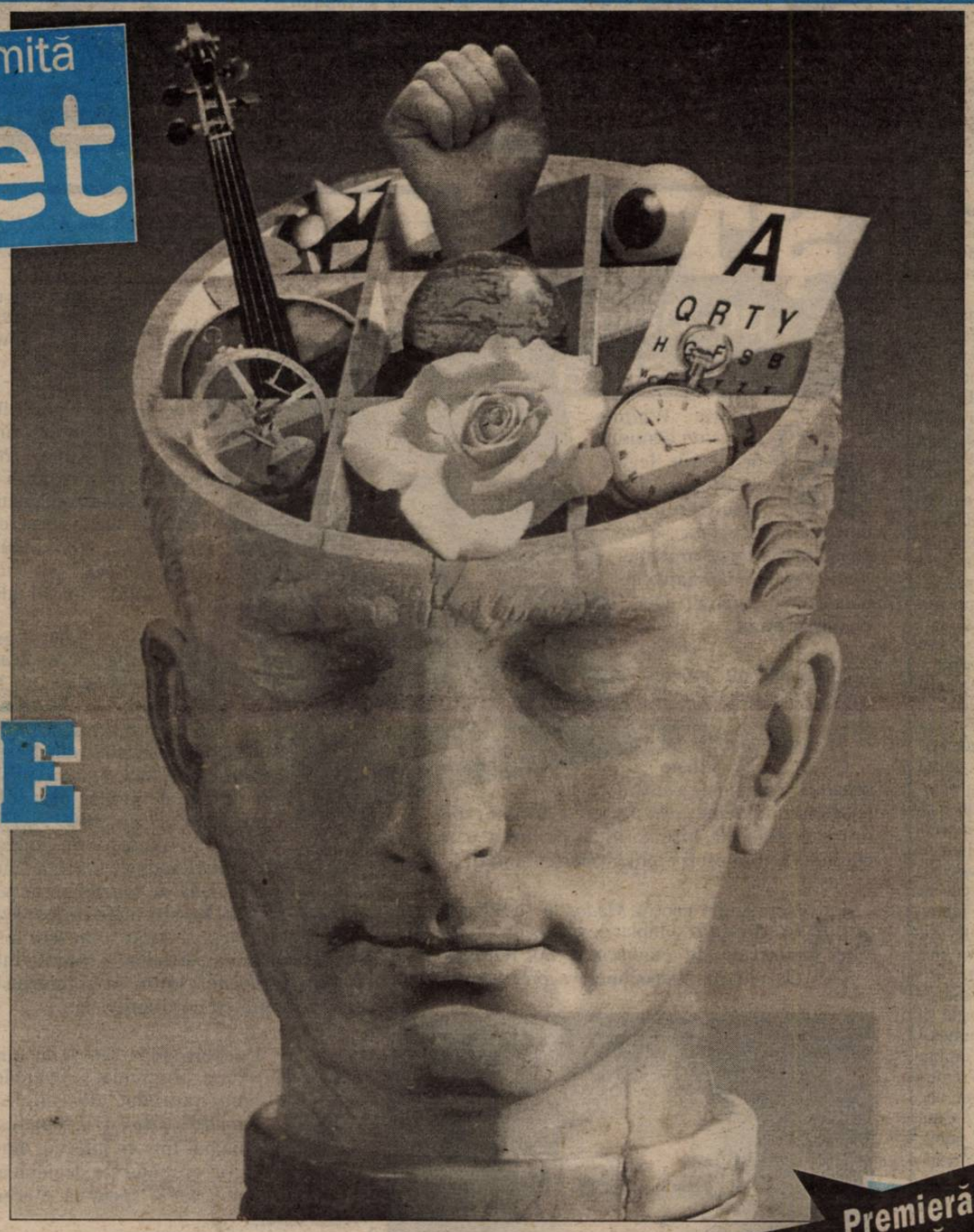

Creierul, continent necunoscut

Un caz special de AMNEZIE

Dacă ne cunoaştem „harta" moştenirii noastre genetice – genomul –, nu acelaşi lucru se poate spune despre complexul „atlas" reprezentat de creier. Recent, o echipă de neuro-psihologi francezi a descoperit o formă foarte rară de amnezie. Pare incredibil, însă unele persoane, care au suferit leziuni cerebrale focalizate (concentrate) în anumite zone ale emisferelor creierului, şi-au pierdut selectiv memoria cognitivă. Amnezicii cu această deficienţă bizară nu mai pot deosebi o portocală de un măr sau un strugure de un morcov. Dar toate celelalte categorii de „obiecte" (maşină, pantof, casă, câine, copac etc.) sunt perfect percepute semantic (le înţeleg sensul şi utilitatea). Deşi cercetările sunt în curs de desfăşurare, se bănuieşte că motivul acestui tip de amnezie este pierderea capacităţii de a distinge culoarea şi forma legumelor şi fructelor, asociată cu imposibilitatea de a le mai înţelege rostul alimentar. Datorită noutăţii acestei descoperiri, nu este sigur dacă „uitucii legumelor şi fructelor" îşi mai revin vreodată. Se pare că insuficienţa lor cerebrală nu este compensată, nici o zonă sănătoasă a creierului nu mai preia funcţiile centrilor lezaţi. *(P.I.)*

Duminica Floriilor

Peste numai câteva zile vom sărbători Duminica Floriilor, cea mai importantă sărbătoare din postul Paştelui, mai exact din pragul Săptămânii Patimilor. Această mare sărbătoare creştină comemorează intrarea lui Iisus Hristos în Ierusalim. Mântuitorul a venit aici călare pe măgar şi a fost întâmpinat de credincioşii

cetăţii cu ramuri de finic în mâini. Ei îşi aşterneau hainele pe jos, pentru ca Domnul Iisus să poată trece, sau presărau crengi rupte înaintea sa. La noi, neexistând finic, drept-credincioşii primesc la biserică ramuri de salcie sfinţită, care se pun ulterior la icoană. Cu o seară înainte, fetele îşi spală părul pentru a fi frumoase tot anul şi varsă apa, în care au pus busuioc, la rădăcina unui pom. În această zi este dezlegare la peşte şi începând de acum, în fiecare duminică, până la Înălţare (Ispas), se fac petreceri cu mese bogate şi horă în satele în care s-a mai păstrat această frumoasă tradiţie. *(I.S.)*

femina club

4 pilule ANTISTRES

- Mistere & Paranormale
- Întâmplări adevărate
- Avocatul casei

Premieră cosmică

ASTRONOMII „văd" pentru prima oară materia întunecată!

O ştire de senzaţie confirmă că Ben Oppenheimer de la Universitatea Berkley, California, şi colegii săi din Marea Britanie au înregistrat prima dovadă directă a celebrei şi invizibilei materii întunecate, a cărei existenţă este bănuită de peste 70 de ani ca fiind cea care leagă între ele galaxiile şi supergalaxiile din Univers. După estimările cercetătorilor, o treime din această atât de stranie materie se află într-o serie de stele cunoscute ca „pitice albe", extrem de reci (cu temperaturi la suprafaţă de sub 4500 grade Kelvin), observate ca... nişte „fantome" în fotografii ale haloului galactic ce înconjoară Calea Lactee, realizate la observatorul interamerican de la Cerro Tololo, Chile. Aceste stele sunt, după cum spune astrofizicianul Didier Saumon, membru al echipei, „fosile ale primelor populaţii de stele la marginile Galaxiei noastre." Întrucât originea materiei întunecate este una din cele 11 întrebări-provocări formulate de Academia Naţională pentru Ştiinţă a Statelor Unite pentru ştiinţa mileniului trei, această primă observare a materiei întunecate este un pas important spre o mai bună înţelegere ştiinţifică a Universului. *(M.D.)*

Stele fragile

OSCAR

o sărbătoare în cifre

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

HOROSCOP

2001 - ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Capul lui Laocoon" (pământ, 1900; distrus)

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

„VEACUL NE DUCE UMBRA DE MÂNĂ”

Voi zăbovi asupra a două cărţi de poezie scrise de doi poeţi extrem de talentaţi şi nu de poeţi la modă care cred că dacă amestecă două aluzii sexuale printre câteva versuri jalnice se cheamă că sunt poeţi. Nu, în această săptămână voi vorbi despre cartea semnată de Horia Bădescu, iar săptămâna viitoare despre un poet sârb pe nume Predrag Bogdanovic Ci.

Ziua cenuşii

În colecţia „Poeţi Români Contemporani”, editura *Eminescu* din Capitală a editat un volum retrospectiv din poezia semnată de Horia Bădescu, intitulat „Ziua cenuşii”. Poet clujean despre care, în 1980, Victor Felea spunea că este un „liric prin definiţie, el se ţine mereu aproape de experienţa inimii şi spiritului pe care le traversează, le hrăneşte continuu din stările sale interioare, din conştiinţa sa lucidă şi gravă”, Horia Bădescu este un poet peste care nu se poate sări cu uşurinţă.

Horia Bădescu s-a născut în comuna Aref din judeţul Argeş în 1943 şi a absolvit Facultatea de litere a Universităţii „Babeş Bolyai” din Cluj-Napoca. Şi-a luat doctoratul în litere, a devenit jurnalist şi diplomat, fiind director adjunct şi din 1997 director al Centrului cultural Român de la Paris (1994-1999). A debutat cu volumul „Marile Eleusii” în anul 1971, la editura *Dacia* din Cluj-Napoca, ultimul volum, intitulat „Ronsete”, apărând în 1995, la editura *Clusium*. Autor de proză, critică şi traducător, Horia Bădescu a fost el însuşi tradus, mai intens după 1992, ultima operă tradusă fiind „Excercises de survie” (Exerciţii de supravieţuire), la Paris, în anul 2000. Vă ofer, spre delectabilă lectură splendidul poem „Aşa treceam împreună”, extras din volumul „Exerciţii de supravieţuire”: „Aşa treceam împreună / printre amurgite flori de bostan / îţi treceau mierle târzii peste umăr / şi umbra trecea dintr-un an în alt an. //Aşa ne duceam cu soarele-n faţă / sub strălucitorul luminii arcan; / se duceau munţii tăcerii în ceaţă / şi umbra se ducea dintr-un an în alt an. //Aşa ne pierdeam peste câmpuri / cum fusesem şi nu mai eram; / se pierdea vadul lumii în seară / şi umbra se pierdea dintr-un an în alt an.” Din ultimul volum de poezii, „Ronsete”, editura *Eminescu* a selectat pentru volumul „Ziua cenuşii” doar câteva poeme, foarte frumoase, din care eu voi reproduce unul profund şi liric, „Se joacă jocuri, jocul e-n toi” care aduce aminte de zicala einsteiniană dar şi de universul sorescian: „Secunde, ceasuri, zi, săptămână.../ Totul se-ngăduie, totul se-amână. / Cine ajunge până la noi? / Doi precum unul, unul ca doi / lumea-i bătrână, viaţa-i bătrână / veacul ne duce umbra de mână. / Cine ajunge până la noi? / Vremea se uită tot înapoi, / anii se-nghesuie într-un ungher; / numai pustiul nuntește-n cer. / Cine ajunge până la noi? / Cine va strânge potul, apoi? / Se joacă zaruri, jocul e-n toi”. Voi încheia prezentarea poetului citând părerea unui critic francez, Lucian Noulez care, în „Le Journal des poetes” din octombrie 1997 spunea despre Bădescu şi Sorescu aceste cuvinte adevărate: „Horia Bădescu practică o scriitură mult mai austeră...Aceşti doi poeţi de prim plan ne parvin editaţi într-un singur volum. Ca să-i poţi citi unul după altul trebuie să întorci cartea ca pe o clepsidră. Căci Bădescu şi Sorescu, care au fiecare ritmul lui propriu, prozodia şi obsesiile lui, pot fi citiţi, totuşi, deodată. Două temperamente, despuierea şi barocul, care se armonizează...Fiecare în maniera lui (atât de pregnantă), reinventează poemul, limba şi aventura interogaţiilor. Termini lectura năuc şi cu răsuflarea tăiată: tocmai ai citit doi foarte mari poeţi”

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Reptile
Eric Clapton

Bătrânul loveşte din nou, blues-ul fiind, încă o dată, arma perfectă! Întrebat care ar fi descrierea cea mai bună pentru *„Reptile”*, *Clapton* a spus că mai degrabă este vorba de un „kind of old school”, decât de un album nostalgic... Vedeţi voi cum stau lucrurile după ce îl veţi fi ascultat! Ce este mai mult decât sigur este că blues-ul tradiţional este foarte prezent, spre marea satisfacţie a legiunilor de fani ale lui *Mister Slowhand!* Melodia care dă şi titlul albumului deschide balul cu arome latino, pentru ca imediat după ea bluesul să-şi intre în pâine cu *„Got You On My Mind”*, urmată de alte clasice precum *„Come Back Baby”*, *„Broken Down”* şi *„Don’t Let Me Be Lonely Tonight”* (un cover după *James Taylor).* Cea mai tare piesă de pe *„Reptile”* este, însă, după părerea celui ce scrie aceste rânduri, *„Ain’t Gonna Stand For It”*, o prelucrare în blues a unui clasic de soul din repertoriul marelui *Stevie Wonder!* Ce să vă mai spun? Amatorii de blues nu vor avea motive de dezamăgire ascultând *Reptile*, un album care nu face altceva decât să demonstreze că blues-ul poate fi deja considerat drept muzică clasică! Şi cum muzica clasică rezistă trecerii timpului... Să nu uit: vă mai recomand colecţia *„The Cream Of Eric Clapton”!*

ŞTIRI pe bandă rulantă

Pentru *Whitney Houston* continuă necazurile legate de droguri! Procesul căruia trebuie să-i facă faţă se va sfârşi, după toate probabilităţile, cu condamnarea la plata unei amenzi! Diamante în noroi...

Dacă nu aţi remarcat-o deja, vă atrag atenţia asupra celei mai în vogă soliste britanice, pe numele său *Dido*, al cărei album de debut *„No Angel”* a cucerit rapid prima poziţie din Insulă... Staţi cu noi deoarece în curând vă vom oferi cronica acestui album!

Nou single pentru *Madonna* – *„What it feels like for a girl”*, dublat de o versiune în spaniolă remixată de cunoscutul DJ remixer *Paul Oakenfold.* Videoclipul va provoca un mare scandal deoarece la finalul său *Maddie* se „cam” sinucide... Testarea se va face mai întâi pe Internet!

Ieşe din umbră şi *Joey McIntyre,* unul din cei cinci *New Kids On The Block,* care se pregăteşte de lansarea celui de-al doilea său album solo, urmare a debutului din 1999 la casa *Columbia* – *„Stay The Same”*. Cititorii fideli ai paginii noastre muzicale îşi amintesc, poate, că l-am prezentat la acea vreme, cronica nefiind prea bună... Noul album se numeşte *„Meet Joe Mac”* şi, dacă va prezenta ceva notabil, vi-l voi aduce aici!

Fostul lider al grupului *Screaming Trees* –*Mark Lanegan* –a anunţat, pentru luna mai, apariţia noului său album solo, primul scos după despărţirea de populara trupă din Seattle. Data lansării este 8 mai, la casa *Sub Pop. Lanegan* se află la al cincilea disc solo, cel mai recent fiind cel din 1999 - *„I’ll Take Care Of You.”* – o colecţie de covers. Titlul noului album este *„Field Songs”, Lanegan* înconjurându-se acum de o pleiadă de muzicieni de valoare ca *Ben Shepherd* (fost bassist la *Soundgarden), Bill Rieflin* (de la *Ministry)* şi *Mike Johnson,* fost la *Dinosaur Jr. Lanegan* va participa în vară la mai multe festivaluri europene, pentru ca în toamnă să întreprindă un mare turneu nord-american...

Rockerii de la *Travis* au ajuns la al treilea album, programat să apară în luna mai, album precedat de single-ul *„Coming Around”* (care nu va fi inclus pe album!!!), deja hit. Într-un interviu din *New Musical Express,* liderul grupului s-a declarat a fi foarte mulţumit de munca lor şi speră că şi acest album va fi best-seller...

Pe 29 martie a fost înregistrat în *Radio City Music Hall* din New York *“An All Star Tribute To Brian Wilson”*, la care au participat, printre mulţi alţii, şi *Paul Simon, Elton John, Nancy Wilson, Billy Joel, Ricky Martin, Hootie & the Blowfish, Go-Go’s, Jimmy Webb,* precum şi trioul *Wilson Phillips,* format din fiicele lui *Brian –Carnie* şi *Wendy* – şi din *Chynna Phillips,* fiica lui *John* şi *Michelle Phillips* de la *Mamas & the Papas.* Dacă găsiţi albumul nu ezitaţi să-l luaţi!

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Album: High Voltage (1974) ● TNT (1975) ● Dirty Deeds Done Dirt Cheap (1976) ● High Voltage (1976) ● Dirty Deeds Done Dirt Cheap (1976) ● Let There Be Rock (1977) ● If You Want Blood You’re Got It (1978) ● Powerage (1978) ● Highway To Hell (1979) ● Back In Black (1980)

AC/DC

● For Those About To Rock (We Salute You) (1981) ● Flick Of The Switch (1983) ● Jailbreak (1984) ● Fly On The Wall (1985) ● Who Made Who (1986) ● Blow Up You Video (1988) ● The Razor’s Edge (1990) ● The Razor’s Edge (1991) ● Live (1992) ● Thunderstruck (1993) ● Hard As A Rock (1995) ● Stiff Upper Lips (2000).

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Ionel Cojocaru, Vasilica Margărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi
FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
PAUL IOAN
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Când oamenii de știință se amuză

DISTRACȚII CARE COSTĂ UNEORI foarte scump!

MIHAELA DOROBANȚU

Un păstrăv... cu blană s-a dovedit a fi o fotografie trucată a unei păsări; un zoolog, Gerolf Steiner, a publicat chiar o carte despre rinograzi – niște mamifere cu un nas enorm; arheologi americani care anunță descoperirea în Peru a unei importante așezări preincașe... doar pentru a-și da seama aproape imediat că locul figura pe hartă de aproape 20 de ani... De ce toate acestea? Cum de sunt ele posibile? Poate pentru că...

Steiner anunțase oficial că rinograzii (mamifere cu trompă) sunt invenția sa

Păcăleala se vinde uneori cel mai bine...

Mari amatori de surprize, de descoperiri extraordinare care să le înfierbânte imaginația, uneori chiar de a... primi ceea ce așteaptă, sau consideră ei că trebuie să aștepte, oamenii „cumpără" mult prea ușor știrea „de scandal". Așa se poate explica succesul cărții lui Steiner, altminteri un reputat profesor al Universității din Heidelberg despre rinograzi – fantezie pură și distracție pe măsură, luate însă în serios pentru o vreme. Mai mult, „readuse" în atenție în 1985 printr-un „doct" articol publicat într-o revistă austriacă și semnat de un oarecare Aprile Pazzo... – dacă ar fi fost în Italia, numele ar fi sărit în ochi și gluma ar fi fost mai ușor descoperită. Unele glume „costă" însă foarte mult – și ca bani uneori, dar mai ales ca reputație. Cum a fost anunțarea în 1994 într-o revistă americană de mare tiraj a nici mai mult , nici mai puțin decât descoperirea Sfântului Graal, descoperire „consolidată" de identificarea unor urme de sânge din grupa zero, adică donator universal.. Alții au fost convinși că Waclaw Szybalski chiar descoperise în 1961 o metodă de a transforma „pe loc" celule bolnave în celule sănătoase... – era însă doar o păcăleală. Deși...

...Uneori „dincolo" se poate afla frauda Așa cum s-a întâmplat chiar la nivel „de stat" cu Trofin Lîsenko, promovat de către Stalin director al Institutului de Genetică pentru a aplica în agricultură teoriile sale „bazate" pe transmiterea ereditară a caracterelor dobândite (inspirată din Lamarck). Pentru a o „demonstra", el a falsificat datele experimentale. Rezultatele au fost însă catastrofale, afectând întreaga agricultură a imperiului sovietic...

Și astfel de cazuri sunt departe de a fi singulare – altele surprind și mai mult prin ușurința cu care au fost acceptate și... popularizate. Cum s-a întâmplat cu fotomontajul realizat de o altă revistă care prezenta... o orchestră preistorică de acum vreo 50 de mii de ani, reprodusă pe pereții unei peșteri. Și ca totul să fie cât mai „veridic", într-o sală vecină a aceleiași peșteri s-a descoperit și un strămoș al tubei, operă a unui om din Neanderthal care folosise un imens colț de 1,80 m provenind de la unul din mastodonții care stăpâneau pe atunci Terra.

Un articol politic de gravitate... cuantică Scandalul din 1997 a fost cu adevărat unul de proporții în comunitatea științifică internațională. Nu pentru că s-ar fi descoperit o nouă păcăleală, sau o nouă fraudă, ci pentru că de data aceasta totul fusese făcut cu un scop precis: Alan Sokal a fost autorul – un fizician american care a vrut să demonstreze că în fond, dacă știi cum să o faci, poți determina un foarte serios comitet de redacție să accepte materialul trimis. El a reușit să publice într-o super serioasă revistă de sociologie un articol total confuz, încă de la titlu: „Depășind frontierele: spre o hermeneutică transformativă a gravitației cuantice". A cărui „teză" principală era că „teoria gravitației cuantice are profunde implicații... politice". Sokal a anunțat el însuși, a doua zi după apariția revistei, că totul fusese o imensă glumă. Comunitatea științifică s-a considerat, o parte a sa și într-o anumită măsură, jignită. Altminteri – foarte multă lume a râs. Deși nu chiar toți.

Și nici nu este sigur că de fiecare dată când asemenea lucruri s-au întâmplat „Ei", adică aceia care au fost la originea lor, nu au vrut decât să-i facă pe ceilalți să râdă...

Întrebările mileniului

De ce lumea practică YOGA?

Yoga, practicată de adepții budismului și ai tuturor filosofiilor religioase indiene, este o metodă de autodisciplină. Adepții ei consideră că ea contribuie la realizarea unui control asupra forțelor psihofizice și conjugarea sufletului cu principiul originar suprem, cu Dumnezeul adevărat.

Pentru atingerea acestor obiective, este necesar un antrenament fizic sever. Echilibrul interior se obține controlând respirația, concentrându-se asupra unei anumite părți a corpului sau plasându-se în poziții speciale.

Una din formele sale, Hatha-Yoga, care pune în valoare tocmai prestațiile corporale în scopul obținerii unei totale

dominări a fiecărei mișcări și funcții fiziologice, este tocmai din acest motiv practicată și în afara domeniului religios. Conform celor susținute de practicanții săi, Hatha-Yoga permite diminuarea sensibilității la durere și rezolvarea unui mare număr de patologii de origine psihosomatică. Indiscutabila valoare a practicilor yoga pentru o mai bună cunoaștere a propriului nostru corp, ca și pentru reducerea stres-ului și a stărilor de anxietate, a început să fie recunoscută în unele sisteme de învățământ din lume care au acceptat Yoga ca materie falcutativă de studiu în școală. *(M.D.)*

VOPSEAUA CARE „DEVOREAZĂ" GAZELE POLUANTE

DORIN MĂRAN

Unii oxizi de metal au particularitatea de a capta gazele poluante din mediul înconjurător, transformându-i în acizi. Dioxidul de titan s-a dovedit a fi cel mai stabil, cel mai puțin nociv și cel mai ieftin. Sub acțiunea razelor ultraviolete acesta formează molecule de oxigen activ și radicali hidroxili care reduc oxizii gazoși de azot și sulf din mediul poluant în soluții acide ce urmează a fi evacuate. Un cercetător japonez, Kiji Takeuchi, de la Universitatea de Resurse și Mediu din Ibaraki, s-a gândit să valorifice virtuțile antipoluante ale dioxidului de titan. Un prim proiect s-a materializat într-o vopsea, formată în principal din dioxid de titan și un gel, pe care a pulverizat-o pe suprafața unor panouri, grosimea acesteia atingând 10-30 micrometri. Panourile antipoluante, testate cu succes timp de două luni pe o autostradă din Tokyo, au fost acoperite cu o crustă de fluorocarbon peste care s-a aplicat o pudră de cărbune activ și dioxid de titan. Lângă panouri a fost amplasată o stație care înregistra concentrația poluanților, temperatura aerului, viteza vântului, intensitatea razelor ultraviolete, cantitatea de precipitații... Rezultatul? 31 până la 69 la sută din oxizii de azot aflați în contact cu panourile au fost captați și transformați în acid nitric, între 7 și 17 ore zilnic, lumina ultravioletă minimă necesară pentru activarea dioxidului de titan fiind cea emisă în condițiile unui cer acoperit de nori iar 67 până la 78 la sută din dioxidul de sulf a fost transformat în acid sulfuric. Concluzia cercetătorului japonez este categorică: acest tip de panouri ar putea să diminueze cu 30 la sută nivelul total de gaze poluante al unei străzi mărginite de clădiri înalte ale căror fațade să fie tratate în proporție de 70 la sută cu materialul antipoluant. Rămân însă de rezolvat o serie de alte probleme. Acizii se acumulează în material și îi saturează la un moment dat, făcându-l inutilizabil după o săptămână de funcționare. În timpul experimentului, panourile au fost readuse în laborator pentru a fi curățate cu apă pură timp de câteva ceasuri. Evident, nu se pune problema unui astfel de tratament pentru pereți. Ei au nevoie doar de o ploaie adevărată. Înainte însă ca ploaia să-și facă efectul, acizii vor fi neutralizați cu var. Într-un viitor apropiat japonezii vor instala panouri antipoluante în parcări și în tunele, întreținute de lămpi cu ultraviolete și jeturi de apă. Foarte receptivă la acest proiect, Marea Britanie îl va pune în practică acoperind trotuarele din Westminster cu dale antipoluante, în speranța că nivelul gazelor nocive ambiante va scădea cu 25 la sută.

O PLANTĂ înfruntă timpul

Cu 18000 de ani în urmă, cea mai mare parte a latitudinilor nordice se aflau sub gheață, existând totuși excepții demne de luat în seamă. De fapt, de la ultima epocă glaciară, ghețarii n-au mai acoperit niciodată în totalitate nici Siberia Orientală nici Alaska sau Yukonul.

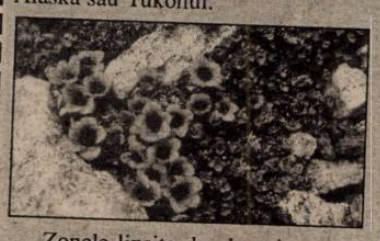

Zonele lipsite de ghețari au putut oare servi drept refugiu pentru plantele arctice? Pentru Richard Abbott și colegii săi de la Universitatea Saint Andrews din Scoția răspunsul este categoric afirmativ. Ei au efectuat teste ADN pe saxifragele crescânde actualmente în Arctica. Plantele din Alaska au demonstrat cea mai mare diversitate genetică sugerând o istorie neîntreruptă mergând până în era glaciară. În același timp, țara lui Baffin, din ținutul arctic canadian, a fost acoperită de gheață iar saxifragele din regiune nu prezintă nici o diversitate genetică, indicând faptul că ele au recolonizat terenul mai târziu. *(I.S.)*

40 DE ANI de singurătate

Broaștele țestoase uriașe care își târau altădată carapacea pe întinsul insulei La Pinta din arhipelagul Galapagos au dispărut. Cu excepția unui singur exemplar pe nume George care a împlinit de curând 40 de ani. Acum, în ceasul al doisprezecelea, câțiva biologi sud-americani încearcă să-i asigure lui George câțiva urmași. Salvarea ar putea veni din insulele Espanola și Cristobal în care viețuiesc

două specii de broaște țestoase apropiate genetic de specia din care provine singuraticul George. Curând acestuia îi vor fi prezentate câteva exemplare „seducătoare" în speranța unei alianțe cu cât mai mulți urmași. *(D.M.)*

„Omul broască"

Marina americană a inventat un costum de scafandru care poate fi purtat cu ușurință și pe uscat. Specialiștii din cadrul unui laborator militar din Statele Unite au inventat un costum de scafandru care poate fi purtat la fel de bine și pe uscat. Costumul amfibiu este proiectat pentru ca scafandrii din cadrul formațiunilor SEAL să poată ieși din apă și să fie gata de luptă, într-un echipament ușor. În apă echipamentul se comportă ca oricare alt costum uscat, menținând scafandrul la căldură, deoarece nu permite apei să atingă pielea. În momentul în care scufundătorul iese din apă, însă, structura membranei costumului, formată din trei straturi, se schimbă pentru a permite eliminarea transpirației, astfel încât cel care poartă echipamentul să nu se încălzească prea mult. Costumul a fost proiectat de laboratorul „US Army's Soldier and Biological Chemical Command", din Natick, statul Massachusetts. Luna viitoare, membrii trupelor SEAL vor testa un manechin, care este plin de aparatură electronică, pentru a observa comportamentul echipamentului într-o varietate de temperaturi și presiuni. Reprezentanții marinei americane sunt de părere că va trece o perioadă de cel puțin doi ani până când echipamentul va fi gata de folosire în acțiune.

Parașută neobișnuită

Pe cerul sud-african a plutit de curând o parașută neobișnuită. După cum declara Adrian Nicholas, cel care realiza acest salt, toți experții au spus că încercarea lui va fi un eșec total. Ce-i determina să declare acest lucru? Era vorba de un zbor realizat cu o parașută construită după indicațiile lui Leonardo da Vinci, iar experții o considerau periculoasă. Zborul s-a realizat însă, dar aterizarea a fost făcută într-un mod mai complicat, cu o parașută modernă, care i-a permis îndrăznețului zburător să se elibereze de armătura de lemn prevăzută în secolul al XV-lea.

În tot acest timp un elicopter s-a învârtit în jurul parașutei. Probabil că aparatul l-ar fi făcut să zâmbească pe marele Leonardo, care își imaginase și un aparat pentru zborurile rotative. (I.S.)

Prima hartă a Antarcticii

Oricine poate face acum o „călătorie" în Antarctica. Și asta datorită unei hărți detaliate a continentului de gheață realizată pe baza imaginilor de înaltă rezoluție luate de satelitul Radarsat. Harta dezvăluie printre altele o complexă rețea de râuri de gheață care „izvorăsc" din partea orientală a continentului, deplasându-se cu o viteză de 1 km pe an, de 100 de ori mai repede decât ghețurile continentale. Inginerii de la NASA au avut nevoie de 2 ani pentru tratarea informatică a imaginilor luate de satelit care au condus la realizarea acestei hărți. (D.M.)

Inexplicabilul de lângă noi

MIRACOLE şi MINUNI

ION ŢUGUI

Chiar dacă cunoaşterea ar căpăta forma perfect sferică, adică, ar fi împlinită în mod absolut, nevoia omului de fenomene şi evenimente misterioase nu ar slăbi niciodată. Asta nu vrea să spună că miracolele şi misterele n-ar fi în lume şi în Univers, sau că nu ar exista forţe prin care se exprimă energiile superioare ale Creaţiei universale... Într-o epocă de decădere spirituală şi confuzii, de agresivitate, crimă şi prostituţie, epocă pe care o traversăm azi, şi nu-i vorba doar despre România, miracolul şi minunea cunosc şi ele cea mai joasă formă de degradare. Poate că niciodată în istoria omenirii nu s-a făcut, ca azi, negoţ cu miracolele şi minunile! S-a ajuns la întrebarea (vorba poetului Adrian Păunescu) ce se mai vinde când totul se vinde? Rata apariţiei făcătorilor de minuni şi producătorilor de miracole sporeşte într-un ritm care atinge ridicolul.

Gravitatea acestei negustorii constă în faptul că cele mai multe dintre ele se revendică din surse biblice, ca model, deşi producătorii lor nu au nimic comun cu sfinţenia! O preumblare prin mafia promiţătorilor de minuni şi mistere ne arată o situaţie jalnică: mai toţi sunt analfabeţi şi ignoranţi! Să recunoaştem că trebuie multă decădere morală în cei care negustoresc minuni fără să fi avut şansa în viaţă de a citi măcar o singură carte!

Mediul pentru afacerea cu miracolele este şi el bine preparat. Acest mediu face parte din firea omului şi nu-i neapărat, cum s-a spus, un fel de „impozit plătit pe prostie"; din firea omului face parte chiar speranţa că multe din cele ce nu pot fi împlinite pe calea normalităţii convenţionale, pe calea realităţii concrete, ar putea beneficia de o minune capabilă să sfideze orice realitate ca să se impună în beneficiul vreunui destin...

În cazul vrăjitoriei, spre exemplu, arsenalul adus în faţa solicitanţilor, numelè exact, „pacienţi", analizat cu atenţie de către observatorul imparţial scoate la iveală un volum de şarlatanie impresionant. Iată un scenariu care în ultimul timp s-a generalizat şi se popularizează din când în când prin mijloacele mass-media:

Vrăjitoarea cutare moşteneşte „harul" de la o mamă care a trăit peste un secol; cam pe la şapte ani ea a avut primele „rezultate", în sensul că a „împerecheat" doi necăjiţi care se certaseră (adică i-a unit cu cununie); după aceea cazurile s-au înmulţit şi au venit la „hărăzită" mai mulţi schizofrenici pe care i-a vindecat în câteva şedinţe (de fapt fără să aibă habar ce înseamnă această boală); şi vrăjitoria a continuat, pentru că s-au înmulţit (probabil în societate şi în istorie) cazurile de „argint viu", aproape că toată lumea era plină de argint viu care „dăruita" l-a scos fără nici o problemă, prin marele ei „har"; în fine, pentru a se crea o autoritate vrăjitorească, se inventează călătorii peste hotare, congrese ale vrăjitoarelor şi premii oferite celor din România pentru marele lor merit în ale (ca să spunem lucrurilor pe nume) hoţiei!

Actualul folclor mediocru al vrăjitoarelor ajunse la un supranumerar·ce se calcă pur şi simplu „pe haruri" a atins culmile ignoranţei şi o rostire cu nerusinare care aminteşte de epoca de dinainte de descoperirea de către om a limbajului articulat!

Şi totuşi, această lume producătoare de miracole şi minuni are un câmp de atracţie şi oferă participantelor averi fabuloase.

Înţelegi, cunoscând lumea aceasta a debusolării şi şarlataniei, de ce vechii greci pedepseau drastic vrăjitoria iar evreii o considerau ca pe unul din cele mai mari rele ale societăţii. Fără a mai vorbi despre proliferarea vrăjitoriei în America veacului al nouăsprezecelea, când autoritatea statului a trebuit să intervină în procesul de proliferare a vrăjitoriei...

Dosarul gândurilor comunicante

LIMITELE IGNORANŢEI noastre

MIHAELA DOROBANŢU

După succesul primelor experimente de hipnoză asupra Dnei D., Dr. Héricourt constată că hipnotizarea nu doar că era din ce în ce mai lesne de realizat, dar că de la un moment dat nu a mai avut nevoie de un contact direct cu subiectul, nici măcar de un contact de tip vizual. Era suficient... să-l accepte! Se aflau, de exemplu, într-un salon cu multă lume prezentă, împreună cu Dna D. într-o conversaţie însufleţită cu prietenii săi. A fost de ajuns ca doctorul, aflat într-un colţ al camerei, într-o atitudine de totală indiferenţă, să-şi propună să o hipnotizeze şi Dna D. simţea dintr-o dată o puternică nevoie de somn. Era suficient, o clipă doar mai târziu, ca acelaşi doctor să renunţe la sugestia făcută, să-i... „dea voie" să continue conversaţia, şi ea o relua ca şi cum nimic nu se întâmplase. Şi mai interesant, Dr. Héricourt putea mult şi bine să-i strângă pumnii în mână, să-şi fixeze ochii în ochii ei, dar să NU vrea să o hipnotizeze, şi Dna D. nu adormea, devenind în acelaşi timp convinsă de totala incapacitate a doctorului. După nu mult timp, Dr. Héricourt şi-a dat seama că, de fapt, nu avea nevoie nici măcar să se afle în aceeaşi cameră cu subiectul experimentelor sale. Iată cum a avut loc această primă experienţă de hipnoză la distanţă – o hipnoză indusă telepatic. Locuinţa Dnei D. se afla pe o stradă la aproximativ 300 m de cabinetul Dr. Héricourt. El urma să se întâlnească cu Dna D. în jurul orei 16.30, într-o piaţă publică, unde de altfel avea obiceiul să se întâlnească cu toţi pacienţii pe care îi avea în grijă şi pe care îi putea astfel examina fără ca aceştia să fie stresaţi de mediul unui cabinet medical. Fără să se gândească anume la tipul de experiment pe care să-l aplice Dnei D., doctorul a început, pe la ora 15.00, să-şi recapituleze în minte etapele şi problemele legate de cazul acesteia. Mai ales a modalităţilor de realizare a unei hipnotizări cât mai rapide. Înainte de a pleca, profund absorbit de gândurile sale, nici nu a realizat când a trecut timpul şi un asistent a trebuit să intre în cameră pentru a-i aminti că depăşise ora la care îşi vizita pacienţii. Au plecat imediat – evident spre piaţa unde urmau să se întâlnească cu toţi ceilalţi. Nu mică i-a fost însă mirarea doctorului când a constatat că Dna D. nu venise! S-a gândit că, poate, experienţa sa, dorinţa sa, dacă vreţi, de a o hipnotiza la distanţă, reuşise. Atunci, pentru a nu afecta un posibil succes, a procedat ca în orice experiment obişnuit şi i-a ordonat, tot de la distanţă să se trezească. S-au revăzut în aceeaşi seară. Dna D. a venit la doctor şi, spontan, i-a povestit ce i se întâmplase. Ascultând-o, Dr. Héricourt s-a gândit, poate printre primii, că limitele dincolo de care domneşte ignoranţa noastră par să fie alarmant de aproape de noi.

MIT SAU REALITATE?

DAN D. FARCAŞ

Detaliile relatate în rapoartele lor de martorii răpirilor OZN se repetă într-un mod remarcabil, organizate într-un adevărat „scenariu". **Capturarea** victimei are loc fie în dormitor, fie pe o şosea pustie sau un alt loc izolat. Aici apar câteva figuri înspăimântătoare. În majoritatea cazurilor este vorba de umanoizi mici cenuşii, înalţi de 1 – 1,20 metri, cu un cap foarte mare, dar s-au semnalat şi făpturi reptiliene, insectoide, ca şi nişte blonzi pletoşi, înalţi de circa 2,20 metri. În majoritatea cazurilor victima este paralizată, celelalte persoane prezente fiind în acelaşi timp „deconectate", imposibil de trezit. Martorul se vede apoi ridicat şi **transportat**, adesea de o rază sau de o forţă nevăzută, spre o navă care pluteşte în apropiere sau spre un loc neidentificabil. Pe drum, victima, flancată de misterioşii omuleţi, poate trece prin geam, prin pereţi sau prin tavan, sfidând legile fizicii şi bunul simţ. Apoi cel răpit se vede într-o încăpere rotundă, luminată de regulă orbitor; lumina este de cele mai multe ori albă dar poate fi şi portocalie sau de altă culoare. Niciodată nu se observă o sursă anume, ca şi când razele ar veni de peste tot.

Victima, dezbrăcată, întinsă pe un soi de masă de operaţie, este supusă la o **examinare fizică** sau **medicală**. Operaţiile sunt realizate de umanoizi nepământeni, aparţinând adesea unor rase diferite, între care una dintre fiinţe, mai înaltă ca celelalte, pare să deţină un rol de şef. Când victima se zbate şi încearcă să scape, „şeful" priveşte cu ochii săi imenşi în ochii celui răpit, spunându-i (de regulă telepatic) să nu se teamă deoarece nu i se va întâmpla nimic rău. Victima nu numai că se linişteşte, dar începe să simtă un sentiment straniu de iubire faţă de răpitorul său şi are chiar impresia că-l cunoaşte de foarte multă vreme...

Manipulările de tip medical par să aibă ca efect vindecări inexplicabile, dobândirea unor însuşiri paranormale, dar şi cicatrice ori introducerea sau scoaterea de **implante** în diferite locuri ale corpului, în special în interiorul nasului sau într-un alt loc, apropiat de creier. Dar faptul cel mai bizar este că foarte des (unii spun că totdeauna) asupra victimei se efectuează şi **manipulări în scop reproductiv**. Obiectivul aparent pare să fie crearea unor *hibrizi între oameni şi extratereştri*. Uneori victima este determinată să aibă relaţii sexuale cu fiinţe nepământene, alteori are loc o recoltare de ovule sau de sperma, urmată aparent de o fecundare artificială şi de operaţii de inginerie genetică efectuate asupra produsului de concepţie. Ovulul fecundat este introdus apoi în corpul unei „mame purtătoare", răpită şi ea. Această va constata peste cîteva săptămâni că este însărcinată. După circa trei luni, sarcina dispare însă, ca prin farmec, fără ca femeia să ştie să fi avut vreun avort. Martorii unor răpiri vorbesc despre faptul că de fapt fătul este extras, cu ocazia unei alte răpiri, şi introdus în nişte incubatoare speciale, unde plutesc, într-un lichid străveziu, până la „naştere". Uneori, peste câţiva ani, presupusele mame sunt răpite din nou şi invitate să-şi vadă şi să-şi îmbrăţişeze progeniturile, nişte fiinţe firave fizic dar superinteligente...

Un alt aspect interesant este că, pe parcursul răpirii, victimele sunt supuse la **teste**, sau **îndoctrinate** prin mesaje, informaţii, imagerie, în special de tip ecologic sau apocaliptic. Cei răpiţi primesc astfel misiuni privind sănătatea Pământului.

În cele din urmă, victima este **readusă** la locul răpirii, nu înainte de a fi sugestionată că „va uita totul". Nu are voie să ia cu ea, drept dovadă, nici un fel de obiect. Totuşi va rămâne cu urme pe corp, eventual cu conştiinţa unei „lacune în timp" (*missing time*), cu o senzaţie de rău şi cu amintiri confuze, formând, la un loc, ceea ce a fost numit **sindromul „post-răpire"**.

Sociologul Eddie Bullard, într-o anchetă realizată în 1985, a identificat 64 „motive de bază" ale scenariului de mai sus, detalii care revin în mai toate rapoartele privind presupusele răpiri OZN. Unii au spus că răpirile OZN sunt un simplu mit al secolului XX. Dar specialiştii ştiu că în momentul în care se naşte un nou mit, acesta se îmbogăţeşte, treptat, cu detalii, pe măsură ce este povestit din gură în gură. Or, în cazul răpirilor OZN această schemă nu funcţionează. Bullard a arătat că deja primele istorii conţineau practic toate „motivele de bază". Mai mult, s-a arătat că aceste prime istorii au fost independente, deci nu s-au influenţat una pe alta. Cu alte cuvinte, răpirile sunt altceva decât un simplu mit.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/14

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Vă recunoaşteţi în „DEFINIŢIILE" FIZIOGNOMONIEI?

PAUL IOAN

Aşa cum aminteam în numărul precedent, fiziognomonia (ştiinţa ocultă ce stabileşte legături directe între fizionomia şi morfologia omului şi trăsăturile sale de caracter şi temperamentale, inclusiv prin analogii cu unele animale) a avut, prin lucrările lui Gianbatista della Porta (1550-1615) o primă enciclopedie a domeniului. Pentru curiozitatea cititorului, vom prezenta câteva exemple edificatoare din „definiţiile" lui della Porta (fără a folosi abuziv ghilimelele; rugăm cititorii să nu zâmbească şi să fie îngăduitori cu acest gen de „investigaţii"):

☹ *Nestatornicii* seamănă cu nişte păsări de pradă (cele mai răspândite figuri fiind cele de bufniţă şi vultur);

☹ *Invidioşii şi orgolioşii* au buza de jos uşor atârnândă, lăsând să se întrevadă dinţii;

☹ *Gurmanzii* au distanţa de la ombilic la baza pieptului mai lungă decât cea de la baza pieptului la gât;

☹ *Bădăranii* au corpul înclinat spre dreapta (sau această tendinţă), picioarele sunt răsucite spre exterior şi în general au păr puţin pe corp;

☹ *Avarii* au capul înclinat înainte, umerii lăsaţi (creând impresia de umilinţă), deseori sunt aduşi de spate şi au ochii mereu umezi;

☹ *Cartoforii* (marii pasionaţi de jocuri de noroc) au mult păr pe piept (drept, nu creţ), obişnuiesc să poarte barbă şi părul de la tâmple este mereu zburlit (se freacă acolo când se concentrează).

Gianbatista della Porta sparge primul zidurile falselor pudori, făcând referiri interesante şi hazoase la organele genitale:

☹ Deschiderea gurii şi grosimea buzelor la femeie îi dezvăluie dimensiunile zonei delicate;

☹ Grosimea şi lungimea nasului bărbatului îi deconspiră virilitatea (direct proporţional);

☹ Bărbatul cu trăsături de femeie are membrul mediu sau mic şi zămisleşte fete, iar cel cu trăsături dure are membrul mare şi va face băieţi...

Acestea sunt extrase din „La Physionomie humaine" (1586) şi trebuie să credeţi că aparţin unui mare savant al epocii, specialist în teologie, agricultură, aparate optice şi astrologie.

NEBUNIA MARILOR ORAȘE

O mașină de zvonuri numită Internet

MIHAELA DOROBANȚU

Lumea de astăzi nu mai poate fi concepută fără Internet. El a desființat de fapt orice frontiere, a schimbat harta plitică a lumii, a realizat un adevărat „sat global" cu o populație de peste șase miliarde de oameni. Și... totul se adaptează la noua „tehnică". Inclusiv generarea și exploatarea zvonurilor. Pe care, dintotdeauna, s-au construit ceea ce fără nici o exagerare putem denumi mitologiile marilor orașe...

Minciuni... scuzabile

...Altădată se făcea apel la strângerea de bilete de tramvai sau poleială de la pachetele de ciocolată în scopuri de binefacere. Astăzi poșta Dv. electronică poate oricând fi invadată de anunțuri de numere de telefon la care puteți suna pentru a obține gratuit un celular ultimul tip; sau apeluri disperate de ajutor pentru operații – orice sumă este binevenită! – sau pentru transfugi în dificultate. Subiectele s-au schimbat, tehnica s-a schimbat (a apărut Internetul, nu-i așa?), scopurile au rămas însă aceleași. „Numitorul comun este falsitatea", comentează Lorenzo Mentali, psiholog. Totul se termină prin identificarea unei minciuni- „scuzabile", pentru că, în fond, cei care o transmit sunt de cele mai multe ori de bună credință, chiar dacă ajung la un moment dat „să jure" că sunt dacă nu rude îndepărtate, cel puțin prieteni apropiați cu cei care sunt „în vizorul" știrii. O „amestecare" a știrilor de la telejurnal cu ce a spus astăzi profesorul la școală și cu ce s-a vorbit între prieteni și, în rest, pornirea naturală spre bună-credință a omului face tot ce mai rămâne. De cele mai multe ori ar fi extrem de simplu de verificat totul și s-ar constata imediat că ...„nu ține". Dar, cine să o facă?

Tam-Tam mediatic

„S-a spus la televizor", sau „S-a scris la ziar". Așa începe. Urmează dezbaterile în mass-media, apoi difuzarea rapidă pe tot felul de siteuri. Din ce în ce mai ușor de făcut. Dar – subliniază un alt specialist al domeniului, Paolo Toselli – și din ce în ce mai ușor de „demascat". El a creat de altfel în acest scop un Centru de cercetare și analiză. Ambasada SUA la Roma a primit pe e-Mail o informație despre efectele cancerigene ale unei anumite paste de dinți. Afirmația se bazează pe studii efectuate de specialiștii Unviersității Statului Pennsylvania. Știrea ajunge automat la ziare. Alarmă mass-media! Centrul Doctorului Toselli face un lucru extrem de simplu: scrie Unviersității menționate. Nici cercetările nu se confirmă, nici existența specialiștilor citați...

Rebeli fără cauză

Stres-ul generat de societatea modernă este indiscutabil. Și o dată cu el și tendința de a i se împotrivi, de a găsi noi forme de protest.

Te simți marginalizat? Ai la dispoziție povestea „adevărată" a celor care s-au dus cu toată familia la mare și care, neavând bani să-și transporte acasă bunica moartă, au pus-o într-o barcă gonflabilă pe acoperișul mașinii, care mașină a fost furată cu bunică cu tot... Cine este de vină? Societatea superficială! Ai probleme cu părinții? Ai la dispoziție o altă poveste, la fel de adevărată. Incredibila aventură a unei mame care pentru a-și usca mai repede copilul după baie l-a pus în... cuptorul cu microunde.

După caz, povestea este atribuită unei baby-sitter și dacă ai și probleme cu imigranții care „iau" pe nedrept locurile de muncă, poți atribui aceleiași baby-sitter naționalitatea care te deranjează cel mai mult. Sigur, se poate da o dezmințire, dar, știți cum se spune, dacă a ieșit măcar un firicel de fum, trebuie că a fost un foc. Oricât de mic. Se poate lupta cu această mașină de zvonuri? Și dacă da, cum?

Anatomia secundei

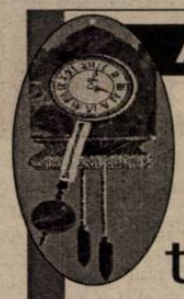

HĂRȚI, turism, idei

ALEXANDRU MIRONOV

Despre România se vorbește puțin în lume iar când totuși ziare sau posturi de radio o fac, sunt preluate doar imaginile negre. Pentru un britanic, Costa Rica sau România sunt la fel de puțin relevante, nici măcar pe hartă nu sunt, pentru ei, localizate. Pentru cei care totuși ne vizitează, mânați de nevoi, informațiile sunt puține, atât în afara țării, cât și – culmea! – în interiorul ei. Până când însă un Minister al Imaginii României (teoretic există...) și un Minister al Turismului (teoretic există...) își vor face datoria, dați-mi voie să „desenez" un obiect turistic strict necesar românilor: o *hartă*. Dar nu o hartă tipărită pe hârtie, ci un obiectiv de vizitat, *o hartă practică*, pe care cei care ne vizitează să o poată întâlni în punctele de intrare în țară: Borș, Nădlac, Giurgiu, Siret, Drobeta Tr. Severin, Stamora Moravița, Huși, chiar Otopeni. Închipuiți-vă, așadar, un fel de parc de 100 m lungime și 70 lățime, pe care studenții unei facultăți de construcții proiectează, la o scară, România, cu munții și apele sale, cu Dunărea, Litoralul Mării Negre, orașele și câmpiile sale. Un dispozitiv hidraulic poate face apa să curgă în „albiile" Dunării, Oltului, Mureșului. În dreptul Iașiului, la scară, superbul Palat Administrativ. La fel, la Focșani, Monumentul Unirii – ca și cel din Alba Iulia. În București, Ateneul, la Cluj-Napoca, Catedrala, ruinele Podului lui Apolodor din Damasc și ale Sarmizegetusei, clădirea Prefecturii din Târgu Mureș, sondele din apropierea Ploieștului și minele din Valea Jiului. O jucărie deci, dar o jucărie vie, la care turiștii să privească, de pe estacadele laterale sau, de ce nu, pe ale cărei poteci să se plimbe... Un obiectiv educațional, pentru sute de mii de elevi care ar veni, în excursii, să vadă macheta țării lor, pentru a o cunoaște mai bine. Constructorii celor 5-6 „hărți" ar fi, eventual, elevi ai liceelor industriale de construcții și studenți de la facultățile similare, care astfel și-ar efectua practica cu folos. Costul materialelor și al suprafețelor de teren ar fi insignifiant – cu un pic de efort, „Românii" de care vă vorbesc pot fi la datorie pe la mijlocul verii următoare. Să le facem, zic eu, cât mai repede, înainte ca presiuni de-ale vecinilor și foștilor aliați să nu ne oblige să le ciuntim și reduce...

O altă idee, tot legată de turism – poate cel mai jalnic domeniu de „activitate" al economiei românești. Am fost, recent, la Sibiu, la un simpozion de acupunctură și homeopatie ale cărui lucrări s-au ținut în superbul „Muzeu Astra", al tehnicilor populare (uimitoare condiția – perfectă! – în care se afla muzeul, comparativ cu serviciile – jalnice și timide – pe care le oferă hotelurile și restaurantele splendidului ținut al Sibiului...). Într-una din după-amieze am reușit să ajung și la Păltiniș, pe o zi de toamnă cu un soare de miere – la un moment dat am adăstat pe un platou, în aerul aproape văratic; pe muntele din față, toamna își desena, pe păduri, galbenul lui Van Gogh și auriul lui Rembrandt, cum numai toamna românească știe să o facă; în plan îndepărtat, maiestuoși, Munții Făgăraș, pudrați de zăpada iernii care vine... Or, noi, prostește nu „vindem" aceste frumuseți – pe care unele popoare (olandezii, belgienii, ungurii de pildă) nu au cum să le aibă și nu le pot „cumpăra" decât aici, la noi, acasă, cu ochii, urechile (liniștea), nările (aerul curat) și buzele (hrana și vinul, când vom ști să le vindem...). Ideea mea este ca într-un loc ca Păltinișul (sau ca Vatra Dornei, Rădăuți, Strunga, Rânca, Baia de Aramă, Azuga, Cheile Bicazului, Balvanyos, pe Iza sau pe Mara – numiți dumneavoastră încă o mie de asemenea picioare de plai și guri de rai!...) noi putem construi *sate de vacanță pentru pensionari*. Ideea nu este a mea, se aplică, în lumea largă, de ani buni, profită de ea pensionarii cu pensii bune din SUA, Canada, Europa de Vest, chiar din Japonia: petrec ani de bătrânețe și senectute în locuri în care pensia, cu cei 1000-2000 de dolari pe lună, are valoare mai mare decât în locurile splendide (și scumpe) ale Americii de Nord și Europei Apusene. Concret, un asemenea „sat" – ecologic, neapărat – proiectat și construit în apropiere de, să zicem, Păltiniș, ar însemna un șir de căsuțe de lemn (apartamente de 1-2 camere), confortabile, dotate cu băi și WC-uri (de la acești parametri pornește civilizația!), cu încălzire centrală, televiziune prin cablu, telefonie prin satelit, cu un dispecerat și servicii medicale la dispoziție, cu servicii turistice în orice sezon. S-ar câștiga enorm: pensiile americanilor sau vest europenilor s-ar cheltui la noi, produsele naturale (lapte, ouă, carne – proaspete –, apă minerală etc.) ar ține în viață gospodăriile țărănești din zonă, s-ar crea zeci de noi locuri de muncă...

...„Românul e născut poet", amintește mereu un prieten al meu, profesorul româno-brazilian Ilie Gilbert, „dar vremurile în care trăim sunt vremuri de proză", adăuga. „Umanitatea fiind într-o continuă neschimbare", mai spune, „hai să globalizăm – căci n-avem încotro –, aducând lumea acasă la noi..."

„Cartea Junglei... de asfalt" există

PAUL IOAN

„Mândria de a fi orășean"

Această sintagmă – atât de prăfuită pe la noi – aparține primarului New York-ului (Rudolf Giuliani). Ea a fost folosită într-o excelentă anchetă-dezbatere cu numeroși primari de orașe din SUA, Mexic, Argentina și India (țară cu foarte mari probleme socio-urbanistice). Marile probleme ridicate cu acel prilej ar fi bine să fie și în atenția primarilor români, întrucât peste tot în lume principiile esențiale ale civilizației urbane sunt aceleași. *De curând, Agenția ecologică a Bucureștiului anunța că, în centrul Capitalei noastre, gradul de poluare cu gaze de eșapament depășește la orele de vârf de 20 de ori limita admisibilă de poluare. Un raport al Poliției române specifica faptul că la fiecare 20 de minute se fură o mașină și la fiecare două ore se comite o agresiune. Responsabilii cu salubrizarea susțin că „se străduiesc" ca deșeurile menajere să fie ridicate de 3 ori pe săptămână...* Dar care sunt oare reperele principale ale civilizației urbane, în raport cu care „mândria de a fi orășean" nu devine o ironie amară?

Sinteza discuțiilor de la dezbaterea amintită o putem creiona încercând să stabilim criteriile de bază ale unui *oraș ideal:*

„Heptalog citadin"

1. Curățenia de pe stradă e comparabilă cu cea din case;

2. Numărul mașinilor din parcările amenajate depășește pe cel al mașinilor parcate întâmplător;

3. Toate mijloacele de transport în comun sunt ecologizate;

4. Timpul în care intervin: salvarea, pompierii, patrula poliției, depanatorii de ascensoare și membrii organizațiilor neguvernamentale (cu diverse profiluri social-umanitare) nu periclitează afacerile și/sau starea de sănătate (inclusiv cea psihică) a solicitanților;

SUPORTABILITATE

În anul 2015 – arată o statistică ONU – vor exista 33 de metropole cu peste 8 milioane de locuitori, dintre care 27 în țări în curs de dezvoltare. Cât de stresantă va fi viața în aceste „state în stat"?

5. Suprafața spațiilor verzi depășește pe cea a asfaltului;

6. Toate intersecțiile mari au, pe lângă indicatoarele electronice obișnuite (dată, temperatură), și eco-indicatoare cu senzori de bioxid și monoxid de carbon, oxizi de sulf și azot (generatorii ploii acide);

7. În toate cartierele există puncte de informare despre: spitalul și farmacia cele mai apropiate, orientarea stradală, cea mai apropiată gură de metro, adrese de hoteluri, cea mai adecvată rută de ieșire din oraș etc...

Ne oprim la acest „heptalog citadin" întrebându-ne (mai în glumă, mai în serios) ce au cu noi acești primari de aiurea de enumeră tocmai problemele *noastre*? Dar, așa cum spuneam, civilizația urbană tinde să se uniformizeze, căci trebuie să respecte același imperativ fundamental: securitatea locuitorilor (ecologică, sanitară, infracțională, de circulație etc.). Poate că domnii primari ai marilor orașe românești vor lua aminte fie și numai la cele șapte repere de mai sus, ca să nu mai vorbim de...

„Mărunțișurile" respectului citadin...

... Ar putea fi grupate (cu gândul tot la orașul ideal) astfel: vitrine luminate și cu informații corecte, cabine telefonice dotate cu cărțile de profil, frecvența și aspectul coșurilor de gunoi, indicatoare stradale privind principalele instituții de artă și cultură (muzee, teatre, cinematografe, săli de concert etc.), inscripționarea străzilor, cămine și/sau cantine pentru persoanele defavorizate, funcționarea scărilor rulante și accesul special al invalizilor în toate instituțiile publice, grădinăritul public...

Desigur, în spatele tuturor acestor probleme (esențiale și „de amănunt") stă modalitatea de atragere a veniturilor primăriilor. Iar imperativul problemei economice este – în toate țările civilizate – următorul: contribuabilii trebuie să afle periodic cum s-au cheltuit banii publici, cu ce eficiență și conform căror priorități. Doar astfel se poate contura dacă un primar de mare oraș își merită „jiltul".

ANCHETA (DEZBATEREA) NOASTRĂ: Stimați cititori, scrieți-ne dacă socotiți că trăiți într-un oraș civilizat sau cât de mult se apropie el de heptalogul citadin al orașului ideal. Ce probleme aveți în acest sens, ce sugestii, ce listă de priorități ați alcătui dv. Așteptăm scrisorile dumneavoastră cu mențiunea „pentru pag.5". Cele mai interesante epistole vor fi dezbătute la acest gen de „Stare de veghe". Vă mulțumim!

E bine de ştiut

Câte ceva despre SOMNUL COPILULUI

La începutul anilor '90 un studiu realizat în Franţa a constatat că cele mai multe reţete eliberate mamelor tinere, evidenţiau că acestea erau prescrise pentru tulburările de somn ale copiilor. Astfel, 50000 de prescripţii erau pentru copiii cu vârste mai mici de nouă luni, şi de două ori mai multe fuseseră prescrise pentru micuţii sub şapte ani. Tulburările somnului se declanşează ca urmare directă a problemelor digestive ale celor mici, în lunile când le apare dentiţia de lapte şi mai puţin când se instalează dentiţia definitivă. Dr. Boulet, generalist şi homeopat, insistă ca stările de insomnie să fie puse imediat sub tratament simultan cu căutarea cauzei declanşatoare şi înlăturarea ei. Aceasta pentru că specialistul face legătura între stările de tensiune create între mamă şi copil. Când ele, mamele, sunt nervoase, ridică vocea, pedepsesc ori lovesc micuţul care nu adoarme, atunci abia se instalează insomnia.

Între 0-3 luni, ritmul veghe/somn, respectiv zi/noapte, se înstăpâneşte treptat. Micuţul doarme tot mai puţin şi rămâne treaz mai multe ore. Şi totuşi, sunt lunile când tinerele mame reclamă „plânsul de seară", care se petreçe în general între orele 18-19. În asemenea cazuri, nu există prescripţii medicale. Copilul trebuie purtat în braţe, lipit de trupul mamei, mângâiat. Mai mult, în asemenea cazuri este suficient ca baia de seară să fie pregătită. Spălat în cada cu apă caldă, în cameră încălzită, fără prea mulţi spectatori în jurul său, copilul se va potoli ca prin farmec. După baie, îmbrăcat rapid, în pijama pufoasă, călduroasă, pus la sân ori asigurat cu un biberon de lapte şi ceai cald, mângâiat, va adormi imediat. Este posibil însă să se mai trezească scâncind peste noapte. Atunci un biberon cald îi va potoli foamea. Dar este posibil ca trezirea copilului să fie dată de tulburări digestive, balonări, mici stări de vomă etc. Cel mai adesea acestea se potolesc prin câteva linguriţe cu infuzie de ceai anticolici, după care copilul adoarme. De la 3 luni la un an, când copilului îi apar dinţii de lapte el se poate trezi din somn urlând. Este plânsul cauzat de străpungerea gingiilor de primii dinţi. Dacă nici una din aceste cauze nu se identifică, dacă plânsul şi insomniile continuă, consultul unui medic pediatru se impune rapid.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Din nou împreună

După cinci luni, când indiscreţii credeau că Linda Evangelista şi Fabien Barthez s-au despărţit, cei doi au fost zăriţi plimbându-se fericiţi pe străzile Manchesterului.

Prinţesa îndrăgostită

Când şi-a pierdut echilibrul şi a căzut pe pista de ski luxându-şi umărul, Stéphanie era „cu capul în nori". Se gândea la noua sa iubire, Franco, directorul celebrului circ Knie. Oricum, pentru a-i alina suferinţa Franco Knie şi-a petrecut în Elveţia câteva zile împreună cu prinţesa îndrăgostită. În programul lor a fost inclusă şi o vizită la Kinder-zoo din Rapperswill, unde Franco a ţinut să-i arate ultimul născut, un pui de girafă ce avea doar 4 zile.

Aniversare

O aniversare de star pentru micul Brooklyn Beckham care a împlinit 2 ani. Locul de desfăşurare ales de părinţii micuţului, David Beckham, căpitanul echipei de fotbal a Angliei şi Victoria Adams a fost unul unde copiii sunt regi. Atracţiile au fost: tobogane şi maşinuţe pentru cei mici, şampanie pentru cei mari şi multe baloane, pentru toţi.

Generozitatea reginei

Rania, regina Iordaniei, mamă a trei copii, cea mai mică, prinţesa Salma, având 5 luni, nu face economie de timp când este vorba de cauze umanitare. La Londra, Rania a organizat un dineu de caritate în profitul asociaţiilor de ajutorare a familiilor palestiniene din fâşia Gaza. Frumuseţea sa nu este egalată decât de generozitatea sa.

Dosarele frumuseţii

Istoria... RUJULUI

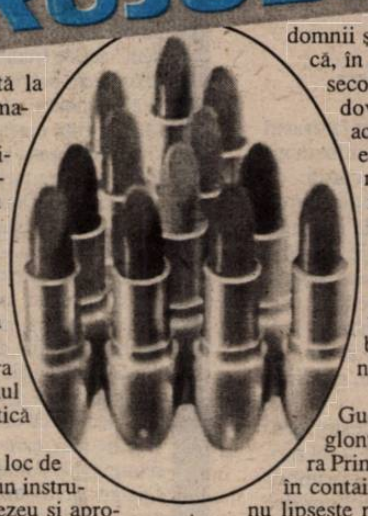

Orice poveste de iubire începe cu un sărut, iar rujul este „top important" deoarece poate să transmită surprinzător de multe informaţii despre persoana care-l poartă şi mai ales pentru că atrage privirile exact acolo unde trebuie: asupra buzelor. Egiptenii au fost, probabil, printre primii care au simţit nevoia să dea culoare înfăţişării lor, aşa că au învăţat să-şi vopsească părul, unghiile şi pleoapele cu tot felul de preparate din plante. Cel mai vechi ruj descoperit până acum provine dintr-o regiune situată la sud de Babylon şi are aproximativ 5000 de ani.

Şi femeile din Grecia Antică considerau că rujul este indispensabil atunci când doreau să fie elegante. Atunci când acesta avea o culoare discretă. Pentru că o culoare ţipătoare desemna o categorie foarte prosperă în acele timpuri, cea a prostituatelor.

În Imperiul Roman rujul era obţinut din depunerile din vinul roşu şi dintr-o plantă roşiatică numită „focus".

În evul mediu religia era la loc de cinste, iar trupul nu era decât un instrument care îndepărta de Dumnezeu şi apropia de păcat. Aşa că nu este greu de ghicit cum erau văzute cosmeticele şi puţine erau femeile care aveau curajul să le folosească. Rujuri existau totuşi, fabricate din seu de oaie şi plante colorate. În timpul Renaşterii frumuseţea trupului a fost repusă în drepturi mai ales că însăşi Elisabeta I a Angliei era înnebunită după cosmetice. O dată lansată moda, pentru doamnele de la curte devenise o datorie de onoare să aibă obrajii, buzele şi ochii cât mai colorate, întocmai ca regina. Peruci pudrate, alunite aplicate pe obraji şi mult, mult ruj pe buzele perfect rotunjite... Aşa arătau domnii şi doamnele din perioada barocă, în frunte cu Maria Antoaneta. În secolul al XIX-lea machiajul era o dovadă de prost gust. Doar actriţele se machiau, dar ele nu erau de clasă respectabilă. Cosmeticele erau preparate de farmacişti şi erau destul de primitive; trebuiau topite la flacăra lumânării ca să poată fi aplicate. Oricum, nimeni nu se mai ostenea să arate bine pentru că la modă erau înfăţişările bolnăvicioase, considerate bolnăvicioase.

La începutul sec. XX, Guerlain fabrică rujul în formă de glonţ (probabil inspirat de atmosfera Primului Război Mondial) ambalat în containere elegante. De atunci, rujul nu lipseşte nici unei femei care preţuieşte frumuseţea.

Aşteptăm ca noul mileniu să-şi spună cuvântul în evoluţia „istorică" a rujului...

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 12
Valabil până pe data de: 12 APRILIE 2001

Nume _____

Prenume _____

REDUCERE 25%

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

24 de ore ANTISTRES

❖ *Lăsaţi dincolo de pragul locuinţei dv. necazurile pe care le aveţi la serviciu. Acasă, în spaţiul dv. de intimitate şi de confort acordaţi atenţie maximă familiei. Copiii vă aşteaptă cu bucurie, pentru bucuriile lor. Ascultaţi-i, nu intraţi mânioasă în acest rai al familiei şi necazurile se vor topi pe loc.*

❖ *Dar, şi în familie mai ales mamele resimt stresul declanşat de marile probleme, ale adolescenţei. Dacă fiul sau fiica dv. traversează necazurile primelor iubiri, acordaţi-le înţelegere, apropiaţi-vă cu tandreţe şi tact, aflaţi-le necazurile şi sfătuiţi-i când sunteţi consultată.*

❖ *Pentru tineri, dar nu numai, sportul este o pilulă ideală antistres. Faceţi cel puţin de două ori pe săptămână mişcare, sport. Ritmul cardiac intră în „relanti", oboseala se reduce şi creierul secretă substanţe euforizante, care vă dau o stare generală bună. Înotaţi, jucaţi tenis sau, pur şi simplu mergeţi pe jos.*

❖ *Când oboseşte, organismul începe să secrete mai multe toxine. Cel mai simplu remediu îl reprezintă o baie de aburi, o saună. În aceste momente, inima îşi accelerează ritmul, sângele vine către piele, porii se dilată şi permit astfel eliminarea toxinelor şi a transpiraţiei. Trupul întreg se primeneşte.*

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Reţetele săptămânii ne sunt sugerate şi de această dată de doamna Chereji Clara din Vişeul de Sus.

Sărmăluţe în foi de ştevie cu urdă

1 kg ştevie, 600 g urdă, 2 cescuţe orez, 3-4 cepe, 100 g margarină, mărar, 2 gălbenuşuri de ouă, lămâie, puţin borş.

Se opăresc foile de ştevie cu borş, se scot repede şi se scurg. Se fierb înăbuşit, separat, ceapa şi orezul în margarină cu puţină apă. Se amestecă urda cu verdeţurile şi orezul fiert şi se fac sărmăluţe în foi de ştevie. Se aşază într-o cratiţă, se acoperă cu borş şi se adaugă mărar, busuioc. Când sunt gata, după ce au fost date la cuptor, se adaugă un sos din gălbenuşuri şi lămâie.

Cartofi franţuzeşti

10-12 cartofi, 12 linguri de brânză rasă, 2 linguri pesmet, 150 g margarină, 6 linguri de legume sau lapte.

Cartofii fierţi în coajă se curăţă şi se taie rondele. Se aşază în straturi într-un vas rezistent la foc; se face un sos alb în care se pune brânza şi se toarnă peste cartofi, în cratiţă. Deasupra se pune un strat de pesmet, se adaugă bulionul de legume şi se dă 10-15 minute la cuptor la foc iute.

Bame cu carne

1 kg carne de vită sau de pasăre, 800 g bame, 100 g margarină, 10 roşii, 1 litru borş, 3 cepe, verdeaţă.

Bamele spălate, cu codiţa tăiată, se opăresc cu borş. Se scurg şi se pun peste carnea fiartă înăbuşită cu ceapă şi se lasă să fiarbă în continuare la foc mic împreună cu margarina. Când sunt aproape gata se adaugă roşiile fără pieliţă şi verdeaţa.

Tort „Bachus" picant

Blatul: *1 kg făină, 2 ouă, 1/2 litru lapte, 20 g drojdie, 100 g unt.*

Umplutura: *unt, pastă de ficat amestecat cu muştar, pastă de peşte amestecat cu unt.*

Ornamente: *felioare de ouă răscoapte, gogoşari şi măsline.*

Se dizolvă în lapte călduţ îndulcit 20 g drojdie, se presară puţină făină şi se lasă să crească la cald. Când maiaua a crescut se amestecă cu un kg de făină, 2 ouă, 1/2 litru lapte, sare şi se frământă ca la cozonac, împăturind cu 100 g unt călduţ. Când a crescut se pune într-o formă rotundă de tort şi se coace. Rece se taie în trei blaturi. Primul se unge cu unt, apoi cu pastă de ficat cu muştar, iar al doilea blat cu pasta de peşte cu unt. Se unge tortul pe deasupra cu una din paste şi se garnisește cu felioare de ouă răscoapte, cu gogoşari şi măsline.

Sos picant pentru fripturi reci

Maioneza: *1 linguriţă de muştar, sare, lămâie, 1-2 linguri de ceapă tocată, 5 castraveţi în oţet tocaţi, 1 linguriţă de pătrunjel verde tocat.*

Se freacă bine un sos de maioneză cu 1 linguriţă de muştar, sare, lămâie, 1-2 linguri de ceapă tăiată mărunt, 5 castraveţi muraţi tocaţi, 1 linguriţă de pătrunjel verde tocat. Se serveşte la fripturi reci.

Remedii naturiste

PROPOLIS BRUT, BUN LA TOATE

Propolisul sau cleiul de albine cum i se mai spune în limbaj popular este substanţa recolatată de pe marginea superioară a ramelor sau de la podişorul din stup. Bogăţia de acţiuni vindecătoare a propolisului brut pare să fie nelimitată, fapt demonstrat de multitudinea bolilor care se pot trata cu ajutorul lui. Are numeroase aplicaţii externe, acţionând ca un pansament de-a dreptul miraculos, care opreşte infecţiile şi vindecă rănile. Înainte de a fi folosit, propolisul se pune în palma curată ca să se înmoaie la căldura mâinii, până ajunge la consistenţa unei paste moi. În funcţie de situaţie, de locul unde va fi folosită, i se dă formă de turtiţă sau de foiţă. Călduţă fiind, se aplică imediat pe zona bolnavă.

În medicina populară se foloseşte în *tratarea plăgilor (tăieturi, înţepături), a eczemelor, ciupercilor de pe piele, bătăturilor, arsurilor, cicatricelor urâte şi dureroase pe care le face să dispară. Ajută, de asemenea, la retragerea umflăturilor apărute după traumatisme – lovituri, umflături, entorse, luxaţii, dureri musculare de diverse origini. Acţionează şi ca antidot împotriva veninului de albine şi de aceea se aplică imediat pe locul înţepat. În multe afecţiuni dermatologice dă rezultate foarte bune: infecţii cu stafilococi,streptococi, piogeni etc., în pitiriazis, psoriazis (faza de început), acnee (coşuri), zona zoster, herpes labial sau genital. Propolisul s-a dovedit util şi în tratarmentul unor papiloame benigne (negi) ale pielii.* Se recomandă a nu se prelungi peste 30 de zile tratamentul cu propolis. Este bine de ştiut că la unele persoane se pot constata încă de la început fenomene alergice la propolis sau care apar pe parcursul tratamentului. De aceea se impune prudenţă de la caz la caz şi supraveghere medicală atentă din partea medicului în situaţiile dificile. Propolisul se păstrează în vase din sticlă sau ceramică, bine închise, la adăpost de căldură şi lumină, umiditate sau surse de contaminare. După 6-12 luni de la scoaterea lui din stup îşi pierde calităţile terapeutice. Ca să fie extrem de eficient, având în vedere că o parte din propolis este volatilă, se impune închiderea lui imediată în vase ermetice după scoaterea din stup.

SĂ COMBATEM ACIDITATEA GASTRICĂ FĂRĂ MEDICAMENTE

...apelând, în funcţie de preferinţe, la unul dintre aceste remedii:

◆ *Suc de lămâi:* cantitatea de zeamă de la o jumătate de lămâie se creşte progresiv cu câte o jumătate de lămâie pe zi, până se ajunge la două lămâi, apoi se descreşte zilnic, până se ajunge iar la o jumătate de lămâie. Se face pauză de o lună şi se poate relua cura. Sucul de lămâie are rol de calmant antiacid gastric, favorizând secreţiile gastro-hepatice şi pancreatice . Este indicat în hiperaciditate gastrică , ulcer stomacal şi dispepsii.

◆ *Suc de morcovi:* între 250 şi 400 ml pe zi, în cure de o lună sau mai mult.

◆ *Portocale:* consumate ca atare sau sub formă de suc, contribuie la o digestie bună.

◆ *Roşii:* recunoscute ca neutralizante ale hiperaciditaţii, favorizează digestia când sunt consumate crude.

◆ *Urzici:* un bun tonifiant al stomacului este ceaiul preparat dintr-o lingură de frunze (uscate) la o cană cu apă; se beau 2-3 ceaiuri pe zi. Nu uitaţi, primăvara, cura de suc de urzici.

◆ *Patlagina:* sub formă de ceai dintr-o lingură de frunze mărunţite peste care se toarnă o cană de apă clocotită. După 15 minute, se strecoară şi se îndulceşte cu miere sau zahăr. Se beau câte 1-2 linguri la 2-3 ore.

◆ *Zmeura:* împreună cu frunzele de mur şi afin frunzele de zmeură dau un plăcut ceai alimentar. Se prepară o infuzie folosind o linguriţă de frunze la o cană cu apă. Are acţiune astringentă şi dezinfectantă, micşorând în acelaşi timp aciditatea stomacală.

Fii zgârcit cu SAREA dacă îţi iubeşti inima!

Nu există bolnav de inimă care să fi consultat unul sau mai mulţi medici şi care să nu fi plecat acasă cu recomandarea de a urma tratamentul medicamentos prescris dar şi un anumit regim alimentar, în care aportul de sare să fie cât mai mic sau complet eliminat. Se întâmplă adesea ca abaterea de la această recomandare să dea peste cap întregul tratament, iar tulburările care apar să fie ulterior greu de stăpânit.

Desigur, severitatea dietei hiposodate este dictată de gravitatea bolii cardiovasculare de care suferă individul respectiv *(insuficienţă cardiacă, infarct miocardic, fibrilaţie atrială etc.).*

Sarea şi secretele ei

Ca să funcţioneze normal, organismul uman are fără îndoială nevoie, pe lângă alte elemente chimice, şi de sodiu (Na). Acesta este prezent în sarea de bucătărie (clorura de sodiu) pe care noi o adăugăm alimentelor „ca să le dăm un gust mai bun", dar ceea ce în mod curent omul pierde din vedere este că majoritatea alimentelor conţin la rândul lor o cantitate mai mare sau mai mică de sodiu, adică aşa-numita „sare ascunsă".

Un gram de sodiu este cuprins în 2,5 grame de sare de bucătărie. Nevoile maxime zilnice de sodiu ale unui adult activ sunt de 1-2 grame, adică de 2,5-5 grame de sare. Câtă sare consumăm însă zilnic, în condiţiile tradiţiilor şi obiceiurilor noastre alimentare? Între 10 şi 30 grame de sare de bucătărie, adică 4-12 grame de sodiu! De unde provine această cantitate ce pare exagerată? O treime este prezentă în pâine, a doua treime în alimentele aparent „nu prea sărate" sau „total nesărate" (lapte şi derivatele lui, carne şi mezeluri, chiar legume şi zarzavaturi) şi, nu în ultimul rând din sarea de bucătărie (inclusiv vegeta, delikat etc.) pe care o adăugăm în mâncare.

Deprinderea proastă de a mânca prea sărat se transmite din generaţie în generaţie, începe deci încă din copilărie, seamănă cu o moştenire biologică. ***Din păcate, obiceiul de a mânca alimente suprasărate prezintă un risc major pentru sănătate, în primul rând prin creşterea presiunii sângelui prin artere, fenomen care în majoritatea cazurilor după 40 de ani îşi spune cuvântul prin instalarea hipertensiunii arteriale şi a altor forme de boli de inimă.***

Nu există „regim fără sare"

Medicii spun clar şi în unanimitate: suferinzii de „boli ale civilizaţiei" – hipertensiune arterială, obezitate, ateroscleroză, boli vasculare ale inimii şi creierului – alimentaţia cu sare multă trebuie să înceteze, aceasta fiind o componentă esenţială a tratamentului. Bolnavii se plâng spunând că li s-a prescris „regim fără sare". De fapt, medicii prescriu regimuri hiposodate, eliminarea totală a sării fiind practic imposibilă. Se recomandă de fapt evitarea adaosului de sare la prepararea mâncărurilor şi se interzic alimente cum ar fi conservele preparate industrial sau în casă, mezelurile, afumăturile, varza murată, pâinea cu sare, muştarul, bulionul, unele ape minerale etc.

Cine are nevoie de regim hiposodat?

Mulţi medici consideră că persoanele care au trecut printr-o perioadă critică în care hipertensiunea le făcea probleme, dar a căror sănătate s-a restabilit complet, inima fiind compensată, n-ar mai trebui să ţină regim hiposodat, ci doar să aibă grijă să nu facă exces de sare. Mai precis să nu întreacă *măsura celor 5 grame de sare pe zi,* regulă universală lansată de altfel şi de Organizaţia Mondială a Sănătăţii pentru o alimentaţie corectă a omului contemporan. În schimb, în insuficienţele cardiace grave cel puţin în perioadele de depăşire a crizelor, este necesar un regim sever hiposodat (cu un aport de 0,5 grame de sodiu pe zi), în care sunt admise doar alimente sărace în sodiu, cum ar fi cerealele şi legumele pregătite sub formă de sufleuri, pireuri, supe, şi fructele proaspete sau preparate (gemuri, peltele etc).

În infarctul miocardic, indiferent că e vorba de o formă mai gravă sau mai uşoară, regimul hiposodat este esenţial. De altfel, în rezolvarea acestor cazuri, alimentaţia se prescrie şi trebuie întocmai urmată conform unei întregi strategii. În zilele imediat următoare monitorizării la terapie intensivă, când se revine la alimentaţia pe cale naturală, de obicei sunt permise iniţial doar lichide (ceai, limonade, sucuri naturale din fructe proaspete, supe limpezi de legume), apoi se introduc treptat cartofi fierţi sau pire, brânză de vaci, câte un ou fiert moale. Regimul continuă cu alimente sărace în sodiu, dar cantitativ să atingă în jur de 800-1000 de calorii pe zi (supe-cremă de legume, iaurt, brânză de vaci, pireuri de legume cu lapte şi 5 g de unt. Abia din a doua săptămână, meniul devine mai variat (nu şi bogat în calorii), dar tot hiposodat, sărac în grăsimi, însă aproape normal în ceea ce priveşte proteinele şi zaharurile. Când bolnavul părăseşte patul şi reintră treptat în activitatea obişnuită, restricţia calorică este diminuată încet-încet, menţinându-se severă doar în cazul supraponderalilor şi obezilor. Carnea slabă fiartă sau friptă începe să fie mai bine reprezentată în dieta aflată tot sub restricţie severă de sare.

Indiferent cât de greu pare să se renunţe la excesul de sare (în cazul persoanelor sănătoase) sau să se scoată cu desăvârşire acest „aliment" din dieta zilnică (în situaţia cardiacilor cu probleme majore), gustul se poate reeduca, mai ales dacă ne gândim că nimic nu-i mai bun decât sănătatea.

În mod normal, omul consumă 10-15 grame de sare pe zi atunci când mănâncă obişnuit de sărat, ceea ce înseamnă că în organism se introduc 4-5 grame de sodiu. Trebuie ştiut însă că, în general, gustul „potrivit" de sărat al hranei zilnice se realizează prin cel puţin 40 la sută sare de bucătărie care se adaugă la prepararea alimentelor, 20 la sută din lapte şi derivatele lui, conserve şi mezeluri, restul venind din conţinutul legumelor şi zarzavaturilor care au şi ele un conţinut important de sodiu.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

BÂLBÂIALA LA COPIL

MÂNDRUŢA S. din Urziceni. *Balbismul (bâlbâiala) se caracterizează prin lipsa de coordonare între respiraţie şi articularea cuvântului, ceea ce duce la tulburarea fluenţei şi ritmului vorbirii. Cauza bâlbâielii nu este cunoscută, deşi există mai multe teorii. Este posibilă o predispoziţie genetică, la care se pot adăuga anxietatea, timiditatea, complexe de inferioritate etc. Mult mai rar cauza ar putea fi legată de existenţa unor leziuni cerebrale. În nici un caz însă, bâlbâiala nu poate fi asociată cu tulburări psihiatrice (deci ea nu reprezintă un semn al dezvoltării vreunei boli psihiatrice), aşa cum vă temeţi dv. Statisticile arată că bâlbâiala este de 4 ori mai frecventă la băieţi decât la fete şi că 3-4 la sută dintre copii traversează o perioadă de balbism. De obicei, este trecătoare, dispare fără tratament de specialitate. Doar 1 la sută dintre copii suferă din cauza bâlbâielii după începerea şcolii. Totuşi, dacă situaţia copilului dv. vă îngrijorează foarte mult, e bine să îl supuneţi unui control medical (la pediatrul care îl are în supraveghere), să solicitaţi eventual un bilet de trimitere la un specialist (poate psihiatru sau neurolog) şi, în funcţie de ce decid aceştia, deci dacă e cazul, să apelaţi la un centru de logoterapie.*

SPONDILOZA CERVICALĂ

MIOARA DRĂGULIN din Bucureşti. Spondiloza cervicală care v-a fost recent diagnosticată nu este specifică doar vârstelor avansate cum sunteţi tentată să credeţi. Dimpotrivă, sunt cazuri depistate cu această suferinţă încă din adolescenţă. În general, această boală nu are de ce să vă împiedice să rămâneţi însărcinată, să duceţi sarcina în bune condiţii la termen şi să daţi naştere unui copil sănătos. Tratamente naturiste în această afecţiune sunt cele de care fără îndoială aţi auzit: împachetări cu nămol (la Techirghiol, Lacul Sărat etc.), băi în ape sulfuroase termale (Herculane, Felix) sau numai sulfuroase (Govora, Călimăneşti). Plantele (sub formă de ceaiuri) mai puţin pot ajuta în această afecţiune.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Denumiri populare ale plantelor medicinale

Trandafir – flori de rug, roză, rugut, ruje, trandafir de grădină, trandafiraş, trandasir

Trei fraţi pătaţi – catifeluţe, cârligei, corosică, frăţiori, micşunele, pansele sălbatice, panseluţe, tămâioară, topiraşi, viorea

Troscot – hericică, iarba găinilor, târşoacă, troscovă, troscoţel

Turiţă mare – asprişoară, cornăţel, gălbenare de germe, lipici, sora fragilor, turicioară, turiuţă

Ţintaura – cocoşei de grădină, fiere de pământ, floare de friguri, frigurele, frigurică, potrocea, scânteiuţă, ţintaulă

Unguraş – bălţătură, cătuşnică, gutuiţă, iarbă flocoasă, voronic, voronică

Urzică – oisea, urzică creaţă, urzică crăiască, urzică de pădure

Urzică moartă – fata mâţei, urzică albă, urzică surdă

Vâsc – stoletnic, vâsc de brad

Volbură – barbură, fusta doamnei, holbură, rochiţa rândunelei, struna gâştii, zorele

Zmeur – azmură, malină, mană, mălină, rug de munte, smin, şmeurar

Nu-ţi transforma iubitul într-un sclav!

– În scrisoarea primită de la Claudia din Sighişoara revine o temă devenită frecventă în corespondenţa acestei rubrici: ea este, evident, dragostea. În cazul de faţă Claudia se confruntă cu un mod posesiv de a iubi care îl sufocă efectiv pe partenerul său, generând o situaţie conflictuală în relaţia cu acesta.

– Dragă Claudia, se pare că ai ajuns la o răscruce în viaţă şi va trebui să stai să gândeşti limpede ce ai de făcut, pentru că lacrimile nu ajută decât ca să te descarci, dar nu rezolvă niciodată problemele. În viaţa ta există un conflict, între firea posesivă pe care o ai şi nevoia de a fi cu bărbatul pe care îl iubeşti. Care dintre cele două forţe va fi mai puternică? Tu vei hotărî până la urmă.

Să vorbim puţin despre dragoste. Modul tău posesiv de a iubi nu este uşor de suportat. Asta presupune, în primul rând, că nu ai încredere în soţul tău. Altfel, de ce l-ai controla mereu? E firesc, nu-i aşa, ca el să se simtă jignit de atitudinea ta. Pe urmă, se simte, probabil, îngrădit, urmărit, are impresia că orice mişcare face ar fi interpretată de tine într-un mod nefavorabil. Ţie ţi-ar plăcea să te simţi urmărită la fiecare pas? Probabil că nu. Modul acesta de a gândi, de a ne raporta la o persoană, ca şi cum ne aparţine întru totul, e foarte răspândit la noi, dar presupune o lipsă de respect pentru celălalt, pentru libertatea lui, pentru viaţa lui. Atunci când te căsătoreşti cu cineva, o faci, în mod normal, pentru că îl iubeşti şi ştii că te iubeşte şi el. Asta înseamnă că ai încredere în relaţia voastră. Cu atât mai mult, atunci când te hotărăşti să ai un copil cu partenerul tău. Dacă îl iubeşti şi ai încredere în el, atunci trebuie să-i laşi libertatea de a trăi aşa cum crede el de cuviinţă, având încrederea că nu te va trăda. Dacă îl bănuieşti că te înşală, înseamnă că tu îi trădezi prima încredere şi greşeşti exact în felul de care îl bănuieşti pe el.

Atunci când iubeşti pe cineva, trebuie să o faci pentru ceea ce este acea persoană şi nu pentru ce face pentru tine. Nu trebuie să încerci să transformi persoana iubită într-un sclav aflat mereu la dispoziţia ta, ci să te bucuri de prezenţa lui lângă tine, aşa cum e el, fără să aştepţi să facă diverse lucruri care ţie îţi fac plăcere. Dacă te iubeşte cu adevărat şi nu se simte ameninţat în libertatea lui, le va face mai devreme sau mai târziu. Dar pentru că va hotărî el, şi nu pentru că îi vei impune tu. Cam aşa arată o relaţie matură între doi oameni.

Ce ai de făcut acum? Dacă vrei să îl păstrezi, aşa cum spui, trebuie să înţelegi că nu se mai poate ca până acum. Gândeşte-te mult la ce ţi-am scris aici şi, când te vei simţi pregătită să încerci, stai de vorbă cu el. Spune-i ce simţi, că ai vrea să te schimbi, spune-i şi ce ai dori tu de la el, şi propune-i un răgaz: să te lase să-i dovedeşti (şi să-ţi dovedeşti şi ţie) că poţi să te porţi şi altfel. Să nu se aştepte la rezultate miraculoase de la început, dar să nu pornească cu ideea preconcepută că nu vei reuşi. La sfârşitul perioadei de probă, veţi sta de vorbă din nou şi veţi analiza ce s-a schimbat, dacă s-a schimbat. Atunci, veţi putea lua o hotărâre pentru viitor. De aici, totul e în mâinile tale. Sau, mai bine zis, depinde de voinţa ta, de dragostea ta pentru el. Dacă poţi să-l iubeşti dezinteresat, atunci vei reuşi să te schimbi. Succes!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

SURPRIZELE NATURII

Uluitoarea capacitate auditivă a

BUFNIȚEI

Deși este o pasăre adaptată vieții nocturne în ceea ce privește vederea, bufnița impresionează cel mai puternic prin două aspecte unice privind acuitatea sa auditivă.

În primul rând, ea prezintă o *asimetrie morfologică a urechilor: cea stângă este orientată în sus, iar cea dreaptă în jos.* Să fie întâmplător? Nicidecum, sunetele ajung la organul auditiv ușor defazate, dar tocmai această „anomalie" îi este de un uriaș folos în localizarea cu o precizie matematică a prăzii, sau a agresorului. Practic, diferența de sesizare a sunetelor determină realizarea unui plan tridimensional în care viitoarea victimă are coordonate exacte. De asemenea, bufnița știe să-și modifice geometria penajului din jurul urechilor, astfel ca semnalele să fie cât mai mult amplificate.

Sensibilitatea auditivă a acestei păsări de noapte este de 30 de ori mai mare decât a omului. Și, contrar așteptărilor, ea posedă în zona creierului responsabilă cu auzul 95 de mii de celule nervoase, în timp ce pentru văz are numai 27 de mii. Așa se explică faptul că vânează folosindu-se preponderent de auz și nu de vedere. În consecință, paradoxal este faptul că bufnița nu este deranjată de clopotele bisericilor sau de alte sunete brutale care însă nu au legătură cu însușirile ei de pasăre de pradă. Și încă o curiozitate legată de această răpitoare nocturnă: observați în fotografia alăturată o asemănare „fizionomică" ciudată între bufniță și puiul de pinguin imperial, al cărui „design" al penajului capului și chiar ciocul nu seamănă deloc cu cel al mamei sale!

Bufnița albă în plin atac

Comparație între „fizionomia" bufniței și cea a puiului de pinguin

TRADIȚII ROMÂNEȘTI

SĂRBĂTORILE

lui Prier (Aprilie)

Bogatele tradiții populare autohtone parcă se aglomerează în această primă lună de după echinocțiul de primăvară, acompaniind reculegerea și evlavia dedicate Sărbătorilor Pascale (anul acesta, Noaptea Învierii este, și la ortodocși și catolici, cea dintre 14 și15 ale lunii).

❖ În primul rând, trebuie spus că numele popular de *Prier* desemnează un Aprilie cu timp favorabil lucrărilor agricole, livezilor și animalelor din gospodării. Dar numai la capătul celor 30 de zile, pe 1 mai, se poate afirma cu certitudine că a fost *Prier*, sau opusul său, morocănosul *Traistă-n băț*. Căci un Aprilie cu zloată și muguri răpuși de frig se cheamă *Traistă-n băț*, țăranul simțind că-l pândește sărăcia și tinzând să plece în lumea largă. Abia luna Mai îi mai oferă o șansă, conform zicalei: ploua-n mai, ai mălai!

❖ *Sâmbra oilor* este o sărbătoare ce anunță primul muls al oilor din an. Și cum *Sâmbra* înseamnă sâmbătă, petrecerea oierilor se desfășoară în prima zi de sâmbătă din a doua jumătate a lui Prier. Se bea și se mănâncă pe cinste, se tocmesc ciobanii, se măsoară și se înscrie pe răboj (scoarță de copac anume pregătită) laptele dat de oi, se fac calcule privind cantitatea de brânză ce se cuvine *sâmbrașilor* (cei ce-și dau mioarele în grija ciobanilor).

❖ *Lăzărelul*. În unele zone etno-folclorice montane și premontane, la 22 Prier fecioarele satului se adună în cete, înveșmântate cu ce au mai frumos prin casă. Ele colindă pe uliți, cam pe unde știu ele că sunt gospodării cu feciori leneși la însurătoare, apoi se strâng în casa celei mai avute dintre ele. Sporovăiesc verzi și uscate, amenințându-i pe flăcăii ce nu le dau atenție că vor fi transformați în lupi și vor fi uciși de ciobani sau vor muri de foame prin pădure.

❖ *Sângiorzul* este varianta populară a Sfântului Gheorghe (23 Prier) și de-a lungul secolelor a primit și denumirea cu aromă medievală de *Cavalerul Trac*. Acest falnic luptător are o foarte nobilă misiune: cu cheile magice purtate la cingătoare, *Sângiorzul* închide iarna în temnițe subterane și deschide porțile Cerului pentru timpul însorit, propice florilor, roadelor câmpului și livezilor. Folclorul mai spune că peste jumătate de an, se trezește din somn rivalul său, *Sâmedru* (Sfântul Dumitru, 26 octombrie). Acesta are alte chei magice la brâu, cu care închide vara și deschide iarna. Mai trebuie menționat frumosul obicei lingvistic prin care tradiția populară numește toți sfinții, de la Sâmedru la Sângiorz, ca fiind *Moși* (Nicolae-Nicoară, Crăciun, Vâsâi etc.), iar cei din perioada opusă sunt „tineri cavaleri" (Sânpetru - 29 iunie, Sântilie - 21 iulie etc.).

❖ *Joimărița* cade în Joia Mare a Paștelui. Este o personificare calendaristică malefică, fie antropomorfă (o namilă de femeie răzbunătoare și slută), fie zoomorfă (câini turbați sau bivoli foarte agresivi). Rolul *Joimăriței* (pe alocuri i se spune și *Zoica*), ca patroană intransigentă a torsului și țesutului lânii și cânepii, este de a pedepsi fetele și femeile ce nu au terminat aceste lucrări până-n Joia Mare. Ea se poate repezi asupra caselor sub forma unor roți de flăcări, sau, mai grav, poate deveni antropofagă, ucigând și devorând pruncii nevrednicelor. *Joimărița* locuiește în munți, iar când se apropie ziua ei, pândește fecioarele și nevestele din turla bisericii. În unele zone etno-folclorice, există și obiceiul că o femeie harnică să se travestească în *Joimăriță* (mânjindu-și fața cu funingine) și să scotocească prin poduri după călți netorși. Acolo unde găsește dovada leneviei, lovește peste unghii pe vinovată... Opusul Joimăriței este *Marțolea*, o altă dihanie de femeie răzbunătoare, care pedepsește fetele dacă lucrează marțea, când se adună cele trei ceasuri rele. Ambele entități mitologice vor să impună o anume etică a muncii prin personificarea celor două zile ale săptămânii.

Mulți dintre noi am avut norocul să găsim un trifoi cu patru sau mai multe frunzulițe. Însă cele mai spectaculoase recorduri aparțin unor varietăți de trifoi cu 14 foi. Astfel, în Spania a fost pus la presat un trifoi alb cu 14 foi (Trifolium repens), iar în SUA este la mare preț un exemplar de trifoi roșu cu 14 foi (Trifolium parens). Interesant este că se organizează și licitații pentru astfel de colecții de raritățI vegetale conservate în ierbar.

EXPLORATOR

VÂNĂTOARE DE BALENE

în Oceanul Arctic

Pe coastele nordice ale Alaskăi, dincolo de paralela 72, se desfășoară de trei ori pe an un „ceremonial al supraviețuirii". Eschimoșii din această vitregă regiune a Marelui Nord, grupați în sate de câte cinci sute de persoane (în medie), își selectează câteva zeci de câini de tracțiune – din totalul de peste 1200 de canine ale comunității – și pleacă la vânătoare de balene.

Expediția pe apele viforoase poate dura și două săptămâni, iar harponiștii folosesc un fel de pirogă mai mare, refuzând și astăzi ambarcațiunile cu motor – urechea prăzii nu trebuie agresată nicicum. La temperaturi medii de minus 20 de grade, unul din cei mai buni prieteni ai vânjoșilor bărbați este sacul de dormit din blană de ren. Sunt ucise doar trei balene pe an, atât cât este necesar unui sat. Harponistul-șef țintește capul balenei, iar ceilalți zona superioară a corpului. Victima, astfel agățată de pirogi, se ascunde sub ape, se zvârcolește, iar vânătorii așteaptă răbdători să obosească... definitiv. Masivul trup este remorcat până la o banchiză și urmează ritualul tranșării.

Eschimoșii mănâncă și grăsimea (crudă sau fiartă cu sare); copiilor li se oferă pielea balenei, o delicatesă de prim rang. Câinii primesc părțile cele mai întunecate de carne. La o balenă de opt metri lungime, cântărind 7-8 tone, echipa de eschimoși lucrează non-stop aproape cincizeci de ore. Troienele capătă o tragică nuanță sângerie. Dar spiritul oamenilor Marelui Nord este satisfăcut. Familiile lor îi așteaptă încrezătoare în iglu-uri să pună „materia primă" la conservat. Multe femei se pricep de minune să mestereasă obiecte artizanale din fanoane și mai ales din anumite oscioare ale urechii interne (vândute cu 15 USD bucata). Balena nu este totuși, un simplu munte de carne și grăsime, ci o zeiță întrupată pentru a încerca temeritatea și iscusința eschimoșilor.

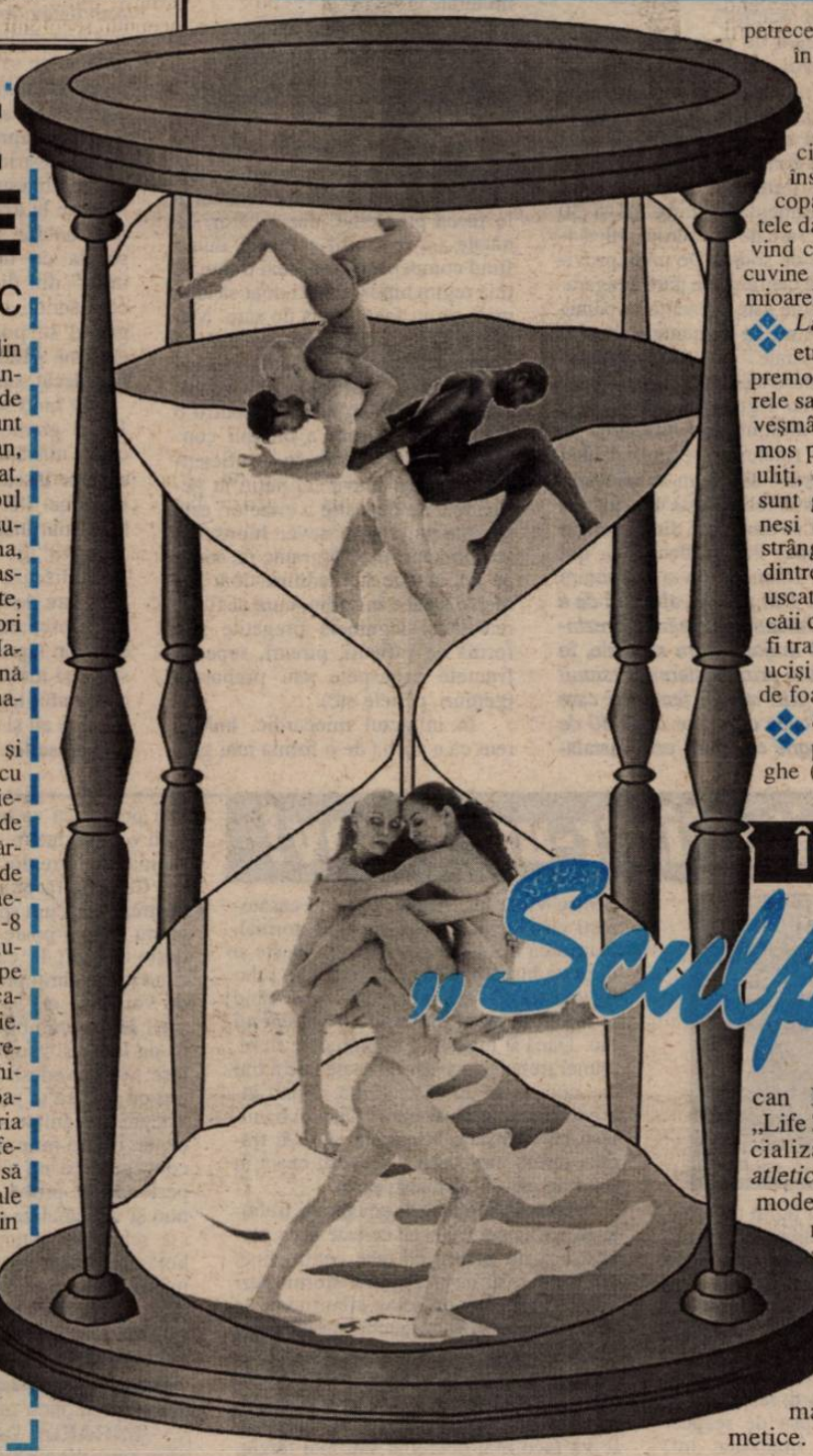

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„Sculpturile vii"

Regizorul artistic american Michael Tracy (Teatrul „Life Zone", New York) s-a specializat în așa-numitul *balet atletic*, specie aparte a baletului modern în care mișcarea balerinilor este suspendată câteva clipe – „oprirea timpului", cum spune Tracy. Artiștii formează în acele momente autentice sculpturi vii, cu simboluri mai mult sau mai puțin ermetice. Grația este dublată de forță, trupurile par că sfidează gravitația și spectatorul este invitat la meditație, la descifrarea mesajului. În cele două fotografii alăturate, vă prezentăm două superbe „sculpturi" intitulate *Scorpionul* și *Războinicul încoronat*. Prin inovațiile sale, Michael Tracy mizează de fapt pe emoția artistică trezită atât spectatorului din sală, cât și pe cea a admiratorilor posterelor sale excepționale.

Pagină realizată de

PAUL IOAN

Minunile naturii

PEȘTERA GURA PLAIULUI

a adăpostit cândva Tezaurul României

Între Târgu-Jiu și Baia de Aramă există câteva obiective turistice care ne cheamă spre Munții Vâlcan, al căror carst bogat rămâne prea puțin cunoscut. Pe partea unde se află carstul de la Tismana, cu mica peșteră de la Mănăstirea Tismana, (aici, în timpul celui de-al doilea război mondial, a fost ascuns Tezaurul României), spre est se găsește platoul Topești-Vâlcele ce ascunde mai multe peșteri.

Cea mai frumoasă și cea mai bogată în formațiuni sculpturale este *Peștera Gura Plaiului*. Este așezată pe interfluviul cuprins între Pârâul Pârgavului și afluentul său stâng, în punctul numit „Gura Plaiului", la o altitudine de 650 m, unde o pădure de tei ascunde intrarea avenului.

Peștera are la începutul galeriei principale un puț adânc de 7 m. Întâlnim apoi un mare con de grohotiș, și se pătrunde într-o sală lungă de circa 70 m, cu podeaua în pantă. În această sală pot fi admirate multe formațiuni stalagmitice. Ceea ce impresionează este grupul de stalagmite zvelte, precum și două coloane masive, înalte de 3 m, creându-ți impresia că susțin bolta. *Amatorii de fotografii găsesc aici condiții optime de a-și îmbogăți colecția.* Este un colț cu o mare densitate *monospecifică*, aici fiind mii de exemplare ale *coleopterului Tismanella chappuisi*. La mijlocul sălii se desprinde o ramificație largă, ce urcă în pantă. Predomină aici stalactitele, impresionante coloane, și stalagmitele. Firida terminală a sălii este foarte „dantelată". Aici se pot realiza imagini de detaliu cu formațiunile calcitice dar și imagini de ansamblu.

Dacă nu cunoașteți bine zona unde se află situată această peșteră, este bine să folosiți un ghid din Topești sau să luați informații mai detaliate de la un localnic, deoarece intrarea peșterii este dificil de găsit.

IOANA PROCA-FLORIA

Cannes

un basm din zilele noastre

IRINA STOICA

Cetate a filmului prin excelență, Cannes este unul dintre cele mai vestite și mai pline de viață stațiuni de pe Coasta de Azur. Mii de vizitatori vin aici în fiecare an, atrași de climatul blând, chiar și în miezul iernii, și de frumusețea înconjurătoare. Localitatea (al cărei nume vine de la *cannes-trestii)* a atras chiar admirația romanilor, cu toate că odinioară nu exista aici decât un mic sat pescăresc. Acum orașul te întâmpină cu construcțiile sale elegante, cele mai multe de la sfârșitul secolului al XIX-lea, cu albastrul de cristal al mării, cu dealurile înflorite din jur și mai ales cu festivalul său anual de film. Legăturile sale cu călugării din insula Lerino (Saint Honorat) datează din 410, anul fondării mănăstirii. Orașul s-a dezvoltat mai întâi pe dealul unde s-au stabilit la început grecii, apoi romanii. În 1788 și-a obținut independența față de mănăstire, dar a rămas un fel de cetate secundară pentru mai bine de 50 de ani.

De fapt perioada de glorie a Cannului începe în prima parte a secolului al XIX-lea, fiind marcată de sosirea unor bogătași de pe alte meleaguri ca Lordul Brougham. Încântați de frumusețea locurilor ei au hotărât să construiască vile și hoteluri oferind tot felul de facilități turiștilor. Pretutindeni a început să strălucească arhitectura Belle Epoque, rămânând însă și vestigiile trecutului. Astfel Turnul Suquet datează din 1385, iar biserica Notre-Dame- d'Ésperance a fost construită în 1627. Muzeul Castrului etalează o colecție de antichități egiptene, feniciene, grecești și romane iar vechiul port adăpostește o flotilă de vase de pescuit și de agrement.

O construcție deosebită este Palatul Festivalurilor, inaugurat în 1982. Combinație de beton și sticlă, el nu poate eclipsa verdeața din jur, în ciuda strălucirii sale. În orice caz el este dotat cu echipamente performante pentru primirea oaspeților și bineînțeles pentru proiecțiile de film.

Plaja întinsă, bulevardul Croisette cu magazinele și hotelurile sale celebre, cazinoul și grădinile impecabil întreținute fac din Cannes un oraș excentric și fermecător în același timp, uneori inaccesibil, dar exercitând aceeași magie ca și filmele pe care le prezintă impunându-le apoi în lumea întreagă.

Pe malurile LACULUI TITICACA...

DORIN MĂRAN

Complexul urban și ceremonial din Tiwanaku (Bolivia) era constituit din edificii monumentale destinate elitei, oamenii de rând locuind în satele din împrejurimi. Elită constituită în primul rând din mari preoți care aveau puteri supreme în regat. În anul 1990 au fost exhumate 21 de morminte ascunse sub fundațiile piramidei Akapana în care se aflau cranii umane, oase de lama și cupe sacre destinate băuturilor rituale, ornate cu figuri reprezentând cranii umane. Obiceiul decapitării dușmanilor, binecunoscut în cazul incașilor, se pare că își are originea în acest ritual, obsedant pentru elitele războinice care se înconjurau de obiecte de artă pe care erau reprezentate capete tăiate. Imaginile se regăseau deopotrivă pe tencuiala pereților sau pe monumente. Cercetările au scos la iveală și urme ale unor plante psihotrope care intrau în compoziția băuturilor rituale servite în celebrele cupe sacre numite *keros*. Este vorba în primul rând de o specie de cactus, prezentă sub formă de sculpturi pe unii monoliți de piatră, plantă ce conține mescalină, un puternic alcaloid. Consumul băuturilor preparate din vegetale halucinogene constituia un mod de a „comunica" cu supranaturalul. Prin secolul al XI-lea, Tiwanaku începe

să intre în declin. Din analiza datelor obținute până acum, s-a configurat o singură ipoteză. Civilizația Tiwanaku ar fi dispărut în urma unui cataclism climatic. Probabil, o secetă cumplită de lungă durată. Să nu uităm însă de existența lacului Titicaca. E posibil însă ca o civilizație să dispară din cauza secetei, atâta vreme cât apele lacului erau o garanție a supraviețuirii? Nivelul lacului a înregistrat de-a lungul secolelor variații importante. La începutul secolului al XI-lea apele sale au scăzut într-un timp scurt cu aproape 20 de metri. O scădere care a pus în dificultate agricultura și economia, populația fiind nevoită să pornească spre alte regiuni mai ospitaliere. Să fi fost vorba de fenomenul El Niño care, în epocă, a făcut din Tiwanaku prima sa victimă? Cercetările nu se vor opri aici. Guvernul japonez a hotărât să investească în acest loc turistic câteva milioane de dolari pe an pentru conservarea monumentelor și pentru continuarea cercetărilor arheologice în cadrul unui acord bilateral cu Bolivia, țara gazdă. O investiție ce ar putea fi compensată de noi și noi descoperiri, având în vedere faptul că doar 4 la sută din siturile arheologice aparținând civilizației Tiwanaku au fost descoperite până în prezent.

MAREA NEAGRĂ

a fost un lac

Câțiva arheologi submarini de la Universitatea Columbia din Washington au făcut o serie de scufundări în Marea Neagră la o adâncime de 180 de metri. Printre fosilele aduse la suprafață cele mai „incitante" s-au dovedit a fi cele ale unor moluște de apă dulce care au trăit în urmă cu 7600 de ani, când, în locul Mării Negre, se afla un lac cu apă dulce. În opinia specialiștilor, în urmă cu 8000 de ani s-ar fi produs topirea marilor ghețari inundând apele Mării Mediterane și surpând barajul natural din Bosfor. Nivelul apelor lacului,

datorită revărsării Mediteranei, ar fi crescut cu 180 de metri de apă sărată într-un timp scurt, distrugând fauna lacustră și, cu siguranță, populațiile din împrejurimi. Un cataclism posibil menționat și în Biblie sub forma legendei Potopului. *(D.M.)*

Viitorul aparține spațiului

Cel mai complex TELE-ROBOT PE ORBITĂ!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Comentarii ale specialiștilor americani, publicate la începutul anului, au confirmat programul de aducere pe Stația Spațială Internațională ALPHA, în luna aprilie a.c., deci cu o întârziere de cel puțin un an (!), a Telemanevratorului canadian, apreciat ca fiind vital pentru cuplarea modulelor, nodurilor și a altor echipamente ale Stației.

De fapt, așa cum se poate observa și pe imaginea de proiect a Stației ALPHA –comunicată de Agenția Spațială Canadiană, – contribuția specialiștilor canadieni la construcția și dotarea ALPHA este reprezentată de un Sistem mobil de servicii telecomandat, format din trei componente: Telemanevratorul Stației Spațiale (numit telerobot și uneori „brațul articulat"), Unitatea mobilă de întreținere telecomandată și Manipulatorul agil specializat; acesta din urmă include două brațe articulate de dimensiuni relativ reduse, un fel de „degete" amplasate de ambele părți ale unui element central și care vor putea fi folosite ca să „apuce" echipamente etc., ușurând astfel sarcinile de montaj ale „montorilor spațiali", în special în perioadele când aceștia nu pot să se folosească de telemanevratorul fiecărei navete spațiale, construit tot de canadieni... Constructorii canadieni, un consorțiu condus de firma SPAR Aerospace apreciază că, deoarece operațiile de montaj și de întreținere a echipamentelor și a componentelor stației ALPHA nu trebuie să impună prezența continuă a unei navete „ancorate" de aceasta, – noul sistem telemanevrator mobil va putea fi deplasat în lungul componentelor Stației, fiind utilizat acolo unde este necesar. Proiectanții din Stafful Agenției Spațiale Canadiene cu sediul la Saint-Hubert din statul Québec, au descris Telemanevratorul ca fiind un robot complex, fixat pe un fel de cărucior având mobilitatea asigurată de electromotoare și care are 7 grade de libertate, printre care o originală posibilitate de rotație de 540 grade (!). Mișcările acestui robot sunt dirijate de un operator instalat într-un Post de control și comandă, care folosește o telecomandă asemănătoare unui „mousse" de calculator... Informații suplimentare la http://www. espace.gc.ca.

Oraşele caracatiţelor

LUMEA FABULOASĂ A ABISURILOR

Cașalotul mare *(Physeter catodon)* sau *(Physeter macrocephalus)* este cea mai puternică şi mai periculoasă specie de odontocete. Masculii bătrâni pot atinge 25 m lungime (media fiind de 18-20 m). 11 m diametru, 8 m lungime a capului, 5 m lăţime de la un vârf la altul al înotătoarei caudale şi 100-110 tone greutate, botul uriaş are până la 56 dinţi conici (cu lungimea de 20 cm şi greutatea de 3 kg fiecare) aşezaţi numai pe falca inferioară, cărora le corespund un număr egal de alveole pe falca superioară, orificii adânci, în care dinţii intră ca în nişte teci. Capul imens, cu botul parcă retezat (în creştet se află unica nară, numită *event)*, falca inferioară foarte îngustă, corpul mai puţin hidrodinamic decât al altor odontocete, coloraţia uniformă, închisă îl fac uşor de recunoscut. În pofida aspectului său greoi poate înota cu 16-20 km/h şi ajunge repede la adâncimea de 1000 m, unde rămâne câte 60 de minute când se scufundă în căutarea prăzii preferate, calmarii uriaşi. Trăieşte în aproape toate mările şi oceanele lumii (cu excepţia celor îngheţate), dar poate fi întâlnit mai des în cele calde (evită zonele de coastă, fiind obişnuit cu întinderile nemăsurate şi abisurile). Vânat în mod deosebit pentru că furnizează (în afară de carne şi grăsime) două substanţe folosite în industria parfumurilor şi, uneori, în cea farmaceutică (spermaceta şi ambra), cașalotul se dovedeşte extrem de periculos. Este singura specie de cetacee (în afară de „balena ucigaşă") care se preschimbă repede din vânat în vânător, năpustindu-se asupra vaselor şi lovindu-le cu capul de bordaj, până când le scufundă. Chiar şi după apariţia navelor integral metalice, a tunurilor lans-harpoane şi harpoanelor cu vârf explozibil, cașalotul a rămas un adversar redutabil, în special pentru balenierele de până la 3000 de tone. Materiile amintite, ambra şi spermaceta, sunt produse chiar de organismul animalului: *ambra*, o substanţă cenuşie, eliminată regulat sub formă de bulgări mari, provine din aglomerări de cefalopode digerate, strânse la capătul intestinului; *spermaceta*, o substanţă uleioasă, transparentă (în timpul vieţii cașalotului), respectiv albă şi consistentă ca o untură (la câteva ore după moartea animalului), este produsă într-un fel de sac cărnos numit „melon". Acest ţesut elastic (învelit în fascicule de muşchi puternici) se dezvoltă într-una din fosele nazale şi este prezent (în forme şi mărimi diferite) la toate odontocetele. Rolul său nu a fost bine determinat încă; se crede că protejează creierul (fiind situat în vârful capului) de lovituri, muşcături sau contra variaţiilor de presiune astfel explicându-se dezvoltarea lui deosebită la cașalot, animal obişnuit să coboare la mari adâncimi (melonul unui mascul poate furniza până la o tonă de spermaceţă!).

Confruntări sângeroase

Mărturii de încredere atestă că între cașaloţi şi calmarii uriaşi se duc adevărate bătălii în care agresorul este de obicei cel mai mare dintre adversari. Astfel, după cum menţionează biologul sovietic Igor Akimuşkin în cartea sa *„Pe urmele unor animale rare sau nemaiîntâlnite"*, în 1887, cercetătorii de pe vasul oceanografic al prinţului Albert de Monaco *(Hirondelle)* au văzut în zare „o vâltoare ciudată", apoi o „fiinţă colosală, al cărei corp se ridica deasupra apei asemeni unui turn", stârnind o vânzoleală cumplită în mare şi speriind peştii. Erau, probabil, corpurile îngemănate ale unei cefalopode şi al unui calmar, însă când a ajuns în apropiere, lupta se terminase şi doar capul retezat al unui calmar se scufunda în valurile însângerate.

Zoologul E. Sivertsen relatează despre o încleştare sălbatică observată în Atlantic de echipajul unei baleniere norvegiene lângă care s-a ivit deodată un cașalot înlănţuit atât de puternic de un kraken, încât nu-şi mai putea deschide fălcile. După ce s-a zbătut zadarnic un timp, cetaceul s-a scufundat cu capul în jos, provocând un adevărat sorb printre valuri pentru ca, după câteva minute, să apară din nou la suprafaţă, sfâşiind resturile calmarului. Ulterior, o întâmplare identică a fost relatată de zoologul B.A.Zenkovici, ambarcat la bordul unei baleniere pentru a culege material în vederea elaborării cărţii sale, *„Balenele şi vânarea lor"*. Urmărind comportamentul cașalotului şi al cefalopodului, specialistul rus a rămas convins că agresorul fusese calmarul gigant şi îşi argumenta ipoteza amintind că *Architheuthis* poate atinge uşor viteza de 36 km/h (40 km/h după Cousteau), pe când *Physeter catodon* nu depăşeşte 18 km/h (20 km/h după Cousteau), deci krakenul ar puta scăpa cu fuga dacă nu ar dori să înfrunte cetaceul. De altfel, şi Akimuşkin observa că „se întâmplă destul de rar ca în stomacurile cașaloţilor ce poartă pe trup răni proaspete, căpătate în bătălii cu cefalopodele, să se descopere şi resturi de calmari giganţi".

Frank Boullin relatează şi el (în *„Călătoria Cașalotului")*, despre o luptă la care a fost martor, într-o noapte când vasul său naviga în apropierea Sumatrei (Oceanul Pacific). Ambii protagonişti erau de o mărime ieşită din comun (ochii holbaţi ai calmarului aveau peste 30 cm diametru, iar capul atingea dimensiunea unui butoi de 1300 de litri!) şi cefalopodul părea avantajat, căci reuşise să-şi cuprindă vrăjmaşul în plasa tentaculelor; până la urmă însă, cașalotul i-a apucat coada între fălcile sale puternice şi, în mai puţin de o oră, calmarul a fost sfârtecat.

DAN APOSTOL

Amprente ale spiritualităţii noastre

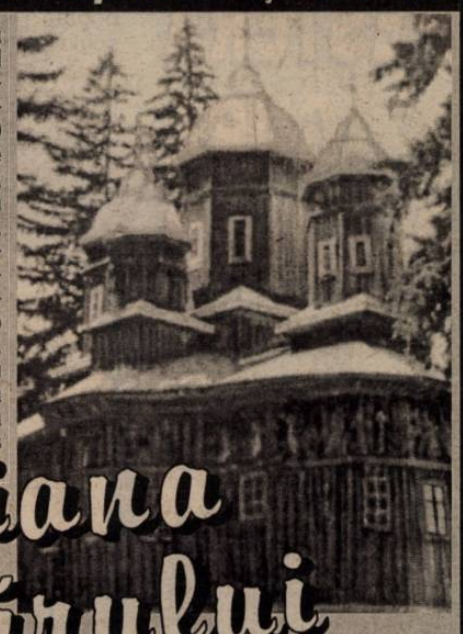

Poiana Mărului

Aflată în comuna Jitia din judeţul Vrancea, mănăstirea Poiana Mărului, situată la 50 de kilometri de Râmnicul Sărat, ascunsă într-un ochi de pădure, desfăşoară o incintă destul de largă în care se pătrunde pe sub o clopotniţă nouă. Întregul ansamblu cuprinde biserica mare, biserica mică, ceva mai jos clopotniţă veche şi cimitirul. Porţile de la intrare sunt străjuite de o troiţă iar biserica mică are hramul „Naşterea Maicii Domnului". Locaşul este construit din bârne de stejar iar pereţii exteriori sunt îmbrăcaţi în scândură. Forma este clasică, aceea de cruce cu turlă pe naos şi cu streşini lăsate în jos în dreptul altarului. De mici dimensiuni, biserica a avut interiorul pictat pe pânză, pictură care cu vremea a dispărut. Deşi mulţi ani închis, locaşul păstrează vechile icoane împărăteşti, pe una, cea a Domnului Hristos, fiind inscripţionat anul 1777, iar pe cealaltă, a Sfântului Nicolae, anul 1791. Documente care să ateste direct anul de înfiinţare a aşezământului nu prea există dar se pare că îşi are începutul în 1730, ultimul an de domnie al lui Nicolae Mavrocordat. Construcţia a fost continuată de fiul şi urmaşul acestuia, Constantin Mavrocordat, în cea de a doua domnie. În 1771, în timpul războiului ruso-austriac mănăstirea a fost arsă în întregime. Reconstruită din temelii ea a fost prădată de turci la 28 septembrie 1828, dar vitregiile istoriei nu au putut pune capăt vieţii isihaste de aici. Biserica mare, cu hramul Tuturor Sfinţilor, este construită din bârne de stejar căptuşite cu scânduri. Este acoperită cu şindrilă dar cele cinci turle de mărimi diferite au acoperământ de tablă. Pridvorul deschis, susţinut de şase stâlpi, uniţi prin arcade semicirculare îi conferă o înfăţişare maiestoasă. Inscripţia aflată pe o placă metalică deasupra uşii de la intrare fixează perioada de construcţie între 1810 (17 mai) şi 1812 (septembrie). Tâmpla de lemn conţine icoane elipsoidale în relief, fiind diferită de restul bisericii din acest punct de vedere. Numeroşi ctitori printre care Dimitrie Ghica vel ban, Ioniţă Cârlova, tatăl poetului Vasile Cârlova, Constantin Cantacuzino, Enache Văcărescu şi mulţi, mulţi alţii au contribuit la înfrumuseţarea şi bună stare aşezământului care multă vreme a coordonat viaţa schiturilor din preajma sa.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

Fântâna lui MOCTEZUMA

MIHAELA DOROBANŢU

Acest loc, la fel ca şi altele, este considerat ca unul de contact cu antica civilizaţie lemuriană. Legenda spune că era una din porţile de acces. La fel ca şi întreaga zonă a Sedonei – un teritoriu locuit la început de „păstrătorii tradiţiei". La început, Sedona a fost un lanţ de insule şi se locuia numai pe înălţimi. Aici şi-au găsit sălaşul generaţii întregi de oameni veniţi din adâncurile pământului. Printre descendenţii lor se numără şi Poporul şarpelui. De ce să fie Sedona o poartă spre una din Lumile de dincolo de lume? Un răspuns s-ar putea afla în neobişnuita abundenţă a cristalelor de quartz în zonă – medii propice pentru stocarea de informaţie şi, implicit, de cunoaştere. Se află oare cunoaşterea Lemuriei în pereţii de stâncă ce înconjoară Sedona? I-a revenit Poporului şarpelui sarcina (onoarea?) de a programa şi salva pe această cale un tezaur de cunoştinţe pe care noi, oamenii de astăzi, se pare că încă nu suntem

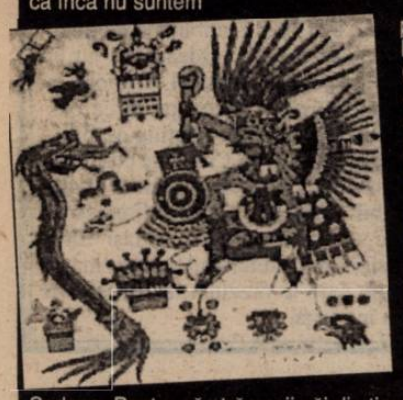

pregătiţi să le primim? Orice fiinţă omenească, cu ascendenţă lemuriană oricât de îndepărtată, este atrasă mai devreme sau mai târziu, în mod natural, la Sedona. Pentru că strămoşii săi din timpuri de mult uitate au făcut parte din Poporul şarpelui. O dată ajuns acolo, tentaţia este de a căuta ruine ale templelor lemuriene. Există ele însă? Unii sunt de părere că da, dar sunt atât de erodate de trecerea timpului încât practic nu mai pot fi recunoscute ca atare. Prezenţa lor se manifestă pe plan energetic – la fel de puternic ca şi altădată. Accesul este însă unul aparte şi limitat la un cerc restrâns, cu disponibilităţi şi antrenament special: pentru că este vorba de un acces urmând planuri interioare şi realizabil doar în stare de vis sau de meditaţie. Acestea sunt motivele principale care aduc, atrag, atâţia vizitatori la Sedona. Ei „au mai fost aici", în alte stări de conştiinţă – tocmai de aceea se simt familiari cu aceste locuri, chiar dacă nu au realizat niciodată un contact fizic cu ele. Templele lemuriene există în continuare, deşi cele mai multe se află în ceea ce am putea numi „dimensiuni intermediare". Arizona este locul unde trăiesc indienii Hopi – legăturile lor ajung la Azteci şi la Mayaşi, cu care împărtăşesc acelaşi tip de învăţături. Ei au şi astăzi „Păstrători ai Profeţiilor" care deţin informaţia bătrânilor. Uneori această informaţie, – sau mai bine zis părţi din ea – se comandă să fie împărtăşită oamenilor. Cum s-a întâmplat în 1990 la Santa Fe unde se întâmplau lucruri stranii: plante care creşteau în anotimpuri nepotrivite, animale sălbatice care îşi căutau refugiul în oraşe, animale domestice care îşi atacau fără nici un motiv stăpânii...

O parte din învăţături se putea dezvălui. Alta – nu. Erau Învăţăturile Sfinte al căror ceas nu sosise şi din care o parte este deţinută şi de alţi oameni speciali de pe Terra, printre care Dalai Lama...

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Agente de SEDUCŢIE ŞI INFLUENŢĂ

◆ *O primă doamnă a Americii, amanta unui agent K.G.B.*

Agenţii de seducţie ai K.G.B.-ului au provocat grave evenimente contrainformative şi în cercurile politice americane. Astfel, Joseph P.Lash, secretar al organizaţiei de tineret a Partidului Comunist din S.U.A. a devenit amantul lui Eleanor Roosevelt, soţia preşedintelui Franklin Delano Roosvelt.

Anterior, Stalin, la sugestia lui Genrich Iagoda, aflat în misiune secretă sub acoperire la New York, a finanţat campania electorală a lui F.D. Roosvelt, în schimbul stabilizării relaţiilor diplomatice cu U.R.S.S. Directorul F.B.I., Hoover a dispus înregistrarea întâlnirilor intime ale primei doamne cu spionul sovietic, iar benzile i-au fost prezentate preşedintelui. Toate persoanele nesigure care luaseră cunoştinţă de adulter au fost trimise în prima linie a frontului. Duritatea excesivă a măsurilor întreprinse în caz confirmă pe deplin eficienţa acţiunilor de influenţă desfăşurate de reţelele informative sovietice. Nu moralitatea primei doamne a fost apărată în primul rând (Preferinţele sale lesbianiste erau bine cunoscute!) ci interesele majore, de securitate ale S.U.A. Prin aceste măsuri , deosebit de aspre, au fost descurajate, cel puţin vremelnic, acţiunile de influenţă desfăşurate la acest nivel, stăpânindu-se, totodată, tendinţele de manifestare a unor simpatii comuniste în anturajul lui Eleanor Roosvelt.

◆ *Olga Kokolova – Pablo Picasso*

Pablo Picasso a avut o puternică legătură de dragoste cu balerina Olga Kokolova, asemenea lui Romain Roland cu principesa Maria Pavlova sau Luis Aragon cu Elsa Kagan (Troilet). Picasso s-a înrolat, ca şi Louis Aragon, în Partidul Comunist Francez, iar în anii'50 devenise un „inamic" al Statelor Unite ale Americii, al cărui dosar la F.B.I. era strict controlat de Egdar J. Hoover. Devenind militant al organizaţiilor antifasciste şi pacifiste mondiale, patronate de serviciile secrete sovietice lui Picasso i s-a refuzat viza de intrare în S.U.A., iar în alte ţări occidentale era percheziţionat la vamă şi permanent supravegheat. În schimb, însă, la Moscova Picasso era aprobat în ideile sale politice, chiar dacă K.G.B.-ul, până la moartea lui Stalin, privea cu suspiciune viziunea asupra lumii emanate din operele sale, şi nu i-au permis o vreme intrarea în U.R.S.S.. J.E.Hoover l-a considerat pe Picasso agent al sovieticilor încă din perioada celui de-al doilea război mondial, când sprijinea trimiterea de ajutoare financiare de război pentru U.R.S.S., motiv pentru care era pe cele de a fi arestat de Gestapo, dacă nu ar fi intervenit în favoarea sa o relaţie influentă, care-l preţuia ca artist.

◆ *Elsa Kagan – Louis Aragon*

Elsa Kagan s-a căsătorit, în 1920, cu ataşatul militar francez la Moscova, Andre Triolet pe care îl urmează în Franţa. Ulterior îl părăseşte, pentru a intra în serviciul domestic al poetului Louis Aragon. Louis Aragon, în acel moment, îi dezaproba pe bolşevici. Elsa şi sora ei Lili Brik, al cărei soţ, Osip Brik, un evreu ucrainean, era agent al serviciilor secrete sovietice, au reuşit să-l determine pe Louis Aragon să participe la primul Congres al scriitorilor ruşi, desfăşurat la Harkov, la 15 august 1930. Aici, serviciile secrete desăvârşesc convertirea lui Aragon. În timp ce Elsa se afla în braţele lui Fadeev în compartimentul unui tren, într-un alt compartiment ministrul culturii, Jdanov l-a determinat pe Louis Aragon să semneze o scrisoare de elogii la adresa Cominterului. Mult mai târziu, după moartea poetului, în arhivele Cominterului s-a găsit şi un angajament al acestuia faţă de Internaţionala Comunistă. De altfel, Aragon avea să mărturisească: „Viaţa mea a fost un joc teribil, în care am pierdut totul". La rândul ei, Elsa a mărturisit „Am fost un instrument în mâinile autorităţilor sovietice".

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

TEROAREA DE ZI CU ZI
a lui Rosie O'Donnell

Celebră pentru talk-show-ul pe care îl prezintă la televiziune şi pentru care tocmai se pregătea în seara aceea, Rosie a avut un adevărat şoc atunci când prietenii au sunat-o pentru a-i spune că într-un alt show, care tocmai se desfăşura, cineva a telefonat pentru a-l anunţa pe moderatorul Howard Stern că se pregăteşte de cinci luni să-l răpească pe fiul adoptiv al lui Rosie, Parker. Ambii copii ai lui Rosie, Parker şi Chelsea, sunt adoptaţi şi ei reprezintă întreaga sa viaţă. După ce a trebuit să traverseze o perioadă extrem de grea, care a urmat morţii mamei sale şi a necesitat inclusiv intervenţia unui psihiatru şi a unui medium care, se spune, i-a făcut posibilă o reîntâlnire cu mama sa, cunoscuta realizatoare TV s-a aflăt din nou sub asediul terorii. Din ziua când s-a aflat de ameninţare, viaţa sa a devenit un coşmar continuu. Nu s-a mai despărţit nici o clipă de copiii săi, a renunţat la aproape orice apariţie publică, singură sau însoţită de copii, şi chiar în show-uri de televiziune pentru care altădată ar fi făcut orice ca să fie prezentă, cum ar fi una din emisiunile lui Larry King.

„Am început să plâng când am auzit de ameninţările cu răpirea. M-am simţit dintr-o dată neajutorată şi speriată. Şi foarte furioasă. Am simţit nevoia să mă retrag pentru o vreme, să-mi ţin mereu copiii lângă mine, să fiu sigură că nu li se întâmplă nimic. Acesta este motivul pentru care am renunţat şi la prezentarea Tony Awards – gândiţi-vă că nu aş fi fost nimic altceva decât o ţintă perfectă, eu pe scenă şi copiii undeva, fără să ştiu de soarta lor..." Aşa că, Rosie şi-a propus ca pentru câteva luni să fie pur şi simplu... mamă. Aşteptând ca Poliţia să rezolve conflictul şi să reuşească să dea de urma misteriosului terorist. „Vreau să fiu doar Rosie timp de câteva luni, iar copiii mei să fie cei ai unei anonime. Cel mai cumplit lucru care i se poate întâmpla unui părinte este să-i ameninţe cineva copiii. Te înnebuneşte. Sper doar ca la un moment dat să pot uita şi să ies din acest coşmar." *(M.D.)*

Ursul salvat din incendiu

Un tânăr urs brun din America a scăpat ca prin minune dintr-un incendiu cumplit care devora o pădure din Noul Mexic. Întâmplarea s-a petrecut cu 15 ani în urmă, iar ursul, botezat Smokey, a devenit emblema luptei de prevenire a incendiilor. Cazul nu este însă singular. În august, anul trecut, un pădurar din Montana a salvat un pui de urs din incendiul care cuprinsese pădurea naţională din Biterroot. Acesta avea lăbuţele arse şi a necesitat o îngrijire specială. Când rănile s-au vindecat a fost dus într-un adăpost special amenajat unde a fost lăsat să hiberneze împreună cu un alt pui, orfan ca şi el. Se speră ca în acest an să poată fi readus în mediul său natural, în ciuda cicatricelor care nu vor mai pieri niciodată. *(I.S.)*

■ *Când semeni vânt, te alegi cu furtună*

Al cui e
COPILUL BOLNAV?

Michael şi Steven din San Diego (California) sunt fraţi gemeni. Maureen şi Laureen sunt surori gemene. În urmă cu zece ani, cele două perechi de gemeni au format două familii: Michael s-a însurat cu Maureen iar Steven cu Laureen. S-au căsătorit în aceeaşi zi. Apoi, destinul a vrut ca amândouă femeile să rămână însărcinate în acelaşi timp. Toţi patru au fost încântaţi de traiectoria asemănătoare pe care urma să se înscrie, în continuare, existenţa lor, mai ales că familiile recent constituite trăiau în aceeaşi casă, o construcţie cât un motel, împărţită în două, în stilul obiceiului american. Nu după mult timp, Maureen şi Laureen aveau să afle de la medicul lor că fiecare dintre ele va aduce pe lume câte o pereche de gemeni. „Tradiţia" familiei? Singura diferenţă, de data aceasta, era că Maureen urma să nască două fete iar Laureen doi băieţi.

Bucurie mare şi nu prea. Proveniţi din familii înstărite şi crescuţi în concepţia că ei ar fi mici Dumnezei pe Pământ, cei patru protagonişti ai incredibilei poveşti erau obişnuiţi să aibă totul. Şi, pentru ei, de data aceasta, totul ar fi însemnat să aibă fiecare câte o pereche de copii: adică un băiat şi o fată. Abia intraseră în luna a cincea de sarcină, când cele două familii s-au gândit că există o soluţie pentru a îndrepta „eroarea" care le-ar fi dat peste cap dorinţa lor de...: „perfecţiune". Dacă într-adevăr, Maureen va aduce pe lume două fete iar Laureen doi băieţi, n-aveau decât să schimbe un băiat pe o fată, astfel încât fiecare familie să aibă parte de câte o pereche de copii: un băiat şi o fată. După naştere, lucrurile chiar aşa s-au întâmplat. N-a fost uşor ca schimbul de copii să intre în legalitate. Pentru fiecare familie, capriciul intra sub incidenţa unui stresant proces de adopţie, cu elemente mai puţin întâlnite în practica avocăţească obişnuită. Dar, în cele din urmă, cu grămezi de bani aruncaţi în joc, bătălia a fost câştigată. Steven şi Laureen le-au dat lui Michael şi Maureen unul dintre băieţii lor iar aceştia le-au „livrat" în schimb una dintre fete. Între timp, afacerile celor două familii au prosperat suficient încât fiecare să-şi construiască o nouă... reşedinţă luxoasă, aşa că de-atunci, într-o oarecare măsură, viaţa lor comună s-a despărţit. Fericirea n-avea însă să dureze foarte mult timp. În jurul vârstei de opt ani, medicii au descoperit că amândoi băieţii sufereau de o malformaţie congenitală de cord, pe seama căreia se dezvolta o boală cu evoluţie galopantă, ale cărei perspective erau mai mult decât sumbre, singura soluţie fiind transplantul de cord. Adevărul e că, dintotdeauna băieţii fuseseră mai debili, s-au dezvoltat mai greu, s-au dovedit destul de vulnerabili în faţa îmbolnăvirilor, oboseau mai uşor, erau mai apatici..., pe scurt erau mai firavi. Acum însă problema se punea în termeni extrem de duri: viaţa lor pe termen lung depindea de o singură soluţie – transplant de cord. Disperarea a lovit crunt ambele familii. O bună parte din banii lor, din conturile din bancă, au început să ia calea laboratoarelor de investigaţii, specialiştilor celebri, spitalelor şi farmaciilor. „Dar, până la urmă, de ce trebuie să suportăm noi tot acest calvar şi, mai ales, toate aceste cheltuieli?, şi-au spus la un moment dat Michael şi Maureen. În fond, noi le-am dat lor un copil perfect sănătos iar ei ne-au păcălit, dându-ne un copil grav bolnav, care ne dă viaţa peste cap. Pentru asta, să plătească!". Ca prin farmec, toate sentimentele proverbiale, de multe ori cu aer de poveste, dintre fraţii şi surorile gemene, până şi iubirea faţă de copilul crescut ca şi cum ar fi fost al lor parcă s-au şters complet din sufletul soţilor Michael şi Maureen. Ei au găsit de cuviinţă să deschidă un proces de-a dreptul aberant împotriva lui Steven şi Laureen, cu pretenţia de a suporta ei cheltuielile pentru o lungă spitalizare şi o laborioasă intervenţie chirurgicală, în cazul transplantului de cord. Cu artificii avocăţeşti incredibile, plătite cu bani grei, procesul e în curs, în timp ce amândoi băieţii sunt înscrişi pe lista de aşteptare pentru găsirea de donatori compatibili. Din fericire, soţii Steven şi Laureen îl simt pe băiatul pe care l-au dat cândva spre adopţie fraţilor lor, ca pe copilul lor. Înfruntă procesul în care au fost târâţi, dar, după cum au declarat în repetate rânduri presei, sunt hotărâţi, indiferent de verdict, să facă tot ce le stă în putinţă pentru a salva viaţa... „celui de-al treilea fiu al lor". *(A.P.)*

■ *Un „safe" neobişnuit*

DE CE-L TREC NĂDUŞELILE
pe mire?

Claudio Zagallo, un paşnic italian de 29 de ani, a primit în ziua nunţii, în loc de îmbrăţişare, o viguroasă poşetă în cap de la viitoarea soacră... Pentru martori, scena a fost amuzantă, amintind de un film cu inegalabilul Alberto Sordi. Dar însurăţelul trăia, de fapt, o dramă şi nu merita gestul cu pricina.

Lisa şi Claudio hotărâseră să se căsătorească în primăvara anului trecut. Din păcate, ziua exactă a fericitului eveniment era mereu amânată de tânărul bărbat, căci nu prea avea banii necesari pentru achiziţionarea unui inel cu diamant şi a unor verighete pe măsura celor pretinse de viitoarea consoartă. Astfel, Claudio şi-a luat şi un al doilea serviciu. Muncea din greu noaptea, la o companie de salubritate din Modena. Ziua trebăluia de zor într-un atelier auto. Ajunsese să nu-şi mai permită să se întâlnească cu Lisa decât duminica, iar fata îl dădăcea mereu, reproşându-i că nu se grăbeşte. Părea că-i înţelege eforturile doar căţeluşa sa, Dani...

Pe la mijlocul lui august, Claudio a reuşit să strângă banii necesari. A comandat bijutierului cele necesare. S-a întors acasă în culmea fericirii. Stătea în fotoliu şi admira verighetele, strălucirea fascinantă a inelului cu diamant. La un moment dat, sună cineva la uşă. Pleacă din sufragerie, discută cu un vecin şi se întoarce în mai puţin de un minut. Dar ce minut! Dani, atrasă de bijuterii, le înghiţise cu o lăcomie mai mare decât dacă i s-ar fi oferit o porţie de spaghete cu carne! După ce şi-a revenit din buimăceală, Claudio a încercat s-o facă pe căţeluşă să elimine comoara, dar n-a reuşit. A apelat apoi la un veterinar, dar acesta i-a spus că n-o poate opera, căci este gestantă. Şi, peste două zile urma să aibă loc nunta... Gestul neelegant al soacrei, pomenit la începutul relatării, s-a produs atunci când Claudio a prezentat viitoarei mirese... radiografia stomacului micuţei patrupede, unde se puteau distinge verighetele şi inelul.

Cu dovada fotografică a seriozităţii sale în mână, bărbatul s-a căsătorit civil. Abia după ce Dani a fătat, a putut fi recuperat tezaurul din stomacul ei lacom. Dar nici soacra, nici căţeluşa nu şi-au cerut scuze. Cu toate acestea, Claudio le-a iertat pe amândouă. *(P.I.)*

INFRACTORUL
vrea să fie despăgubit!

Un infractor britanic, pe numele lui Paul Ludford (28 ani), arestat de mai multe ori pentru violenţă şi furt, s-a gândit (probabil când era în închisoare) să dea în judecată statul, pentru a cere despăgubiri. Povestea se întâmpla în urmă cu cinci ani când poliţia a fost alertată că Ludford, ameţit de cele 12 beri consumate, a ameninţat cu pistolul un vecin. Imobilizat cu ajutorul unui câine poliţist, violentul britanic a fost muşcat, în timpul luptei, de o fesă. Câinele nu s-a îmbătat, dar nici rana nu a fost prea adâncă încât să necesite spitalizare. Dar, cum Ludford nu prea are din ce trăi, s-a gândit, cu câteva săptămâni în urmă, să ceară despăgubiri pentru muşcătura câinelui. Suma cerută era de... 60000 dolari. După trei zile de audieri, juraţii au respins cererea însă pentru plata celor ce s-au chinuit să dezlege misterul muşcăturii, statul a cheltuit 15000 de dolari. *(I.P.)*

Săptămâna 6 – 12 aprilie

TVR 1

JACQUELINE BISSET
ROMÂNIA 1
joi, 22.00

VINERI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Craiova **14.15** CiberFan **15.30** Tribuna partidelor parlamentare **16.30** Drepturile omului **17.35** Ai carte, ai parte! **18.15** Serial: „Pasiuni" **19.00** O vedetă... populară **20.00** Jurnal **20.45** Ploaia steluţelor **22.15** Serial: „Îngerul întunecat" **0.15** Film: „Pânda" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" **8.45** Desene animate **9.30** Film: „Biblia: Estera, regina Persiei" (coprod., 1998) **11.00** La telefon, muzica populară **12.30** Casa mea **13.00** Serial: „Frumoasele şcolii" **14.00** Fotbal: Steaua – Rocar **16.00** Debut 50 Plus **17.15** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **22.30** Serial: „Amy" **23.30** Film: „Capăt de viaţă" (SUA, 1971).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Kiki Riki Miki **10.30** Viaţa satului **12.05** Tezaur folcloric **14.00** Fotbal: Universitatea Craiova – Ceahlăul Piatra Neamţ **16.00** Desene animate **17.00** Bravo, bravisimo! **18.30** Film: „Copii de închiriat" (SUA, 1995) **20.00** Jurnal **20,30** Film: „Luna ucigaşă" (SUA, 1999) **22.35** Fotbal Show **2.30** Film: „Păienjenişul" (Canada, 1993).

LUNI 7.00 Telematinal **13.00** Teleenciclopedia (r) **14.15** Infomania **14.30** Pro Patria **15.30** Serial: „Orice e posibil" **16.00** Kronika **17.35** La ţintă **18.15** Serial: „Pasiuni" **19.05** Impas în doi **20.00** Jurnal **20.45** Iartă-mă! **21.45** Scrut pe doi **24.00** Teatrul Naţional TV prezintă: „Henric IV" de Luigi Pirandello.

MARŢI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.30** Kronika **17.35** Pentru dv., Doamnă! **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Plimbare pe plajă" (SUA, 1998) **23.15** Videoteca veselă.

MIERCURI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **14.30** Oameni ca noi **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Panorama **17.35** Vino să vezi! **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Districtul" **23.15** Film: „Invadatorii" (SUA, 1994) **1.10** Bucuriile muzicii **2.45** Film: „Aminteşte-ţi de mine!" (SUA).

JOI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **14.15** Infomania **15.35** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Convieţuiri **17.35** Medicina pentru toţi **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Martorii" **22.00** Film: „Biblia: Iisus" (coprod., 1999, partea I). Cu: Jacqueline Bisset.

TVR 2

VINERI 7.00-12.00 Reluări **12.45** Serial: „Domnişoara Andreea" **14.15** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.15** Spectacolul lumii **18.00** Reforma la bani mărunţi! **18.30** Telejurnal TVR2 **18.50** Teatrul TV: „Muşatinii" **20.05** Televiziunea, dragostea mea! **21.05** D'ale lu' Mitică **22.05** Serial: „Misiune pe chei" **23.00** Film: „Criza solară" (SUA, 1990).

SÂMBĂTĂ 10.30 Arta apărării **11.05** Serial: „Wishbone" **11.30** Serial: „Extratereştrii în familie" **12.00** Serial: „Acvila" (ep.1) **12.30** Arca lui Noe **13.00** Pe urmele dinozaurilor **14.45** Planeta singuratică **15.35** Documentar **16.30** Serial: „E timpul să mă mărit!" **17.00** Top TVR2 **18.00** Preţul succesului **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Teatru liric: „Wolfgang Amadeus Mozart" **20.15** Documentar **21.05** Serial: „Cucerirea spaţiului" **21.35** Supranaturalul **22.30** NBA Action **23.00** Doc.: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Ferestre spre cer **12.30** Tip-top, mini-top **13.00** Serial: „Kideo" **13.30** Spectacolul lumii **14.40** Splendorile naturii **15.40** Serial: „Star Trek Voyager" **16.35** Corpul uman **17.30** Paralele inegale **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Serial: „Doamna Bovary" **19.35** Atenţie, se cântă! **21.05** Film: „În mişcare" (Franţa, 1997) **22.50** NBA: Sacramento – Portland.

LUNI 7.00-13.40 Reluări **14.10** Desene animate **15.30** Serial: „Doamna Bovary" (r) **16.45** Arta apărării (r) **17.15** Afaceri la cheie **17.30** Ţara de piatră **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR 2 **19.15** Toţi, împreună **20.00** Lumea de mâine **21.00** Puls 2001 **22.35** În numele sportului **23.05** Teatrul Naţional TV prezintă: „Valsul lebedelor" de Dinu Grigorescu.

MARŢI 7.00-12.30 Reluări **12.45** Serial: „Domnişoara Andreea" **13.40** Tribuna partidelor parlamentare **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.30** Călătorind prin ţară **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.05** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **21.00** Pragul de sus **22.35** Film: „Totul se plăteşte" (România, 1987) **0.05** Obsesia vitezei.

MIERCURI 7.00-13.40 Reluări **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.10** Autograf muzical **17.30** Mit şi istorie **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.05** Serial: „În mijlocul furtunii" (ep.1) **21.00** Pe muchie de cuţit **22.00** Răscruci **22.35** Film: „Vremea datoriilor" (Cehia, 1998) **0.30** Patrimoniu.

JOI 7.00-12.00 Reluări **12.50** Serial: „Domnişoara Andreea" **13.45** Tribuna partidelor parlamentare **14.15** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.10** Autograf muzical **17.30** E dreptul tău! **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.00** Documentar **20.30** Ora adevărului **22.00** Concert oferit de Orchestra Naţională a Belgiei **23.05** Serial: „Captiv în viitor" **0.00** Boyzone în concert.

Prima TV

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.30** Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Documentar **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Reacţie în lanţ" (SUA, 1996). Cu: Keanu Reeves **0.00** Film: „Deep Star Six" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii **10.30** Serial: „Eddie McDowd" **11.00** Sport Magazin **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Documentar **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „La revedere, America!" (Filipine/SUA, 1997) **0.00** Film: „Confesiunile unei stripteuze" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 7.00 Creaturi sălbatice **8.00** Program pentru copii **10.30** Tradiţii **13.00** Film: „Lungul drum spre casă" (SUA, 1989) **16.00** Copiii spun lucruri trăsnite (r) **17.00** Camera de râs **18.00** Focus **19.00** Vrei să fii miliardar? **20.00** Real Tv **21.00** Film: „Abisul" (SUA, 1989) **22.45** Film: „Clona" (SUA, 1997).

LUNI 8.00 Prima Mix! **13.30** Tradiţii **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" (ep.1) **17.00** Serial: „Poză la minut" (ep.1) **18.00** Focus **19.00** Serial: „Secretele magiei" (ep.1) **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Insula lui McCinsey" (SUA, 1997).

MARŢI 8.00 Prima Mix! **13.30** Exploziv **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" **17.00** Serial: „Poză la minut" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Secretele magiei" **20.00** Film: „Afacerea Lucona" (Germania, 1993) **21.45** Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! **13.30** Cinemagia **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" **17.00** Serial: „Poză la minut" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Secretele magiei" **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „De la 9 la 5" (SUA, 1980).

JOI 8.00 Prima Mix! **13.30** Creaturi sălbatice **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" **17.00** Serial: „Poză la minut" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Secretele magiei" **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Serial: „Providenţa" (ep.1) **21.45** Obiectiv.

TONY CURTIS
ACASĂ
sâmbătă, 21.30

Acasă

VINERI 6.40 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ 6.40 – 14.00 Reluări **14.30** Serial: „Dex, mascatul" **15.00** Serial: „Al şaptelea cer" **16.00** Doctorul casei **16.30** La casa de vis **17.00** Serial: „Soţul şi soţia" **17.30** Spune drept **18.00** Viaţa bate filmul **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile săptămânii **20.35** Serial: „Ramona" **21.30** Film: „Submarinul vesel" (SUA, 1959). Cu: Gary Grant, Tony Curtis **23.40** Chef de chef.

DUMINICĂ 7.30 – 14.00 Reluări **14.30** Serial: „Dex, mascatul" **15.00** Serial: „Al şaptelea cer" **16.00** Acasă la români **17.00** Serial: „Soţul şi soţia" **17.30** Ia-mă acasă! **18.00** Chef de chef **19.00** Film: „Mărturie târzie" (partea a II-a) **20.35** Serial: „Ramona" **21.30** Fotbal II Calcio.

LUNI 7.30 – 14.40 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

MARŢI 6.40 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

MIERCURI 6.40 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

JOI 6.40 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

JULIETTE BINOCHE
PRO TV
duminică, 21.00

Pro TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **8.00** Ştirile Pro Tv **9.00** Serial: „Hercule" (ultimul ep.) **11.00** Serial: „Spirit de echipă" **11.30** Film: „Hoţ din dragoste" (SUA, 1992) **16.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu **22.35** Film: „Îngerul negru" (SUA, 1996). Cu: Eric Roberts **1.00** Film: „Grăbeşte-te că împlinesc 30 de ani" (SUA, 1973).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.00** Serial: „Micii războinici" **8.30** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.00** Serial: „Liceul Madison" **9.30** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **10.00** Serial: „Hyperion Bay" **11.00** Serial: „Familia Hughley" **11.45** Bucătăria lui Radu **14.00** Rugby: România – Georgia **15.30** Serial: „Jake şi Grăsanul" **17.00** Fotbal: Rapid – FC Braşov **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Steaua ta norocoasă **22.00** Film: „O lume perfectă" (SUA, 1993). Cu: Kevin Costner, Clint Eastwood **23.45** Serial: „La limita imposibilului".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Micii războinici" **9.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **10.00** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **10.30** Serial: „Liceul Madison" **11.00** Documentar **13.00** Serial: „Armată uşoară" **13.30** Serial: „O mamă şi jumătate" **14.00** Film: „O femeie de onoare" (partea a V-a) **15.40** Serial: „Melrose Place" **17.00** Fotbal: Oţelul – Dinamo **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Serial: „Dădaca" **20.00** Vacanţa Mare **21.00** Film: „O canapea la New York" (SUA, 1995). Cu: Juliette Binoche **23.00** Procesul etapei.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **8.00** Ştirile ProTv **10.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **11.30** Serial: „Spirit de echipă" **12.00** Film: „Anotimpul scorpionului" (SUA, 1995) **14.15** Film: „Adio gaşcă!" (SUA, 1997) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** De la om la om **21.30** Urmărire generală **22.00** Serial: „Avocaţii" **0.15** Serial: „Echipa condamnaţilor".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **8.00** Ştirile ProTv **10.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.25** Film: „L'Annamite" **14.15** Film: „Reţeta fericirii" (SUA, 1993). Cu: Courtney Cox **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Expertul" **21.00** Serial: „Spitalul de urgenţă" **22.00** Chestiunea zilei.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **8.00** Ştirile ProTv **10.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.25** Film: „Al dumneavoastră cu ilegalitate" (SUA, 1988). Cu: Rob Lowe **14.15** Serial: „În umbra justiţiei" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Fantomele trecutului" (Canada, 1994). Cu: James Woods **22.00** Film: „Întruchiparea răului" (SUA, 1995). Cu: Eric Roberts, Lance Hericksen **0.15** Serial: „Echipa condamnaţilor" **1.45** Film: „Preţul pasiunii" (SUA, 1992, partea I).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **8.00** Ştirile ProTv **10.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Sărutul dulce al răzbunării" (SUA, 1996). Cu: Geena Davis **22.00** Chestiunea zilei **0.45** Serial: „Echipa condamnaţilor" (ultimul ep.) **2.00** Film: „Procesul pasiunii" (partea a II-a).

Antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Spitalul spaţial" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Conspiraţia" (SUA, 1999) **22.00** Serial: „Stargate SG-1" **0.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea **1.30** Film: „Zlegfeld şi femeile lui" (SUA, 1978).

SÂMBĂTĂ 6.30 Film: „N-am cântat niciodată pentru tata" (SUA, 1970). Cu: Gene Hackman **8.00** Film: „Femeia cu două feţe" (Hong Kong, 1976) **9.30** Serial: „O pacoste de frate" **10.30** Roata de rezervă **11.30** Documentar **14.30** Film: „Întoarcerea Monstrului" (SUA, 1989) **16.00** Orient expres **18.00** Serial: „Sheena" **19.00** Observator **20.00** Academia vedetelor **22.00** Film: „Cu mâinile legate" (SUA, 1999). Cu: Eric Roberts **0.00** Serial: „Dezvăluiri intime: Pasiune interzisă" **0.30** Serial: „Zonele plăcerii: Pe fugă" **1.00** Film: „Motorama" (SUA, 1993).

DUMINICĂ 7.00 Film: „Pentru o pâine cinsitită" (SUA, 1985) **9.00** Serial: „Cavalerii" (ep.1) **10.00** Desene animate **11.20** Serial: „Aventurile lui Sindbad" **12.10** Serial: „Tânărul Indiana Jones" **13.00** Serial: „Pe cont propriu" **14.00** De vorbă cu Adrian Păunescu **18.00** Serial: „Amazon" **19.00** Observator **20.00** Concert: The Latin Grammy **21.00** Serial: „American Dream" **22.00** TeleEurobingo Show **1.00** Film: „Cisco Pike" (SUA, 1971). Cu: Gene Hackman.

LUNI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00-15.00** Reluări **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **19.45** Film: „«Moonraker» - «Moonraker»" (M. Britanie, 1979). Cu: Roger Moore **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **2.30** Serial: „În slujba legii".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Spitalul spaţial" **14.00** Film: „Dacă e marţi, e Belgia" (SUA, 1969) **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Femeia dorită" (SUA, 1999). Cu: Holly Hunter **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Intrigi în paradis".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Spitalul spaţial" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Peste bord" (SUA, 1982). Cu: Kurt Russell **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Intrigi în paradis".

JOI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: Spitalul spaţial" **14.00** Film: „Gator" (SUA, 1976). Cu: Burt Reynolds **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **19.50** Din dragoste **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** TeleEurobingo 2 **2.30** Serial: „În slujba legii".

HOLLY HUNTER
ANTENA 1
marţi, 20.00

Tele 7 abc

VINERI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **12.30** Emisiune muzicală **14.45** Documentar **16.00** Domino **17.00** Emisiune muzicală **19.00** Documentar **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** În justiţie **23.00** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Emisiune muzicală **9.00** Ţara spiriduşilor **12.00** Domino **13.00** D'ale lui Cătălin **16.00** Lumea misterelor **17.00** Club ABC **19.00** Caleidoscopul artelor **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Îţi mai aduci aminte, doamnă **23.00** Club abc (r).

DUMINICĂ 8.00 Emisiune muzicală **10.00** Ţara Spiriduşilor (r) **13.30** Emisiune muzicală (r) **15.45** Cinetour **17.00** Forţa destinului **18.00** Cutia muzicală **19.00** Emisiune muzicală **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Ora 1 a venit.

LUNI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **12.00** Cutia muzicală **13.00** Emisiune muzicală **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** La puterea a doua **19.00** Documentar **21.00** Telejurnal **22.00** Ofsaid **0.00** Ora unu a venit.

MARŢI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **11.30** La puterea a doua (r) **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** 24 din 24 **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.30** Documentar **22.00** Lumea serviciilor secrete.

MIERCURI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **12.30** Lumea serviciilor secrete (r) **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Reporter Tele 7 **1.00** Emisiune muzicală.

JOI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **10.00** La ordinea zilei (r) **12.30** Reporter Tele 7 (r) **13.45** Cutia muzicală **14.45** Documentar **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Telemedicina **1.15** Emisiune muzicală.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

OSCAR o sărbătoare în cifre

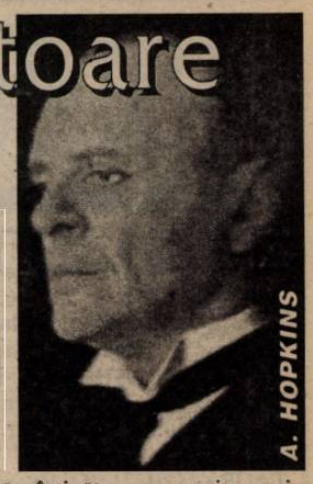

De-a lungul a peste 70 de ani de existenţă, gala premiilor Oscar a reuşit să se transforme într-un eveniment cu impact planetar. În fiecare an, actorul care face oficiile de prezentator nu uită să precizeze, printre altele, care sunt estimările în legătură cu numărul telespectatorilor din întreaga lume, care în seara decernării premiilor se află, cu sufletul la gură, în faţa televizoarelor pentru a urmări rezultatele competiţiei. Anul acesta, de exemplu, Steve Martin (care l-a înlocuit pe „împământenitul" amfitrion al Oscarurilor din anii trecuţi, Billy Cristall) a ţinut să anunţe că peste *80 milioane de spectatori* urmăresc în direct transmisia prilejuită de decernarea mult râvnitelor premii. Evident, la cele opt milioane, aveau să se adauge în zilele imediat următoare, *alte câteva milioane de oameni* din cele mai diverse colţuri ale lumii, cărora posturile de televiziune le-au oferit sub formă de înregistrare regalul decernării Oscarurilor, e drept, oarecum răcit şi lipsit de aroma prospeţimii. Dar, până la urmă, un lucru e cert: *câteva milioane de suflete* de pretutindeni au asistat, mai devreme sau mai târziu, în direct sau nu, la acest eveniment. După emoţii, lacrimi şi mulţumiri, rezultatele s-au aliniat cuminţi în coloanele statisticilor, deci tot al cifrelor: cine a obţinut cele mai multe premii, cine are cel mai bogat palmares în Oscaruri, care a fost numărul participanţilor, cât a durat cuvântul de mulţumire al fiecărui „premiant", cât costă rochia sau bijuteriile cine ştie cărei vedete, cât a costat organizarea galei..., cât a costat aerul condiţionat respirat de fiecare în parte şi aşa mai departe.

Luxul, strălucirea, speranţele, dezamăgirile, simpatiile, prieteniile, antipatiile, totul se exprimă în cele din urmă în... cifre. Ceva de genul acesta:

„Gladiatorul" – 5 Oscaruri şi 30000 de cărămizi

◆ Russell Crow (Oscar pentru cel mai bun actor într-un rol principal), cel care întruchipează personajul Maximus din filmul „Gladiatorul", a trebuit, înainte de începerea turnărilor, să slăbească *18 kilograme*, cele pe care fusese nevoit să le câştige în vederea interpretării rolului din precedentul film la care lucrase, „The Insider". ◆ Pentru că scenele de luptă din „Gladiatorul" au implicat dueluri cu săbii, Russell Crow a fost obligat să ia, timp de *6 săptămâni*, lecţii de la maestrul în lupte Nicholas Powell, cel care a instruit în acelaşi scop şi actorii din „Braveheart" (filmul regizat cu ani în urmă de Mel Gibson). ◆ Pentru personajele principale şi figuranţii din film au fost realizate peste *10000 de costume*. ◆ Pentru gladiatori, au fost confecţionate *500 de tunici din pânză aspră*. ◆ La prima bătălie din film au participat *1000 de figuranţi*. ◆ A fost nevoie de *2000 de figuranţi* pentru a umple Coloseumul, o copie fidelă a celui original. ◆ Cei *33000 de spectatori* care au asistat la luptele din arenă au fost generaţi pe computer. ◆ Timp de *19 săptămâni, 100 de constructori englezi şi 200 de muncitori maltezi* au reconstituit centrul Imperiului Roman. ◆ Numai la ridicarea arenei au fost folosite peste *30000 de cărămizi*. ◆ Pentru prima bătălie din film au fost angajaţi peste *1000 de figuranţi*. ◆ La realizarea unei singure scene de luptă, de 15 minute, s-au lansat peste *16000 de săgeţi*. ◆ *1000 de săgeţi* au fost trase în aer de arcaşi doar pentru o singură bătălie. ◆ În timpul filmărilor, *1 actor şi-a pierdut viaţa*: e vorba de Oliver Reed care a decedat din cauza unui atac de cord.

Recorduri, de la 12 la 0

12 De-a lungul unei cariere artistice care acoperă aproape *şapte decenii*, actriţa Katharine Hepburn a fost de *12 ori nominalizată la Oscar*, obţinând astfel nu mai puţin de *4 premii Oscar*, record încă neatins de nici un alt actor. Jack Nicholson este ce-i drept pe-aproape, el beneficiind până în prezent de *11 nominalizări, dar numai de 3 premii Oscar*.

11 *Timp de 38 de ani*, drama istorică „Ben Hur", în regia lui William Wyler şi avându-l în distribuţie pe Charlton Heston, n-a avut rival la capitolul trofee întruchipate de celebra statuetă Oscar. *Cele 11 premii câştigate* n-au fost încă depăşite, ci doar egalate în 1998 de producţia lui James Cameron, „Titanic". Cu toate acestea, nimeni nu a putut să ignore faptul că „Titanicul" a avut nevoie pentru... a ieşi la liman, de un buget de aproape *300000 de dolari*, fiind deocamdată considerat cel mai scump film din istoria cinematografiei. E drept că, pe de altă parte, încasările acestui film încă nu au fost egalate de nici o altă creaţie cinematografică: acestea au ajuns la *aproximativ 1,8 miliarde de dolari*.

10 Tatum O'Neal avea doar *10 ani* când a câştigat un Oscar pentru cel mai bun rol secundar. Era în 1974 şi, la acea vreme, ea era cea mai tânără deţinătoare a unui asemenea premiu.

9 Vincente Minelli, pentru filmul „Gigi", realizat în 1958, a fost *de 9 ori nominalizat la Oscar* şi n-a pierdut competiţia la nici una dintre categorii. S-a întors acasă cu *9 statuete*, printre ele afându-se şi cele de mare valoare: pentru cel mai bun film şi cel mai bun regizor. Bertolucci „a păţit" acelaşi lucru cu „Ultimul împărat"; în 1988 a câştigat toate cele *9 Oscaruri* la care creaţia sa fusese nominalizată. Inegalabilului Anthony Quinn i-au fost suficiente *9 minute de prestaţie actoricească* în „Van Gogh", film regizat de Vincente Minelli, pentru a-l înhăţa în 1958 pe „unchiul Oscar".

8 În 1998, actriţa Judi Dench a doborât recordul de odinioară al maestrului „Zorba Grecul"; cu o apariţie de numai *8 minute* în filmul „Shakespeare in Love", ea a reuşit să convingă juriul că este cea mai bună actriţă într-un rol secundar, drept pentru care le-a spulberat speranţele celorlalte nominalizate şi a luat Oscarul la categoria respectivă. Walt Disney, părintele atâtor personaje celebre din lumea desenului animat, a câştigat în 1934, pentru filmul „Albă ca zăpada şi cei 7 pitici", *8 statuete deodată: una mare şi şapte mici*. De altfel, numele său se leagă, în mod direct sau indirect, de *26 de Oscaruri câştigate*.

7 „Tăcerea mieilor", aflat în 1992 în topul preferinţelor pentru Oscaruri, a stârnit un imens val de nemulţumiri şi riposte din partea homosexualilor. Ei au perceput personajul Hannibal Lecter ca pe un atac direct la dreptul lor de a-şi manifesta liber preferinţele sexuale. Cu toate acestea, filmul a fost *de 7 ori nominalizat şi a câştigat tot*. Anthony Hopkins şi-a completat atunci colecţia de premii şi cu un Oscar pentru cel mai bun actor într-un rol principal, apoi şi-a permis să viseze la o continuare a filmului, care s-a şi realizat. Speră oare la o reeditare a succesului de Oscar? Greu de crezut; în întreaga istorie a cinematografiei, *o singură continuare a luat Oscarul pentru cel mai bun film:* „Naşul II".

6 Considerată de Tennessee Williams „cea mai mare actriţă de limbă engleză din acest secol", iar de către regizorii alături de care a lucrat „cea mai intuitivă actriţă britanică", Vanessa Redgrave a stârnit întotdeauna invidii şi comentarii la adresa nonconformismului ei, fiind hulită mai ales pentru opţiunile sale politice de extremă stângă. Americanii, mai ales, n-au iubit-o niciodată, dar, cu toate acestea, ea a fost *de 6 ori nominalizată la Oscar*. În 1978, i s-a decernat statueta pentru rolul din „Julia". Acest succes n-a scutit-o însă de demonstraţiile violente de protest desfăşurate în stradă la adresa ei.

5 Cea mai tânără câştigătoare a unui premiu acordat de Academia americană de film rămâne până în prezent Shirley Temple căreia, în 1934, la vârsta de numai *5 ani*, i s-a decernat un premiu special pentru rolurile interpretate în 9 filme. Alfred Hitchcock, considerat pe bună dreptate părintele thriller-ului psihologic, a fost *de 5 ori* nominalizat la Oscar la categoria cel mai bun regizor, dar nu l-a câştigat niciodată.

4 Trei ani la rând Liz Taylor a fost nominalizată, dar n-a obţinut mult râvnitul trofeu nici măcar pentru rolul din „Pisica pe acoperişul fierbinte". *În al patrulea an*, figura din nou pe lista nominalizaţilor, dar nu mai spera mare lucru, se săturase de dezamăgiri. Norocul i-a surâs însă pentru că a câştigat primul ei Oscar, cu rolul din „Butterfield 8" (film din 1960, al lui Daniel Mann).

3 Despre Sylvester Stallone se spune că nu e în stare să ţină minte nici *3 replici*, motiv pentru care rolurile lui se bazează pe foarte puţine replici. Starul consideră că e nedrept să i se aplice o asemenea etichetă, dar necazul e că, uneori, el însuşi le dă apă la moară maliţioşilor. În 1992, când a trebuit să înmâneze un premiu, a uitat replica impusă de organizatori („Premiul merge la...") şi a înlocuit-o cu formula care i-a venit mai uşor în minte („Învingătorul este..."). Aparent, nu era mare lucru, numai că organizatorii tocmai voiau să inducă ideea că la Oscaruri nu se doreşte împărţirea lumii între învingători şi învinşi, ci doar recunoaşterea şi promovarea valorilor deosebite.

2 George C. Scott *a refuzat două nominalizări*. Prima a fost cea din 1962 pentru rolul din „The Hustler" („Arta de a trişa"), iar a doua pentru rolul din „Patton" (1971). Motivul? Pentru că nu i se părea normal să se oficializeze o competiţie între actori şi pentru că nu-i făcea nici un fel de plăcere acest gen de spectacol în care „nu se întâmplă nimic altceva decât o paradă a toaletelor scumpe". Cu toate acestea, Academia americană de film i-a acordat un binemeritat Oscar pentru „Patton".

1 În 1981, ceremonia de decernare a premiilor a fost *amânată cu o zi*, deoarece, chiar înainte de gală, un fan psihopat al actriţei Joodie Foster, care o hărţuia de mai mulţi ani, a vrut să-şi impresioneze idolul, motiv pentru care a tras un foc de armă asupra preşedintelui Regan. De-a lungul istoriei Oscarurilor, doar în două alte situaţii a mai fost amânată ceremonia de decernare a premiilor: în 1938, când inundaţiile au paralizat traficul din Los Angeles (întreruperea a durat o săptămână) şi în 1968, când Martin Luther King a fost asasinat (gala a fost amânată cu două zile).

0 Steven Spielberg, considerat în prezent unul dintre cei mai valoroşi regizori de la Hollywood, a obţinut în 1986, pentru filmul „Culoarea purpurie", 11 nominalizări, dar a câştigat... *0 (zero) premii*. Exact aceeaşi „ruşine" păţise în 1978 regizorul Herbert Ross, cu filmul „Pas decisiv": tot 11 nominalizări şi tot *0 (zero) premii*.

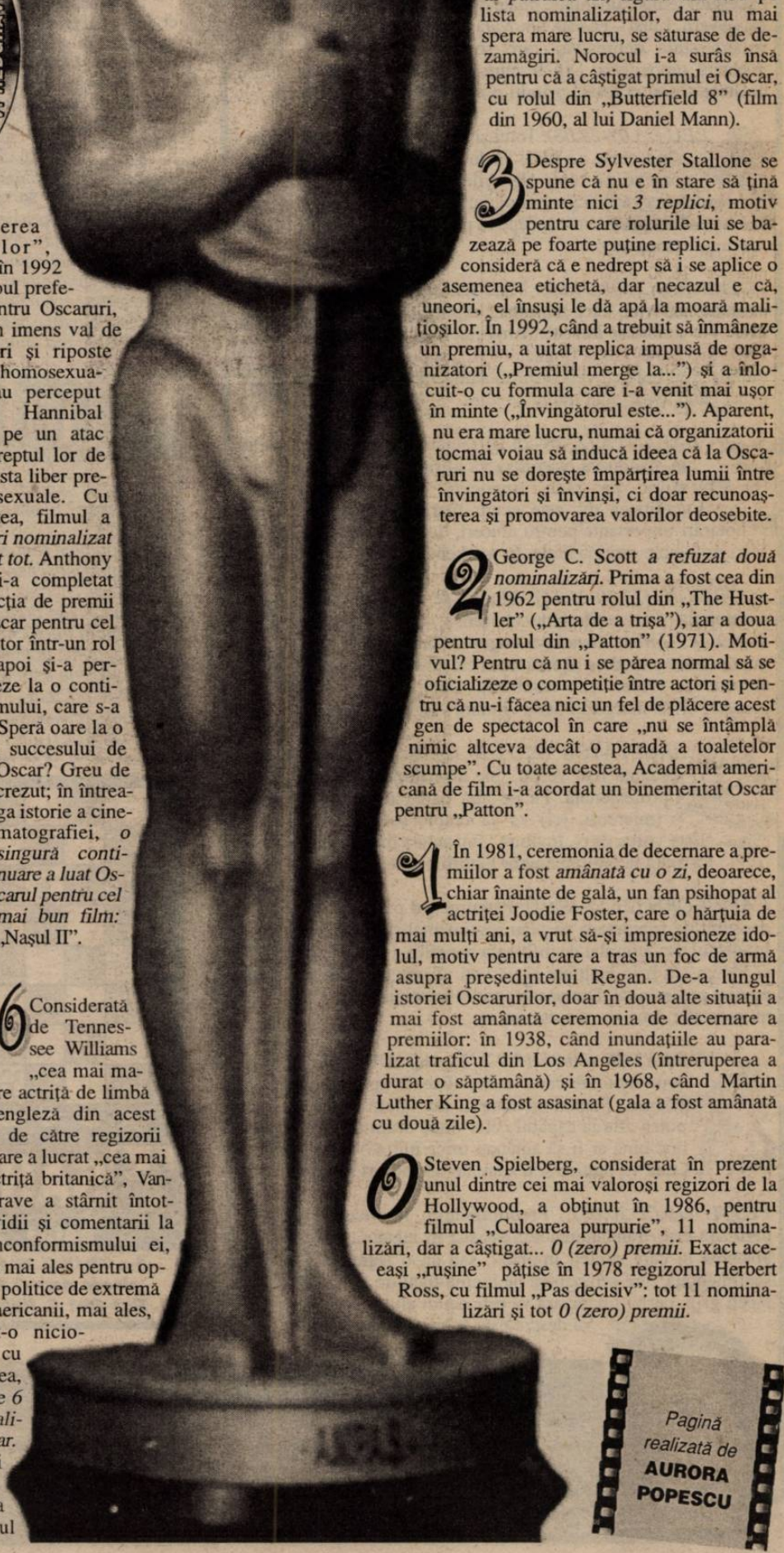

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

9 – 15 APRILIE

BERBEC (21.03-20.04): Vă mențineți aceeași seninătate și același optimism de săptămâna trecută. Situația în constelația dv. este constantă, fără nici o „turbulență". Luni și joi vă așteaptă două întâlniri mai deosebite, care vor confirma speranțele dv. în legătură cu o afacere nouă. Nu vă ridicați pretențiile, deocamdată.

TAUR (21.04-21.05): Divergențele acute dintre dv. și un Scorpion se pot agrava și pot conduce la o ruptură definitivă. Opoziția Lună-Pluton nu vă aduce prea multe clipe senine, dimpotrivă, vă induce o stare de iritare care necesită urgent o relaxare spirituală. Despre bani, nimic nou deocamdată.

GEMENI (22.05-21.06): Două evenimente contradictorii vă impun retragerea în solitudine. Astrele nu vă favorizează acum și ar trebui să fiți mai prudent față de un Scorpion sau un Vărsător. Sănătatea vă dă puțină bătaie de cap în a doua jumătate a intervalului, dar atenția sporită a celor din jur vă tămăduiește.

RAC (22.06-22.07): Parcurgeți o perioadă a exceselor temperamentale, poate din cauza capriciilor primăverii. Luna – ea este vinovata – vă inoculează o ușoară stare depresivă, care se va accentua la mijlocul săptămânii. Din fericire, curba financiară este în creștere și s-ar putea să primiți o sumă consistentă de bani.

LEU (23.07-22.08): Totul și toate vă merg din plin. Începând chiar de luni, vă întâmpină numai evenimente pozitive, pe toate planurile. Astfel, o veste financiară excelentă vă ridică moralul, iar un zvon profesional despre o posibilă promovare începe să prindă contur. Viața în cuplu decurge fermecător...

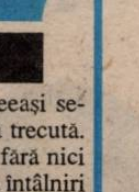

FECIOARA (23.08-21.09): Viața sentimentală cunoaște o evoluție nedorită, căci schimbați replici dure cu partenerul și o umbră se așterne, temporar, în acest domeniu. Pe de altă parte, curba financiară are un maxim (joi sau vineri) și se pare că veți primi o sumă frumușică, venită exact când aveați mai multă nevoie.

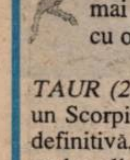

BALANȚA (22.09-22.10): Jupiter va traversa constelația, dându-vă ocazia să vă afirmați prin justețea deciziilor pe plan financiar și socio-profesional. Luciditatea dv. este acum foarte propice luării unor hotărâri importante pentru afaceri, dar și în mediul familial. Mici probleme sentimentale, în weekend.

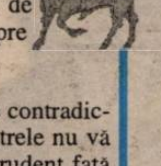

SCORPION (23.10-21.11): Pluton se menține în constelația dv., conferindu-vă șansa unor realizări deosebite. Curba financiară stagnează în primele zile, miercuri are o scădere ușoară, apoi crește vertiginos către un maxim (vineri sau sâmbătă). Deci, ori săptămâna aceasta, ori la începutul celei viitoare veți primi bani.

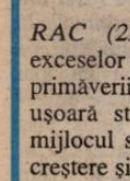

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Se confirmă acum o speranță mai veche, una de natură sentimentală sau profesională. Pe de altă parte, o surpriză plăcută (miercuri, joi) vă va umple sufletul de bucurie. Este vorba de o „lovitură" financiară importantă, care vă va ajuta la onorarea unor datorii presante.

CAPRICORN (21.12-19.01): Parcurgeți o perioadă deosebit de fructuoasă pe plan sentimental și amoros. Intelectul dv., stimulat de influența benefică a lui Saturn și Venus, va fi la înălțime și vă veți afirma din plin în mediul profesional. Din păcate, curba financiară este ezitantă, nu prea știe dacă să vă ajute sau nu.

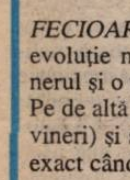

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Mercur și Uranus vor fi ca două motoare care vă mobilizează spre două direcții diferite. Sunteți nehotărât, nu intuiți deloc ce s-ar putea afla la capătul celor două drumuri. Cred că cel mai bine ar fi să amânați orice inițiativă, mai ales că Luna vă induce și o stare de disconfort sentimental.

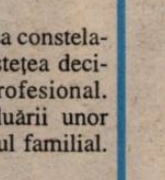

PEȘTI (19.02-20.03): Predominantă în această perioadă este frământarea sufletească în legătură cu afacerea în care sunteți implicat, sau cu o legătură sentimentală care șchioapătă de mama focului. Nu vă faceți griji, curba financiară vă este acum aliată, și asta vă descrețește fruntea cel mai mult.

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Sergiu Nicolaescu, Theodor Rogalski, Charles Baudelaire, Johann Heinrich Pestalozzi, Jean-Paul Belmondo, Garry Kasparov, Serghei Prokofiev, Julie Christie, Omar Sharif, Anna Magnani, Michel Simon, Gian Maria Volonté, Ian Anderson, Rod Steiger. (P.I.)

J.H. Pestalozzi

C. Baudelaire

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME PRIVIND CONTRACTUL DE ÎNTREȚINERE

Domnului Voroneanu Grigore din comuna Dolhasca, județul Suceava.

Din relatările dv. și din actele pe care le-ați anexat scrisorii, am reținut că în anul 1978 ați încheiat un contract de întreținere cu o persoană, contract prin care dobândeați un imobil (casă de locuit și anexe gospodărești), obligându-vă totodată să acordați întreținere viageră transmițătoarei imobilului.

Ne solicitați, de asemenea, să vă dăm lămuriri asupra naturii juridice a acestui contract, întrucât dv. considerați că acesta vă conferă calitatea de legatar universal al persoanei cu care ați contractat și care între timp a decedat.

Pentru clarificarea acestui aspect vom recurge la definițiile date legatului și respectiv contractului de întreținere de către unii dintre cei mai prestigioși autori de drept.

Doctrina califică legatul ca fiind *actul juridic unilateral cuprins într-un testament, prin care testatorul desemnează una sau mai multe persoane care, la decesul său, vor primi întregul patrimoniu, o fracțiune din patrimoniu sau anumite bunuri aparținând testatorului.*

De asemenea, doctrina definește conceptul de legat universal ca fiind legatul care are ca obiect întregul patrimoniu al testatorului (persoana care lasă testamentul).

Contractul de întreținere este *acel contract prin care o parte înstrăinează un bun iar cealaltă parte se obligă să-i asigure întreținerea în natură (de regulă, hrană, îmbrăcăminte, îngrijiri medicale etc.) pe timpul cât va trăi, iar după moarte s-o înmormânteze.*

Din definițiile de mai sus se pot observa cu ușurință deosebirile dintre cele două genuri de acte juridice.

Astfel, în timp ce legatul universal este un act juridic unilateral (reprezintă actul de voință al unei singure persoane), contractul de întreținere este un act juridic bilateral (actul de voință a două persoane), care prevede drepturi și obligații în sarcina ambelor părți contractante.

Legatul prin care se transmite dreptul de proprietate asupra unui bun individual sau asupra unui patrimoniu este de obicei un act cu titlu gratuit în timp ce prin contractul de întreținere, partea care dobândește un bun sau mai multe bunuri este obligată la o prestație evaluabilă în bani (medicamente, alimente etc.).

De asemenea, în timp ce legatul se instituie numai prin testament sub sancțiunea nulității, fiind un act pentru cauză de moarte ce își va produce efectele în viitor la momentul morții testatorului, contractul de întreținere este un act juridic între vii care își produce efectele de la momentul încheierii sale.

Față de argumentele pe care vi le-am expus mai sus, considerăm că prin contractul de întreținere nu puteați în nici un caz să dobândiți calitatea de legatar universal al defunctei ci doar calitatea de proprietar al bunurilor individual determinate care au făcut obiectul contractului, respectiv casa de locuit și construcțiile gospodărești aferente.

Prin urmare, instanțele judecătorești au procedat în mod absolut corect atunci când au respins susținerea potrivit căreia contractul de întreținere v-ar fi conferit calitatea de legatar universal al celeilalte părți contractante.

Avocat DRAGOȘ APOSTOL
Cabinete asociate de avocați MIHĂILĂ & OANCEA

Știați că...

◆ *...medicul și naturalistul german Oren Lorenz (1779-1851) este autorul teoriei vertebrale despre originea craniului? El a fost profesor la Jena, München și Zürich.*

◆ *...susanul este o plantă ierboasă cultivată în regiunile tropicale și mediteraneene? Semințele sale, bogate în ulei, se folosesc la patiserie și simigerie dar și la fabricarea indigoului și penicilinei.*

◆ *...zeul suprem al germanilor se numea Wotan? El era similarul scandinavului Odhinn.*

◆ *...numele real al dramaturgului nord-american Tennessee Williams (1911-1983) era Thomas Lanier Williams? Cele mai cunoscute drame ale sale sunt: „Menajeria de sticlă", „Vară și fum", „Un tramvai numit dorință".*

◆ *...lecitina este o grăsime fosfolipidă? Ea este prezentă în citoplasma tuturor celulelor, mai ales în hematii, mielină, vitelus, spermatozoizi.* (I.S.)

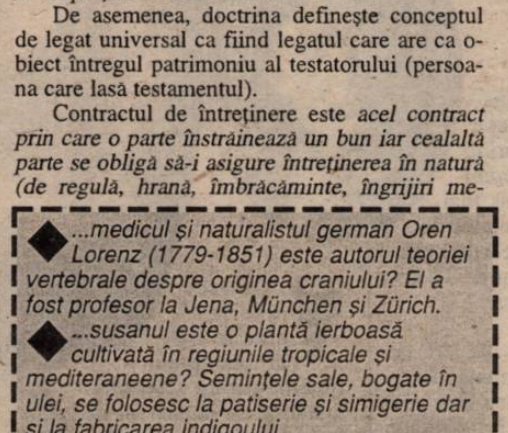

ȘAH

PROBLEMA DE AZI:
NEGRUL MUTĂ ȘI CÂȘTIGĂ

BAUM - THAL, 1975

1... Tb4!! 2. ab4 (la altă mutare se pierde dama) 2... Dc4 3. Rd2 Dd3 4. Rc1 Db1 5. Rd2 Db2 6. Dc2 Dc2 mat.

Scrisori primite

Vladimir Sârbu, Cluj Napoca: Vă mulțumim pentru fidelitatea arătată față de revista noastră. Este un adevărat record faptul că aveți întreaga colecție a publicației noastre (începând din 1957). Referitor la problema dv., vă amintim că în 1991 v-am publicat recordul privitor la faptul că *ați frecventat nu mai puțin de 18 unități de învățământ* și v-ați luat diploma de inginer la doar 22 de ani. Pe de altă parte, vă precizăm – dumneavoastră și tuturor cititorilor interesați – că acceptarea unui record în „Cartea Recordurilor Lumii" (Guinness Book) este dificilă din cauza regulilor stricte ale Birourilor Naționale de Omologare (din peste 15 țări ce-și publică ediții propriii). Fiecare din țările respective respectă recordul mondial omologat (în orice domeniu), dar la capitolul respectiv se adaugă cu preponderență recordurile naționale. În România nu se publică, deocamdată, așa ceva. Iată două adrese utile, de unde puteți afla exact „legile omologării": 1) *2 Cecil Court, London Road, Enfield, Middlesex, England*; 2) *Édition Philippine-40, cours Albert Ier – 75008, Paris, France.*

Pentru curiozitatea cititorilor, prezentăm și o rară coincidență a datei de naștere din familia dv.: *trei membri (bunic, tată, fiu) s-au născut pe data de 18 februarie*!

Vă urăm succes în tentativa de a ajunge în „Cartea Recordurilor Lumii" și menționăm că nu am întâlnit până-n prezent un record similar cu cel pe care-l deținеți dv.

PAUL IOAN

MEMENTO

9 aprilie – în anul 1654 a murit Matei Basarab, Domn al Țării Românești, iar în anul 1894 s-a născut Camil Petrescu. În anul 1961 a murit Alexandru Kiriţescu

11 aprilie – în 1871 s-a născut pictorul Theodor Pallady, iar în anul 1898 s-a născut Mircea Ștefănescu. În anul 1944 a murit Ion Minulescu

12 aprilie – în anul 1899 s-a născut Tudor Teodorescu-Branișteanu

13 aprilie – în 1886 s-a născut pictorul Nicolae Toniza, iar în anul 1936 s-a născut Nicolae Velea

14 aprilie – în anul 1885 s-a născut medicul Iuliu I.Hațieganu. În anul 1935 a murit Panait Istrati

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Garoafele (Dianthus)

„Garoafele sunt flori ieftine", în sensul că s-au banalizat, că nu mai merită nici o atenție, se spune din ce în ce mai des la noi. Să fie adevărat? Să fie drept să ne răzbunăm pe una dintre puținele flori care se găseau în florării sau în gălețile de la colțul străzii chiar și în perioadele cenușii pe care le-am trăit nu cu mulți ani în urmă? Să fie într-adevăr o floare lipsită de farmec, cu un parfum pe care vrem să-l uităm? În nici un caz.

Botaniștii și iubitorii necondiționați ai plantelor îi acordă în mod constant o mare atenție așa că nu întâmplător în prezent există peste 200 de specii de garoafe, unele anuale, altele bienale sau perene, astfel încât această floare să poată fi prezentă în florării, în glastre, în ghivece sau în grădini în orice perioadă a anului. De ce să nu-i facem și noi loc în grădina noastră?

Să ne reamintim așadar că dintre garoafele care se cultivă ca plante anuale, cele mai răspândite sunt așa-numitele garoafe Chabaud (Dianthus carryophyllus) și garoafa chinezească (Dianthus chinensis).

◆ Prima dintre ele se mai numește și Garoafa de vară și se poate cultiva în grădină sau în ghivece. Plantele pot atinge înălțimea de 40-50 cm, pot avea flori simple sau involte (bătute), cu diametrul de 4-6 cm, în culori diferite (roșu, roz, galben, alb etc.), emanând un parfum discret.

Înmulțirea se face prin semințe, care se seamănă în februarie-martie, chiar și la început de aprilie, în răsadnițe sau lădițe de 55/35/8, la care se pune 1 g de sămânță. Trebuie avut în vedere că semințele au putere de străbatere slabă a pământului, de aceea lădița, după semănat, trebuie acoperită cu geam sau cu o hârtie permanent umedă. Ca să beneficieze și de aerisire, geamul sau hârtia se ridică zilnic timp de câteva ore. Când apare colțul, semănătura se acoperă cu un strat subțire de pământ nisipos, iar deasupra se presară praf de cărbune. Udatul se începe moderat, după apariția clară a primelor semne vegetale. Când apar primele frunze adevărate, se fac 1-2 repicări. Prima rărire a răsadurilor se face la 4 4 cm, iar a doua la 7x7 cm.

Plantarea răsadurilor în grădină se execută abia în luna mai, distanțele optime fiind de aproximativ 20 cm, într-un teren însorit, lutos, bine lucrat și îngrășat cu gunoi putred, de toamnă.

Înflorirea plantelor începe abia în plină vară, dar durează toată toamna. O dată cu răcirea vremii, garoafele Chabaud se pot transplanta din grădină în ghivece și se pot adăposti în locuri calde și luminoase. În acest caz, înflorirea continuă până toamna târziu, spre începutul iernii.

În timpul vegetației, în afară de udat, garoafele au nevoie de afânarea solului și îngrășarea suplimentară de două ori pe lună cu o soluție de gunoi de păsări (1 parte gunoi la 10 părți apă). Specialiștii în această cultură recomandă și bobocitul, adică îndepărtarea bobocilor laterali și păstrarea doar a celui din vârf. În acest fel se obțin flori mari și frumoase.

Semințele se pot obține și din cultura proprie. În acest scop trebuie îndepărtate tijele cu flori simple, pentru a rămâne numai cele cu flori involte. Capsulele (fructele) se recoltează când se îngălbenesc și crapă la vârf, iar semințele apar închise la culoare (aproape negre).

◆ Garoafa chinezească este de dimensiuni mai mici (20-30 cm), cu flori simple sau bătute, lipsite de parfum, cu petale unicolore sau colorate în două-trei culori. Modul de cultivare și îngrijire al acestei specii este asemănător cu al garoafei de vară, numai că la plantarea răsadurilor în grădină se pot pune 3-4 fire la un loc. *(A. Popescu)*

LA DRUM

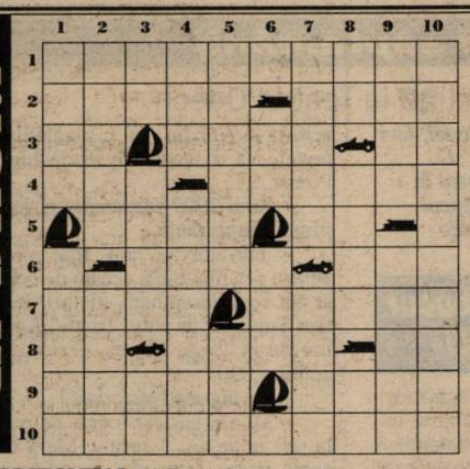

ORIZONTAL: 1) Bază de transport. 2) „Drum bun!" – Schimbător de direcție. 3) În tren! – Merge pe șine – Se zăresc vapoarele! 4) Fir – Țesătură groasă de lână. 5) Bej deschis, culoarea mătăsii nealbite – Finiș de traseu! 6) Identic – Stradă mică! 7) Așezare urbană cu trafic intens – Stă de strajă țării. 8) Apare funicularul! – Pe loc – Cunună! 9) Distanță de-o zi străbătută în marș – Ambarcațiune sportivă cu vele. 10) Au pierdut drumul.

VERTICAL: 1) Plimbare scurtă – Conducător auto. 2) Fură din zbor – Pe-aici ți-e drumul. 3) Prologul raliului! – Localitate în S.E. Elveției (Graubünden) – Trăpaș pe drumuri dobrogene. 4) Articol (abr. uz.) – A reface banda de rulare a anvelopei. 5) A străbate serpentinele muntoase – Căi întoarse! 6) Elena Oprea – Bat drumurile (sing.). 7) Repriză la proba sportivă de motociclism (pl.) – Rocă metamorfică în plăci. 8) 3-4 trecători! – Imită o săritură bruscă – La stop! 9) Spintecă întinderile albastre – Dispune de un drum lung în viață. 10) Trecerea drumului de pe o parte pe alta (pl.).

DICȚIONAR: ECRU, ACLA.

STELIAN CEAMPURU
Alexandria

Soluția careului „MÂNĂ BIRJAR..."

Orizontal: ISANOS - TIC - SALAJAN - MA - ACI - ANIMAL - CA - I - I - ESA - LANTURI - R - BERI - TU - AI - I - CREATOR - RAUTU - ARAB - JURIST - AMA - ARIE - MANAT.

PERSPICACITATE

Între cele două desene există șase diferențe grafice.

Puteți să le găsiți?

(Gh.R.)

Soluția: *1) Mâna stângă a pacientului. 2) Cămașa lui în partea de jos. 3) Eticheta sticlei aflată pe dulap. 4) Halatul primului chirurg este mai lung. 5) Mânușa celui de-al doilea chirurg. 6) Tubul de la butelia de oxigen este diferit.*

Umor

– Cum vă place vinul casei?
– Drept să-ți spun nu-ți lasă gura apă înainte să-l bei ci după aceea!

– Doctore copilul nostru se joacă toată ziua în nisip. E normal?
– Cât se poate de normal!
– Și noi am spus la fel, dar nevastă-sa vrea să-l părăsească...

Soția care tocmai învață să conducă îi spune soțului:
– Nu știu ce să fac în situația asta!
– Închipuie-ți că sunt eu la volan și tu stai alături și-mi spui ce să fac!

După ce vorbește la telefon, un scoțian îi spune soției:
– Mai pune un litru de apă în supă, avem musafiri!

– De ce ești supărat, Mitică?
– Mi-a murit boul!
– Ce să-i faci, așa ne ducem toți, unul după altul!...

Știi ceva? Aș vrea să am banii lui Rockefeller și fața ta!
– De ce fața mea?
– Fiindcă dacă aș avea banii lui mi-ar fi indiferent cum arăt!

Fotografii de la cititori

«Victorie! Am mâncat tot!»
LUCIAN STOICA – București

PAR(anormale) de ToPAN

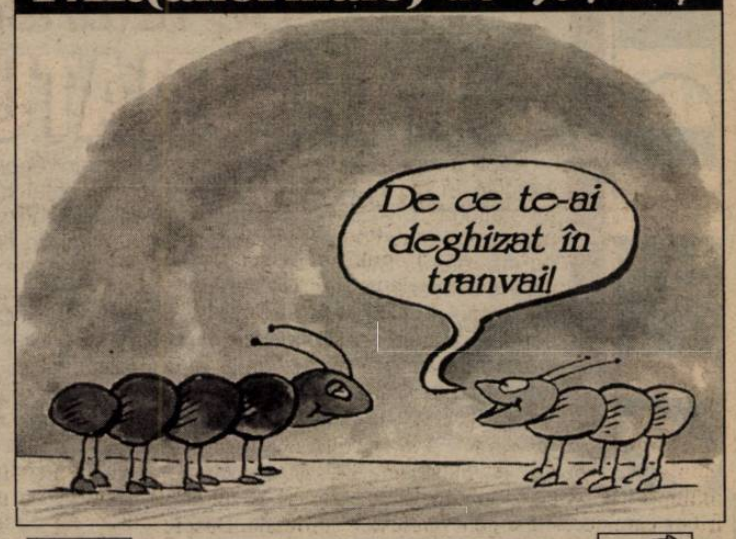

Verificați-vă cunoștințele

CĂLĂTORI ȘI CĂLĂTORII

1. Care importantă zeiță egipteană întreprinde o călătorie dramatică în căutarea soțului ei mort, pe care reușește să-l readucă la viață?

2. Cine a pictat tabloul „Dante și Virgiliu în Infern" înfățișându-l pe marele poet italian (1265-1321) alături de călăuza sa Virgil (Publius Vergilius Maro 70-19 î.Ch.) în călătoria lor imaginară în infern, așa cum ne este ea prezentată în Divina Comedia de Dante?

3. Cine a compus muzica operetei „Secretul lui Marco Polo" înfățișând călătoria în China a neobositului italian?

4. Ce cărturar român a scris cartea „Însemnare a călătoriii mele"?

5. Ce călător român a mers pe jos până la Roma pentru a vedea Columna lui Traian și alte mărturii despre originea latină a poporului nostru?

6. Cine a scris cartea umoristică „Trei într-o barcă" prezentându-și propria călătorie pe Tamisa împreună cu doi prieteni și un câțel?

7. Cine a regizat în 1954, filmul artistic „Călătorie în Italia"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În mitologia greacă jocul de arsice, devenit joc de zaruri, și jocul cu mingea erau patronate de zeul Eros. Trebuie menționat că zeul juca întotdeauna cu zaruri de aur. 2) Comedia „Jocul dragostei și al întâmplării" a fost scrisă de dramaturgul francez Pierre Carlet de Marivaux. 3) Muzica baletului „Jocuri" aparține compozitorului francez Claude Debussy (1862-1918). 4) Poezia „De-a v-ați ascuns..." a fost scrisă de Tudor Arghezi (1880-1967). 5) Tabloul „Jucătorii de cărți", realizat între 1890-1892, aparține pictorului francez Paul Cazanne (1839-1906). 6) Filmul artistic „Jocul cu focul" a fost realizat în 1974 de romancierul, scenaristul și regizorul francez Alain Robbe-Grillet. 7) Jocul numit „Scrabble" a fost inventat în 1948 de americanul James Brunot.

Poșta cititorilor

Se pare că întrebările din numărul 11 din 15 martie 2001 cu tema „Cântece și cântăreți" nu au fost prea ușoare. În afară de câțiva cititori cu un singur răspuns corect la întrebările noastre ne-au mai scris:

Elena Ispas – Piatra Neamț. Ați răspuns corect la toate cele șapte întrebări, așa cum ne-ați obișnuit și în alte ocazii. Ne-am mirat chiar că nu primisem încă nimic de la dv. Ați devenit un concurent serios pentru domnul *Marin Ștefan,* profesor din Șimleul Silvaniei. Regretăm însă că domnia sa a răspuns corect numai la 6 întrebări.

Concursul nostru continuă! Așteptăm scrisorile dv. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„PERFECT"

EXTROVERTIȚI / DIRIJORI SECUNZI...		AVERI / FĂCUT DE RÂS		DISTRUȘI / PÂINI		FLUVIU / BUN LA ANCORAT		NIȘTE DULCI / SPORT		MICI / EȘEC		
FOARTE REDUS / ASCULTĂTOR							A ÎNVÂRTI / UNEALTĂ					
PUȚIN / NICOLAE								PÂNZĂ ORIENTALĂ / POVESTITOR				
				CURĂȚIRE / DUCE TUTUNUL								
PUR / UN FEL DE ADMITERI						DUPĂ RĂZBOI / CALCIU						PĂSĂRI
										OMUL FLORII ALBASTRE		
CUTIE! / PUSĂ LA UȘĂ			EPOCĂ		ACELA / ARGEȘ				VOCALE / A IUBI			
						MUNTENI / DIN ROCĂ!						
BUN LA MARCAT / POMENIT				POSTUL PROȘTILOR								
					MERG LA MUNTE...							

Dezlegarea integramei ***„SELECTE"***

Orizontal: C - T - A - T - S - O - CUTREMURATOR - PAUPERIZATI - CRUCISOLOGI - IT - RTL - TITU - INOT - EOL - AER - ZL - BCG - GR - M - MAORI - IOR - MA - TG - NE - RADAR - HOINARI - NULI - REORGANIZAT - II - TEORETICA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAȚIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1,
sector 1, București, cod 71341

Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.
Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Se relansează CAMPIONATUL?

După un tur în care lucrurile în campionatul național Divizia A păreau cam nefirești, nu mă refer la Steaua care s-a așezat firesc pe primul loc, dominându-și adversarii, ci la celelalte echipe puternice din Capitală, Dinamo și Rapid, care rămâneseră undeva pe la mijlocul clasamentului, iată că începând cu etapa a 18-a lucrurile devin mai interesante și campionatul e relansat. Și asta tocmai datorită rezultatului din întâlnirea directă Dinamo-Steaua. Cornel Dinu și-a dorit să câștige acest derby pentru că un egal ar fi însemnat cât o victorie pentru Steaua. „Câinii roșii" s-au aflat, de altfel, la cârma jocului pe tot parcursul întâlnirii, faze frumoase au existat în ciuda faptului că Pițurcă și-a îndrumat elevii la o defensivă draconică. Și vreau să spun că această tactică, deloc rea în perspectiva unui egal, era cât pe ce să-i reușească.

Un hazard planificat

Ghinionul Stelei și norocul lui Dinamo s-a numit Radu Niculescu, cel care într-o complet neinspirată fază a introdus mingea în propria poartă. Până la urmă putem accepta că ăsta e fotbalul, un „happening pur" cum îl denumesc literații, adică o întâmplare în care hazardul joacă uneori un rol mai mare decât acțiunile planificate. Un „hazard planificat" ar putea fi numită victoria lui Dinamo prin autogolul lui Niculescu. Oricum, problema arbitrilor a ajuns ca un fel de joc de societate în campionatul nostru, atâta vreme cât a devenit de „bon ton" ca după sfârșitul oricărei partide, orice antrenor sau președinte de club să critice prestația cavalerilor fluierului. Culmea s-a înregistrat tot în partida Dinamo-Steaua, când după ce ambii antrenori îl lăudaseră pe Salomir înainte de meci, aceiași antrenori l-au criticat în grup după sfârșitul meciului! Dar asta e partea de umor involuntar a fotbalului românesc. În fine, acum, în clasament, autsaiderele provinciale, echipe de altfel puternice precum FC Argeș și Universitatea Craiova, s-au retras un pas, pe locul doi urcând hotărât Dinamo, aflată la șase puncte în urma Stelei. Acum, nu e mai puțin adevărat că Dinamo nu are decât un fragil +4 la adevăr față de cele 10 puncte ale Stelei, așa încât lupta pentru titlu se anunță destul de anevoioasă pentru „câini", iar câștigarea campionatului oarecum imposibilă. Cu toate acestea, cum spuneam, campionatul s-a relansat, două mari echipe sunt în frunte, iar FC Argeș, Rapid și U Craiova sunt prin preajmă (să observăm că studenții din Bănie sunt și ei la un +4 în clasamentul adevărului, deși se află pe locul 5!). Despre Craiova putem spune că în etapa a 18-a a fost singura echipă care a fost nevoită să țină de puncte nu mai puțin de 108 minute. Partida de la Suceava a fost întreruptă 5 minute din cauza protestelor celor de la Foresta după ce arbitrul Burloiu le-a anulat un gol înscris din ofsaid, dar după o foarte întârziată reacție a arbitrului de linie. Totuși, pentru cinci minute de întrerupere să dictezi o prelungire a reprizei a doua cu 18 minute este ceva care întrece imaginația. Cineva trebuie să-i spună lui Burloiu că nu scrie proză SF atunci când arbitrează. Deși fotbalul nu se joacă încălțat cu patine, să amintesc ceva de bine și despre o reușită a naționalei noastre de hochei care după victoria asupra Israelului (a patra victorie consecutivă în această ediție C a Campionatului Mondial) și-a asigurat saltul în grupa B valorică. Aici va fi alături de adversari redutabili ca Ungaria, Germania, Elveția sau Norvegia. Oricum, o performanță frumoasă a elevilor lui Gheorghe Florian pe care merită să o subliniez, acum când cu echipa națională nu ne prea lăudăm în alte sporturi.

GEORGE CUȘNARENCU

Mini-interviul săptămânii

ADRIANA TRANDAFIR, actriță la Teatrul Odeon

– Cu ani în urmă mi-ai mărturisit că un regizor de film a afirmat că ești o actriță lipsită de temperament. De impetuozitate.

– Așa e, în urmă cu zeci de ani am fost chemată să dau o probă la un film pentru un personaj principal, cu un caracter, temperament, eruptiv. Am dat o probă foarte bună dar am fost respinsă. Mi-am dat seama că totul a fost o formalitate, o farsă. Nu era nevoie să fii expert ca să observi că actrița care a luat proba era total lipsită de temperament. M-am liniștit cu timpul pentru că viața artistică a demonstrat publicului că nu îmi lipsește această vocație.

– Să nu lăsăm să se înțeleagă că Adriana Trandafir e, temperamental, un vulcan în permanentă erupție. Există în tine un filon de mare sensibilitate. De mare rafinament.

– Eu sunt un om pozitiv și cred în forța gândirii pozitive, cred că dacă emani bine în jurul tău, vei fi răsplătit pe măsură. Din păcate viața nu se supune idealului.

– Joci pe scenă, cânți, dansezi, faci o emisiune excelentă la TV – „O vedetă populară" – apari frecvent în emisiuni de divertisment pe micul ecran. E importantă televiziunea pentru imaginea ta?

«Îmi place să mă bucur de lucrurile mici»

– A, nu, n-o fac pentru imagine (artistică) sau pentru a mă recunoaște lumea în troleu sau în piață. Emisiunea „O vedetă populară" este o dovadă de mare iubire pentru Maria Tănase, pentru folclorul românesc. E drept că televiziunea te face mai cunoscut dar importante sunt spectacolele în care joc, unele dintre ele cu mare succes la public. Joc „La țigănci" de 9 ani, „Cumetrele" de 8 ani, „Domnișoara Anastasia" de 5 ani...

– Când mai ai timp să trăiești? Să te uiți la TV, să te relaxezi, să petreci...

– Nu știu. Cel puțin anul 2000 a fost o „nebunie". Am alăptat, am predat actoria la Athalia Art, o școală de telenovele, la o școală de manechine din Pitești...

– Anul 2000 a însemnat și două premii importante.

– Într-adevăr, am luat premiul pentru cea mai bună actriță de comedie și am fost desemnată, alături de Cristian Țopescu, de către Trustul Ambasador de la Târgu Mureș, personalitatea anului 2000.

– Nu obosești niciodată?

– Mi-am găsit o formă de relaxare la țară unde am o casuță. Merg uneori acolo să sap, să tai via, să sădesc pomi.

– Îți inviți și prietenii?

– O, da. Pe toți cei care vor să se bucure de florile mele, de pomii mei, să umble desculți prin iarbă și să asculte greierii.

– Ești fericită?

– Știu să mă bucur de lucrurile mici, de faptul că sunt sănătoasă, că am doi copii, că am sădit pomi și că nu voi muri ca o anonimă.

DORIN MĂRAN

SCUFIȚA ROȘIE și lupul... portocaliu

La cea de-a 68-a ediție a festivalului citricelor, organizată între 11 și 27 februarie în Franța (Menton), cel mai atrăgător „exponat" a fost faimosul lup din povestea „Scufița Roșie", întins în pat, cu față prietenoasă, în așteptarea prăzii. Întreaga scenă a fost construită din citrice: lupul, pătuțul, cuvertura sub care stătea ascuns personajul cel rău, noptiera și obiectele de pe ea, covorașele din dreptul patului, totul „s-a țesut" pe bază de portocale, lămâi, mandarine și mango. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

Vremea castelelor de nisip din Spania a trecut. A sosit timpul castelelor din... ananas! Francezul Simon Tuard a construit un astfel de edificiu (inspirat după fortăreața Chénonceaux) înalt de 5,10 metri și conținând nu mai puțin de 3.732 de „cărămizi" parfumate, așezate meticulos și fără nici un liant ajutător.

Texanul Leonardo Gerilla a meșterit o machetă a Casei Albe din banane, folosind 4.224 de fructe. Lățimea construcției sale a fost de 8,25 de metri. Interesant este și faptul că, după ce presa i-a imortalizat performanța, Leonardo a dat „Casa Albă" pe mâna (mai corect : gura) celor doi cimpanzei ai săi.

Philip Rinaud s-a gândit să utilizeze colecția sa de cutii de bere, păstrată într-un adăpost subteran din apropierea casei. Cu ajutorul familiei, Philip a așezat cele peste cinci mii de recipiente sub forma unei piramide. Norocosul Philip a avut șansa ca o casă de licitație din Dijon să se intereseze de prețioasele cutii de bere (multe vechi de 25-30 de ani), astfel că „arhitectul" a încasat 25 de mii de franci pentru acea colecție.

La capitolul „castele din cărți de joc" (construit în loc închis, fără nici o ventilație), americanul Bryan Berg este, încă, imbatabil. La un concurs desfășurat la Copenhaga (Danemarca), el a realizat un edificiu cu o sută de etaje, înalt de 10,81 metri. (P.I.)

ELEGANȚA acum 26000 de ani

Multă vreme s-a crezut că motivele ornamentale ale capului unor oarecare „Venus", vechi de 26000 de ani, cum ar fi cea din Willendorf, Austria, sau cea din Brassempouy, Franța, reprezintă propriul păr, aranjat într-o piepteănătură complicată. Cercetătorii au stabilit însă că de fapt acestea erau un fel de „pălării" pe care le purtau elegantele vremii. Olga Suffer de la Universitatea din Illinois a găsit chiar, în siturile paleolitice, unelte care foloseau acestui scop. „Pălăriile" erau confecționate cu ajutorul fibrelor textile iar cercetătorii situează folosirea acestor fibre cu aproape 20000 de ani înaintea datei general admise. *(I.S.)*

ORHIDEELE în atenția Scotland Yard-ului

Pentru ca lucrurile să meargă bine pe perioada cât se ține la Londra expoziția anuală de orhidee (e vorba de specii rare și foarte scumpe), Kew Garden face apel la Scotland Yard. Un echipaj format din 14 polițiști, plantați în apropierea celor mai prețioase exponate, sunt cu ochii în patru să nu treacă neobservată nici măcar vreo gâză în zbor, darmite vreun hoț travestit în iubitor de flori nobile. *(A.P.)*

document

La 10 decembrie 1903, soții Pierre și Marie Curie primesc Premiul Nobel (alături de Henri Becquerel) pentru descoperirea radioactivității uraniului. (P.I.)

În numărul viitor

■ Andromeda ne atacă! ■ 11 întrebări care vor zgudui lumea ■ Ghicitul în cărți a împlinit 500 de ani ■ „Demnitatea necuvântătoarelor" și clonarea ■ Profită de oferta de sănătate a primăverii ■ Iisus, pământeanul... ■ Muzeul Dalí ■ Grafologia și personalitatea umană ■ Staruri sub semnul întrebării ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: CORNEL MIHALACHE, regizor ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAȚI!

Abonarea, acum, direct la redacție vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 516 • ANUL XLIV • 12 APRILIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 15 (2266)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

12 APRILIE

1961 Uniunea Sovietică trimite primul om în spaţiul cosmic, astronautul Iuri Gagarin.

1981 Naveta spaţială americană „Columbia" este lansată de la Cape Canaveral.

S-a născut în această zi

1777 Henry Clay, omul politic american care a fondat Partidul republian din SUA.

Joia Mare

Revista noastră apare într-o zi ce reprezintă un moment deosebit pentru creştinii de pretutindeni. Este Joia Mare, una dintre cele mai importante zile ale Săptămânii Patimilor. În această zi se prăznuiesc patru lucruri:

- Pilda de smerenie pe care o dă Mântuitorul prin spălarea picioarelor ucenicilor săi.
- Cina cea de Taină cu aşezarea Sfintei Cuminecături.
- Rugăciunea Mântuitorului în grădina Ghetsimani.
- Vânzarea Domnului pe 30 de arginţi de către trădătorul Iuda.

În această zi la sat, şi chiar la oraş, se pregăteşte o colivă specială numită „Uitata" pentru morţii care, „din greşeală", nu au fost pomeniţi în timpul anului şi cărora nu li s-a dat de pomană.

Tot acum, în cele mai multe regiuni ale ţării se vopsesc şi ouăle care se vor mânca de Paşti. *(I.S.)*

ROMÂNIA – pe primul loc la Salonul Inventiilor de la Geneva

INVENTATORII ROMÂNI sunt imbatabili!

La încheierea celui de-al 29-lea Salon al Invenţiilor de la Geneva, *România s-a clasat pe locul întâi între naţiunile participante ca număr de premii obţinute, şi pe locul doi ca număr de exponate.* Din nou inventatorii noştri au fost la înălţime, impresionând prin diversitatea şi ingeniozitatea noutăţilor tehnico-ştiinţifice. Palmaresul românesc este excepţional. *Toate cele 62 de invenţii prezentate au fost premiate : 22 au primit medalii de aur, 18 medalii de argint şi 22 medalii de bronz.* Printre cele mai remarcate invenţii autohtone s-au numărat:

- un medicament pentru tratarea şi prevenirea disfuncţiilor sexuale, preparat numai din produse naturale (un echivalent al VIAGREI);
- un rucsac multifuncţional ce poate fi utilizat ca scaun, pat sau şezlong;
- o bicicletă cu un angrenaj special, menit să-i sporească viteza de deplasare.

România a fost onorată şi prin faptul că i s-au decernat încă alte 4 premii speciale: Premiul Oraşului Geneva, Premiul Ministerului Industriei, Cercetării şi Tehnologiei din Rusia, Premiul Asociaţiei Inventatorilor din Portugalia şi Premiul Inventatorilor din Republica Moldova. De asemenea, România a primit din partea organizatorilor şi Medalia Expoziţiei şi Diploma Salonului Geneva 2001, „pentru contribuţie excepţională şi promovarea invenţiilor". Marele premiu al acestui Salon al Invenţiilor a revenit unui spaniol, care a inventat un ghiveci mecanic; acesta poate ajuta rădăcinile plantei să se dezvolte mai rapid. Competiţia acestui an a reunit la Geneva inventatori din 44 de ţări, de pe toate continentele. *(P.I.)*

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Portretul lui George"

femina club

Dincolo de limitele
INGENIOZITĂŢII OMENEŞTI

VÂNĂTORII de voci

Profită de
OFERTA DE SĂNĂTATE
a primăverii

TV
Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

GRAFOLOGIA
şi personalitatea umană

MUZEUL DALÍ

STARURI
sub semnul întrebării

HOROSCOP

2001 – Odiseea marţiană A ÎNCEPUT!

7 Aprilie 2001 marchează un moment extraordinar în istoria explorării spaţiului cosmic prin lansarea misiunii „Odiseea marţiană 2001" – un pas de o importanţă covârşitoare în programul special NASA de Explorare a Planetei Marte. Numele a fost ales ca un tribut adus lui Arthur C. Clarke şi prin el viziunii şi spiritului celei mai mari aventuri umane întreprinse vreodată, desprinderea de Pământ şi atingerea solului altor corpuri cereşti. Este rezultatul dorinţei umane fundamentale de explorare a necunoscutului, în ciuda pericolelor enorme care ne pândesc din insondabilele adâncimi cosmice.

De la Centrul „Kennedy" al NASA (din Florida, SUA), sonda spaţială cu echipamente ştiinţifice, transportată de o rachetă tip Delta (cu o greutate de 230 de tone), va călători 460 de milioane de kilometri pentru a ajunge în octombrie a.c. pe orbita lui Marte. Este vorba de o misiune orbitală, ale cărei principale obiective sunt: realizarea unei hărţi a distribuţiei minereurilor şi substanţelor chimice, căutarea hidrogenului în special, mai ales sub formă de apă îngheţată, monitorizarea fondului de radiaţii în vederea evaluării riscurilor pentru primele echipaje umane. Acum un an şi jumătate, două sonde americane s-au prăbuşit pe solul marţian, din cauza unor erori umane. Noua navă spaţială americană va reveni de mai multe ori în programul de explorare a planetei Marte, inclusiv pentru „plasarea" pe planetă a vehiculelor programate a ao cerceta „la faţa locului" în anul 2003. *(M.D.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

cartea albă

CI, UN POET TRAGIC

Puțini cititori din România au auzit sau citit poezia lui Predrag Bogdanovici Ci, scriitor născut în Bjelina, Bosnia, în anul 1944, pe vremea când al doilea război mondial nu se terminase încă. Editura „Cogito" din Oradea a îndrăznit să publice la sfârșitul anului trecut o antologie din opera poetică a lui Ci, „Biblioteca rătăcitoare", la tălmăcirea românească contribuind un poet român de origine sârbă, Ioan Flora, un poet sârb iubitor de limba și poezia română, Adam Puslojici, precum și un critic literar, iubitor de literatura sârbă, Răzvan Voncu. Citind versurile lui Predrag Bogdanovici Ci am observat imediat lipsa elementului exotic pe care te-ai aștepta să-l întâlnești în poezia care vine din Balcani. Limbajul poemelor sale nu este nici pestriț, nici exotic, nu preamărește poetica dezordinii și nici retorica amestecului cultural. Din magma clocotitoare a tradiției poetice sârbe, Ci a extras luciditatea și ironia, adevărurile esențiale și pe cele evanescente, cum spunea criticul literar Cedomir Mirkovici. Un poet profund dramatic, spune Mirkovici, un „strălucit exponent al echilibrului tragic" cum notează Răzvan Voncu.

Ce e mai dramatic decât arderea unei cărți! După avertismentul lui Ray Bradbury (în frumoasa povestire „Farenhait 451"), iată observația lui Ci, într-un registru tragic: „Atâta timp cât ard cărțile / sufletul pătimește / de moarte bolește / inima poporului // Fiecare carte distrusă / cere / o zi de doliu / o zi de amintire // Incendiatorul / să ispășească /patruzeci de zile / sărutând coperțile cărților // Sau / nimeni / până la sfârșitul vieții lui / să nu-i vorbească" (Ispășirea).

În postfața volumului „Biblioteca rătăcitoare", Răzvan Voncu vede o apropiere între poetul Ci și Bacovia, mai ales în ceea ce privește „spectacolul existenței la limită și o retorică savantă a amânării". Un alt spirit românesc cu care Ci și-ar afla afinitatea ar fi Bacovia, de care îl apropie „atracția pentru mit ca formă de cunoaștere revelatorie. Din alăturarea Bacovia-Blaga, spune Voncu, se poate trage concluzia expresionismului dominant în creația lui Bogdanovici Ci, expresionism înțeles ca ispită a adâncurilor... subconștientului și căutare a arhetipurilor mentale obscure". Un poem care aduce aminte de „locuințele lacustre" ale lui Bacovia este „Înot prin biblioteca din Cetinje cu o carte în gură", care poate fi considerat o adevărată artă poetică a lui Ci. O viziune de coșmar al bibliotecii inundate, simbolul livresc al Bibliotecii care ascunde subconștientul obscur, totul este în acest frumos poem: „Văd cum se apropie o mare-ncurcătură: / desfăcându-se legăturile de cristal ale cuvintelor / trupurile cuvintelor s-au umflat / propozițiile sunt pline de noroi // și paragrafe mustind umflă / coperțile cărților // Înot prin biblioteca din Cetinje / cu o carte-n gură".

Prin „Biblioteca rătăcitoare", scrie Răzvan Voncu, încă un poet important al literaturii sârbe pătrunde în limba română. Mai mult decât afirmarea unei prietenii literare între România și Iugoslavia, volumul de poezie al lui Predrag Bogdanovici Ci are darul și menirea de a ne scutura zdravăn dintr-o prejudecată pe cât de comodă pe atât de păguboasă. Balcanii nu sunt doar spațiul lui Nastratin Hogea și al țiganilor fericiți, ci și un loc în care reflecția poetică despre condiția umană atinge limita ultimă a ființei, haosul primordial. Vitalitatea și polivalența simbolică a acestui discurs liric (care amintește despre vitalitatea și polivalența muzicii lui Goran Bregovici) ne spune ceva despre marea artă care mai stă ascunsă în solul acestei părți de Europa, precum marile pungi de petrol, și care așteaptă, e drept că nu de puțină vreme, să fie descoperită și apoi extrasă.

GEORGE CUȘNARENCU

cronica săptămânii

Lost Songs David Gray

Vă amenințam, cu câteva săptămâni în urmă, cu prezentarea acestui album și iată că mă țin acum de cuvânt, oferindu-vă aceste *„Cântece pierdute"*, scoase din dulap, reînregistrate și reeditate sub semnul casei *Warner...* Galezul *David Gray*, apărut brusc din anonimat în reflectoarele show-bizului, este la această oră unul dintre marii favoriți ai auditoriului feminin insular! și nu numai... Albumul de față este scos după principiul „bate fierul cât e cald" și, din acest motiv, nu se ridică la nivelul precedentului *„White Ladder"*, primit excelent de toată suflarea... Revenind la *„Lost Songs"* vreau să vă mai spun că melodiile albumului, 11 la număr, au fost selectate din creația lui **David** din perioada 1995-1998 când el era un ilustru necunoscut care își recunoștea idolul muzical în persoana ***lui Bob Dylan!*** De altfel, multe dintre *„Lost Songs"* aduc a *Woodstock* și post-*Woodstock...* De reținut *„Flame Turns Blue"*, *„Falling Down The Mountainside"*, *„Clean Pair Of Eyes"*, melodii care salvează albumul de la un eșec răsunător... Ignorat pe nedrept la ultima ediția a *BRIT Awards*, lui *Gray* îi rămâne sarcina, deloc ușoară, de a reveni foarte repede cu un album nou, cel puțin de valoarea lui *„White Ladder"!* Spun asta deoarece *„Lost Songs"* nu i-a făcut nici un serviciu lui *David!* Dimpotrivă...

ȘTIRI pe bandă rulantă

Revine și *Boss*-ul! Pe 3 aprilie a fost lansat, sub semnul *HBO/Columbia*, dublul album live *„Bruce Springsteen And The E Street Band Live In New York City"* care conține 19 melodii înregistrate

toate pe parcursul a două spectacole susținute de Boss în vara trecută sub acoperișul celebrei *Madison Square Garden.*

Jale mare pentru fani: *Mel C* le-a părăsit pe *Spice Girls!* În ciuda declarațiilor purtătorului de cuvânt al trupei, afirmațiile lui *Mel C* difuzate de *Reuters* pun bomboana pe colivă... *Mel C* a declarat: „voi fi întotdeauna o *Spice* dar nu mai doresc să lucrez cu ele. De mai bine de doi ani nu mă mai simt bine în trupă! Am crescut și cred că a venit vremea să continuu pe cont propriu". Solista a mai spus că nu au existat animozități în trupă, singurul motiv al desființării trupei fiind acela că atât *Mel C, Victoria Beckham, Emma Bunton* și *Mel B* se concentrează acum pe carierele solo...

Britney Spears tocmai a anunțat că noul său album va apărea la sfârșitul acestui an, fiind al treilea din discografia sa. Ultimele noutăți de peste ocean dezvăluie faptul că virgina Britney (potrivit afirmațiilor sale) s-a cam certat cu mama sa din cauza noului său clip *„Don't Let Me Be The Last To Know"*, considerat de mama ei ca

fiind indecent! Doamna *Spears* a cerut ca unele scene să fie tăiate... și când te gândești că pe la noi tocmai părinții le îndeamnă pe tinerele, hai să le spunem cântărețe, să fie cât mai provocatoare?!

De la *News Of The World* aflăm că încă o trupă cu excellent box-office se află în pragul destrămării, de această dată fiind vorba de *Steps*, britanicii planificând un mare turneu de adio... Steps, care au la activ două milioane de albume vândute, vor edita încă două singlesuri, iar în octombrie vor lansa un album de greatest hits...

Pe 14 mai se va lansa noul album al rockerilor de la *REM – „Reveal"*, acesta fiind precedat de apariția pe 30 aprilie a primului extras pe

single *„Imitation Of Life"*. *Michael Stipe*, liderul trupei, a descris noul album ca fiind pe linia precedentului *„Up"*, din 1998, dar „mai experimental"...

Macy Gray tocmai a terminat lucrul la noul său album care se va numi *„The Id"*. Urmare a bestsellerului *„On How Life Is"*, albumul este descris de *Gray* ca având un sound eclectic...Ne

pronunțăm după ce-l vom asculta, adică după lansarea de la mijlocul lui iunie!

CAZIER discografic

Albume: ● Pretties For You (1969) ● Easy Action (1970) ● Love It To Death (1971) ● Killer (1971) ● School's Out (1972) ● Billion Dollar Babies (1973) ● Musscle Of Love (1973) ● Greatest Hits (1974) ● Welcome To My Nightmare (1975) ● Alice Cooper Goes To Hell (1976) ● Lace And Whiskey (1977) ● The Alice

Cooper Show (1977) ● From The Inside (1978) ● Flush The Fashion (1980) ● Special Forces (1981) ● Zipper Catches Skin (1982) ● Da Da (1983) ● Toronto Rock'N'Roll Revival (1984) ● Constrictor (1986) ● The Man Behind The Mask (1986) ● The Collection (1986) ● Freak Out Song (1986) ● Raise Your First And Yell (1987) ● Ladies Man (1987) ● Nobody Likes Me (1988) ● Thrash (1989) ● The Beast Of Alice Cooper (1990) ● Hey Stoopid (1991) ● Classicks (1995).

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341,

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanțu, Dorin Măran, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei) • 402001085030 ($) • 402001085031 (DM) Banca Comercială „Ion Țiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
PAUL IOAN
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacție
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUȘNARENCU, DOREL DORIAN, ION ȚUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

O tehnologie care a permis, pentru prima oară în lume, marcarea petrolului cu un ADN la sinteză a fost pusă la punct în toamna anului trecut. Marcajul petrolului constă în adăugarea unui aditiv conținând lanțuri de ADN de sinteză. Această tehnologie a fost realizată de societatea britanică Cyber Science și folosită pentru petrolul transportat pe mările și oceanele globului; ea poate indica fără greș proveniența materialului brut și poate sesiza orice contrafacere. De asemenea, permite descoperi-

ADN-ul petrolului

rea rapidă și fără efort a originii mareelor negre în cazul unui nedorit accident. Această nouă metodă de identificare răspunde cererilor companiilor de asigurare care doresc să limiteze fraudele în plata chiriilor pentru transportul petrolului brut. Acesta este adesea diluat, mutat în alte vase cu scopul de a-l considera carburantul necesar motoarelor navei de transport. Cu toate că există deja tehnici de marcare biologică și chimică a petrolului, marcarea prin ADN prezintă avantajele inviolabilității și imposibilității de falsificare. Capacitatea sa de codare este practic nelimitată, iar moleculele astfel marcate prezintă stabilitate în timp și o rezistență spectaculoasă la temperaturi extreme. *(I.S.)*

Întrebări care vor zgudui lumea

Dincolo de limitele ingeniozității omenești

MIHAELA DOROBANȚU

*La sfârșitul anului 1999, Comisia pentru Fizică și Astronomie (CFA) a Comitetului pentru Fizica Universului (sub egida Consiliului Național pentru Știință al SUA), a organizat o stimulatoare discuție științifică privind problemele cele mai interesante aflate la intersecția a două domenii: Fizica și Astronomia. Prezent la sesisune, Daniel Goldin, Administratorul NASA, a solicitat Comisiei o evaluare a oportunităților științifice în aceste două domenii și a posibilităților de realizare a lor. Mai mult, el a cerut finalizarea lucrărilor înainte de sfârșitul anului 2000, pentru ca raportul să poată reprezenta o bază a deciziilor politice ale noii administrații americane în ceea ce privește cercetarea. CFA a decis organizarea lucrului în două faze: prima – identificarea oportunităților; a doua (care va mai necesita încă un an de lucru) – implementarea priorităților științifice identificate. Studiul publicat, care cuprinde 105 pagini, afirmă de la bun început că „ne aflăm într-un moment special al călătoriei noastre de înțelegere a Universului și a legilor fizice care îl guvernează". Progresele spectaculoase realizate atât de fiziceni cât și de astronomi i-au apropiat pe aceștia într-un fel nou: întrebările puse la cele două extreme – Universul foarte mic și cel foarte mare – sunt strâns împletite, în ceea ce privește atât modul de a întreba cât și cel de a răspunde. „Răspunsurile la aceste întrebări împing la maximum limitele ingeniozității omenești, dar întrebările însele au claritatea și simplitatea unui cristal", spun autorii. Au fost alese numai 11 întrebări, care sunt focalizate pe **intersecțiile** celor două domenii și care au șanse de a primi răspunsuri în acest deceniu sau în deceniile următoare. Printre ele se află cele mai profunde întrebări pe care omul și le-a pus vreodată despre Cosmos. Iată-le împreună cu câteva comentarii care vă vor oferi mai multe informații. Pentru început primele cinci dintre acestea:*

1 ***Ce este materia întunecată?*** Astronomii au arătat că obiectele din Univers, de la galaxii de un milion de ori mai mici decât a noastră, până la galaxiile uriașe, sunt legate, ținute împreună de o formă de materie care nu este cea din care suntem noi făcuți și care nu emite lumină. Această materie constă probabil din particule elementare nedescoperite încă; agregatele clădite din acestea generează tensiunile gravitaționale care au dus la formarea galaxiilor și marilor structuri din Univers. În același timp, aceste particule ar putea ajunge chiar până la noi, pătrunzând prin frontierele laboratoarelor noastre terestre.

2 ***Care sunt masele neutrinilor și cum au determinat ei evoluția Universului?*** Neutrinii sunt particule neutre din punct de vedere electric, care se deplasează cu viteza luminii și care, cel puțin din ceea ce se știa până acum, nu au masă. Cosmologii ne spun că neutrinii trebuie să fie la această oră extrem de abundenți în Univers. Fizicenii au găsit dovezi din ce în ce mai serioase că ei au o totuși o masă, chiar dacă aceasta este foarte mică. În plus, s-ar putea chiar să existe mai mult decât cele trei tipuri de neutrini cunoscuți în Modelul Standard (modelul de structură și evoluție a Universului acceptat în prezent de majoritatea fizicienilor) – cei atașați electronului, muonului și așa-numitului electron greu.

3 ***Există dimensiuni spațiotemporale suplimentare?*** Încercând să extindă teoria lui Einstein și să înțeleagă natura cuantică a gravitației, fizicienii din domeniul particulelor elementare au emis ipoteza existenței unor alte dimensiuni spațiotemporale, dincolo de cele patru pe care le cunoaștem, timpul și cele trei dimensiuni spațiale. Dacă se va dovedi că așa este, aceasta ar putea avea implicații asupra nașterii și evoluției Universului, ar putea afecta interacțiile particulelor fundamentale și ar putea modifica forța de gravitație la distanțe mici.

4 ***Care este natura energiei întunecate?*** Măsurători recente arată că expansiunea Universului nu devine mai lentă, cum era de așteptat, ci este accelerată. Această concluzie contravine ideii fundamentale că gravitația este atractivă. Dacă aceste măsurători se confirmă, atunci ele impun prezența unei noi forme de materie, denumită „energia întunecată", a cărei gravitație este repulsivă mai curând decât atractivă.

5 ***Sunt protonii instabili?*** Materia din care suntem făcuți este minusculul reziduu, al procesului de anihilare dintre materie și antimaterie, cele două apărând în Universul timpuriu în cantități nu chiar perfect egale. Existența acestui infim dezechilibru ar putea fi legată de presupusa instabilitate a protonilor, cele mai simple forme de materie precum și de o ușoară preferință pentru formarea materiei în detrimentul antimateriei, înscrisă în legile Fizicii.

Următoarele 6 întrebări le veți putea urmări într-un număr viitor.

planet@IT

@ RADIOGRAFII CONSULTATE PRIN INTERNET

Spitalul londonez Guy's and St Thomas își va deschide în curând arhivele sale radiologice pentru medicii din afara instituției, care astfel pot să examineze clișeele pacienților lor pornind de la un simplu terminal web. Radiografiile, scanările și alte fotografii, convertite în format JPEG, sunt deja vizualizabile pe terminalele aflate în incinta spitalului. În același timp, rețeaua pusă la punct de Kodak poate fi accesată și din exterior. Un medic echipat cu un calculator și un program de navigare pe Internet poate să acceseze dosarul pacientului său și să studieze clișeele conținute în acesta.

@ SUPERCOMPUTERE ÎN LINIE

PC-ul Dumneavoastră este prea lent? Încercați via Internet, supercomputerele. O societate americană, Computer Science Corp, lansează e-HPC (High

Performance Computing). Acest serviciu permite oamenilor de știință să expedieze datele lor, să aleagă din 29 de aplicații și 6 supercalculatoare, printre care un Silicon Graphic 2000, echipat cu 128 procesoare sau un mic Cray T3E-1200E care dispune de 816 procesoare. Nu vă mai rămâne decât ca, ulterior, să recuperați rezultatele pe aceeași cale.

@ SĂ NAVIGĂM INCOGNITO ÎN REȚEA!

Internetul și viața privată rareori fac bună casă. Inginerul care gestionează o rețea în întreprindere, furnizorul de servicii Internet, site-ul web vizitat dispun de echipamentele necesare pentru a urmări internautul. Safeweb este un site foarte simplu de utilizat care soluționează această problemă servind drept intermediar între internaut și site-urile vizitate. Toate cererile de conexiune tranzitate prin intermediar sunt criptate. Site-ul țintă, în ce-l privește, nu va putea să detecteze de la cine vine în realitate solicitarea, pentru că emitentul este Safeweb! Gratuit, Safeweb este în același timp o întreprindere comercială care se așteaptă să câștige bani din publicitate, prin afișarea reclamelor pe monitorul internautului.

@ WEB-UL VINE DIN CER!

În Indonezia, societatea Worldspace a pus la punct o inedită modalitate de acces la Internet. Pentru a beneficia de serviciile rețelei, e suficient să existe un aparat de radio Hitachi, Panasonic sau Sanyo care să fie capabil să recepționeze semnalele venite de la sateliți. Aparatul dispune de o ieșire digitală care, conectată la un computer, permite transferul datelor. Dincolo de o veritabilă conexiune la Internet, utilizatorul se poate abona și la publicații multimedia care îi sunt expediate integral. Este ceea ce poartă numele de „push media". *(A.H.)*

Cum și ce respiră astronauții la bordul unei stații spațiale?

O asemenea întrebare arată cât de mult s-a schimbat lumea în care trăim. Acum doar 50 de ani – și chiar și mai puțin! – ea, pur și simplu, ar fi fost considerată fără sens.

Deci: de respirat se respiră, evident, oxigen. Problema cea mai dificilă este însă nu furnizarea acestui „gaz al vieții", ci prevenirea acumulării substanțelor toxice produse atât de instalații, cât și de echipajul stației. Majoritatea cantității necesare de oxigen se obține la bord prin procesul numit electroliză: electricitatea produsă cu ajutorul panourilor solare este folosită pentru a separa oxigenul și hidrogenul din apa care se găsește în rezervoare, aceste două elemente fiind separate sub formă atomică la trecerea unui curent electric, recombinându-se apoi sub formă gazoasă. Hidrogenul este „deversat" în spațiul cosmic, dar specialiștii sunt în căutarea unei metode de combinare a acestuia cu reziduurile de dioxid de carbon, producând în felul acesta apă și metan. Cu un dublu beneficiu: economie de apă și supliment de combustibil!

Acumularea de substanțe toxice este evitată prin folosirea unor complicate filtre de carbon, care servesc la eliminarea diferitelor subproduse ale metabolismului uman, printre care dioxidul de carbon din respirație, amoniacul emis de acidul uric din transpirație, sau monoxidul de carbon.

NASA este însă încă în căutarea unui sistem centralizat de eliminare a reziduurilor din interiorul stației spațiale care, oricum, este prevăzută a fi sediul activității mai multor laboratoare de cercetare pentru cel puțin următorii 30 de ani. (M.D.)

Noi speranțe în terapia cancerului

O echipă de geneticieni de la Universitatea din Philadelphia condusă de doctorul Carlo Croce a făcut cunoscut opiniei publice faptul că în urma cercetărilor și experimentelor în domeniul terapiei genetice a cancerului s-au obținut rezultate spectaculoase în cazul cobailor afectați de mai multe forme de cancer. Prin alterarea unei gene responsabile de evoluția acestei boli, s-ar putea vindeca în curând și unele forme de cancer care afectează plămânii, esofagul și stomacul în cazul organismului uman.

Robotul-furnică

Un grup de firme japoneze a realizat prototipul minuscul al unui robot capabil să se deplaseze în interiorul conductelor de mic diametru, încărcat cu o „desagă" de microelemente. Robotul are o înălțime de 6,5 mm, o lungime de 9 mm și o greutate de 0,42 grame și poate transporta și manipula o sarcină de două ori mai grea decât el. (D.M.)

Un „Pacific" în Sistemul Solar

DORIN MĂRAN

UN FENOMEN REAL, observat recent pe cel mai mare satelit al planetei Jupiter, Gânymede, care ascunde un ocean de apă cu o concentrație de sare mai mică decât cea a oceanelor noastre. Observațiile au fost efectuate de către sonda spațială „Galileo", care s-a apropiat la 800 de kilometri de Gânymede. Faptul că pe Gânymede s-ar afla resurse de apă nu constituie o surpriză. Astronomii au observat de pe Pământ vapori de oxigen și gaz carbonic în atmosfera foarte stabilă a satelitului, elemente ce provin în mod normal de pe suprafața unor ghețari

supuși radiațiilor solare. Cu totul senzațional e însă faptul că sub crusta de gheață există apă lichidă. Ca să ajungă la această concluzie, cercetătorii au analizat fotografii de înaltă rezoluție, detecțiile în infraroșu și datele obținute prin măsurarea câmpului magnetic. Camerele de luat vederi în infraroșu au mai scos în evidență prezența sărurilor minerale pe suprafața satelitului, probabil aceleași care există pe fundul mărilor și oceanelor de pe Pământ, adică sodiu și magneziu. Aceste săruri sunt prezente mai ales în faliile

care brăzdează suprafața satelitului prin care apa lichidă ar fi ieșit la suprafață. Faliile au apărut în urma activității tectonice a satelitului, activitate comparabilă cu cea sesizată pe satelitul Europa, vecinul Gânymedei.

UN FENOMEN BIZAR care ar constitui o altă dovadă a prezenței apei pe Gânymede a fost sesizat de magnetometrul instalat pe sondă, care a măsurat valoarea câmpului magnetic din jurul satelitului. În timpul măsurătorilor, acul busolei pierdea nordul deviind spre sud. Agitația busolei s-ar fi datorat unui câmp magnetic indus de un fluid conducător (apa de sub crusta de gheață) aflat sub influența câmpului magnetic al planetei Jupier. Un fenomen similar celui observat în cazul satelitului Europe în care s-a depistat prezența apei lichide la o adâncime cuprinsă între 10 și 20 de kilometri. Până în 2010 nu e prevăzută nici o altă misiune spațială în vecinătatea planetei Jupiter. NASA speră însă că într-un viitor apropiat să realizeze foraje pe satelitul Europa, în speranța descoperirii unor urme de viață așa cum s-a întâmplat în lacul de sub ghețarii din Vostok (Antarctica).

Inexplicabilul de lângă noi

SEMNE ŞI APARIŢII DE SENZAŢIE

ION ŢUGUI

Pluteşte în aer misterul sau în minţi nevoia de mister? Să recunoaştem că nu putem veşteji cu uşurinţă manifestările de tip misterios, cărora nu le găsim o bază logică într-o realitate sesizabilă. S-a ajuns la o obsesie a semnelor şi apariţiilor stranii. Dar aceasta nu înseamnă că vreo obsesie creează automat forme şi semne. În faţa unor semne cu adresă specială, mai întâi căutăm factorul justificativ, acesta putând fi de natură aleatorie, de pildă coincidenţa, concurs de împrejurări, întâmplare lipsită de o semnificaţie ocultă şi multe altele...

Discut cu doi tineri. Ea este mai rezervată, el este mirat. Mi se sugerează să ascult o întâmplare şi să privesc un semn. Întâmplarea este legată de fatalitate, semnul este cu adevărat straniu. Tânărul îmi povesteşte că un unchi al său, înainte să moară, i-a dat pur şi simplu o bucată de pânză cu care să şteargă parbrizul maşinii. Cele două întâmplări s-au rulat la distanţă scurtă în timp, câteva zile. Tinerii nu sunt superstiţioşi, nu cred în miracole...

Pânza respectivă a pus-o tânărul în portbagaj, iar după înmormântarea unchiului, la câteva zile, intenţionând să o folosească la ştersul parbrizului a descoperit că era plină de semne. Întinsă, pânza arăta un desen coerent şi precis de cruci. Pe toată suprafaţa pânzei apăruseră din senin cruci formate parcă prin perforarea pânzei. S-au căutat cauzele – vreun lichid, obiecte ascuţite, ceva ce ar fi presat pânza... şi nu s-a găsit nimic de natură fizică prin care să se fi realizat un „tablou de cruci". Am privit îndelung pânza, am întors-o pe ambele feţe, i-am evaluat semnele. Nu s-a găsit nici o explicaţie logică – am eliminat până şi eventualitatea ca printr-o glumă cineva să fi perforat pânza multiplicând semnul crucii!

Tinerii sunt uimiţi, pe bună dreptate, deoarece ei sunt siguri că nu era cu putinţă un artefax, o intervenţie din exterior asupra pânzei. Şi totuşi, trebuie găsită o explicaţie, dacă nu de natură materială, atunci de ce natură? Ţinută acum ca o „relicvă", pânza este considerată drept un semn. Un semn trimis de spiritul unchiului dispărut.

Al doilea caz din sute care ar putea fi descrise. O doamnă s-a pomenit cu un semn pe braţ. Este sigură că nu se lovise, că nu suferise nimic din ce ar fi putut să-i imprime acel semn. Iar semnul pe piele este deosebit de interesant: Crucea lui David, parcă tatuată în piele şi imposibil de şters. O privesc cu uimire. Este un desen exact, trasat fără ezitare, precum o heraldică din străvechime pe care trebuie să o poarte o femeie care mi-a cerut să-i spun ce-i semnul cu care s-a pomenit din senin pe braţ.

Pentru a nu cădea în absurd sau, şi mai rău, în ridicol, am pornit să culeg cam toate elementele care ar fi susţinut, să zicem, artificialitatea semnelor, producerea lor cu o anume tendinţă. Nu am exclus nici o clipă această variantă. Mi-am spus că nişte oameni în toată firea vor să atragă atenţia asupra lor sau, de ce nu, să-i ridiculizeze pe cei ce cred în semne sau să-i impresioneze pe aceia cu care aveau relaţii vulnerabile! Nimic din toate acestea. În cazul din urmă, aveam să aflu că „Crucea lui David" este o apariţie pe braţul femeii în anumite zile, la anumite ore. Dispare şi apare din senin, fără nici o avertizare. Se poate întâmpla ziua, dar şi noaptea, dimineaţa sau seara...

Iar relatările despre semne continuă. Ele apar în fructe, în arbori, pe trup, pe diferite obiecte. Toate sunt de natură mistică, religioasă, creştine sau necreştine. Să fie oare doar simpla şi elementara nevoie a oamenilor de a „citi" în nevăzut, cu intuiţia că minunile, semnele, apariţiile se referă la un tip de comunicare pentru oameni, iar noi nu ştim să descifrăm mesajele?

Dosarul gândurilor comunicante

ATENŢIA care aşteaptă

MIHAELA DOROBANŢU

Important este că simplificând condiţiile de desfăşurare a experimentelor – care, în felul acesta, de fapt, se poate spune că se controlează reciproc! – dr. Héricourt nu doar că le-a demonstrat valoarea indiscutabilă, dar le-a prezentat ca o schemă de bază pentru experienţe – ale lui, ale altora – care aveau să urmeze...

Fără nici o aluzie la întâlnirea sa ratată cu doctorul, Dna D. avea să se ducă în modul cel mai spontan la el în aceeaşi seară pentru a-i povesti ce i se întâmplase. În după amiaza respectivă, exact la ora 3, a simţit brusc o nevoie copleşitoare de a dormi. Se afla în dormitor şi a simţit cum pleoapele i se îngreunează, cum picioarele nu o mai ascultă... Ea, care nu dormea niciodată după amiaza! Tot ce a mai putut face a fost să se târască până în sufragerie unde s-a lăsat să cadă pe o canapea şi a adormit instantaneu. Fata în casă care intrase chiar în acea clipă pentru a-i spune ceva a fost stupefiată să o vadă dormind şi îngrozitor de speriată de paloarea sa, de rigiditatea corpului, de faptul că era extrem de rece – arăta ca şi cum ar fi fost moartă! Cuprinsă de panică, a început să o zgâlţâie. Singurul lucru pe care l-a reuşit însă a fost să o facă să deschidă pentru o clipă ochii...

Dar „ea", Dna D., a simţit ceva? Tot ceea ce îşi aminteşte este că a fost subit cuprinsă de o cumplită durere de cap. De care nu a scăpat decât aproape două ore mai târziu. În jurul orei cinci, adică atunci când Dr. Héricourt s-a hotărât că venise timpul să o trezească... Entuziasmat de aceste prime rezultate, medicul se hotărî să-şi continue experienţele ale căror prime rezultate erau confirmate dincolo de orice îndoială. Cum să procedeze?

Ideea pe care a avut-o a fost în primul rând să nu-i spună nimic Dnei D. din ceea ce făcuse, din întâmplarea care o avusese drept erou principal, sau din ceea ce avea de gând să facă. A informat însă o serie de persoane care urmau să-i servească drept martori la experienţe şi, mai mult, să aleagă ele, să fixeze condiţiile şi modul în care ar fi recomandat să se desfăşoare demonstraţia. Printre acestea se număra un confrate – un medic militar, precum şi căpitanul batalionului de vânători pe lângă care el însuşi efectua serviciul militar, tot ca medic bineînţeles.

În ceea ce o priveşte pe Dna D., tot ce i-a spus Dr. Héricourt a fost că va încerca să o hipnotizeze dintr-o cameră vecină. Ceilalţi participanţi nu aveau decât rolul de a-i fi martori la eventualele succese sau insuccese ale neobişnuitelor sale experienţe.

Răpiţi de OZN-uri

O explicaţie pentru „FURTUL DE OAMENI"

DAN D. FARCAŞ

Ceea ce a pus cel mai mult pe gânduri cercetătorii fenomenului răpirilor OZN a fost marea similitudine a istorisirilor celor răpiţi, ca şi consistenţa detaliilor din relatările lor. Victimele proveneau din toate continentele, erau de diferite rase, educaţie, nivel cultural sau economic, persoane necontaminate cu detaliile răpirilor, neinteresate anterior de OZN-uri. Erau, în general, persoane serioase, cu o bună reputaţie în comunitatea în care trăiau, deloc dornice de publicitate şi care păreau sincer îngrijorate şi derutate de ceea ce li s-a întâmplat. În circa 20 la sută din cazuri, răpirile au fost multiple, iar mărturiile victimelor coincideau. De asemenea, au existat şi mărturii ale altor persoane care au asistat la răpire sau au constatat absenţa victimei în această perioadă. Mare parte dintre martori a fost supusă la teste psihiatrice, psihologice, cu detectorul de minciuni etc., probe pe care le-au trecut cu succes.

Fenomenul există, dincolo de orice îndoieli, miile de dosare stând mărturie. Care să fie însă originea sa? Aici părerile se împart. Prima şi cea mai la îndemână dintre explicaţiile avansate a fost că cei răpiţi sunt de fapt nişte *farsori,* avizi de publicitate, de senzaţional, ori eventual chiar de avantaje materiale. Există aparent şi o categorie de „martori" care, dintr-o credinţă aproape religioasă în extratereştri, consideră că astfel de mici minciuni servesc „cauzei". Un investigator cu experienţă are însă numeroase metode pentru a-i deosebi imediat pe impostori de victimele unei răpiri adevărate. Între altele, aceştia din urmă sunt vizibil traumatizaţi de cele prin care au trecut, ocolesc publicitatea şi nu se gândesc niciodată să câştige bani de pe urma celor întâmplate.

Ipoteze neconvingătoare

În mod firesc, s-a încercat explicarea fenomenului prin cauze *naturale.* Între starea de veghe şi cea de somn – în aşa numitele stări *hipnagogice* şi *hipnopompice* – se petrec fenomene încă insuficient studiate, în care subiectul se poate simţi paralizat şi poate avea vise aidoma realităţii. Deşi nu se exclude posibilitatea ca unele rapoarte să aibă la origine astfel de fenomene, în majoritatea cazurilor răpirile încep şi continuă, fără nici un dubiu, în stare de veghe (de pildă martorul a coborât din automobil să vadă mai bine un OZN).

Există cercetători care cred că istoriile sunt *induse* în creier de proximitatea unor linii de înaltă tensiune sau emiţătoare radio. Nu toate victimele se află însă în preajma unor emiţătoare.

S-au încercat şi explicaţii psihologice sau psihiatrice. S-a spus că istorisirile ar putea fi *amintiri „paravan"* menite să mascheze un abuz sexual şi/sau fizic suferit în copilărie. Dar, între altele, cicatricele, vânătăile etc. în urma răpirilor sunt actuale, nu amintiri. În mod similar, au fost respinse ipotezele privind *halucinaţiile* sau *contagiunea isterică.* O altă posibilitate, înrudită, ar fi ca răpirea să fie de fapt *sugerată* martorului sub hipnoză, chiar de către investigatorul fenomenului OZN. Pe de o parte însă, circa o treime din răpiri sunt rememorate şi fără hipnoză, pe de altă parte s-a dovedit că cei în cauză sunt mai puţin sugestionabili decât se credea. Psihiatrii au mai trimis şi la diferite *boli mintale.* Dar victimele răpirilor, după nenumărate teste, s-au dovedit sănătoase. Mai dificil de respins sunt explicaţiile *spirituale* sau *folclorice.* Cărţi sfinte sau diverse mitologii susţin că în vechime zeii sau îngerii se împreunau cu fiicele pământenilor. Aşa s-au născut semizeii greci. S-a spus că şi Platon, August, Merlin etc. ar fi rezultat din astfel de legături. În antichitate se credea că fiinţe bizare, numite *incubus* sau *succubus,* chinuiau sexual oamenii. În evul mediu se spunea că ielele sau zânele, venite în zbor, răpesc tineri; zburătorii intră în casele femeilor, pădurile sunt populate de pitici şi gnomi etc. Deci fenomenul răpirilor nu este unul recent, ci pare peren...

În sfârşit, mai rămân şi ipotezele legate de *extratereştri,* de *interdimensionali, de călătorile în timp* etc...

În concluzie, la ora actuală nu există nici o explicaţie a răpirilor, acceptabilă pentru toţi. Dezbaterile sunt însă aprinse, aşa cum vom încerca să ilustrăm şi în episoadele următoare.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/15

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Ghicitul în cărţi a împlinit 500 DE ANI

PAUL IOAN

Am fi nedrepţi cu iluştrii inventatori europeni ai acestui mijloc de petrecere a timpului liber dacă nu am folosi sintagma completă de „joc de cărţi şi de învăţătură". Căci la începuturile sale, „jocul cartomantic" nu era destinat doar amuzamentului privind ghicirea viitorului în dragoste (tema esenţială a cartomanţiei), ci şi o adevărată colecţie de înţelepciune social-religioasă pentru copii.

Nici antichitatea greacă, romană sau egipteană nu se pot mândri cu inventarea acestui *divertisment de societate (*cum l-a numit Jean-Jacques Rousseau). Cartomanţia a apărut înaintea tiparului lui Gutenberg, pe foi de pergament executate manual de artişti anonimi. Era secolul XIV când, spre finele evului mediu, în Italia, Franţa, Spania şi Germania (principalele puteri monarhice de pe continent) au apărut *tarocco, piquet, hombre şi landsknecht* (denumiri corespunzătoare, în ordine, ţărilor enumerate).

Germanii au inventat diferenţierea după semne şi culori: *inimă, frunză, ghindă şi clopoţel.* Francezii au adoptat clasificarea după semnele *cupă, treflă, caro şi pică.* În aceeaşi perioadă, maeştrii ilustratori italieni au abordat problema educării copiilor cu 50 de cărţi (lame) nenumerotate, care prezentau aspecte ale vieţii social-cultural-religioase, precum Papa, Împăratul, Meseriaşul, Gospodina, Cerşetorul, Soldatul, Învăţatul, Muzele, Planetele etc.

Secolul XV, după inventarea tiparului, a adus „revoluţia" numerotării lamelor (cărţilor) şi răspândirii jocului şi ghicitului. Artiştii spanioli şi germani s-au inspirat din mediul cavaleresc (aflat,totuşi, într-o continuă decădere şi prezentând tot mai mult o importanţă decorativă). Aşa au apărut Regele, Regina, Valetul şi „inestimabilul" As (câştigătorul de turnire, spărgătorul inimilor prinţeselor şi nu numai). Spiritualitatea sfârşitului de ev mediu şi a începuturilor Renaşterii acorda o mare atenţie istoriei „glorioase" de luptă a cruciaţilor împotriva musulmanilor ce ocupau Ţara Sfântă şi Ierusalimul, iar cărţile de joc purtau parfumul nostalgic al primei Cruciade – secolul XI.

VÂNĂTORII DE VOCI

Uneori pur şi simplu amuzante, alteori de-a dreptul macabre, legendele oraşelor, cum mai sunt numite, sau zvonurile care tind, nu o dată, să ne inunde, sunt greu de... „demontat". Necesitatea de a o face este însă din ce în ce mai stringentă. Chiar dacă nu toată lumea este mulţumită să afle că s-a înşelat...

Vipere lansate cu parasuta?

MIHAELA DOROBANŢU

Vipere paraşutate A fost suficient probabil ca, într-o zi, o doamnă să vadă ieşind dintr-un tufiş în Bois de Boulogne un şarpe şi... „legenda" s-a născut: „EI", ambientaliştii, îngrijoraţi de posibila dispariţie a viperelor, au declanşat acţiunea de paraşutare a acestora în toate pădurile şi parcurile pentru a asigura perpetuarea speciei. Este, totuşi, o legendă atât de ridicolă încât nici nu merită să fie dezminţită... Rămâne totuşi ca model, ca şi un altul care se tot repetă din când în când: cel al frumoasei stewardese care, jură toată lumea, a speriat un avion întreg atunci când efectiv i-au explodat sânii siliconici în timpul traversării oceanului! Uitându-se un mic amănunt, după cum atrăgea atenţia Dr. Anna Colombetti, chirurg plastic la Institutul pentru tratarea tumorilor, din Milano, şi anume că avioanele... sunt presurizate, ca să nu mai vorbim că siliconul nu explodează!

Terori radioactive Care ar putea fi originea cumplitei şi misterioasei boli în urma căreia o respectabilă doamnă se află într-o deja prea îndelungată convalescenţă? Un amic binevoitor a găsit explicaţia: a verificat cu un contor parchetul locuinţei sale şi l-a găsit radioactiv. Pentru că lemnul din care era confecţionat fusese adus... de la Cernobîl!

De atâtea ori zvonurile, legendele tipice unor mari oraşe, sunt în primul rând oglinda spaimelor noastre colective. Cetăţenii unei mari metropole au încetat, practic de la o zi la alta, să-şi mai lase copiii la restaurantele unei cunoscute reţele pentru copii, pentru că, „ştiau ei, auziseră dintr-o sursă bine informată" că acestea folosesc carne provenită de la vaci manipulate genetic, care nu aveau nici cap, nici picioare! Sau, nu mai folosiţi un anume tip de pastă de dinţi – este cancerigenă! Ca şi o anumită marcă de şampon! Concurenţa? Interese mai mult sau mai puţin mărturisibile? Important este că odată pornit, zvonul are viaţă lungă şi efecte pe măsură.

Tehno-zvonuri Nu „tehnica", ci „ţinta" se schimbă cu timpul, se... „modernizează". „Sunaţi la un număr care începe cu 90 şi veţi avea o surpriză..." şi ce surpriză, pentru că în Italia toţi cei care au format pe celularul lor această combinaţie au fost şocaţi să constate că propria cartelă le fusese golită – „sim"-ul lor fusese copiat şi folosit de altcineva! Ca să nu mai vorbim de o altă neplăcută surpriză a două mari (şi serioase) companii de telefonie asaltate de persoane care pretindeau... telefonul mobil promis drept cadou pentru că au sunat la un anumit număr, aşa cum primiseră mesajul şi invitaţia pe E-mail. Dar, dacă toate acestea sunt mai mult sau mai puţin amuzante, mesajul (care a circulat şi la noi anul trecut!) „Salvaţi-l pe Brian" este un caz dramatic, de exploatare a bunelor sentimente ale oamenilor. Sub forma unui apel: „trimiteţi acest mesaj mai departe, INTERNET donează un dolar pentru fiecare accesare" în scopul strângerii fondurilor necesare salvării lui Brian, un copil bolnav de leucemie, cineva, un tată, a strâns bani... Inutil de spus că numeni nu şi-a revendicat până acum paternitatea acestui mesaj...

Vânătorii de zvonuri Şi atunci – ce este de făcut, DACĂ, trebuie făcut ceva. CE – este vorba de punerea la punct a unor metode de dezmințire. De la cea mai directă – faimoasa actriţă Isabelle Adjani care a apărut în direct la TV pentru a dezminţi zvonul că este bolnavă de SIDA, până la deschiderea unor siteuri Internet care organizează seminarii în care se predau metode şi tehnici de dezmințire... Dacă trebuie făcut ceva – aceasta este o decizie, la urma urmei, personală şi oricum, este o cu totul şi cu totul altă problemă...

O problemă de etică şi biodiversitate

Demnitatea necuvântătoarelor şi clonarea

ABUZ ŞI INDIFERENŢĂ

Recenta brevetare a unui „şoarece donator de celule nervoase pentru om" a stârnit indignarea comunităţii ştiinţifice mondiale.

PAUL IOAN

„Frankenstein era un copil nevinovat"...

Nici nu s-au stins bine ecourile experimentului cu un embrion uman pe care erau grefate anumite gene specifice porcului, sau cazul embrionului de maimuţă asociat cu gene de meduză, când un grup de cercetători britanici au anunţat o nouă premieră: *un şoarece de laborator transformat în fabrică de neuroni umani!* Ţinta acestei tentative (parţial reuşite) este înlocuirea anumitor secvenţe cerebrale deteriorate iremediabil în cazul maladiilor Alzheimer şi Parkinson. Tulpini de celule nervoase umane sunt implantate în creierul rozătoarei pentru a se dezvolta acolo; ulterior, noile celule elaborate de sistemul nervos central al şoricelului ar trebui să suplinească neuronii umani distruşi. Cu alte cuvinte, animalul devine uzina vie pentru cel mai complicat organ omenesc, creierul.

Experimentul este prea recent (anunţul a fost făcut la mijlocul lunii martie) pentru ca o decizie finală să fi fost luată. Dar prima reacţie a oamenilor de ştiinţă (făcută publică în reviste precum „The Lancet", „Nature" sau „La Recherche") a fost una de respingere. De altfel, înşişi protagoniştii ideii de implant de „exo-neuroni" (neuroni din afara speciei beneficiare), chiar dacă originea celulelor în cauză este umană, nu s-au decis să treacă la ultima etapă a respectivului experiment.

Există şi susţinători ai acestui tip de intervenţie medicală „in extremis", care amintesc de cazul – la fel de controversat – al *exo-transplanturilor.* La vremea când, acum două-trei decenii, organe de porc şi/sau maimuţă (de regulă fragmente de ficat şi chiar inimă) erau transplantate unor suferinzi în stare extrem de critică, împotrivirea din raţiuni etice a fost parţial înfrântă. Astăzi, exo-transplanturile s-au împuţinat considerabil datorită unor pericole ce ţin numai de reacţiile secundare imprevizibile ale exo-organelor. Prin studiile mai multor centre medicale renumite, s-a demonstrat că în ţesuturile organelor de animale pot exista viruşi remanenţi sau celule potenţial generatoare de boli grave pentru om, dar care nu afectează deloc necuvântătoarea donatoare.

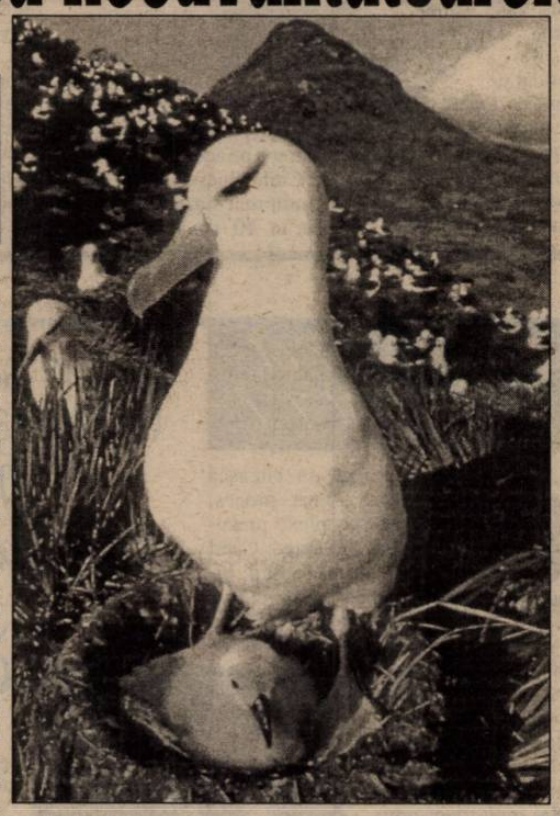

Voci neauzite (încă) de nimeni

Dar ceea ce este uimitor în astfel de situaţii, este că mari Organizaţii de Susţinere a Biodiversităţii şi Demnităţii animalelor (din Londra, Delhi, Tokyo sau New-York) sunt mai alarmate decât asociaţiile ce promovează macro-etica umanităţii. Foarte pe scurt, acestea arată că: 1. Pentru reuşita (clarificarea) unui experiment, sunt sacrificate între 2000 şi 2500 de animale (referire specială la mamifere mari, nu la cobai); 2. În paralel cu experimentele inter-specii, se lucrează în secret la „clonarea pe scară largă a exemplarelor de succes – brevetabile – şi la alcătuirea unor mari bănci de super-embrioni aflaţi în stare de congelare". Riscul de neacceptat al acestor „manevre" îl reprezintă micşorarea numărului de varietăţi şi rase, diminuarea materialului genetic al anumitor specii de animale de sacrificiu. „Frankenstein era un copil nevinovat", afirmă prof. Léon Guire, de la Centrul Naţional de Cercetări asupra Sănătăţii din Paris.

Victime fără apărare

Revista „Time" publica de curând un raport ecologic internaţional asupra „dispreţului" cu care este tratată existenţa unor vieţuitoare din Pacificul de Nord, victime ale mijloacelor folosite de navele de pescuit şi conduitei criminale a marinarilor. Două specii de peşcăruşi nordici (argintiu şi galben-inelat) sunt pe cale de dispariţie, datorită ingurgitării de obiecte care le face imposibilă hrănirea. Diverse obiecte metalice, resturi de plase de frânghie şi chiar bucăţi de materiale textile şi, culmea!, periuţe de dinţi au fost găsite în aparatul digestiv al masculilor ce caută hrană pe suprafeţe întinse.

Un alt exemplu foarte recent (şi la modă) este înlocuirea cărnii de porc (în urma epidemiei de febră aftoasă) şi de vită (maladia vacii nebune) cu carne de... crocodil – importată din ţări asiatice. Deloc de neglijat este şi exportul clandestin de ochi şi canini de tigru (tot din Asia) spre laboratoarele „discrete" de fabricat bijuterii.

„Există o recrudescenţă a comerţului, mai mult sau mai puţin de suprafaţă, bazat pe uciderea haotică a unor specii valoroase. Şi asta pentru că există aşanumitele paradisuri fiscal-vamale în multe insule ale Pacificului şi Atlanticului", spune Milenne Simonet, militantă pentru „Demnitatea Necuvântătoarelor" din Bruxelles. „Abuzul faţă de animale nu este acum o problemă prioritară, dar când va deveni, va fi prea târziu. Şi când ne gândim că au existat şi mai există asociaţii care condamnă simpla folosire a animalelor la circ..."

Anatomia secundei

SMALL is beautiful

ALEXANDRU MIRONOV

...Ce e mic, e şi frumos – zicală a anilor de sfârşit de secol XX, valabilă şi în veacul nostru – dar nu numai frumos, ci şi folositor progresului tehnic, susţin şi demonstrează cei mai neliniştiţi membri ai speciei umane, cercetătorii în abisalele taine ale materiei. Într-adevăr, nanotehnologiile – despre ele vom vorbi astăzi – sunt domenii de high technologies pe care savanţii, inginerii şi, în urma lor, investitorii înaintează cu viteză mare. Iată trei exemple, proaspete, aşa cum le-am „culeş" din Discover-ul american şi Science et Vie-ul francez.

Primul este... povestea unui *motor molecular.* Născut prin serendipitate – mai pe româneşte, în ideea: unde dai şi unde crapă! Minimicromotoraşul a ieşit din mintea unui „hard"-ist, Joset Gimsewski, constructor de materiale pentru componentele de computer, care căuta, în *laboratorul IBM* din Zurich, un nou tip de memorie. Lucra în lumea micro, încercând diverse straturi de molecule care, eventual, şi-ar schimba forma într-un câmp electric. Şi fără să caute a dat peste o macromoleculă cu „arhitectură" stranie: inele de atomi de hidrogen şi carbon, din care ies în afară „dinţi" sau, dacă vreţi, „jet"-uri. Care „jet"-uri, aşezat fiind stratul molecular pe o folie de cupru..., încep, brusc, să se rotească(!) – probabil, presupune Gimsewski, pentru că sunt atrase unele de altele – şi... se fugăresc în cerc! Deci: un fel de motor care, probabil, „culege" energie chimică şi electrostatică din „câmpul" de molecule înconjurător şi o transferă în energie mecanică. La care, spune Gimsewski, va trebui să construim, în jurul „jet"-urilor, moleculă cu moleculă, maşini-curele de transmisie, care să preia mişcarea şi să o transmită acolo unde nanoinginerii vor avea nevoie: în sondele care vor înainta prin vasele de sânge ale corpului uman, trimise de nanochirurgi sau de-a lungul circuitelor electronice şi la curăţirea impurităţilor din medicamentele foarte scumpe sau în cine ştie ce alt neaşteptat domeniu va deschide serendipitatea.

A doua mică poveste despre universurile foarte mici este spusă de un virusolog (Mark Young de la *Montana State University*, Philadelphia). El a golit conţinutul viral din diferite „containere", corpuri de viruşi, adică minuscule cutii de proteină, pe care le-a scufundat apoi într-o soluţie conţinând o sare de tungsten. Soluţia închide porii carcasei virale şi consolidează, din interior, fiecare... microcuşcă. În care, spune Young, se pot introduce, pentru nevoile electronicii, cabluri infinitezimale, cristale sau orice alte componente de care ar avea nevoie nanotehnologii. Foarte omogene, de forme variate (de la tubular până la icosaedru, adică o „cutie" cu 20 de feţe perfect simetrice), noile materiale pot fi uşor crescute în „fermele" virusologilor, pentru a fi apoi prelucrate de chimişti – spre folosul nanoinginerilor.

Al treilea exemplu vine din lumea aviaţiei – se numeşte *MAV* (micro air vehicule) şi este uriaş faţă de primele două nanoobiecte prezentate. Căci constructorii de aeronave ai Departamentului de Apărare al SUA s-au hotărât... să-l detroneze pe James Bond, pentru a trimite în acţiune (citeşte: la spionat) miniavioane rotunde, de numai 15 cm diametru, dotate cu sisteme de navigaţie de mare precizie şi, bineînţeles, cu minuscule camere de luat vederi. Proiectanţii lui *MAV* n-au deconspirat prea multe, dar putem privi, puţin peste gard şi intui că este vorba de miniaeronave, propulsate de micromotoraşe electrice (ceea ce înseamnă că s-au inventat deja noi acumulatoare capabile să furnizeze energie pentru zboruri de durată) – şi că MAV-urile vor fi urmate, peste câţiva ani, de flotile de miniaeronave de vânătoare (ba chiar, de ce nu, de bombardament), pentru misiunile pe care „jandarmul planetar" le va avea în secolul în care tocmai intrarăm.

Small is beautiful, isn't it (nu-i aşa?)...

E bine de ştiut

Ce este HERNIA HIATALĂ

De această anomalie, evidenţiată prin hernierea zonei tubului digestiv de deasupra muşchiului diafragmei suferă potrivit unui studiu recent, aproape 15 la sută din populaţia ţărilor civilizate. Procentul este mai crescut în rândul femeilor şi cauza rezidă în „jocul" hormonilor.

Doctorul Claude Ménager, cunoscut gastroenterolog al Franţei explică „atacul" herniei hiatale, asupra femeilor prin faptul că ele suportă atonia musculară legată în primul rând de ciclu menstrual. În plus femeile suportă, în timpul graviditătii, o presiune crescută a uterului gravid asupra diafragmei musculare, care îşi pierde din tonicitate. Dacă la început, pentru majoritatea bolnavilor, simptomele herniei hiatale, trec aproape neobservate, după vârsta de 40 de ani acestea devin sâcâitoare, deranjante. Astfel, unul din trei pacienţi din categoria de vârstă 40-60 de ani simte dureri atroce, atunci când o poziţie anume face ca zona herniată să fie presată. Mai mult, aceştia au arsuri pe esofag şi când se apleacă pot chiar să regurgiteze cantităţi mici de lichid gastric. Mai rar, pornind de la un punct situat sub sânul stâng, durerea iradiază în torace, violentă, poate să cuprindă spatele şi omoplatii. De asemenea aceeaşi afecţiune dă cumplite dureri, uneori confundate cu cele de natură ORL, o tuse cronică şi uscată, iar noaptea chiar crize de dispnee. În toate cazurile, trebuie eliminate cauzele de origine cardiacă şi respiratorii.

După investigatii şi un examen clinic, medicul trebuie să solicite pacientului ca acesta să se aplece mult în faţă, cu capul către podea. Hernia hiatală se evidenţiază brusc la cel puţin 30 la sută din cazuri. Diagnosticul este confirmat de investigatiile complementare ca: fibroscopia şi măsurarea aciditătii lichidului esofagian. Un manometru special va stabili şi presiunea în esofag dată de hernia hiatală. Examinările durează în total 2,5-3 ore. În general se impune bolnavilor cu hernie hiatală să evite muncile care presupun aplecarea în faţă, cum ar fi grădinăritul, seceratul etc. Oprirea refluxului din zona herniată, se face prin tratament medicamentos, cu produse antiacide, care să întărească peretele tubului digestiv, paralel cu limitarea secreţiei acide a stomacului.

Dr. VALERIU MANTA

EUROPENCELE
cele mai sexy actriţe

Recenta apariţie pe ecran a frumoasei Monica Bellucci a stârnit comentarii neaşteptate. „Scena sa de amor face să tremure ecranul", spun unii critici. Spre deosebire de actriţele „made in Hollywood" mult mai glaciare, aceasta italiancă, de o senzualitate explozivă, continuă tradiţia marilor seducătoare ale Vechiului Continent. În vreme ce frumoasele Hollywoodului, fie că este Pamela Anderson, fie Gwyneth Paltrow, nu egalează frumuseţea şi graţia tinerelor actriţe europene Laetitia Casta şi Monica Bellucci. Dar, aşa cum spun criticii, ele nu fac decât să continue pleiada celor mai sexy actriţe: Sophia Loren sau Claudia Cardinale, Brigitte Bardot sau tulburătoarea Silvana Mangano, Ornella Muti sau Gina Lollobrigida.

Primăvara SĂRBĂTORILOR PASCALE

În prima duminică după Paşti, în Duminica Tomii, când se spune în unele locuri că ar cădea Paştele mic şi când tinerii se leagă fraţi de cruce, tinerele – surori, iar morţii primesc pomeni, în această zi femeile ţin să arunce pe apa râurilor cojile de la ouăle roşii. Astfel află şi blajinii că a sosit vremea Paştelui. Dar cine sunt ei? Blajinii ar fi un popor de oameni foarte credincioşi care trăiesc pe unde trece apa Sâmbetei sau undeva prin ostroavele mărilor. Se spune că ar fi cei care n-au apucat să treacă, fiind mai la urmă, atunci când Moise a deschis drum prin mare. Şi blajinii aceştia, care sunt oameni foarte cumsecade, n-au case, trăiesc la umbra pomilor, mănâncă poame crude şi umblă dezbrăcaţi, de parcă ar fi în Rai. În timpul anului, barbaţii trăiesc despărţiţi de femei ca să-şi poată petrece zilele numai în rugăciune. Se întâlnesc doar o dată pe an, de Paşti. Deoarece sunt atât de inocenţi ei nu se pricep la nimic şi nu ştiu nici măcar cum se socoteşte data când cade Paştele. Stau şi aşteaptă – şi ar aştepta probabil la infinit – dacă femeile nu le-ar da un semn prin cojile de ouă. Cum văd ouăle, fericire mare! În alte părţi, oamenii zic că blajinii ar locui în pământ sau că ar fi nişte robi pe care păgânii i-au închis în cetăţi şi că ei văd cojile de ouă pe fereastră, plutind pe o apă care trece pe acolo. Cu Paştele Cailor lucrurile par să fie mult mai simple căci el cade la 40 de zile după Paşti, de Înălţare. Totul a pornit de la o legendă care povesteşte cum Maica Domnului, dând naştere Mântuitorului a fost tulburată de gălăgia cailor care mestecau şi dădeau din picioare, spre deosebire de boi care stăteau cuminţi. Şi atunci maica i-a blestemat să nu se satură decât o singură dată pe an, de Paştele lor, care să cadă de Înălţare. În această zi, mai demult, se lichidau ultimele plăţi întârziate. În general, învoielile se făceau cu plata la Sf. Gheorghe: cine nu apuca să plătească de 23 aprilie, mai avea o ocazie să rămână un om onorabil şi respectat. Între timp, Paştele Cailor a ajuns să însemne „niciodată". Dacă cineva îţi spune că îţi va returna la această dată ce i-ai împrumutat, să nu te aştepti să primeşti ceva prea curând.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

Propolisul şi ACNEEA JUVENILĂ

Acneea, această suferinţă se poate trata şi cu produse bazate pe propolis. Propolisul, această minunată substanţă răşinoasă pe care albinele o folosesc pentru a astupa fisurile stupului, culegând-o direct din mugurii plopilor, răchitelor şi modificând-o prin secreţii glandulare, prin aport de enzime, conţine 30-40% ceară, 5-10% uleiuri esenţiale, 5% polen, 5% alte materii active cu rol antibiotic. Virtuţile propolisului sunt de mult cunoscute. Acţiunea sa predominantă este cea antibiotică, bactericidă şi bacteriostatică, mai ales asupra streptococilor şi stafilococilor are o mare putere cicatrizantă, anestezică, antitoxică, antiinflamatorie, un notabil efect plastic.

În terapia cosmetică, propolisul este folosit în soluţii alcoolice şi apoase, cu concentraţii diferite, în unguente combinate cu extracte vegetale, în emulsii, geluri, spary-uri, în măşti aplicate pe pielea grasă, seboreică şi pe cea suprainfectată, acneică. Acneea juvenilă poate fi o simplă foliculită ce însoţeşte seboreea sau o foliculită complicată, acnee nevrotică sau cheloidiană. Trebuie tratată fiindcă, contrar părerilor ce încă mai circulă, nu trece cu vârsta decât după ce lasă cicatrici fizice şi psihice. Tratamentul este laborios şi individualizat. El combină înlăturarea comedoamelor şi a pustulelor, folosirea preparatelor pe bază de propolis – loţiuni, fiole concentrate, pudră propolizată cu masaje adecvate, măşti combinate cu plante şi substanţe reductoare. Acest tip de tratament se continuă acasă cu o igienă strictă, cu o alimentaţie echilibrată punându-se accentul pe legume, fructe, cereale.

Acneea juvenilă se tratează complet în cabinetul nostru cu game variate de preparate pe bază de propolis şi plante combinate.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 13
Valabil până pe data de: 19 APRILIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

PENTRU PĂRINŢI

E bine să trimitem copilul la şcoală cu alfabetul învăţat?

Copilul nu învaţă să citească dintr-o dată. Acest proces, extrem de complex, presupune mai multe etape. Când este foarte mic copilul învaţă să vorbească, învaţă ce „nume" poartă tot ce-l înconjoară. Apoi, între 4 şi 6 ani recunoaşte cuvinte, trasează conturul literelor, scrie prenumele său şi al părinţilor. Aceste activităţi „intelectuale" îl vor ghida spre adevărata lectură. Mai mult, dacă copilul îi vede zilnic pe părinţi citind, va dori să-i imite. Dacă i se citesc poveşti, el va dori să ştie „tehnica cititului" şi va pune întrebări. Este momentul când trebuie să-i satisfaceţi şi această curiozitate. Oricum, el trebuie să înţeleagă cum procedăm pentru a citi şi la ce serveşte acest lucru. Pentru a înţelege că se citeşte de la stânga la dreapta şi de sus în jos, atunci când îi citiţi poveşti, urmăriţi textul cu degetul. Să nu uităm, până la 2 ani copilul nu diferenţiază desenele de text. Pentru el literele servesc de decor al paginii. Încet, încet el va înţelege ce reprezintă cuvintele unei poveşti.

Abia între 4 şi 6 ani el va înţelege că există un raport între un cuvânt scris şi acelaşi cuvânt pronunţat. Citind de mai multe ori aceeaşi poveste va observa câte un cuvânt pe care îl va repeta automat. Cei mai mulţi pedagogi consideră că nu este indicat să-l învăţaţi dv. alfabetul. Important este ca cel mic să înţeleagă faptul că literele sau grupurile de litere corespund unor sunete. Nu trebuie să faceţi din micuţul dv. „un savant" înainte de a merge la şcoală ci este foarte important să îi treziţi curiozitatea şi să considere lectura o mare plăcere.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Iată reţetele unor savuroase „bucate" sugerate pentru această săptămână de fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Supă din măruntaie de iepure

Măruntaie de iepure (pieptul şi organele interne), 2 litri apă, oţet, zeamă de lămâie, 1/2 kg zarzavat pentru supă (morcov, rădăcină de pătrunjel), 2 foi de dafin, câteva boabe de piper, 2 linguri de făină, ulei, 200 g smântână.

Măruntaiele se fierb în 2 litri de apă cu sare şi zeama de lămâie. După ce s-au fiert se adaugă zarzavaturile curăţate, spălate, tăiate în rondele, cele 2 foi de dafin. După fierbere, se strecoară. Din făină cu ulei se prepară cu rântaş slab şi se diluează cu zeama strecurată. Se adaugă 2 linguri de smântână, la nevoie se mai acreşte. La sfârşit se adaugă măruntaiele tăiate în bucăţele. Se serveşte cu crutoane de pâine prăjită.

Borş verde de miel

500-600 g carne de miel, 14-15 fire de ceapă verde, 7-8 fire de usturoi verde, 1 legătură de pătrunjel, 1 legătură de mărar, 1 legătură leuştean, 1 1/2 lingură de orez, 2 linguri de smântână, 1 ou, sare, piper, 1 litru apă, 1 litru borş.

Pentru borşul de miel, se alege capul, partea de jos a picioarelor şi o bucată-două de piept. Carnea se curăţă de pieliţe şi se spală bine, la fel şi capul, care apoi se opăreşte; cu un cuţit, se înlătură pielita de pe limbă. Se aşază carnea şi capul într-o oală cu apă la foc, iar când începe să clocotească, se înlătură spuma. Ceapa şi usturoiul se curăţă, se spală, se toacă mărunt şi se adaugă în ciorba care clocoteşte, după ce nu se mai formează spuma. Când carnea este aproape fiartă, se adaugă orezul ales şi spălat bine. După câteva clocote se pune borşul care a fost fiert separat şi spumat, se mai lasă să fiarbă 10-15 minute şi ciorba este gata. Se curăţă, se spală şi se toacă mărunt pătrunjelul, mărarul şi leuşteanul, se pun în ciorbă, se acoperă oala, apoi se trage pe marginea maşinii, unde se mai lasă 5-10 minute pentru ca verdeţurile să-şi lase aroma. Se drege cu un ou şi cu smântână.

Rulade de carne, cu ou şi şuncă

6 ouă tari, 6 felii de carne de vitel, 6 felii de şuncă, 100 g de ciuperci, 1 linguriţă de rom, sare, piper, unt, ulei, pătrunjel, cimbru, o frunză de dafin.

Se fierb ouăle şi se curăţă. Se dau ciupercile în clocot în apă sărată. Pe feliile de vitel se pune câte o felie de şuncă, apoi oul tare se rulează şi se leagă cu o aţă. Într-o tigaie se topeşte untul şi se adaugă ulei în cantitate egală. Se prăjesc rulourile pe o parte şi pe alta. Se sărează şi se piperează. Se adaugă ciupercile şi celelalte arome şi se lasă pe foc moale cam un sfert de oră. Se serveşte cu orez fiert sau pireu de cartofi.

Jumări cu vermut

6 ouă, 1 cutie de ton, 100 g unt, 100 ml vermut, sare, piper.

Se sparg ouăle într-o farfurie şi se bat cu furculiţa. Se pun pe foc foarte mic şi se încorporează puţin câte puţin 50 g unt. Când ouăle încep să se prindă, se adaugă peştele. Se pune piper ceva mai mult ca de obicei. La sfârşit se pune vermutul şi se mai lasă câteva momente pe foc.

Remedii naturiste

PASTĂ DE ODOLEAN (VALERIANĂ) contra crizelor de nervi

Reţeta se bazează pe rădăcină de odolean şi miere. Leacul este folosit de medicina populară în: *calmarea crizelor bolnavilor de nervi sau în insomnii, în astenii nervoase, în stări de hiperexcitabilitate nervoasă, sexuală sau de după şocuri emoţionale.*

Rădăcina de odolean bine uscată se pisează în piuliţă sau în mojar, până când se obţine un praf, care se păstrează într-un borcan de sticlă închis ermetic cu capac şi ţinut la întuneric, gata să fie folosit ori de câte ori este nevoie. Preparatul în sine se realizează chiar înaintea momentului administrării: într-un pahar, se pune o linguriţă de praf de odolean cu o lingură de miere şi se amestecă bine până la omogenizare. Întreaga doză se dă persoanei în cauză chiar în momentul crizei de nervi, manifestată prin agitaţie, ţipete, tremurături, dureri de cap, pierderea autocontrolului. O astfel de doză se poate administra şi seara la culcare, împreună cu o ceaşcă de ceai de flori de tei, în insomnii. Leacul are acţiune calmantă.

Atenţie! Preparatul ţinut mai mult de o oră la temeperatura camerei poate deveni toxic, deci trebuie aruncat. El nu se poate conserva, termenul de valabilitate fiind de câteva minute (5-15) după preparare. În privinţa contraindicaţiilor, pasta de odolean nu se foloseşte în cazul persoanelor cu teren alergic la diferite produse, conducătorilor auto şi al copiilor decât cu avizul prealabil al medicului.

CEAI DE HREAN pentru inimă şi nervi

Ceaiul de hrean (cu miere) are faima unui reputat tonic cardiac (întăritor al inimii), stimulent al sistemului nervos şi al sistemului endocrin, mai ales sexual. De aceea medicina populară îl recomandă călduros în bolile de inimă, bolile de nervi, de tip astenic, ca şi în impotenţă sexuală sau frigiditate. În compoziţia acestui ceai intră: 50 g frunze şi flori de hrean proaspete sau 25 g uscate, plus 50 g miere, la 200 ml apă. Frunzele şi florile de hrean proaspăt se spală şi se lasă să se zvinte, iar cele uscate se folosesc ca atare. Se fierb într-un vas acoperit cu capac timp de 5 minute, după care se lasă să se răcorească, se storc bine, se strecoară zeama limpede, se amestecă cu mierea şi se pune într-o sticlă sau borcan închise ermetic la frigider. Din această soluţie se iau câte trei linguri pe zi, câte una după mesele principale, două săptămâni pe lună, timp de trei luni.

Preparatul nu poate fi păstrat decât maximum 2-3 zile la frigider sau 2-3 ore la temperatura camerei; de altfel, la numai două ore după prepapare începe să-şi piardă treptat din puterile vindecătoare, după 3 zile ajungând să fie nu doar ineficient, ci chiar toxic, indiferent de faptul că a fost păstrat la frigider, ferit de lumină şi bine închis.

Diabeticii, persoanele cu suferinţe acute şi cu febră nu au voie să apeleze la acest preparat. De altfel, ideal este ca înainte de a începe o asemenea cură să cereţi avizul unui medic.

Profită de OFERTA DE SĂNĂTATE a primăverii

Fie ea iarna uşoară sau grea, în primăvară ne simţim vlăguiţi. Lipsa luminii suficiente datorată zilelor scurte, sedentarismul, alimentaţia monotonă, compusă în majoritate, conform tradiţiei noastre, din produse îmbibate în sare şi conservanţi, puse la păstrare încă din toamnă în cămări şi beciuri, îşi spun acum cuvântul asupra tonusului fizic şi psihic al fiecăruia. Organismul simte că are nevoie de o reechilibrare şi nu-i de mirare că până şi cei mai mari iubitori de cărnuri şi mâncăruri grele poftesc acum la verdeţuri. Provenite din sere sau din grădini, salata, spanacul, urzicile, ridichile, guliile, loboda, ştevia, morcovii noi, ceapa şi usturoiul verde, varza, pătrunjelul, roşiile..., toate ni se par acum că au cel mai bun gust din întreg anul.

Toate verdeţurile de primăvară sunt bogate în vitamine şi substanţe minerale. Culoarea lor verde intens, dată de clorofila conţinută, maschează portocaliul caracteristic betacarotenului, dar el este acolo!, gata să prevină apariţia cancerului de stomac, prostată, sân, col uterin, colon, plămâni, vezică etc. Verdeţurile sunt totodată şi o bună sursă de vitamine şi calciu. Specialiştii consideră că persoanele care vor să mai reducă din consumul de produse lactate (renumite pentru calciul pe care îl conţin) le pot înlocui fără nici o îndoială cu verdeţurile, la fel de bine dotate cu acest mineral.

Salata

Aflată din abundenţă pe tarabele pieţelor şi comercializată la preţuri mult mai accesibile în comparaţie cu roşiile de exemplu, salata nu este totuşi deloc o „rudă săracă", într-o... salată de primăvară. În frunzele ei fine se adăposteşte o varietate incredibilă de vitamine (A, B, C, D, E) şi substanţe minerale atât de necesare organismului după ieşirea din iarnă (fier, calciu, fosfor, iod, magneziu, zinc, cupru, sodiu, clor, potasiu, fosfaţi, sulfaţi etc.). În 50 g de salată se găseşte, bunăoară, o unitate de vitamina E iar în 100 g de lăptucă se află 17,7 mg de vitamina C. (Trebuie ştiut însă că în numai trei zile de la recoltare, cantitatea de vitamina C scade la 4 mg, dacă salata nu e ţinută cu „rădăcina" în apă). Ce proprietăţi are? Este un bun depurativ, în sensul că elimină toxinele din organism; are capacitatea de a stimula pofta de mâncare; este remineralizant şi hipoglicemiant; este un bun laxativ, ajutând şi la eliminarea putrefacţiilor din stomac. Deoarece conţine o substanţă denumită lactucarium, ale cărei efecte sunt comparabile cu ale opiumului, salata are şi efect analgezic (calmează durerile), sedativ (linişteşte nervii) şi hipnotic (combate insomnia).

Ridichile

Inutil să trecem în revistă şi comorile ascunse în „bilele" roz-roşii de primăvară sau în ridichea neagră, pentru că foarte diferite de cele aflate în salată nu sunt. Sunt însă mult mai bogate în sulf, de exemplu. Neagră sau roz, ridichea este un deosebit stimulent hepatic şi al vezicii biliare, un antiscorbutic puternic (carenţa vitaminei C), un diuretic eficient şi un antiseptic pulmonar demn de luat în seamă. În urma a numeroase cercetări medicale, efectele benefice ale ridichilor sunt demonstrate în cazurile de reumatism, lipsa poftei de mâncare, lene hepatică, litiaze renale sau biliare.

Spanacul şi urzicile

O cură de spanac şi de urzici este egală cu o aşa-zisă cură de sănătate. În afară de faptul că, prin vitaminele şi sărurile minerale pe care le conţin, revitalizează organismul şi consolidează sistemul de apărare împotriva îmbolnăvirilor, spanacul şi urzicile se numără printre alimentele supranumite „mătura căilor digestive". Fie că sunt consumate sub formă de mâncare, fie de suc sau de ceai, aceste alimente sunt considerate un purgativ natural deosebit de eficient în constipaţiile rebele la cele mai diverse forme de tratament. Ceaiul de spanac (10 g la o cană de 250 ml) este un purgativ destul de drastic. Sucul de spanac (sau de urzici) este recomandat şi în convalescenţă, oboseală, anemii, rahitism, în perioadele de creştere la copii, astenie fizică şi nervoasă etc.

Varza

Despre varză se spune că este cel mai la îndemână medicament natural. Iar cercetările au demonstrat la rândul lor că aceasta nu este doar o vorbă „din bătrâni". De altfel, este unanim recunoscut că despre virtuţile medicinale ale verzei se pot scrie tratate. Chiar dacă varza pe care o găsim acum, primăvara, în piete nu este „coaptă" în grădinile de legume din România, ci este importantă, tot are efecte vindecătoare pe care, evident, nu le vom putea trece în totalitate în revistă. Ne vom opri totuşi asupra câtorva dintre ele. În aplicările externe (frunze crude, bine spălate, uşor zdrobite, aplicate ca pansament), se foloseşte în vindecarea abceselor, antraxului, furunculelor, ulceraţiilor de pe piele, contuziilor (lovituri), echimozelor (vânătăi), plăgilor şi rănilor, entorselor (aplicări dimineaţa şi seara de trei sau patru straturi de frunze acoperite cu o ţesătură de bumbac), crăpăturilor pielii (frunze de varză îmbibate cu ulei de măsline), crizelor de bilă, diareilor şi dizenteriilor (prin aplicare de frunze de varză pe tot abdomenul, cuprinzând şi regiunea hepatică), durerilor musculare, reumatismale şi de gută (aplicări de trei sau patru straturi de frunze, acoperite cu o flanelă şi reînnoite de trei ori pe zi, sau cataplasme de frunze fierte în vin alb), afecţiunilor rinichiului – retenţie de urină, colici nefritice, litiază, diverse inflamaţii (aplicări de foi de varză timp de patru ore pe zi şi toată noaptea pentru tratamentul de seară), menstrelor dureroase (aplicări de foi de varză pe partea de jos a abdomenului timp de două-trei ore sau mai mult), dureri de cap (unul sau două straturi de frunze aplicate pe frunte şi trei-patru pe ceafă, lăsate câteva ore în timpul nopţii) etc. Ca aliment, deci ca „medicament de uz intern", varza este deosebit de eficientă în constipaţii severe (prima supă de varză fiartă – 2-4 pahare pe zi), tuse convulsivă, procese de demineralizare (suc de varză, 1 sau 2 pahare pe zi), stări depresive (suc de varză, 2 pahare pe zi), diabet (suc de varză, 1-2 pahare pe zi, tratament care nu exclude însă regimul specific şi tratamentul medicamentos recomandat diabeticului, precum şi supravegherea medicală), dizenterii, acnee (suc de varză pe cale internă, dar şi externă) etc.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

MOARTE SUBITĂ LA SUGAR

CODRUŢA M. din Rucăr. *Deşi în anturajul dv. există două cazuri de moarte subită la sugari, lucru care vă îngrijorează extrem de mult după cum ne scrieţi, aspectul nu este chiar atât de posibil de întâlnit pe cât vă imaginaţi. Literatura de specialitate precizează că numai unul din o mie de sugari poate să-şi piardă viaţa prin aşa-numita moarte subită. Ca să nu mai vorbim de faptul că băieţelul dv., care are deja 8 luni, a depăşit într-o bună măsură acest „risc". Cele mai frecvente cazuri de moarte subită sunt înregistrate la sugarii între 3 săptămâni şi 7 luni, când copilul, aparent fără nici o explicaţie (nici măcar la autopsie nu se poate întotdeauna stabili cauza cu exactitate) este găsit mort în pătuţ. Evident că părinţii, mai ales cel care au acordat întreaga lor atenţie îngrijirii copilului, sunt de-a dreptul consternaţi şi şocaţi, fiind vorba de o moarte neaşteptată, zguduitoare, deloc anunţată printr-o formă de boală sau de suferinţă cunoscută. De cele mai multe ori, ulterior tragicului eveniment, ei sunt copleşiţi de vină. În ciuda faptului că medicul pediatru sau asistenta de ocrotire le explică faptul că nimeni nu ar fi putut prevedea acest incident dramatic, rămân multă vreme prizonieri ai încercărilor de a găsi un vinovat. Deci, nu vă lăsaţi tulburaţi de starea psihică a părinţilor care, din nefericire, au trecut prin experienţe absolut bulversante, legate de moartea subită a unui nou-născut. Deşi sindromul morţii subite a fost amplu studiat, nu s-au găsit până în prezent explicaţiile ştiinţifice acceptabile. Speculaţii, ipoteze şi teorii au fost avansate: diferite feluri de alergii, scăderea glucozei din sânge, infecţii bruste şi cu evoluţie galopantă fatală etc., dar până la urmă nici una nu a putut fi dovedită şi susţinută ştiinţific în mod corespunzător.*

Între „ameţeală" şi „spectrul impotenţei"

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Dl. Ionel P., din Jud. Galaţi ne scrie următoarele: „Am 35 de ani, nu sunt căsătorit, dar am avut până acum 2-3 ani o viaţă sexuală... suficient de activă. Totuşi, în ultima vreme mă aflu în faţa spectrului impotenţei. Sunt disperat. Nu am avut până acum curajul să merg la doctor şi, ca să fiu sincer, nici nu ştiu la ce fel de doctor să merg. Am citit că există un tratament hormonal contra impotenţei, se pot face nişte injectări şi chiar se pot monta proteze. Ce mă sfătuiţi? Credeţi că se mai poate face ceva în cazul meu?"

– Stimate Domnule P., în scrisoarea dumneavoastră nu sunteţi suficient de clar în privinţa a ceea ce a constat viaţa sexuală „suficient de activă", nici în ceea ce priveşte modul cum aţi ajuns în faţa „spectrului impotenţei". Sfatul meu este să mergeţi la medicul urolog sau sexolog, să-i prezentaţi deschis şi complet cazul, iar el va stabili dacă sunteţi sau nu bolnav şi de ce tratament aveţi nevoie. Aşteptăm noi veşti de la Dv., eventual o scrisoare cu mai multe detalii.

– Tânărul nostru corespondent Claudiu din Timişoara ne scrie că are 18 ani, a avut experienţe sexuale cu două fete, dar că... tot timpul se simte tulburat, ameţit. Este normal aşa ceva, cum va arăta viitorul său, este vreun lucru special pe care ar trebui să-l aibă în vedere?

– La doar 18 ani, a avea două „experienţe" cu fetele nu este ceva chiar de lepădat! Este firesc ca un tânăr bine hrănit, odihnit şi sănătos să simtă la această vârstă chemarea instinctului sexual. Manifestările pe care ni le descrieţi sunt firesti la vârsta la care sexualitatea izbucneşte. În momentul când veţi avea o viaţă sexuală normală, o legătură stabilă în care să vă materializaţi întreaga dragoste şi sexualitate, toate acestea vor dispărea. Lăsaţi ca viaţa să-şi urmeze cursul firesc şi bucuraţi-vă de tinereţe şi de frumuseţea vârstei.

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Câteva dintre SECRETELE LONGEVITĂŢII

Pentru a trăi mai mult, într-o stare de sănătate satisfăcătoare, reflectaţi la următoarele sugestii:

- Împărţiţi raţia alimentară zilnică în 4-5 mese. La masa de seară, nu mâncaţi mai mult de 30 la sută din totalitatea alimentelor consumate zilnic şi aveţi grijă ca măcar 35 la sută din alimente să fie consumate la micul dejun sau în prima parte a zilei.
- Nu neglijaţi constatarea dovedită ştiinţific potrivit căreia alimentele consumate în prima parte a zilei îngraşă mai puţin decât cele consumate seara târziu.
- Luaţi masa la ore fixe, în linişte şi respectaţi un regim alimentar potrivit vârstei, sexului, anotimpului, efortului fizic depus şi stării de sănătate.
- Ţineţi seama că, o dată cu vârsta, este necesară şi schimbarea regimului alimentar, dat fiind că eforturile fizice sunt mai mici, iar organismul are, din punct de vedere digestiv, o toleranţă mai scăzută faţă de unele alimente.
- Persoanelor „cu tâmple argintii" nu li se recomandă alimentele grase (care stimulează creşterea colesterolului şi a lipidelor în sânge, favorizează depunerea acestora pe pereţii vaselor şi declanşarea proceselor de ateroscleroză). Amintiţi-vă mereu că grăsimile, în special cele de origine animală, favorizează apariţia obezităţii care oboseşte inima.
- De asemenea, persoanele vârstnice trebuie să dovedească zgârcenie în privinţa consumului de dulciuri concentrate, deoarece acestea solicită pancreasul; excesele pot duce la apariţia diabetului zaharat.
- Consumaţi zilnic 1,5 – 2 litri de lichid, sub formă de apă simplă, apă minerală, ceaiuri din plante, sucuri de legume sau fructe, supe de legume, compoturi.

Iisus

PĂMÂNTEANUL

Au fi fost de neconceput până în anul 1898 să se vorbească cu atâta claritate despre dimensiunea umană a existenței pământești a Mântuitorului. În acel an de răscruce pentru relațiile dintre știință și teologie, avocatul italian Secondo Pio primea permisiunea de a fotografia Giulgiul din Torino, o pânză cu dimensiunile (inițiale) de 4,36 metri lungime și 1,1 metri lățime...

A trecut mai bine de un secol de atunci și imaginile imortalizate pe o placă de sticlă de 50/60 cm, coroborate cu studiile ulterioare multi-disciplinare, nu încetează să alimenteze polemici acerbe: este sau nu Giulgiul o relicvă? Această controversă (permanentizată, se pare) nu face obiectul textului de față. Dorim să punem în evidență doar câteva aspecte legate de Iisus Christos cel întrupat. Studiile urmelor de pe Giulgiu (conturul corpului, lăsat de sudoare, de uleiurile speciale din mirt și aloe cu care a fost uns și analiza picăturilor de sânge) au putut creiona următorul „portret": *Iisus a avut o înălțime de 1,82 metri, o greutate cuprinsă între 70 și 80 de kilograme, în anul când a suferit Patimile și a fost răstignit.*

Grupa de sânge

Primele măsurători antropometrice (care au condus la rezultatele menționate mai sus) au aparținut biologului francez Paul Joseph Vignon (profesor la Sorbona la începutul secolului XX). Dar a trebuit să treacă peste șapte decenii pentru ca, în anii '80, patologul italian Baima Bolonne să ducă la bun sfârșit studiile privind sângele existent pe Giulgiu.

CONTROVERSA ȘTIINȚIFICĂ în legătură cu petele roșii-maronii de pe relicvă s-a declanșat abia după inventarea microscopului electronic. S-au format două grupuri de oameni de știință, cu două concepții total diferite despre respectivele pete. Ambele teze plecau de la prezența fierului în compoziția chimică a acelui lichid îmbibat în fibrele Giulgiului.

Primul grup, reprezentat de chimistul american Walter McCrone, considera că ionii de fier provin de la un pigment folosit în vopselele pictorilor europeni ai secolului XIV. Implicit, această ipoteză statua că Giulgiul este opera unui artist medieval, încercând să confirme o mai veche bănuială. Numai că echipa italianului Baima Bolonne a demonstrat mai întâi (prin metode spectrale) că este sânge uman, iar fierul provine de la produsele de descompunere ale hemoglobinei, hematiile. În următoarea etapă, utilizând metoda clasică pe bază de ser monoclonal, Bolonne a declarat în 1983: *„Persoana răstignită avea grupa de sânge AB IV!"*

Observații medicale asupra rănilor

Conform cu relatările evanghelice, după condamnare, Iisus a suferit 39 de lovituri de bici, aplicate de soldații romani. Aceștia au folosit un instrument de tortură specific epocii, numit în latinește *flagrum*: de mâner erau prinse trei curele de piele cu mici greutăți de plumb la capete, iar uneori erau adăugate bucăți tăioase de os pentru a amplifica suferința. Biciuirea a provocat pe trupul lui Iisus nouăzeci de răni, cele mai multe fiind pe umeri și pe spate. Forma lor se aseamănă cu litera „H" și sunt grupate câte trei (după numărul de curele ale biciului). Dar soldații lui Pilat Pontius l-au lovit cu armele și peste față și frunte, provocându-i răni deschise și o umflătură sub ochiul drept (Evaghelistul Matei vorbește și de lovituri cu trestia). O altă serie de răni, neregulate, sunt cele provocate de coroana de spini pe frunte, tâmple și ceafă. Investigațiile medicale au concluzionat, fără dubii, că Iisus a fost dezbrăcat înainte de a i se aplica toate aceste chinuri și că 28 dintre răni erau sângerânde în clipa morții.

URMELE RĂSTIGNIRII. Iisus a fost răstignit în modul cel mai cumplit posibil, cu ajutorul unor cuie groase (piroane). Acest supliciu (mod de execuție) urma să fie abolit trei secole mai târziu, în timpul lui Constantin cel Mare (306-337). Problema medicală a susținerii corpului cu mâinile imobilizate pe Cruce prin piroane a fost elucidată de chirurgul francez Pierre Barbet. Rănile de la încheietura oaselor mâinilor formează un spațiu gol, așa-numitul spațiu Destot. Cu alte cuvinte, spune dr. Barbet, imaginile făcute de pictori de-a lungul veacurilor nu sunt foarte exacte din punct de vedere medical. Dacă s-ar fi procedat precum au ilustrat artiștii plastici, palmele s-ar fi sfâșiat și Iisus ar fi căzut în cele din urmă de pe Cruce.

„Cina cea de taină", pictură murală în stil bizantin descoperită la mănăstirea Asinu din Cipru. Foarte interesantă este prezența în centrul mesei ceremoniale a unui pește depus la loc de cinste pe un platou uriaș. Peștele este simbolul de recunoaștere a primilor creștini, semn care ascunde numele Iisus Christos în denumirea greacă de ikhthus=pește. Până la celebra viziune a Crucii, a lui Constantin cel Mare, și până la Edictul de toleranță a creștinismului (anul 313, Milano), nu toate comunitățile creștine, persecutate până atunci, se foloseau de semnul Crucii

Lovitura de lance și legenda Sfântului Graal

Din punct de vedere al narațiunilor evanghelice și al legendelor țesute în jurul marilor secrete ale Templierilor, înțepătura provocată cu lancea de centurionul Longinus (identificat de bibliști ca fiind, ulterior, convertit de la păgânism la creștinism și executat din acest motiv; centurionul este comandantul unui detașament roman de 100 de soldați) are o însemnătate aparte.

Evanghelistul Ioan ne relatează despre o împunsătură de suliță, însă medicii care au studiat impregnarea rănilor pe Giulgiu vorbesc fie de o lance, fie de o spadă, fără să excludă și ipoteza unui vârf de lance. Cert este că Iisus a avut o rană ovală, lateral dreapta, situată între a 5-a și a 6-a coastă. Evanghelia spune că Mântuitorul era deja mort, că aceasta a fost verificarea decesului și că din rană au țâșnit *sânge și apă*. Pentru medici, sintagma „sânge și apă" reprezintă o dilemă: ori centurionul a vrut să constate moartea, ori a vrut să i-o grăbească printr-o nouă hemoragie, mai puternică decât toate celelalte.

Un răspuns la această dilemă a fost dat de trei medici americani, W.Edwards, F.Hosmer și J.Wesley. Cauzele morții lui Iisus, afirmă ei, sunt: „epuizarea totală (hipovolemic), insuficiența cardiacă acută și, în cele din urmă, tromboza sau fibrilația". În consecință, lovitura de lance (sau suliță, sau spadă) a fost dată imediat după moartea lui Iisus, de aceea a fost posibilă țâșnirea de „sânge și apă". Această „apă" este considerată a fi lichidul pleural. Afirmația biblică se confirmă și logic, întrucât dacă ar fi vrut să-L ucidă, centurionul I-ar fi străpuns inima...

...Nimeni n-ar fi bănuit, la canonizarea Cărților Vechiului Testament, ce ecouri urma să aibă sintagma „sânge și apă". Legendele iscate din acest „amănunt" conduc spre colectarea sângelui și a apei din trupul Domnului de către Iosif din Arimateea (care s-a îngrijit de înmormântarea lui Iisus) într-un vas sfânt și conservarea acestuia într-un loc secret – fapt neconsemnat în nici una din cele patru Evaghelii. Templierii ar fi descoperit acest vas după prima Cruciadă (soldată cu cucerirea Ierusalimului, la 17 iulie 1099) și l-ar fi transformat în misteriosul și mult adoratul lor obiect de cult, sub denumirea de *Sfântul Graal*. Realitatea este însă mult mai complicată.

În primul rând, originea denumirii este pur și simplu *sang réal* și nu *San Graal*, așa cum spune o veche tradiție franțuzească. Deci este vorba de „sângele adevărat al Domnului" și nu de denumirea dată unei cupe (vas) din metal prețios. În al doilea rând, poveștile despre Templieri analizate de istorici conduc și la ideea senzațională că însuși Giulgiul este autenticul Graal, căci el este păstrătorul sângelui divin (prin îmbibare în pânză), și nu un vas oarecare! De aceea implicarea obsesivă a Templierilor în strămutarea Giulgiului de la Constantinopol la Genova (după a patra Cruciadă) a fost atât de aventuroasă și nici acum elucidată pe deplin.

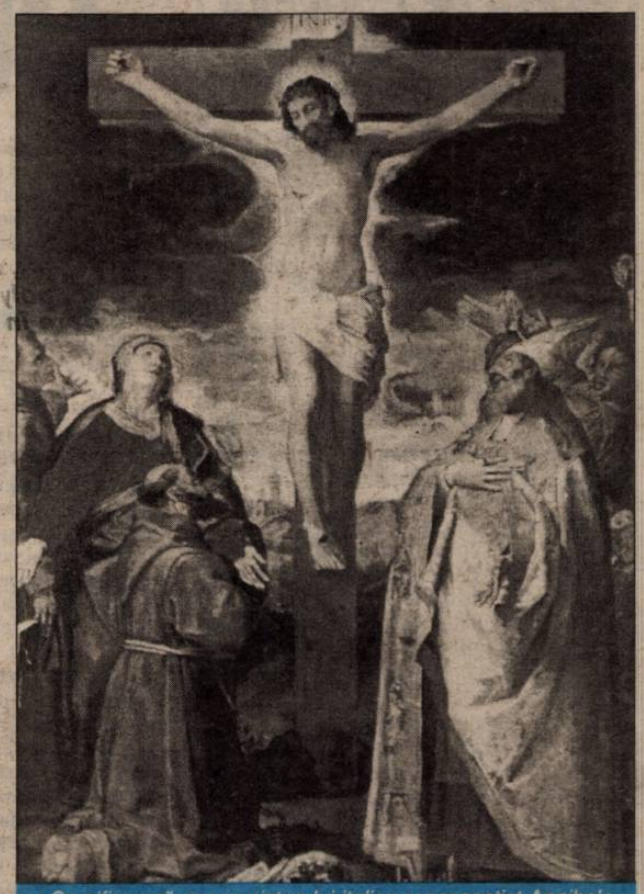

„Crucificarea", opera pictorului italian renascentist Annibale Carraci (1560-1609), realizată în 1583. Artistul pune în evidență locurile unde au fost bătute piroanele – în mâinile și picioarele lui Iisus -, cât și locul loviturii de lance: în partea dreaptă, între a 5-a și a 6-a coastă.

Drumul Crucii sau Via Dolorosa

Unde s-a petrecut biciuirea lui Iisus, după ce a avut loc condamnarea Sa? Până în secolul XVIII, existau unele presupuneri ale călugărilor franciscani, bazate pe vechile relatări ale unor clerici creștini de la Ierusalim. Dar, de aproape două veacuri, înalții ierarhi au stabilit cel mai probabil loc de desfășurare a Procesului lui Iisus (și implicit locul aproximativ al execuției celor 39 de lovituri de bici) în preajma Muntelui Templului, la fortăreața Antonia a ansamblului de edificii politico-religioase din Ierusalim. O altă variantă (luată astăzi în seamă doar teoretic) este aceea conform căreia Pilat Pontius ar fi avut sediul în Palatul lui Irod, situat la vest de Muntele Templului.

O dată stabilit locul de plecare a lui Iisus spre locul Răstignirii (Golgota sau „Locul Căpățânii"), s-au putut reconstitui Drumul Crucii (al Suferinței sau Via Dolorosa) și cele 14 opriri ipotetice (numărul depinde de autor; „14" este cel prezent în *Marele Atlas Biblic*, Berlin, 1996). Procesiunile pascale pleacă de la Mănăstirea Biciuirii, acolo unde Mântuitorul a fost obligat să ia pe umeri instrumentul execuției, și anume bârna numită de romani *patibulum*, devenită apoi *Crucea* – simbolul creștinătății. Această bârnă putea cântări între 20 și 30 de kilograme, o greutate uriașă pentru starea de epuizare în care se găsea deja Iisus. Astfel se explică opririle de pe Drum și intervenția temporară a lui Simon din Cirene, care l-a ajutat să poarte Crucea. Distanța totală pe care Mântuitorul a parcurs-o cu Crucea pe umeri a fost de 600-700 de metri. Deși în Evanghelii nu se specifică nici una din opriri, tradiția creștină recunoaște ca sigure câteva. Este vorba, în ordine, de: întâlnirea cu Mama Sa, de intervenția lui Simon Cireneul, de intervenția Veronicăi (femeia care I-ar fi șters fața de sânge și sudoare și a cărei năframă a devenit relicvă), oprirea pentru consolarea femeilor ce-L plângeau. De asemenea, mai sunt certe următoarele momente ale Drumului Crucii: popasul în care Pilat Pontius îl arată mulțimii pe Iisus, spunând: „Ecce Homo!" (Iată Omul!) și ultimele cinci (?) opriri de pe colina Golgotei – unde astăzi se află Biserica Sfântului Mormânt.

De-a dreptul extraordinar este faptul că acest Drum al Crucii, parcurs anual de pelerinii creștini din toată lumea, are astăzi aproape același aspect ca acum aproape două milenii (Moartea și Învierea s-au produs între anii 30 și 36, conform datelor istorice prezente în Evaghelii). Acea zonă a Ierusalimului este neschimbată arhitectural, iar opririle menționate poartă diverse inscripții. De exemplu, a opta oprire (consolarea femeilor de către Iisus) este însemnată cu o piatră pe care stă scris NIKA (Victorie), semn al biruinței Mântuitorului.

---

1 *Basorelief al portalului Bisericii Armene din Ierusalim, unde s-a produs a patra oprire a lui Iisus pe Drumul Crucii*

2 *Arcul „Ecce Homo", unul din popasurile de pe Drumul Crucii, unde Pilat Pontius a rostit aceste cuvinte*

3 *Biserica Sfântului Mormânt, ridicată chiar pe colina Golgotei, loc unde Mântuitorul s-ar fi oprit de cinci ori, ultimele popasuri înainte de Răstignire.*

Pagină realizată de PAUL IOAN

GRAFOLOGIA
și personalitatea umană

Grafologia nu este o știință exactă și nici o metodă revoluționară. La începutul secolului XXI, grafologia are încă la bază elucubrațiile lui Jean-Hippolyte Michon, un preot francez din veacul al XIX-lea, care în acea epocă a stabilit că există două feluri de scrieri: mare, semnificând grandoarea sufletului, și mică, trădând meschinăria. În momentul în care o persoană își pune penița pe hârtie, se angajează în universul unei pagini albe. Un univers în care totul contează: spațiile, formele, dimensiunile, înclinarea, liniile, marginile etc.

Mai clar, spațiul grafic este divizat în patru zone. Când se scrie de la stânga la dreapta, grafologii interpretează că partea stângă a axului orizontal simbolizează trecutul, revenirea la sine. Dreapta semnifică mișcarea către viitor, deci acțiune. Pe lângă aceasta, scrierea poate tinde către înălțime, simbolizând cerul, elevarea, puterea, idealismul sau, din contră, în jos și atunci se alunecă spre instinct, materialism, sexualitate. Altfel spus, e de preferat să privim către viitor decât către trecut și să aspirăm spre paradis decât să cădem în infern. Pot fi însă combinate direcțiile și atunci lucrurile se complică.

Mișcarea peniței lansată spre dreapta sus manifestă independență, curaj, respingerea oricărui obstacol. Spre dreapta, în jos, se interpretează drept încăpățânare surdă, uneori pesimism, descurajare.

Scrierea către stânga, în sus, subliniază spiritul de contradicție, încăpățânare, refularea dorințelor, iar spre stânga, în jos, egoism, instinct de acaparare.

Marginile, forma literelor, spațiile... totul contează

Grafologul studiază toate zonele scrierii: zona superioară (buclele și majusculele), zona inferioară (picioarele literelor) și zona mediană (înălțimea literelor, fără bucle și picioare).

Nu contează caligrafia care decurge din educație, căci grafologul depistează temperamentul celui care scrie și îi poate dezvălui dinamismul, autoritatea, impulsivitatea și voința. Pentru ca un grafolog să nu se înșele în aprecierile sale, cea mai bună metodă este cercetarea grafiei celebrităților dispărute.

Scrierea poate varia de la o zi la alta și poate evolua cu timpul

În analiza lor, grafologii au în vedere și gradul de organizare, de dinamism, de armonie, de ritm și de originalitate. Așadar, un scris neorganizat, trasat stângaci, atestă un automatism insuficient. Este cazul scrisului unui copil sau al celor cu instrucție minimă. Succesiunea gesturilor verticale izolate unele de altele trădează emotivitate

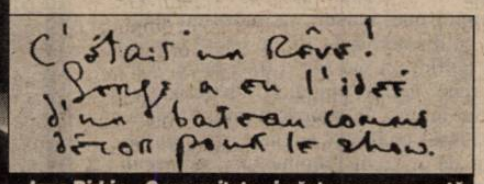

Jane Birkin – Generozitate și căutare permanentă de noi contacte umane. Dragostea, emoția, amplificarea sentimentelor transpar în grafismul lor generos. Nevoia de afectivitate și apropierea de semeni sunt descifrate din rândurile strânse.

și chiar hipersensibilitate. O trasare fermă, accelerată și bine proporționată face dovada unui spirit hotărât și a încrederii în sine împinsă adesea până la orgoliu. O grafie lentă, fără îndrăzneală, subliniază indiferență și delăsare. Când în scris se manifestă disproporții și discordanțe, exagerări, apare trimiterea la o vulgaritate a gesturilor și sentimentelor.

În sfârșit, o grafie poate fi considerată banală atunci când reprezintă copia unui model caligrafic (lipsă de personalitate, conformism) sau originală, când nu e înrudită cu nici o caligrafie (originalitate în gândire)

Capcanele grafologilor

Grafologia are câteva capcane necunoscute profanilor, dintre care se cuvine să amintim: *marginile, majusculele, înlănțuirile, nodurile și buclele.*

O margine superioară prea mare înseamnă un caracter convențional, foarte respectuos față de autorități, în timp ce o margine superioară prea mică indică o personalitate dezinvoltă, fără educație.

Dacă marginea din stânga este amplă, trădează generozitate, spontaneitate, iar dacă este mult prea amplă, prost gust, tendința către exces.

Atenție! Dacă marginea din stânga este progresivă, având tendința de a se lărgi în partea de jos a foii de hârtie, aceasta ar putea fi un indiciu că persoana care a scris nu este un funcționar în grațiile șefului. În schimb, o regresivitate în partea de jos a hârtiei de scris poate însemna că persoana este prudentă, de încredere.

În grafologie majusculele spun mult. Semnul unui complex de inferioritate și uneori al unui orgoliu excesiv este marcat prin majuscule mult înălțate față de minuscule. Înlănțuirile, nodurile și buclele sunt o dovadă că cel care scrie vrea să capteze atenția. Este vorba de grafia numită „în lasou".

O practică nerecunoscută ca știință

Grafologia se bazează pe un edificiu de ipoteze care nu au fost niciodată demonstrate în plan științific. Pentru Marilou Bruchon-Schweiter, profesor de psihologie la Universitatea Bordeaux, Franța, „grafologia se înrudește, pentru moment, mai degrabă, cu o artă decât cu știința".

MANUELA SPĂTARU

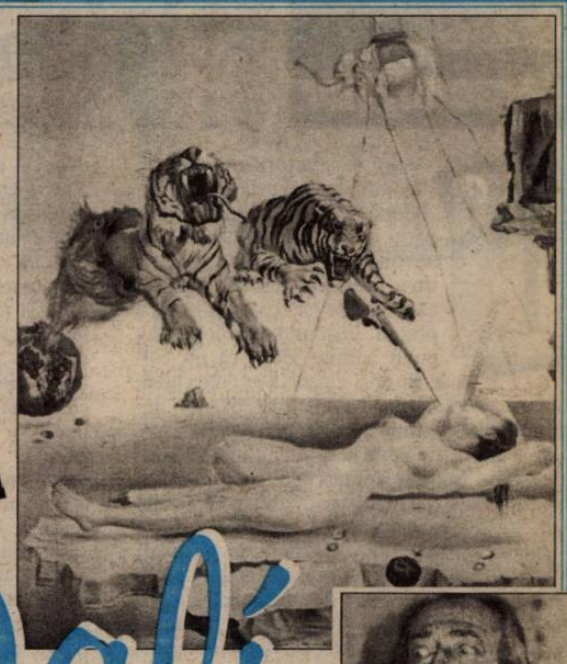

Muzeul Dalí

Vestită pentru non-conformismul ei, pentru viața artistică răsărind de pretutindeni, Colina Montmartre din Paris este locul ideal pentru găzduirea unor opere de Salvador Dalí, cel pe care francezii – și nu numai ei – nu se sfiesc să-l numească „scandalosul", „fantasticul", „divinul", „genialul", „gigant al picturii secolului al XX-lea".

Dealul impunător, cu mulțimea pictorilor și artizanilor forfotind în jurul măreței catedrale, a fost prezent în viața și în opera artistului. Aici Dalí a avut un atelier, împărțit inițial cu Sabatier, cel care ulterior avea să-i devină secretar. Datorită mișcării suprarealiste, artistul a fost strâns și simbolic legat de viața culturală și artistică din Montmartre. De aceea aici, pe o suprafață de 1000 de metri pătrați este deschisă expoziția permanentă – de fapt muzeul „Universul fantasmagoric al lui Dalí".

Aici ne este prezentat artistul în ipostazele sale de pictor, sculptor și ilustrator într-o ambianță suprarealistă, expunând pe trei nivele 330 de opere, jalonând un spectaculos parcurs vizual și sonor pe bază de efecte speciale. Totul surprinde aici: lumina palidă, muzica discretă, aranjamentul mobilelor create după desenul artistului. Clarobscurul te conduce perfect la înțelegerea creatorului, considerat unul dintre cei mai inventivi artiști ai secolului trecut, remarcându-se în egală măsură prin îndrăzneală și ambiguitate. Din multimea operelor expuse, 30 sunt sculpturi. Celelalte – picturi, desene, acuarele – sunt realizate pe suporturi diverse, multe fiind pentru prima oară expuse publicului. Se remarcă ilustrațiile pentru celebrul roman Don Quijote de Cervantes, creație pentru care Dalí a învățat litografia. Ceea ce uimește însă și mai mult vizitatorul este sculptura. Se știe că în acest domeniu Dalí s-a exersat mai întâi ca bijutier. De aici delicatețea unor opere ca „Elefantul spațial". Elefantul poartă pe spatele său un obelisc, expresie a puterii absolute a faraonilor colaboratori din Zeul-Soare. În același timp, obeliscul triunghiular conține mesajul secret și unic al artistului, referitor la progresul tehnologic. Picioarele mult alungite ale elefantului devin simbol al aspirațiilor, așa cum ceasul alungit din bronzul intitulat „Profilul timpului" sugerează drumul vieții, al umanității. Legătura cu celebrul tablou „Persistența memoriei" este evidentă, iar inspirația provocatoare a marelui artist, nelipsită de un umor fin, este seducătoare reprezentând căutarea disperată a omului pentru a înfrunta Timpul.

IRINA STOICA

Tableta din Cortona

Limba etruscă face parte din idiomurile cvasicunoscute, cu toate că alfabetul ei nu mai prezintă nici un secret pentru lingviști, un alfabet inspirat din limba greacă în secolul al VII-lea î.Ch. Pentru a pătrunde tainele gramaticii și lexicului, cercetătorii ar avea nevoie de noi documente scrise, cele existente fiind fragmentare. Tableta descoperită în Cortona, o placă de bronz gravată cu un text compus din 40 de rânduri, ar putea fi o soluție în aprofundarea limbii etrusce folosită, se pare, doar în Italia de nord și în insula greacă Lemnos. Ca și celelalte documente etrusce, această tabletă nu conține un text literar care ar permite deslușirea subtilităților gramaticale, ci un contract comercial ale cărui cuvinte sunt în majoritate necunoscute. Până acum cercetătorii au reușit să traducă 27 din cele 60 de cuvinte. (D.M.)

Viitorul aparține spațiului

4 decenii de la zborul lui Iuri Gagarin
2 decenii de la prima lansare a navetei!

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

La 12 aprilie astronautica comemorează împlinirea a patru decenii de la memorabilul prim zbor în spațiu al cosmonautului IURI GAGARIN, dar și a două decenii de la primul start reușit al unei navete spațiale recuperabile, condusă atunci de astronauții JOHN W. YOUNG și ROBERT L. CRIPPEN. Zborurile spațiale efectuate de nave și navete având la bord echipaje posedă deja o tradiție de excepție, „homo cosmicus" lansând pe orbite circumterestre laboratoare spațiale de tip SALIUT, SKYLAB, MIR sau SPACELAB, dar reușind și o excepțională succesiune de șapte zboruri cu aterizare pe Selena... Dornic să se stabilească pe timp îndelungat în spațiu, omul Mileniului III construiește cu migală și prevedere Stația Spațială Internațională ALPHA, un real jalon al expediției „Omul pe Marte", preliminată pentru anul 2020!

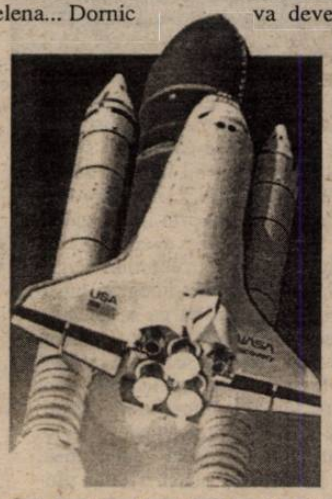

Anul acesta vom fi martorii unor realizări deosebite; astfel, probabil în cel de-al doilea semestru, China va deveni cel de-al 3-lea stat capabil să plaseze pe orbită astronauți, folosind în acest scop rachetele și infrastructura proprie; este adevărat că specialiștii chinezi au fost ajutați de cei ruși, totuși să nu uităm performanțele rachetelor LONG MARSH 2F, ale navelor orbitale SHENZHOU (Astronava divină) precum și cele ale facilităților Centrului Spațial JIUQUAN din provincia GAN-SU.

Recent, NASA a confirmat că anul acesta are în plan efectuarea a 7 zboruri de navete spațiale care, începând cu ATLANTIS, vor contribui la extinderea dotării stației ALPHA; astfel, în afara aducerii la bordul Stației al celui de-al 2-lea echipaj (cu recuperarea primului), astronauții au misiunea de a aduce la ALPHA, pe lângă modulul american DESTINY (deja cuplat la stație) alte cinci instalații: Modulul cu centrifuga de adaptare; Laboratorul european COLUMBUS; Modulul japonez de cercetări KIBO, precum și două module presurizate rusești. Perspectivele zborurilor spațiale pilotate la începutul noului mileniu constituie subiectul dezbaterilor Forumului Internațional Spațial 2001, care se desfășoară la Moscova în perioada 11-13 aprilie a.c., sub deviza „Umanitatea către un viitor spațiu pașnic". Informații suplimentare la: www. race/forum 2001 și forum @ race. ru.

Oraşele caracatiţelor

STĂPÂNII CONTINENTULUI ALBASTRU

Faptul că martorii observă, în majoritatea cazurilor, cum cefalopodul îşi înlănţuie adversarul în tentacule şi acesta este nevoit să lupte cu îndârjire pentru a se elibera pare să sugereze că, într-adevăr, calmarul atacă primul. Însă mulţi zoologi n-au putut admite ideea că un calmar, fie el şi gigant, s-ar putea hrăni cu cetacee cântărind 100 de tone, până în decembrie 1947, când revista norvegiană *„Natura”* a publicat mărturia căpitanului Grönningseter din Marina Comercială Norvegiană, a cărui navă *Brunswig* (un petrolier de 15000 tdw şi 150 m lungime) a fost atacat între Insulele Samoa şi Arhipelagul Hawaii (Oceanul Pacific) de un kraken lung de peste 20 m. Animalul a ajuns din urmă petrolierul, care avea o viteză de două ori mai mică decât a lui şi, după ce l-a însoţit câteva minute, s-a aruncat asupra provei, lovind cu ciocul în bordul de fier. În acelaşi timp a cuprins partea din faţă a vasului cu tentaculele sale groase de 20-30 cm, unele atât de lungi că ajungeau până în partea superioară a suprastructurii. Dar metalul fiind lucios şi umed, cefalopodul a alunecat încet până la pupa, unde elicele l-au tocat în câteva minute. Nava *Brunswig* a fost „asediată” ulterior şi de alţi calmari uriaşi, care se năpusteau în plină zi asupra ei, încercând să „muşte” din provă, cam în locul unde un caşalot ar fi avut creierul.

Căpitanul Grönningseter considera că întreg comportamentul cefalopodelor nu poate duce la o altă concluzie decât că acestea îi atacau vasul confundându-l cu un caşalot de mari dimensiuni şi mărturia sa este numai una dintre sutele de acest gen. Ar fi greu de ştiut dacă un calmar de peste 30 m nu ar reprezenta un pericol chiar şi pentru caşaloţii adulţi, căci forţa şi rapacitatea unei astfel de făpturi trebuie să fie cumplite. Până acum, omul n-a întâlnit calmarii decât atunci când ieşeau la suprafaţă, dar în ultimele decenii abisurile oceanice sunt tot mai des explorate de scafandri, batiscafe sau submarine şi poate că nu este departe ziua în care îi vom cunoaşte mai bine pe stăpânii Continentului Albastru.

„Balena ucigaşă...”

S-ar putea însă ca în această aventură să avem un preţios aliat: orca. *Orcinus orca* („delfinul cu spadă” sau „balena ucigaşă”, cum mai este denumit) rămâne cel mai mare, mai inteligent, mai rapid şi mai agil delfin. În acelaşi timp, datorită forţei şi voracităţii sale ieşite din comun, reprezintă un pericol pentru aproape toate vieţuitoarele mării (cu excepţia caşaloţilor mari şi a balenelor albastre). Populează toate mările şi oceanele fără excepţie, se apropie adesea de ţărm, atacă foci, morse, delfini, balene, păsări de apă, cefalopode, peşti mari etc. Este singura specie de delfini care ucide mai mult decât poate mânca şi atacă omul, iar dacă a fost rănit, ori i s-au ucis puii sau perechea (de care este foarte ataşat), poate deveni înspăimântător, răzbunările unor orci care au scufundat nave mici, au pustiit porturi de pescari şi au interzis accesul în larg de-a lungul a kilometri de plajă devenind legendare. De obicei, orca măsoară 6-9 m lungime, dar masculii ating adesea 10 m, iar cei bătrâni pot ajunge până la 11-12 m în cazuri excepţionale. Înotătoarea dorsală, înaltă de până la 1,8 m, se ridică vertical deasupra apei când animalul despică valurile urmărindu-şi prada la suprafaţă, ceea ce i-a adus orcii supranumele de „delfin cu spadă”. Specia este uşor de identificat, atât prin forma corpului, un fus uşor aplatizat, cu înotătoarele pectorale plasate aproape de baza craniului, cât şi prin coloraţia deosebită: câteva pete albe (în special pe abdomen) pe un fond negru intens, strălucitor. Forma deosebit de hidrodinamică a „balenei ucigaşe” (care îi permite să atingă fantastica viteză de 80 km/h) este considerată perfectă pentru deplasarea în imersiune şi a fost preluată de proiectanţii submarinelor atomice americane din a doua generaţie, construite după 1960 (primele, cele din deceniul al cincilea fiind inspirate după silueta caşaloţilor, mai puţin hidrodinamică). Cei 40 de dinţi conici ai orcii şi maxilarele extrem de puternice constituie o armă redutabilă, dându-i posibilitatea să smulgă bucăţi de 20-50 kg din trupul unei balene, să reteze un stâlp de lemn cu diametrul de 15 cm ori să taie în două un delfin, un om sau o focă mare. (De altfel, orcile înghit pinguinii, delfinii sau focile mici întregi, în stomacul unui mascul, prins în largul coastelor engleze, găsindu-se un delfin de 2,32 m lungime, iar stomacul altui exemplar, vânat în Atlanticul de Sud, conţinând 28 de foci şi delfini care aveau fiecare între 0,80 şi 1,40 m).

...„Satirul mărilor!”

Supranumită „balena ucigaşă” pentru că atacă aproape tot ce mişcă la suprafaţa sau în adâncul mărilor, ocra este unica specie de cetacee de care omul se teme efectiv şi singura capabilă să-i facă mai mult rău decât toţi răpitorii oceanelor la un loc. O orcă, înfuriată sau rănită, se preschimbă asemenea caşalotului, în atacator. Mai mult, ea nu se mulţumeşte să scufunde (dacă poate) doar nava agresoare: ca şi la caşalot, exemplarul respectiv devine spaima pescarilor, înotătorilor, scafandrilor, navelor, porturilor pe lângă care trece, atacând fără a fi provocat şi urmărindu-şi victimele cu o tenacitate remarcabilă. În plus, spre deosebire de caşalot, orca manifestă în aceste răzbunări o viclenie ce nu poate fi numită altfel decât inteligenţă (naturalismul roman Pliniu cel Bătrân o caracteriza ca „diabolică” atunci când scria despre „orci, satirii mărilor”).

DAN APOSTOL

OUL PASCAL

IRINA STOICA

Oul este unul dintre cele mai importante şi mai frumoase simboluri pascale. Oul cosmic este prezentat şi în credinţele multor popoare necreştine, unele mult mai vechi. Chinezii foloseau ouăle roşii cu 2000 de ani î.Ch. iar egiptenii, perşii, indienii, fenicienii îl considerau principiu al creaţiei. O legendă brahmană spune că la începutul începuturilor nu exista pe lume decât apă. Din aceasta a apărut un ou de aur, din care s-au născut cerul, pământul, văzduhul şi însuşi Brahma. Egiptenii îl aveau pe zeul Koref care era prezentat purtând pe cap o pasăre răpitoare reprezentând activitatea şi având un ou în gură.

Oul era folosit şi în sărbătoarea pascală evreiască iar la romani, colorate în roşu, erau oferite în dar de ziua lui Iams. Creştinii au preluat acest motiv încărcându-l cu noi semnificaţii. Astfel se spune că în timp ce Pilat a încercat să-l elibereze pe Iisus, iar mulţimea cerea răstignirea lui aruncând cu pietre, acestea s-au transformat în ouă roşii. O altă legendă spune că primele ouă roşii le-a făcut Maria Magdalena şi le-a dăruit cu bucurie rudelor, vestind învierea lui Hristos. În satele noastre vopsitul ouălor este o treabă deosebit de elaborată care se face de cele mai multe ori în Joia dinainte de Paşti, Joia Mare.

Gospodina le alege cu grijă şi ştie să folosească de cele mai multe ori culori naturale, din plante: sovârf pentru roşu, verde din seminţe de floarea soarelui sau din urzici, albastru cu albăstrele, galben din frunze de măr sălbatic sau coji de ceapă. Există de asemenea ouă vopsite în negru simbolizând patimile lui Hristos. Vopsitul ouălelor cu plante constituie o adevărată artă care se perpetuează la sate din generaţie în generaţie şi pe care apariţia culorilor speciale, mai uşor de folosit, n-a reuşit să-o distrugă cu totul.

Pe lângă ouăle vopsite şi cele imprimate cu pătrunjel sau leuştean, mai există şi ouăle încondeiate. Încondeierea ouălor este un meşteşug de mare fineţe pe care, deşi îl cunosc aproape toate femeile, puţine se încumetă să-l facă. În acest scop se folosesc numai culori vegetale iar unealta de bază este chişiţa, un minuscul tub de metal legat de un beţişor, lăsând să se scurgă ceara care va marca modelul. Pe lângă aceasta mai sunt utilizate pământufuri şi beţişoare cu ajutorul cărora pe suprafaţa oului se marchează stele, cruci şi flori. Ouăle pe care scrie „Hristos a înviat” au un statut special. Ele nu se mănâncă ci se dăruiesc la biserică rudelor, naşilor şi celor apropiaţi care le păstrează înşirate pe un fir la icoane.

Există şi o legendă legată de încondeierea ouălor. Se spune că diavolul care doreşte să cucerească lumea, ştie că nu va realiza acest lucru atâta timp cât se vor cânta colinde de Crăciun şi se vor încondeia ouă de Paşti. Femeile noastre nu vor lăsa niciodată lumea să cadă în mâinile necuratului.

Legendele altor popoare sunt uneori lipsite de încărcătura religioasă dar tot atât de frumoase. Astfel în Tirol se spune că există o găină de ciocolată care face ouă de acelaşi fel. În multe ţări părinţii ascund în curte ouă vopsite pentru ca băieţii şi fetiţele mici să le găsească şi să se bucure pentru că, spun ei, le-au fost aduse de un iepuraş – un alt simbol pascal de dată mai recentă. De asemenea în toată Peninsula Balcanică se spune că e bine să ţii minte cu cine ai ciocnit primul ou de Paşti pentru că, dacă te rătăceşti, amintindu-ţi de persoana respectivă găseşti repede drumul. Paştele devine astfel nu numai cea mai veche şi mai solemnă sărbătoare creştină ci şi una a bucuriei.

Amprente ale spiritualităţii noastre

Mănăstirea Cocoş

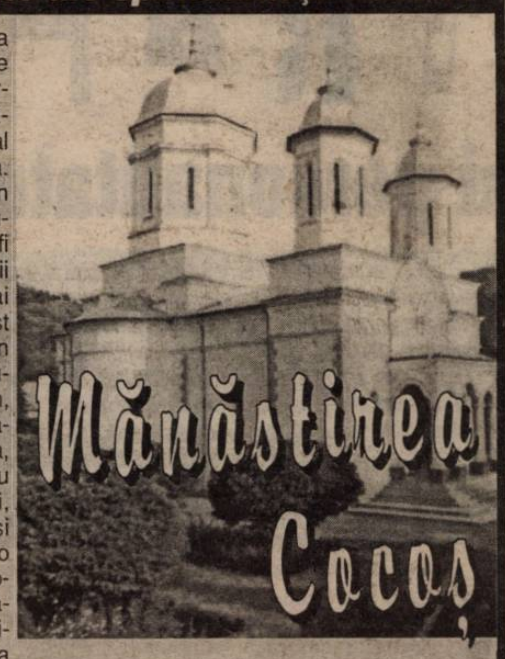

Mănăstirea Cocoş este cel mai important aşezământ monahal din Dobrogea. Aşezată în mijlocul codrului pentru a fi ferită de ochii iscoditori ai turcilor, a fost înfiinţată în 1833 de călugărul Visarion, originar din Făgăraş. Acesta, împreună cu ucenicii săi, Gherasim şi Isaia, după o şedere de şapte ani în mănăstirile atonite din Grecia au hotărât să înalţe o mănăstire sub dealul Cocoşului de lângă Niculiţel.

Terenul, pe care în 1679 existase un schit de sihaştri, a fost cumpărat de la o turcoaică pentru suma de 350 de lire. Biserica avea hramul „Intrarea în Biserică”.

În 1853, după ce arhimandritul Visarion reintră în drepturile sale pe care în mare parte le pierduse, în urma unui conflict cu arhiepiscopul grec din Tulcea, este ridicată o nouă biserică având hramul Sfânta Treime. În acest scop hagiul Nicolae Ghiţă Poenaru, mocan din Poiana Sibiului, îşi sacrifică întreaga avere suportând cea mai mare parte din cheltuială.

În 1862 se ridică o serie de chilii în jurul celor două biserici, iar ceva mai târziu este construită clopotniţa. După 1878, când Dobrogea se reîntoarce la patria-mamă, mănăstirea suferă tot felul de îmbunătăţiri şi adaosuri.

Între 1911-1913 sunt demolate ambele biserici şi construită cea nouă cu hramul Sfânta Treime. Locaşul a fost înălţat după planurile arhitectului Toma Dobrescu iar pictura interioară a fost executată de F. de Biasse în 1916 şi restaurată în 1958.

Cutremurul din 1940 i-a produs mari stricăciuni iar un incendiu i-a ars clopotniţa în 1946. Ambele au fost atent restaurate şi, în 1973, în partea de nord a pronaosului au fost adăpostite moaştele sfinţilor Zotic, Atal, Camasie şi Filip.

În incinta mănăstirii se mai află un paraclis, ridicat tot în 1911, cu hramul Sfântul Nicolae.

Aspectul exterior al bisericii mari este sobru, cu trei turle şi pridvor deschis. În ultimul timp în acest important aşezământ au fost concentrate o serie de bunuri muzeistice, fiind oferită publicului o expoziţie cu obiecte de cultură.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

ACŢIUNI DE COMPROMITERE

Constituiau adesea alternativa pentru cazurile în care varianta influenţei nu putea da rezultatele scontate. Compromiterea era preferată ori de câte ori era absolut necesar ca o anumită persoană să fie recrutată, iar aceasta să nu poată refuza să facă ceva în direcţia dorită de K.G.B. sau, dimpotrivă, pentru a o reduce la tăcere şi desfiinţa dacă contravenea intereselor sovietice. Câteva exemple:

◆ Cazul Profumo

În iunie 1963, în coloanele ziarelor britanice apare scandalul Profumo. Ministrul englez de război este nevoit să demisioneze din toate funcţiile importante pe care le deţine. John Profumo negase în faţa parlamentului legătura sa dubioasă stabilită cu doi ani înainte cu Cristine Keeler, care se scălda goală în piscina lordului Astor. Agenta avea să declare la M-I-6, din proprie iniţiativă, că amicul ei Evgheni Ivanov, ataşatul naval adjunct sovietic la Londra, îi ceruse să afle de la demnitarul britanic când ar intenţiona S.U.A. să furnizeze arme nucleare R.F.G. Cristine Keeler a acţionat insistent pentru a determina izbucnirea scandalului, constituind astfel instrumentul cu care Evgheni Ivanov a realizat obiectivul urmărit de U.R.S.S.: discreditarea Marii Britanii faţă de aliaţi şi slăbirea alianţei Atlantice. Obiectivul este realizat în integralitatea sa. Poziţia guvernului Harold Mac Millan este minată ca şi cariera mai multor înalţi funcţionari. Chiar şi primul ministru, Mac Millan, se retrage, în octombrie 1963, invocând motive de sănătate.

Alteori, compromiterea apare ca obiectiv într-o succesiune de alte obiective. De pildă, în cazuri mai complexe, în care se urmăreşte recrutarea unor persoane deosebit de importante, realizarea compromiterii – fără a se recurge la publicitate, deci la discreditare – constituie o măsură asiguratorie ce serveşte atragerii la colaborare.

◆ Cazul ambasadorului Franţei la Moscova, Maurice Dejan

După opt ani petrecuţi ca ambasador al Franţei la Moscova, Maurice Dejan, a fost retras de la post ca urmare a unei ample şi minuţioase operaţiuni montate de K.G.B. cu scopul de a-l compromite, şantaja şi recruta ca agent de

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine” (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

perspectivă în nivele superioare ale puterii din Franţa. Se sconta că Dejan, graţie amiciţiei cu preşedintele De Gaulle, va urma să fie distribuit într-un post foarte important şi că prin el s-ar fi putut realiza un obiectiv deosebit urmărit de sovietici: separarea Franţei de N.A.T.O. Compromiterea ambasadorului s-a regizat prin interpunerea unei actriţe. Peste 100 de ofiţeri şi agenţi K.G.B., intelectuali de marcă, „boemi”, aventurieri singuratici şi prostituate de lux au fost integraţi într-o combinaţie de anvergură ce avea ca scop, între altele, realizarea unei capcane sexuale. Evident, acest obiectiv este fixat după un studiu corespunzător. Mai multe femei stilate, intelectuale sunt prezentate, prin rotaţie, în împrejurări fireşti, ambasadorului. Se stabilesc preferinţele sale, se fac uşoare avansuri. Sunt avute în vedere toate detaliile, inclusiv punerea la punct a unui program separat pentru soţia ambasadorului. Se acţionează cât mai natural, cu cel mai evident rafinament. Totul este măsurat şi pus la punct, inclusiv din punct de vedere al mijloacelor tehnice şi al înregistrării audio-video a întâlnirilor.

Ambasadorul o cunoaşte şi o agreează pe „Lidia”, dar o preferă pe „Lara” (Larissa Kronberg-Sobolevskaia). Este o actriţă în vârstă de 24-26 ani, seducătoare, iar „soţul” său, potrivit scenariului, este „geolog” şi, prin natura serviciului, este mai mult plecat. Dar, din întâmplare, „soţul” revine acasă exact când nu trebuie şi este însoţit şi de un prieten. Ambasadorul şi „Lara” sunt bătuţi măr, iar soţul aflând că bărbatul este ambasador ameninţă că se va adresa autorităţilor. Pentru temperarea soţului lezat, ambasadorul cere sprijin uneia din cele mai bune relaţii ale sale, Gribanov, pe care-l ştie că un important funcţionar superior la Consiliul de Miniştri. K.G.B.-ul are răbdare şi nu va folosi materialele înregistrate, care au cuprins şi întâlnirea cu Lara şi scandalul ce a urmat. El va cere doar, atunci când va fi cazul, cu delicateţea cuvenită, ca acesta, ajuns în funcţia scontată, să facă şi el o favoare în schimbul celei ce i s-a făcut. Normal, o dată făcută, o favoare atrage după sine alta. Dezvăluirile unui important ofiţer K.G.B., rămas în 1963 în străinătate, oferă D.S.T.-ului posibilitatea prezentării cazului respectiv lui De Gaulle, care-l convoacă pe vechiul său prieten. El îl concediază pe ambasador cu o singură afirmaţie: „Aşadar, Dejan, te ţii de femei!”

De reţinut, însă, că deşi este retras de la post, Dejan, în noua sa calitate de Preşedinte al „Societăţii franco-sovietice pentru cooperare industrială” a continuat să viziteze Moscova.

Nici în pușcărie nu se cuminţesc!

Pentru a intra în posesia telefoanelor mobile miniaturizate, deţinuţii folosesc o sumedenie de tertipuri. Unul dintre ele constă în manipularea porumbeilor antrenaţi care le aduc printre gratii mult râvnitele telefoane. La închisoarea Eskisehir din Turcia acest obicei devenise tradiţional. Până în momentul în care la picioarele unui gardian a căzut un mic telefon mobil. Colaboratorul înaripat a fost imediat reperat şi menţionat într-un proces verbal care i-a scos de sub „acuzaţie" pe gardienii bănuiţi de colaborare ilegală cu deţinuţii. (D.M.)

■ **Despărţire cu zâmbetul pe buze**

„Vă iubesc pe toţi..."

Cu aceste cuvinte şi cu zâmbetul pe buze s-a stins din viaţă BoxCar Willie, una din figurile legendare ale Country Music-ului american.

Box Car Willie a fost toată viaţa un luptător, calitate pe care şi-a păstrat-o chiar şi atunci când s-a îmbolnăvit de leucemie. Era în 1996, dar... s-a făcut că nu observă. Pe numele său adevărat Lecil Martin, marele cântăreţ a continuat să ofere cinci-şase spectacole pe săptămână în Branson, Missouri, considerat drept oraşul american al muzicii country. Timp de trei ani s-a luptat din greu cu boala şi le-a spus zi de zi tuturor că nu va ceda. Apoi, în 1999, boala l-a lovit cu o şi mai mare furie. A trebuit să-şi anuleze toate spectacolele.Când şi-a dat seama că sfârşitul era aproape, i-a rugat pe ai lui să-l ia acasă: „nu vreau să mor la spital, vreau să mor acasă", avea el să-i spună soţiei sale.

Şi acasă totul a continuat. Râdea tot timpul, fie la glumele pe care le istorisea chiar el, fie la cele pe care i le spuneau soţia sa sau copiii. Mai mult, revista „National Enquirer" a cerut cititorilor săi să nu-şi părăsească idolul. Şi lumea a început să-i trimită cărţi poştale. Cele mai multe îi spuneau pur şi simplu „Willie, te iubim!". Pentru el... era destul. Casa a fost de-a dreptul inundată de peste 20000 de cărţi poştale care nu mai conteneau să sosească. Ele au făcut ca în cele două, doar două zile, cât a mai apucat să trăiască în casa sa, de aici, din casă să fugă tristeţea şi plânsul. Când a venit şi ultima clipă, a mai îmbrăţişat o dată cu privirea toată familia care se afla în jurul lui şi le-a spus: „Vă iubesc pe toţi". Au fost ultimele sale cuvinte. S-a stins cu zâmbetul pe buze. Un zâmbet în care s-au regăsit şi mulţi dintre cei care s-au încălzit la căldura muzicii sale şi care nu l-au uitat şi i-au fost alături până în clipa din urmă... *(M.D.)*

Maimuţica TRAFICANT de droguri

Pe aeroportul din Chicago un călător îşi aştepta răbdător animalele. Era vorba de doi câţei, un motan persan şi o maimuţă capuccino care călătoriseră în cuşti într-un compartiment special al avionului. Animalele, venite cu el din America de Sud, au sosit, şi-au manifestat bucuria că şi-au văzut stăpânul dar, conform legislaţiei, urmau a fi văzute de veterinarul aeroportului. Călătorul, însoţit de oamenii însărcinaţi cu aceasta, a mers la cabinetul veterinar, unde însă maimuţica a început să dea semne vizibile de oboseală. Doctorul a pus la început starea animalului pe seama călătoriei lungi, dar ridicând-o în braţe a apreciat că animalul este suspect de greu.

Privind întrebător spre stăpânul maimuţei a sesizat, din figura sa înspăimântată, că ceva nu e în regulă. Acesta a vrut să iasă pentru o clipă pretextând că vrea să meargă la baie. Reţinut de oamenii de ordine el a refuzat să facă vreun comentariu privitor la starea animalului. Controlul medical amănunţit a relevat însă faptul că maimuţica fusese îndopată cu 800 de grame de heroină aflată în capsule nedigerabile. „Proprietarul" animalului, care utiliza câinii şi motanul drept paravan, mai folosise maimuţe în acest scop şi nevinovatele animale fuseseră sacrificate cu brutalitate. Acum însă maimuţica a putut fi salvată printr-o intervenţie competentă, devenind un fel de mascotă a dispensarului, iar numerosul ei stăpân ei a fost aruncat după gratii. *(I.S.)*

Poveste... pescărească

Atunci când ai depăşit 40 de ani, când singurătatea începe să se facă simţită cu parcă prea multă insistenţă, orice motiv de a te apropia de cineva este bun. Şi dacă acel „cineva" se dovedeşte om serios şi chiar îţi face plăcere să fii cu el şi să-ţi petreci timpul împreună, cu atât mai bine.

Aşa s-a întâmplat cu Mick Madden, de 44 de ani, şi Shirley Warren, cu doar doi ani mai tânără, amândoi dintr-un mic oraş tipic englezesc.

Mick – mecanic auto; Shirley – telefonistă. S-au cunoscut întâmplător, s-au plăcut şi au hotărât să locuiască împreună şi să-şi împartă şi bucuriile şi necazurile, cum se spune. Puţin câte puţin au descoperit plăceri şi chiar pasiuni comune. Cum ar fi una în special care i-a legat şi mai mult: lui Mick îi plăcea să pescuiască iar lui Shirley îi plăcea să gătească, mai ales peşte!

Nu s-a supărat, deci, când a aflat că iubitul ei cheltuise 19000 de dolari pe cel mai sofisticat echipament pescăresc pe care şi-l putuse cumpăra. În fond – rezultatul contează.

Şi Mick pleacă (din nou, a câta oară?) la pescuit. O partidă „maraton", de 18 ore! Dar vine acasă cu un păstrăv uriaş şi cu o poveste... încă şi mai incredibilă. Impresionată, Shirley îl ascultă mută de uimire şi admiraţie, apoi găteşte păstrăvul. Şi toată lumea este fericită. Sau, aşa ar părea. Pentru că – lumea este rea, nu-i aşa? – Shirley primeşte un telefon „anonim" care îi spune că Mick... cumpărase peştele de la un magazin din oraşul vecin! „Ce era să fac?", spune Mick, recunoscând imediat, „Niciodată nu am reuşit să prind nici măcar un peşte, deşi de multe ori stau şi 18 ore cu undiţa în apă. Am ajuns să cred că peştii ştiu că am venit eu şi fug numai ca să-mi facă în necaz!" Iar în ceea ce o priveşte pe Shirley, lucrurile sunt şi mai simple: „Ceea ce mă interesează este că a vrut să-mi facă o bucurie." Pentru ca să adauge cu un uşor zâmbet: „şi pe urmă, îmi place atât de mult să gătesc peşte..." *(M.D.)*

„Cooperativa Munca în zadar" – varianta suedeză!

Angajaţii unei firme suedeze specializate în curăţarea desenelor şi picturilor (grafitti) de pe zidurile oraşului Oerebro au recurs la un lucru ieşit din comun pentru a-şi păstra serviciul. În timpul nopţii, „mâzgăleau" pereţii iar în timpul zilei îi curăţau. Şi asta, pentru că în ultima vreme creatorii de grafitti s-au împuţinat, ca urmare a acţiunilor prompte ale poliţiei care în cele din urmă i-a depistat şi pe slujbaşii firmei finanţată de Primărie. (D.M.)

■ **Condamnatul la moarte cu numărul 700**

Va fi sau nu EXECUTAT?

E vorba de tânărul Antonio Richardson, un criminal american, condamnat la moarte. Dacă pedeapsa va fi dusă la îndeplinire, el va fi cel de-al 700-lea puşcăriaş executat în America de la introducerea pedepsei capitale. Pentru ce a fost condamnat Antonio Richardson?

Odioasa crimă s-a petrecut în 1991. Trei persoane de culoare, printre care se afla şi Antonio Richardson, le-au atacat pe Robin Kerry (în vârstă de 19 ani) şi pe sora acesteia, Julie (16 ani), pe podul Old Chain of Rocks, care traversează Mississippi. Fetele au fost violate, apoi forţate să sară de la o înălţime de 25 de metri în apa fluviului, căderea fiindu-le fatală. Richardson, care pe atunci avea doar 16 ani, prezenta grave tulburări psihice, însă acest lucru nu a fost menţionat în timpul procesului. Totuşi, inculpatului i s-a oferit iniţial posibilitatea unei înţelegeri care ar fi putut să-i cruţe viaţa, dar din nefericire pentru el, prost sfătuit, a refuzat-o. În cele din urmă, a fost condamnat la moarte, prin injecţie letală. Dacă sentinţa va fi dusă la îndeplinire, Antonio Richardson va fi cel mai tânăr criminal executat în statul Missouri. Nu e sigur însă că acest „record" va fi atins. Cazul a iscat comentarii şi proteste internaţionale (pentru unii îndreptăţite, pentru – alţii nu).

Pe de-o parte, Ginny Kerry, mama celor două fete, i-a cerut lui Bob Holden, guvernatorului statului Missouri, să-l ierte pe Richardson „deoarece este tânăr şi are o capacitate mentală redusă". Pe de altă parte, sondajele efectuate în rândul populaţiei din America, privind oportunitatea abolirii pedepsei capitale, arată că 67 la sută dintre cetăţeni nu sunt de acord cu acest lucru. Bă mai mult, 48 la sută dintre aceştia sunt adepţi ai zicalei „ochi pentru ochi". Pretenţia majorităţii populaţiei americane este una singură: pedeapsa cu moartea să fie aplicată în mod corect. Cetăţenii de culoare sunt şi mai reticenţi în această problemă: având în vedere că numai în ultimii trei ani, în Texas, 41 la sută dintre condamnaţii la moarte au fost din rândurile lor, e de înţeles că nu sunt „fani" ai acestei pedepse.

Cert este că situaţia lui Richardson este folosită drept pretext pentru ca reprezentanţi de seamă ai Uninunii Europene să poarte convorbiri cu noua administraţie republicană din America, pe tema necesităţii abolirii pedepsei capitale, lege şi practică în total dezacord cu autoritatea morală pe care cea mai puternică naţiune din lume o pretinde la nivel planetar. *(A.P.)*

■ **Visătorul din carlingă**

„Vă voi face cu mâna din Cosmos!"

De peste doi ani, Simon Ferrer poate fi văzut într-o cabină dezafectată de avion, plasată fie în curte, fie în magazia casei (în sezonul rece). Desigur, vecinii şi toţi cunoscuţii

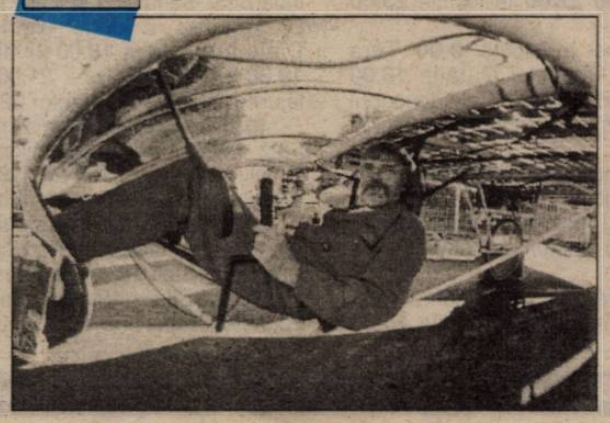

au vrut să afle ce l-a apucat pe Simon (de meserie „operator ecologic" sau, mai pe românește, muncitor la salubritate în Claire-Vendée, Franţa).

În primul rând, trebuie spus că Simon este la curent cu tot ceea ce se întâmplă în industria aerospaţială, dar nu superficial, ci în amănunt. Cunoaşte (de pe Internet) misiunile franceze Arianne, apoi pe cele ale navetelor americane, ale staţiilor orbitale ruseşti şi internaţionale. Începând de anul trecut, el şi-a întetit antrenamentele; aflase că pe Marte ar putea exista viaţă şi că NASA îşi propune o călătorie spre acea planetă (la început fără oameni, dar apoi, cine ştie?). Însă mult mai aproape de prezent sunt acele voiaje spaţiale pe Staţia Ştiinţifică Internaţională. Şi nu numai atât, va fi nevoie de oameni pentru vehicule spaţiale orbitale care să culeagă nenumăratele resturi metalice care gravitează în jurul Terrei şi care pot crea mari neajunsuri astronauţilor.

În concluzie, Simon Ferrer se pregăteşte temeinic pentru o existenţă extraterestră mai mult sau mai puţin îndelungată. Acea carlingă se antrenează pentru poziţia de bază – numită „omul-valiză" – stând acolo 5-6 ore pe zi (12-14 ore în weekend). Acolo doarme, acolo mănâncă (numai pastile cu concentrate de proteine). Visătorul Ferrer are, totuşi, o mare mâhnire: nu poate simula condiţiile de imponderabilitate dintr-o adevărată navă cosmică... Până când Simon se va angaja „operator ecologic cosmic", fiii săi deja au început să fie strigaţi ET-1 şi ET-2 (ET însemnând Extra-Terestru), iar toţi colegii de clasă şi prietenii le cer autografe. Dar tatăl lor nu vrea să-i mute la o altă şcoală, căci speră că toţi băşcălioşii se vor căi amarnic atunci când el, „Simon-valiză" (poreclă acceptată cu mândrie , „le va face cu mâna de pe o orbită circumterestră" – după cum afirmă în toate interviurile sale. *(P.I.)*

S-a întâmplat acum un veac...

Aprilie, 1901

- *Automobiliştul român George Valentin Bibescu câştigă cursa Geneva-Bucureşti (1827 km), cu timpul de 73 de ore, la volanul unei maşini Buick;*
- *Scandal la expoziţia pariziană Grand Palais, unde sculptorul Auguste Rodin prezintă statuia Victor Hugo, reprezentându-l pe marele scriitor dezbrăcat.*
- *În Belgia, deputaţii votează o lege împotriva jocurilor de noroc desfăşurate în public şi a pariurilor aferente (se pare că „alba-neagra" n-a apărut pe la noi).*
- *La Londra este inaugurat noul joc inventat de James Gibb şi denumit „ping-pong". Încep să fie comercializate mingile de celuloid şi paletele de lemn. De trei ani, inginerul Gibb juca ping-pong pe masa din sufragerie, dar cu mingi din cauciuc;*
- *În gara Lyon (Franţa) este inaugurat primul „bufet de peron" din lume. De fapt, este vorba de un mare şi luxos restaurant, stil La Belle Epoque;*
- *La Anvers (Belgia) se desfăşoară primul meci de fotbal Belgia-Olanda. În faţa a 300 de spectatori (stând în picioare, încă nu existau tribune), olandezii au învins cu 8-0; în Belgia, Federaţia regală de fotbal se înfiinţase în 1895;*
- *La Paris este organizată o expoziţie în memoria pictorului şi caricaturistului Honoré Daumier (mort în 1879), important militant pentru libertatea presei.* (P.I.)

Săptămâna 13 - 19 aprilie

TVR 1

GWYNETH PALTROW
ROMÂNIA 1
duminică, 22.30

VINERI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Craiova **13.55** Fotbal: Gloria Bistriţa – Rapid **16.00** Tribuna partidelor parlamentare **16.30** Drepturile omului **17.35** Ai carte, ai parte! **18.15** Serial: „Pasiuni" **19.05** O vedetă... populară **20.00** Jurnal **20.45** Folm: „Biblia: Iisus" (partea a II-a) **22.20** Serial: „Îngerul întunecat" **0.25** Film: „Bilia: Ieremia" (coprod., 1998).

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Zorro" **8.35** Desene animate **9.25** Film: „Tinerii aventurieri" (SUA) **11.00** La telefon, muzica populară **12.30** Casa mea **13.00** Serial: „Frumoasele şcolii" **14.00** Fotbal: Petrolul – FC Argeş **16.00** Debut 50 Plus **17.15** În aşteptarea luminii **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **23.10** Închinare **23.40** Universul credinţei: Învierea Domnului **1.15** Sărbători fericite de Paşti!.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **8.25** Film: „Gepetto" (SUA, 2000) **10.00** Universul credinţei **13.00** Tezaur folcloric **14.10** Sărbătoarea luminii **17.00** Bravo, bravisimo! **18.45** Magia dansului **20.00** Jurnal **20.30** Sărbătoarea luminii **22.30** Film: „Emma" (SUA, 1996). Cu: Gwyneth Paltrow, Greta Scacchi **2.30** Film: „O englezoaică romantică" (Anglia, 1975).

LUNI 7.00 Desene animate **14.30** Sărbătoarea luminii **16.00** Kronika **17.35** D'ale Iepuraşului **20.00** Jurnal **20.30** Sărbătoarea luminii **21.45** Film: „Cei trei muşchetari" (SUA, 1993). Cu: Chris O'Donnell **23.50** Teatrul Naţional TV prezintă: „O seară romantică".

MARŢI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.30** Kronika **17.35** Pentru dv., Doamnă! **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „101 dalmaţieni" (SUA, 1996). Cu: Glenn Close **0.00** Lumea dansului **2.45** Film: „Călătorie în timp" (SUA, 1997).

MIERCURI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **14.30** Oameni ca noi **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Panorama **17.35** Vino să vezi! **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Districtul" **23.15** Film: „Fantomele" (SUA, 1998). Cu: Ben Alfeck **0.55** Bucuriile muzicii **2.45** Film: „Păstorul" (SUA, 1999) **4.20** Serial: „Încurcături de familie".

JOI 7.00 Telematinal **10.45** TVR Cluj **11.50** TVR Iaşi **12.55** TVR Timişoara **14.15** Infomania **15.35** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Convieţuiri **17.35** Medicina pentru toţi **18.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Martorii" **22.00** Film: Scurt pe doi **23.15** Film: „Crime şi secrete: misterul din curtea interioară" (Italia, 1999, prima parte).

TVR 2

VINERI 7.00-13.40 Reluări **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **15.35** Trupa DP2 **17.15** Spectacolul lumii (r) **18.00** Reforma la bani mărunţi **18.30** Telejurnal TVR2 **18.50** Psalmi **19.00** Prohodul **20.00** Recviem de Giuseppe Verdi **21.25** Serial: „Misiune pe chei" **22.20** Film: „Puterea voinţei" (Canada, 1988).

SÂMBĂTĂ 10.40 Tradiţii **11.10** Serial: „Wishbone" **11.35** Serial: „Extratereştrii în familie" **12.05** Serial: „Acvila" **12.30** Arca lui Noe **13.00** Surprizele ştiinţei **14.05** Atlas **14.35** Din goana trenului **16.40** Serial: „E timpul să mă mărit!" **17.10** Film: „Mici eroi" (SUA, 1991) **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Teatru liric: „Tosca" de Giacomo Puccini **20.40** Cinematograful, o istorie vie **21.35** Serial: „Scurte poveşti cinematografice" **22.05** Supranaturalul **23.00** Concert pascal José Carreras **0.05** Film: „Zoiua triumfului" (SUA, 1954).

DUMINICĂ 8.20 Tradiţii **9.20** Ferma **10.35** Tip-top, mini-top **13.00** Urbi et Orbi Mesajul Papei **13.45** Spectacolul lumii **14.20** Sărbătoare la iarbă verde **15.20** Splendorile naturii **16.35** Corpul uman **17.30** Noul Circ Chinezesc din Sheyang **18.30** Telejurnal TVR2 **19.30** Atenţie, se cântă! **21.35** Film: „Copiii sunt ai mei" (SUA, 2000) **23.00** Concert Spice Girls **1.15** Baschet: Minnesota – Utah.

LUNI 8.20 Desene animate **10.40** Toţi, împreună **11.25** Tradiţii **13.05** Serial: „Domnişoara Andrea" **14.00** Desene animate **15.15** Serial: „Wishbone" **15.40** Serial: „Acvila" **17.00** Top TVR2 **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR 2 **19.30** Ziua Învierii **21.00** Film: „O femeie fericită" (SUA, 1983) **22.30** Tina Turner în concert **23.25** Teatrul Naţional TV prezintă: „Când vine barza" de André Roussin.

MARŢI 7.00-11.20 Reluări **12.45** Serial: „Domnişoara Andrea" **13.40** Tribuna partidelor parlamentare **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.30** Călătorind prin ţară **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.05** Serial: „În mijlocul furtunii" **21.00** Pragul de sus **22.35** Film: „Capcana mercenarilor" (România, 1986) **0.05** Obsesia vitezei.

MIERCURI 7.00-13.40 Reluări **14.10** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.10** Autograf muzical **17.30** Mit şi istorie **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.05** Serial: „În mijlocul furtunii" **21.00** Pe muchie de cuţit **22.00** Răscruci **22.35** Film: „Tu râzi" (Italia, 1998) **0.20** Patrimoniu.

JOI 7.00-12.50 Reluări **12.50** Serial: „Domnişoara Andrea" **13.45** Tribuna partidelor parlamentare **14.15** Desene animate **15.35** Trupa DP2 **17.10** Autograf muzical **17.30** E dreptul tău! **18.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.15** Toţi, împreună **20.00** On line **20.30** Ora adevărului **22.00** Documentar **23.05** Serial: „Captiv în viitor" **0.00** Sheryl Crow în concert.

PRIMA TV

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.30** Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" **17.00** Serial: „Poză la minut" **18.00** Focus **19.00** Ziua judecăţii **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Singur acasă" (SUA, 1990). Cu: Macaulay Culkin **0.00** Film: „Politica externă" (SUA, 1988).

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii **10.30** Serial: „Eddie McDowd" **11.00** Sport Magazin **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" **17.00** Serial: „Poză la minut" **18.00** Focus **19.00** Ştiinţa magiei **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Iubeşte-mă tandru" (SUA, 1956). Cu: Elvis Presley **0.00** Program special de Paşti.

DUMINICĂ 7.00 Creaturi sălbatice **8.00** Program pentru copii **10.30** Tradiţii **12.00** Duminică la prânz cu Anca Florea **13.00** Film: „Glasul inimii" (SUA, 1990) **16.00** Copiii spun lucruri trăsnite (r) **17.00** Camera de râs **18.00** Focus **19.00** Vrei să fii miliardar? **20.00** Real Tv **21.00** Film: „Pe cont propriu" (SUA, 1994) **22.45** Film: „Forţa secretă".

LUNI 8.00 Prima Mix! **13.30** Tradiţii (r) **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" **17.00** Serial: „Poză la minut" **18.00** Focus **19.00** Documentar **20.00** Film: „Fotografii compromiţătoare" (Canada, 1992) **21.45** Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! **13.30** Cinemagia (r) **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" **17.00** Serial: „Poză la minut" **18.00** Focus **19.00** Documentar **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Nuntă cu peripeţii" (M. Britanie, 1996).

JOI 8.00 Prima Mix! **13.30** Creaturi sălbatice (r) **15.30** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **16.30** Serial: „Malcolm şi Eddie" **17.00** Serial: „Poză la minut" **18.00** Focus **19.00** Documentar **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.45** Obiectiv.

ELVIS PRESLEY
PRIMA TV
sâmbătă, 21.00

ACASĂ

FAYE DUNAWAY
PRO TV
miercuri, 19.45

VINERI 6.40 – 14.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda".

SÂMBĂTĂ 6.40 – 14.00 Reluări **14.30** Serial: „Dex, mascatul" **15.00** Serial: „Al şaptelea cer" **16.00** Fotbal Il Calcio **18.00** Viaţa bate filmul **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile săptămânii **20.35** Serial: „Ramona" **21.30** Film: „Jeremiah Johnson" (SUA, 1972). Cu: Robert Redford **23.45** Slujba de Înviere **0.30** Acasă la români.

DUMINICĂ 7.30 Desene animate **12.00** Spune drept **12.30** Doctorul casei **13.00** La casa de vis **13.30** Ia-mă acasă! **14.00** Serial: „Al şaptelea cer" **16.30** Documentar **17.00** Film: „Black Beauty" (coprod., 1994). Cu: Sean Bean **19.00** Concert Pavarotti (1998) **20.00** Carnavalul de la Rio (prima parte) **21.00** Acasă la români **22.30** Chef de chef.

LUNI 8.10 – 13.00 Reluări **14.00** Film: „Bucle de aur" (SUA, 1935). Cu: Shirley Temple **15.30** Desene animate **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.50** Carnavalul de la Rio (partea a II-a).

MARŢI 8.10 – 14.15 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate" **22.45** Serial: „Luisa Fernanda" (ultimul ep.).

MIERCURI 8.10 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate".

JOI 7.30 – 14.45 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.20** Desene animate **16.30** Serial: „Iubire fără limite" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.55** Acasă la bunica **18.05** Serial: „Seducţie" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Dragoste nebună" **22.20** Serial: „Femei înşelate".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **8.00** Ştirile Pro Tv **10.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.00** Serial: „Spirit de echipă" **12.30** Film: „Salvatorul" (Canada, 1978) **16.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu **22.35** Film: „Regele David" (SUA/M. Britanie, 1985). Cu: Richard Gere **1.45** Film: „Nebunie în toată regula" (SUA, 1986).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.00** Serial: „Micii războinici" **8.30** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.00** Serial: „Liceul Madison" **9.30** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **10.30** Serial: „Hyperion Bay" **11.00** Serial: „Familia Hughley" **11.45** Bucătăria lui Radu **14.00** Serial: „Jake şi Grăsanul" **14.50** Formula 1 **15.00** Film: „Bella mafia" (partea a II-a) **17.00** Fotbal: FC Braşov – Steaua **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Steaua ta norocoasă **21.45** Film: „Pururea tânăr" (SUA, 1992). Cu: Mel Gibson **23.45** Slujba de înviere **0.30** Concert: Pavarotti şi prietenii **1.30** Film: „Povestea lui Gaby" (coprod., 1987).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **9.45** Desene animate **11.30** Film: „Calul troian" (SUA, 1997) **12.15** Film: „Trezirea lui Horton" (SUA, 1997) **13.45** Concert Hanson **15.00** Formula 1 **17.20** Film: „Richie Rich" (SUA, 1994). Cu: Macaulay Culkin **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Serial: „Dădaca" **20.00** Vacanţa Mare **21.00** Film: „Un tată în plus" (SUA, 1997) **22.45** Film: „Marţienii atacă" (SUA, 1996) **1.30** Film: „Misterul din Ibarra" (SUA, 1988) **3.00** „Iarba dracului" (SUA, 1987). Cu: Jack Nicholson, Meryl Streep.

LUNI 7.00 Desene animate **8.00** Serial: „Micii războinici" **8.30** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **11.30** Mici muzicieni, mari talente la Colegiul PRO **14.00** Serial: „Armată uşoară" **14.30** Serial: „O mamă şi jumătate" **15.00** Film: „Micii baschetbalişti" (SUA, 1997) **16.30** Serial: „Jake şi Grăsanul" **17.15** Film: „Un bucătar cu gust" (SUA, 1997) **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Teo **21.00** Film: „Contact" (SUA, 1997) **23.40** Concert: Spice Girls **1.00** Film: „Rocket Gibraltar" (SUA, 1988). Cu: Burt Lancaster, Macaulay Culkin.

MARŢI 7.00 Desene animate **8.00** Serial: „Micii războinici" **8.30** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **9.45** Desene animate **11.30** Film: „Vrăjitorii din ţinutul magic" (coprod., 1985) **13.00** Film: „Poveste fără sfârşit II" (coprod., 1990) **17.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Alte 48 de ore" (SUA, 1990). Eddie Murohy, Nick Nolte **21.30** Fotbal **2.30** Film: „Ţinutul umbrelor" (coprod., 1993). Cu: Anthony Hopkins.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **8.00** Ştirile ProTv **10.30** Serial: „Pokemon" **12.00** Film: Film: „Aventurile lui Marco Polo" (SUA, 1998) **13.45** Serial: „În umbra justiţiei" **16.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Silueta" (SUA, 1991). Cu: Faye Dunaway **21.30** Fotbal **3.00** Film: „Pe urmele lui Marylin Monroe" (SUA, 1993). Cu: Jason Prestley.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **8.00** Ştirile ProTv **10.00** Serial: „Pokemon" **11.15** Serial: „Spirit de echipă" **12.15** Film: „Micul cântăreţ de jazz" (SUA, 1998) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Specialistul" (SUA, 1994). Cu: Sylvester Stallone, Sharon Stone **22.00** Chestiunea zilei **0.45** Serial: „Black Harbour" **1.45** Serial: „Ştirea zilei" **2.15** Film: „Jurnalul unui ucigaş" (SUA, 1995/'96). Cu: James Woods.

ANTENA 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Spitalul spaţial" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Show muzical distrectiv **22.00** Serial: „Stargate SG-1" **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **1.00** Film: „Lanţurile pasiunii" (SUA). Cu: Brigitte Nielsen.

SÂMBĂTĂ 6.30 Film: „Abracadabra" (SUA, 1958). Cu: James Stewart **8.00** Film: „Lecţii de Kung Fu" (Hong Kong, 1979) **9.30** Fir întins **10.30** Roata de rezervă **11.00** Documentar **12.00** Film: „Femeia dispărută" (M. Britanie, 1979) **14.00** Totul va fi bine **16.00** Orient expres **18.00** Serial: „Sheena" **19.00** Observator **20.00** Ajută-i să zâmbească **22.30** Film: „Aproape de Iisus: Iosif" (coprod., 1999) **0.30** Jose Carreras în Concert de Paşte.

DUMINICĂ 7.00 Film: „Operaţiunea Balul" (SUA, 1975). Cu: Jak Lemmon **9.00** Cavalerii – Emisiune concurs **10.00** Desene animate **11.20** Serial: „Aventurile lui Sindbad" **12.10** Film: „Tată şi fiu" (SUA, 1996) **14.00** De vorbă cu Adrian Păunescu **17.00** Film: „Barabbas" (SUA, 1962). Cu: Anthony Quinn **19.00** Observator **20.00** Academia vedetelor **22.00** TeleEurobingo Show **1.00** Film: „Tată de nevoie" (Franţa, 1966).

LUNI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.30** Film: „Cu mâţa-n sac" (SUA, 1929) **12.00 Film:** „Aproape de Iisus: Maria Magdalena" (coprod., 2000) **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Divertisment **21.00** Film: „Permis pentru crimă" (M. Britanie, 1989). Cu: Timothy Dalton **0.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea **1.00** Serial: „Intrigi în paradis" **3.00** Serial: „Exploratorii viselor".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Turnul primilor născuţi" (ep.1) **14.00** Film: „În cursa cu timpul" (SUA, 1996) **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Pasiune periculoasă" (SUA, 1981) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Intrigi în paradis" **2.30** Serial: „Exploratorii viselor".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: „Turnul primilor născuţi" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.00** Film: „Unul nu vede, celălalt nu aude" (SUA, 1989) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Intrigi în paradis" **2.30** Serial: „Exploratorii viselor".

JOI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.45** Serial: „Elena, viaţa mea" **12.30** Serial: „O pacoste de frate" **13.15** Serial: Turnul primilor născuţi" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **19.00** Observator **20.20** Din dragoste **22.00** Marius Tucă Show **23.30** TeleEurobingo 2 **2.30** Serial: „Exploratorii viselor".

TIMOTHY DALTON
ANTENA 1
luni, 21.00

TELE 7 ABC

VINERI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **12.30** Emisiune muzicală **14.45** Documentar **16.00** Domino **17.00** Emisiune muzicală **19.00** Documentar **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** În justiţie **23.00** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Emisiune muzicală **9.00** Ţara spiriduşilor **12.00** Domino **13.00** D'ale lui Cătălin **16.00** Lumea misterelor **17.00** Club ABC **19.00** Caleidoscopul artelor **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Cântecul şi casa lui **23.00** Club abc (r).

DUMINICĂ 8.00 Emisiune muzicală **10.00** Ţara Spiriduşilor (r) **14.30** Emisiune muzicală (r) **15.45** Cinetour **17.00** Forţa destinului **18.00** Cutia muzicală **19.00** Emisiune muzicală **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Ora 1 a venit.

LUNI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **12.00** Cutia muzicală (r) **13.00** Emisiune muzicală **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** La puterea a doua **19.00** Documentar **21.00** Telejurnal **22.00** Ofsaid **0.00** Ora unu a venit.

MARŢI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **11.30** La puterea a doua (r) **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** 24 din 24 **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.30** Documentar **22.00** Lumea serviciilor secrete.

MIERCURI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **12.30** Lumea serviciilor secrete (r) **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Reporter Tele 7 **1.00** Emisiune muzicală.

JOI 7.00 Emisiune muzicală **8.00** Sandwich şi Fetz **10.00** La ordinea zilei (r) **12.30** Reporter Tele 7 (r) **13.45** Cutia muzicală **14.45** Documentar **16.00** D'ale lui Cătălin **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Telemedicina **1.15** Emisiune muzicală.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

STAR-URI

sub semnul întrebării

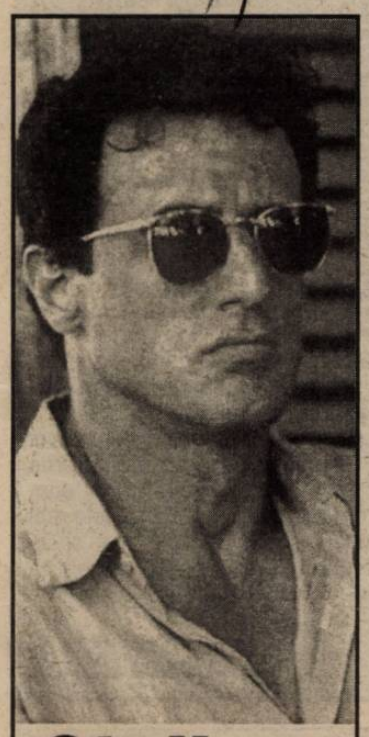

Stallone

un Rambo violator?

Recent, o stripteuză l-a dat în judecată pe Silvester Stallone pentru hărțuire sexuală și tentativă de viol. Maggie Carr, în vârstă de 42 de ani, pretinde că în urmă cu un an, „eroul cu mușchi de oțel" a închis-o într-o cameră a unui club de gimnastică, a dezbrăcat-o cu forța și, într-un acces de dorință sexuală necontrolată, a încercat să o violeze, lucru care însă nu a fost dus până la capăt. Femeia cere acum despăgubiri pentru „suferințele fizice și psihice îndurate în urma atacului extrem de violent" al superstarului. Evident, Sly respinge acuzațiile și aduce în față seriozitatea și fidelitatea pe care este clădită actuala lui familie cu doi copii. În prezent, Stallone lucrează la un remake după filmul regizorului Mike Hodges, „Get Carter" (1971). Cum este ușor de presupus, el deține rolul principal (Jack Carter), personaj interpretat în varianta originală de Michael Caine.

Michelle Pfeiffer

mama unei fete de 31 de ani?

Când jocurile sunt făcute după criterii mai puțin lăudabile, e firesc să apară și complicații. Așa se întâmplă în cazul viitorului film, „White Oleander" al lui Peter Kosminsky în care, cum-necum, rolurile principale vor fi deținute de două actrițe ce-i drept frumoase și cu priză la public: Michelle Pfeiffer și Rene Zellweger - foarte în vogă în ultimul timp la Hollywood. Necazul e unul singur: Michelle Pfeiffer are 42 de ani și va juca rolul unei mame condamnate la închisoare sub acuzația că și-a ucis amantul. Rolul fiicei ei urmează să fie interpretat de Rene care, în realitate are nici mai mult nici mai puțin de 31 de ani. Pentru a corecta aberanta diferență de vârstă dintre mamă și fiică, vor avea mult de lucru specialiștii în machiaj. Să nu se fi găsit în toată cetatea filmului american „o fiică" mai tânără?

Monica Lewinski

un nou star de cinema?

După ce a gustat din succesul cărții publicate anul trecut, Monica Lewinski și-a anunțat intenția de a interpreta propriul ei rol într-un film documentar consacrat scandaloasei „povești de iubire" din Biroul Oval. Fosta internă de la Casa Albă a declarat ziarului „New York Times" că trecerea timpului i-a oferit o nouă perspectivă asupra incidentului și că este pregătită să ofere mai multe detalii decât a făcut-o în biografia ei, „Monica's Story". Pelicula va fi realizată de postul de televiziune HBO, care a lucrat și la documentarul „Juror No. 5: 58 Days of Duty on the O.J.Simpson Trial". Sheila Nevins, directorul departamentului documentare al amintitului post, e deopotrivă de părere că au rămas destule aspecte care încă nu au fost abordate până acum, cum ar fi „motivele pentru care acest incident a căpătat o asemenea amploare". Premiera filmului este prevăzută pentru ianuarie anul viitor. În ceea ce privește suma pe care o va primi drept onorariu pentru participarea la realizarea filmului, actrița „debutantă" a refuzat să o facă publică.

Don Johnson

hărțuitorul de... fani?

De când se știe, Don Johnson a fost client al revistelor de scandal pentru simplul motiv că a oferit de bunăvoie și nesilit de nimeni subiecte picante. Ba a dat iama printre droguri, ba s-a tot căsătorit și a tot divorțat de Melanie Griffith (de două ori), fiecare eveniment fiind însoțit de „spectacolul" de rigoare, apoi a intrat într-o relație sentimentală cu o minoră (actrița care o interpreta pe fiica sa în „Miami Vice"), după un timp i s-a năzărit să practice hărțuirea sexuală și, mai nou, i-au venit și alte idei... Într-un restaurant din San Francisco, s-a repezit la o femeie, a prins-o energic de braț și i-a adresat cuvinte obscene legate de forma și dimensiunea sânilor ei. Aceasta l-a dat în judecată. Avocatul lui Don Johnson pretinde că de fapt clientul său a fost agresat de femeie, pentru că aceasta îl privea cu prea mare insistență. Este adevărat că printre altele ea a declarat că, până în momentul incidentului, se considera un fan al actorului.

Kate Moss *femeia cu două fețe?*

Un timp, lumea a fost dispusă să accepte că după despărțirea de seducătorul Johnny Depp, top-modelul Kate Moss a suferit o depresie. Au fost dispuși atunci să treacă și peste faptul că aceasta, în disperarea sa, și-a căutat refugiul în alcool. Dar totul are o limită. De mai bine de trei ani, Kate își caută alinarea în experiențe amoroase de o noapte, în paharele golite unul după altul și țigările fără număr. Cu moralul în evidentă cădere liberă, își programează din ce în ce mai des sejururi în clinici medicale, dar, de fiecare dată, la ieșire, uită de ce s-a dus acolo și o ia de la capăt. Ipostazele în care apare în mass-media sunt la extreme: ori răpusă de proastele ei obiceiuri, ori strălucitoare pe podiumul galelor de modă sau la recepții.

Cindy Crawford

o mamă-model?

Fără îndoială. Chiar și atunci când lucrează la un spot publicitar pe marginea unei luxoase piscine din Barcelona, modelul Cindy Crawford nu uită să fie o... mamă-model. Aceeași atitudine o are și colega sa, Valeria Mazza. După ce a trecut prin proba de foc a maternității și a văzut că poate să revină la formele sculpturale de dinainte de naștere, Cindy se pregătește să-i dăruiască fiului ei Presley un frățior sau o surioară; de trei luni este din nou însărcinată.

Courtney Cox *știe că „nu vrea" să fie mamă?*

De când s-a căsătorit cu David Arquette, Courtney Cox n-a uitat niciodată să amintească în interviurile pe care le-a dat cât este de fericită ca soție și cât de mult își dorește să devină și mamă. „Atunci vom fi cu adevărat o familie", declara actrița folosind un clișeu la modă în America. Cariera? „Sunt dispusă să o las pentru un timp pe planul doi", adăuga ea. Brusc însă opțiunile vedetei din „Prietenii tăi" s-au schimbat. Sau, de fapt, nu coincid cu ale soțului? Cert este că David Arquette a declarat de curând: „Nu intenționăm să avem copii în viitorul apropiat, dar, probabil, anul viitor vom începe să ne construim o familie". (?) Actorul a mai precizat că soția lui nu intenționează să rămână însărcinată înainte de terminarea filmărilor la ultima serie din „Prietenii tăi". De ce a trebuit să facă el această dezvăluire și nu soția lui nimeni n-a priceput. Reamintim că David Arquette, care apare în producțiile recente „See Spot Run" și „300 Miles to Graceland", are în prezent 29 de ani, în timp ce Courtney Cox a împlinit 36. S-au căsătorit în anul 1999.

„Prietenii tăi"

ajutat de prieteni?

Serialul „Prietenii tăi", se pare că se află în mare dificultate. Cel puțin în țara sa de origine, adică în America. Necazul este că acolo filmul este programat la o oră când pe un alt canal se difuzează cel mai de succes serial de la ora actuală „Survivor" („Supraviețuitorul", difuzat și la noi de Prima TV). Pentru a face față concurenței, producătorii s-au gândit că n-ar fi rău, chit că ar fi costisitor, să amestece din când în când printre cei șase prieteni câte o vedetă cu greutate de la Hollywood. Brad Pitt se pare că a fost cel mai ușor de convins. Ce nu face omul când e vorba de cariera proaspetei lui soții, Jennifer Anniston, alias Rachel. Mai multe rugăminți au fost necesare pentru a-l convinge pe John Travolta, actorul de 20 de milioane de dolari. Va ceda oare și va întinde o mână de ajutor prietenilor amenințați să fie striviți de audiența Supraviețuitorului? Măcar de dragul Lizei Kudrow (alias Phoebe), prietenă apropiată a familiei Travolta, starul s-ar putea să accepte, evident fără să pretindă 20 de milioane de dolari pentru rol.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

HOROSCOP

16 – 22 APRILIE

BERBEC (21.03-20.04): Parcurgeţi o săptămână foarte bună pe plan social şi afectiv, în care predomină un echilibru sufletesc demn de invidiat. Nici o umbră de neplăcere nu vă tulbură, deşi curba financiară se „clatină" în jurul normalului. Dar în a doua jumătate a intervalului, bugetul se înzdrăveneşte brusc.

TAUR (21.04-21.05): Două coincidenţe fericite domină perioada: una în plan profesional, iar cealaltă în domeniul financiar. Bateriile optimismului dv. se reîncarcă subit, pe fondul unui psihic din ce în ce mai robust. Joi sau vineri primiţi bani, însă nu vă veţi putea achita toate datoriile, deocamdată.

GEMENI (22.05-21.06): Un Taur sau un Scorpion din anturaj se intersectează cu interesele dv., fapt generator de conflicte trecătoare (marţi, miercuri). Din fericire, curba socio-profesională este în continuă ascensiune şi viaţa la serviciu este, totuşi, una liniştită. Nimic nou despre bani, poate la începutul săptămânii viitoare.

RAC (22.06-22.07): Deşi sunteţi clădit pe osatura unei armonii depline a psihicului cu intelectul, în această perioadă Luna vă induce o instabilitate sufletească periculoasă şi puteţi lua decizii pripite, cu urmări amărui. Ar fi bine să vă amânaţi iniţiativele pentru câteva zile, fără să abandonaţi esenţa lor.

LEU (23.07-22.08): Vi se confirmă tot mai multe presimţiri, sunteţi din ce în ce mai neliniştit şi nu vă mai împăcaţi cu nimeni din jur. Poziţia nefavorabilă a lui Venus faţă de Marte reflectă o motivaţie sentimentală, o durere ascunsă de care nu ştiţi cum să scăpaţi. Unul din „medicamentele" ce se impun ar fi comunicarea.

FECIOARA (23.08-21.09): Două motive de bucurie umplu această săptămână, când aşteptările dv. (cam lungi, ce-i drept) se confirmă. Cronologic, luni primiţi o sumă frumuşică de bani, iar joi sau vineri receptaţi o undă strașnică de iubire de la partenerul de cuplu, care dezgheaţă atmosfera uşor congelată din ultima vreme.

BALANŢA (22.09-22.10): Un echilibru exemplar, specific zodiei, se manifestă acum cu foarte mare acuitate. Din nefericire, „zgomotul şi furia" din mediul profesional necesită intervenţia dv. moderatoare, dar care vă face să vă consumaţi rezervele de răbdare şi calm. Curba financiară este în plină ascensiune.

SCORPION (23.10-21.11): Parcurgeţi o perioadă de optim intelectual, iar prezenţa lui Pluton în constelaţia dv. vă influenţează pozitiv creativitatea. Simţiţi nevoia de detaşare şi chiar însingurare, căci proiectele dv. nu suportă amânare. Din păcate, situaţia materială nu înfloreşte deloc, aşa că atenţie sporită la cheltuieli.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): O veste bună (luni) şi una mai puţin bună (vineri) vă scot din monotonie şi vă fac mai activ, mai prudent la ceea ce se întâmplă în jur. Mercur în constelaţia dv. vă conferă luciditate şi spirit practic – arme cu care veţi depăşi orice impas. Pe plan erotic, sunteţi iar plin de fantezie...

CAPRICORN (21.12-19.01): Două evenimente favorabile sunt „bornele" acestei săptămâni. Pe plan financiar, luni se îmbunătăţeşte bugetul dv. cu o sumă consistentă, iar în weekend sunteţi în al nouălea cer din punct de vedere sentimental. Soarele şi Neptun vă ocrotesc şi puteţi visa cu ochii deschişi în plină zi.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Cele mai interesante curbe astrale sunt cea a afectivităţii şi cea a carierei. Ambele urcă spre culmi şi se pare că viaţa în cuplu cunoaşte o nouă lună de miere, sau se înfiripează o relaţie nouă şi tumultuoasă. La serviciu, se întrevede „printre nori" o speranţă de promovare sau o creştere de salariu. Cine ştie?

PEŞTI (19.02-20.03): Monotonia primelor zile ale săptămânii va fi disipată de un eveniment favorabil, oarecum neaşteptat. Fie că este vorba de mediul familial fie de cel profesional, întâmplarea cu pricina are consecinţe financiare binevenite. Pe de altă parte, ceva scârţâie în viaţa dv. sentimentală, temporar, din fericire.

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME LEGATE DE MOŞTENIRE

Domnului Oprea Vasile din Bucureşti

Pentru a vă răspunde la prima întrebare, respectiv care este partea de moştenire care vi se cuvine în urma decesului soţiei dv., este necesar să ştiţi modul în care se determină masa succesorală, adică totalitatea bunurilor care fac obiectul moştenirii.

Din totalitatea bunurilor comune (cele obţinute în timpul căsătoriei, mai puţin donaţiile şi moştenirile personale) pe care le-aţi dobândit cu soţia în timpul vieţii, o cotă de 1/2 reprezintă contribuţia dv. personală şi nu face parte din masa succesorală.

Cealaltă jumătate din bunurile comune, la care se adaugă bunurile personale ale soţiei (ex. cele dobândite înainte de căsătorie, eventuale donaţii şi moşteniri primite înainte sau în timpul căsătoriei etc.), formează masa bunurilor succesorale.

Având în vedere că dv., în calitate de soţ supravieţuitor, veniţi la moştenire în concurs cu verişorii primari ai soţiei, iar aceştia sunt rude de gradul IV ale soţiei decedate, cota care vi se cuvine este de 3/4 din masa succesorală.

La această cotă se adaugă dreptul special de moştenire al soţului supravieţuitor asupra bunurilor mobile aparţinând gospodăriei casnice (aragaz, frigider, televizor etc.), precum şi asupra darurilor de nuntă, bunuri care se cuvin acestuia fără a intra în masa succesorală.

Referitor la termenul în care trebuie acceptată moştenirea şi la actele sau faptele care atestă acceptarea moştenirii vă facem cunoscute următoarele: acceptarea moştenirii poate fi atât expresă cât şi tacită.

Acceptarea expresă se manifestă de obicei în scris, printr-un act care are şi efecte juridice, dar care nu îmbracă neapărat forma autentică (art. 689 cod civil), putând fi un simplu înscris sub semnătură privată dar din care trebuie să reiasă în mod neîndoielnic acceptarea moştenirii (ex. scrisoare, cerere adresată instanţei, notarului public etc.).

Acceptarea moştenirii se poate face însă, aşa cum se întâmplă cel mai adesea în practică, în mod tacit. Aceasta înseamnă că moştenitorul face acte sau fapte pe care nu le putea săvârşi decât în calitate de succesor, de exemplu: preluarea ori deţinerea bunurilor moştenirii, plata impozitelor bunurilor moştenirii etc.

Dacă rudele de gradul IV ale soţiei nu şi-au manifestat în termenul de 6 luni intenţia de a veni la moştenirea defunctei, gestul acestora poate fi interpretat ca o renunţare la moştenire.

Este recomandat să solicitaţi unui notar public deschiderea procedurii notariale succesorale, ocazie cu care se stabileşte de către acesta masa bunurilor succesorale, persoanele care au calitatea de moştenitori, precum şi cotele aferente din moştenire ce li se cuvin.

În ipoteza în care notarul public va cita în cadrul procedurii succesorale şi pe verişorii primari ai soţiei defuncte, puteţi invoca în faţa notarului excepţia prescripţiei dreptului respectivelor rude de a accepta moştenirea. Aceştia pot contesta însă această excepţie, situaţie în care succesiunea devine litigioasă iar competenţa de soluţionare revine instanţei judecătoreşti.

Av. DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Ştiaţi că...

◆ *...mugurașul primar al embrionului unei seminţe se numeşte plumula? Din el se dezvoltă tulpinița.*

◆ *...în mitologia romană exista o zeiță personificând bucuria? Ea se numea Libentia.*

◆ *...„orga de cristal" nu este o metaforă, ci cu adevărat un instrument muzical? El a fost inventat în 1956 de fraţii Baschet şi Jacques Lasry.*

◆ *...primele enzime: zimază, lactoză etc. au fost izolate în 1897 de biochimistul german Eduard Buchner (1860-1917)? El a primit Premiul Nobel pentru chimie în 1907.*

◆ *...sunătoarea este una dintre cele mai vechi plante medicinale, fiind întrebuinţată încă din antichitate? Ea se mai numeşte şi pojarniţă.*

◆ *...Muzeul de artă populară „Dr.Nicolae Minovici" a fost construit în 1905 în stil românesc? El îmbină stilul brâncovenesc cu acela al culei oltenești.*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI
ALBUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

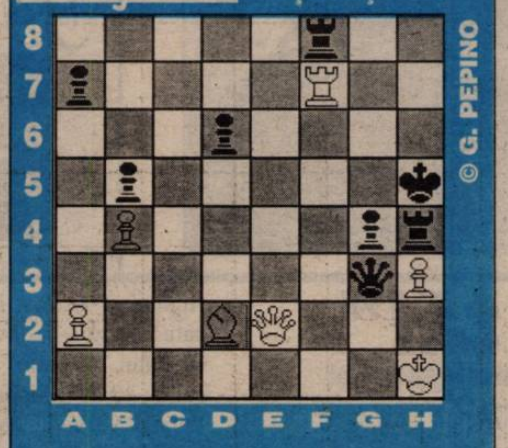

1. Tf5!! Tf5 (1... Rg6 2. De6 Rg7 3. De7 Rg6 4. Tg5 Rh6 5. Dg7X) 2. De8 Tf7 3. Df7 mat.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

R. Oppenheimer

Ştefan Augustin Doinaş, Veronica Micle, Pascal Bentoiu, Cristian Mandeal, Calistrat Hogaş, Charlie Chaplin, Stan (Stanley Arthur Jefferson), Peter Ustinov, Robert Oppenheimer, Jack Nicholson, Hervé Bazin, Nicolai Semionov (Nobel chimie 1956), Leonardo da Vinci, Anatole France, Claudia Cardinale, Sonja Henie, Anthony Quinn, Harold Lloyd, Regina Elisabeta a II-a, Yehudi Menuhin. (P.I.)

C. Hogas

Scrisori primite

Leonard Dumitrescu, Arad: După cum puteţi observa, chiar în pagina a 16-a din acest număr, publicăm numele fericiţilor câştigători, trase la sorţi din miile de scrisori ale cititorilor care ne-au răspuns la ancheta iniţiată de redacţia noastră. Din păcate, numele Dv. nu se regăseşte printre ele, dar nu fiţi supărat! Vom mai iniţia concursuri cu premii şi pe viitor, aşa încât – perseveraţi!

Monica Văcăroiu, Tg. Jiu: Pregătim un material despre miraculosul medicament care vă interesează, pe care-l vom publica într-unul din numerele viitoare ale revistei noastre.

Carmen Lucaciu, Constanţa: „Magazin" a publicat în numeroase rânduri articole pe tema contracepţiei şi anticoncepţionalelor de sinteză. Când vor apărea noutăţi pe această temă – aşa cum ne solicitaţi! – fiţi sigură că ne vom grăbi să le comunicăm fidelilor noştri cititori!

Aram Laurian, Botoşani: Foarte interesantă propunerea Dv., aşa încât ne vom gândi cum să o punem în practică, în cele mai bune condiţii! Vă mulţumim şi vă aşteptăm cu alte noi propuneri, la fel de generoase!

Rubrică realizată de **ADRIAN HOAJĂ**

MEMENTO

16 aprilie – în anul 1879 s-a născut Gala Galaction (Grigore Pişculescu). În anul 1935 a murit Panait Istrati
17 aprilie – în anul 1895 s-a născut Ion Vinea, iar în 1935 s-a născut George Bălăiţă
20 aprilie – în anul 1893 a murit omul politic, publicistul şi istoricul George Barițiu
21 aprilie – în anul 1882 a murit Vasile Conta, iar în 1971 a murit N.Bagdasar
22 aprilie – în 1897 a murit omul politic, economistul şi scriitorul Ion Ghica, iar în 1986 a murit Mircea Eliade

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Crăiţe (Tagets)

Crăiţele se numără printre florile de grădină cele mai puţin pretenţioase, motiv pentru care sunt cultivate în toate zonele din ţară. Dacă ar fi vorba totuşi de aşa-zisele ei preferinţe faţă de condiţiile care i se oferă, îi merge cel mai bine în locuri însorite, nu prea umede şi moderat îngrăşate. Înfloreşte destul chiar şi în condiţii de semiumbră. Se pot planta în grădină alături de alte flori pentru a forma pete de culoare, sau singure în straturi cu forme diferite, ca borduri, precum şi în jardinierele din balcoane sau în ghivece.

Grija constă doar în alegerea soiului potrivit cu locul unde intenţionăm să o plantăm, în sensul că înălţimea plantelor poate varia între 15 şi 80 cm. Cele cu înălţime apreciabilă (deşi nu neapărat numai acestea) se folosesc şi ca flori tăiate, care rezistă în apă până la două săptămâni.

Înmulţirea se face prin seminţe. Pentru obţinerea unei înfloriri mai timpurii, se produc mai întâi răsaduri, semănatul în răsadniţe sau lădiţe făcându-se în luna martie. Plantarea răsadurilor la locul definitiv (după câteva repicări) se face după trecerea brumelor la distanţa de 20-50 cm, în funcţie de soiul cultivat. Însămânţarea se poate face însă şi direct, în grădină, dar mai târziu, în aprilie-mai.

După ce încep să înflorească, singura grijă ca să arate mereu frumos, este să fie îndepărtate imediat florile uscate, în cazul când nu se urmăreşte obţinerea de seminţe. Cu toate că plantele sunt puţin pretenţioase faţă de apă, în perioadele cu secete mari şi prelungite, e necesar să se facă udatul.

Pentru a obţine seminţe, inflorescenţele se recoltează atunci când sunt uscate, se sfărâmă uşor în mână şi se scutură.

Condurași (Tropaeolum)

Condurașii mai sunt cunoscuți și cu numele de călțunași și condurul doamnei. Soiurile de talie mică, având o dezvoltare mai mult sub formă de tufă bogată, cu tendința de a se revărsa, sunt extraordinar de potrivite pentru a fi cultivate pe balcoane, în jardiniere sau ghivece; au flori decorative, galbene-portocalii (dar pot fi și visinii, tărcate, cu puncte închise la culoare etc.), însoțite de un pinten care sugerează tocul cui al unui pantof elegant. Există însă și soiuri urcătoare, foarte potrivite pentru îmbrăcarea chioșcurilor și a gardurilor. Înflorește din iunie-iulie până în octombrie.

Planta se obține din semințe puse de la bun început în grădină, la sfârșitul lunii aprilie sau la începutul lunii mai. Soiurile pitice au înălțimea de 20-30 cm și se însămânțează la distanța de 30-40 cm, iar cele urcătoare la 50-60 cm. Semințele se pot însămânța și în ghivece cu diametrul de 9-10 cm (câte 3 semințe în ghiveci). Condurașii își etalează întreaga lor frumusețe dacă sunt cultivați în locuri însorite, ferite de curenți de aer, ușoare și nu prea grase. În solul prea bogat îngrășat planta se dezvoltă mai mult în frunze, în detrimentul înfloririi. De asemenea, în acest caz, florile se formează sub frunze. Recoltatul semințelor se face când acestea s-au îngălbenit și se desprind ușor de pe plantă. *(A. Popescu)*

DE PAŞTI

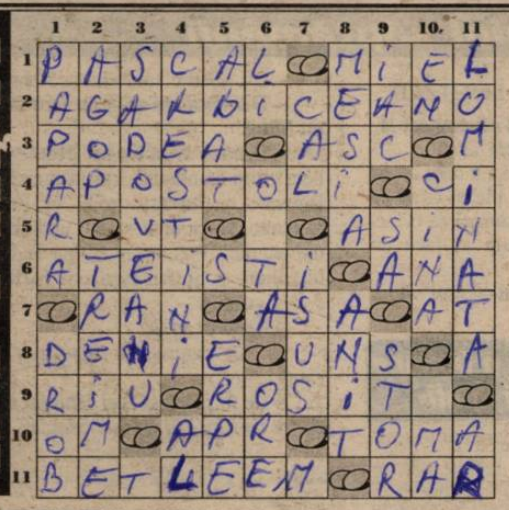

ORIZONTAL: 1) Privitor la sărbătoarea Paştilor – Sacrificaţi de Paşti (sg.). 2) Scriitor român, autorul povestirii „De Paşti" (Ion). 3) Duşumea – Conţinut de pască! 4) Cei 12 discipoli ai lui Iisus Hristos – Cuci! 5) Victor Tulbure – Animal sfânt care L-a purtat pe Hristos la intrarea în Ierusalim, de Florii. 6) Persoane care neagă existenţa lui Dumnezeu – Preot evreu în faţa căruia a fost trimis Iisus Hristos pentru a fi judecat. 7) Fiord în Norvegia – Întocmai – Aţe! 8) Slujbă religioasă în fiecare zi a săptămânii dinaintea Paştilor – Miruit. 9) Ued în Algeria – Ouă vopsite de Paşti. 10) Robul lui Dumnezeu – Aprilie (pesc.) – Apostol al lui Hristos, zis „necredinciosul" pentru că s-a îndoit de Învierea Domnului. 11) Oraş sfânt, unde s-a născut Iisus Hristos – Din an în Paşti.

VERTICAL: 1) Mâncare din ouă – Mâncare preparată din măruntaie de miel tocate. 2) Nume masculin armean - „Sfânta...", unire spirituală a celor trei ipostaze divine Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul şi Duhul Sfânt. 3) Prozator român, semnatarul romanului „Paştile blajinilor" (Mihail). 4) Oameni care serbează Sfintele Paşti – Apel! 5) Oraş în toponimia turcă – Râu în Germania. 6) Lei! – A alege – Ceasuri. 7) Bidiviu – Fiul lui Dumnezeu, a cărui înviere se sărbătoreşte de Paşti. 8) Mântuitorul nostru, Iisus Hristos – Cetăţean din Atena (Mit.). 9) Rumegător tibetan – Curmătură – Jaluzea. 10) În benă! – „...cea de taină", masă luată de Hristos cu apostolii săi, în seara dinaintea trădării – Pronume feminin. 11) Săptămâna care începe cu Duminica Paştilor – 13 aprilie!

DICŢIONAR: ~~RAN~~, ~~RIU~~, ~~AGOP~~, ~~ABAT~~, ERPE, ~~ANIT~~.

Eugen Mihu
Câmpeni, Alba

Soluţia careului „LA DRUM"

Orizontal: TERASAMENT - URARE - ACAR - RE - TREN - VA - ATA - POSTAV - ECRU - EU - E - S - LEIT - STR - ORAS - OSTAS - FU - AICI - NA - ETAPA - STAR - RATACITORI.

PERSPICACITATE

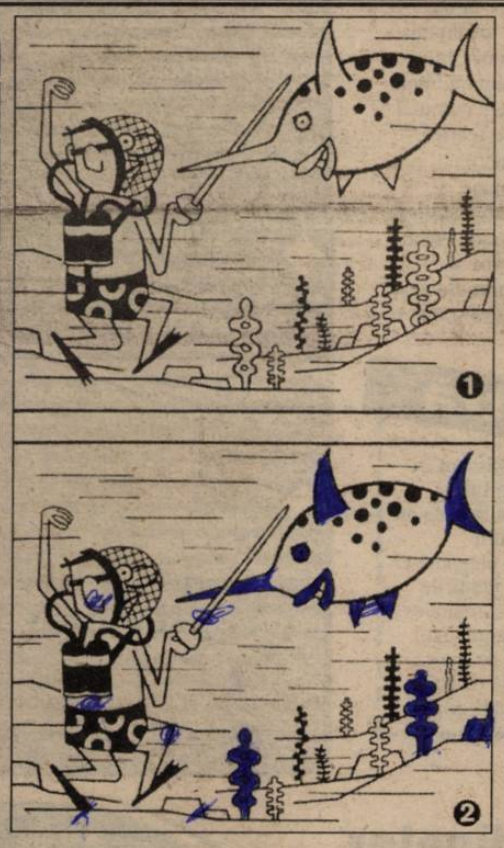

8 diferenţe

Între desenele 1 şi 2 există opt mici diferenţe pe care vă invităm să le identificaţi (Gh.R.)

Soluţia:

1-2) Urechea şi genunchiul dreptei ale omului. 3) Partea de jos a buteliilor. 4) Pietre sub piciorul drept al omului. 5) Punctul de încrucişare a spadei cu botul peştelui. 6) Aripile ventrale ale peştelui. 7) Alga albă aflată în dreapta. 8) „Laba" stângă a omului.

UMOR

– *Foarte drăguţ din partea ta că ţi-ai trimis soţia în vacanţă. Se vede că eşti un om generos!*

– *Nici vorbă! Vacanţa îmi trebuia mie.*

Un preot irlandez îl întreabă pe elevul Sean:

– *La voi se spune rugăciunea înainte de masă?*

– *Nu e nevoie, părinte! Mama găteşte bine!*

– *Nu e periculos să conduci maşina cu o singură mână?*

– *Ba da! Din cauza asta mulţi tineri au nimerit direct în faţa altarului.*

– *Cum de bei amestecul ăsta oribil?*

– *Doctorul mi-a recomandat să nu beau vin curat şi de aceea îl amestec cu coniac.*

– *Măreşte mult telescopul tău?*

– *Atât de mult că apropie Filarmonica din oraşul vecin, astfel încât ascult concertul în condiţii perfecte.*

– *Tăticule, Oceanul Pacific e mereu liniştit?*

– *Întreabă şi tu ceva mai serios!*

– *Bine. De ce a murit Marea Moartă?*

Fotografii de la cititori

«Fetiţă cuminte şi hărnicuţă! La Mulţi Ani!»

VERONICA TOMOŞOIU – Coţofăneşti Bacău

PAR(anormale) de TOPAN

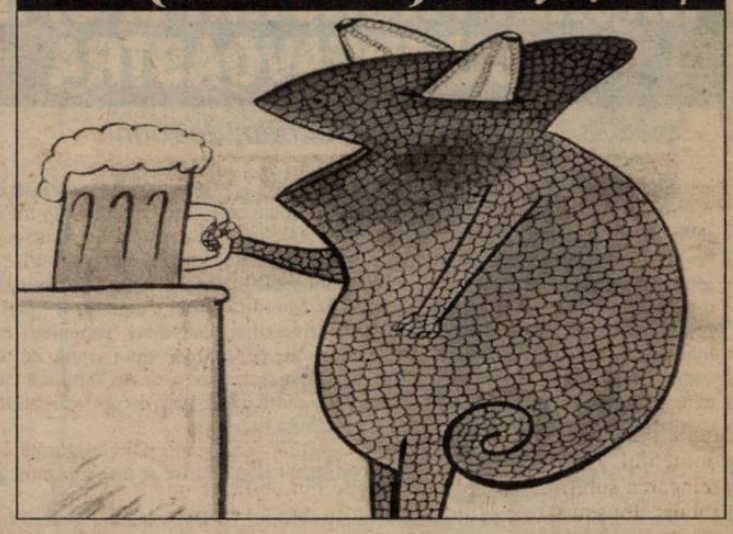

Verificaţi-vă cunoştinţele

URSUL

1. Ce fel de animal este ursul, după felul hranei sale?
2. Cum este numit ursul în folclorul românesc?
3. Cine a scris poezia „Ursul românesc", pusă pe muzică şi admirabil interpretată de Tudor Gheorghe?
4. Cine a ilustrat prima ediţie (1932) a romanului pentru copii „Fram, ursul polar" de Cezar Petrescu (1892-1961)?
5. Cine a compus în 1786 Simfonia nr.82 în do major, intitulată „Ursul"?
6. Cine a interpretat rolul principal feminin în filmul lui Michel Deville „Ursul şi păpuşa"?
7. Care este cel de al doilea nume popular al plantei numită tot popular „mierea ursului" (Pulmonaria officinalis)?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeiţa egipteană Isis întreprinde o călătorie dramatică în căutarea soţului ei mort, Osiris, pe care reuşeşte să-l readucă la viaţă. 2) Tabloul „Dante şi Virgiliu în Infern" a fost realizat de pictorul francez Eugene Delacroix (1796-1863). 3) Muzica operetei „Secretul lui Marco Polo" a fost compusă de Lopez. 4) Cartea respectivă a fost scrisă de Dinicu Golescu (1777-1830) titlul întreg al lucrării scrise în 1826, fiind „Însemnare a călătoriii mele Constantin Radovici din Goleşti, făcută în anul 1824, 1825, 1826" şi constituie primul jurnal românesc de călătorie. 5) Călătorul român care a mers pe jos până la Roma pentru a vedea Columna lui Traian a fost Gheorghe Oprea din Cârţişoara (1849-1911) cunoscut sub numele de Badea Cârţan. 6) Cartea „Trei într-o barcă" a fost scrisă de umoristul englez Jerome K. Jerome (1859-1927). 7) Filmul „Călătorie în Italia" a fost realizat de regizorul italian Roberto Rossellini (1906-1977).

Poşta cititorilor

La întrebările noastre cu tema „Frunze", apărute în numărul 12 din 22.III nu am primit nici o scrisoare cu şapte răspunsuri corecte. Au răspuns la şase întrebări, greşind ultima: Florentina Gorea, Topliţa; vechea prietenă a revistei noastre *Elena Ispas,* Piatra Neamţ şi prof. *Marin Ştefan,* Şimleu Sulvanei care, ca de obicei, ne-a dat răspunsuri ample cu amănunte deosebit de interesante.

Tot la şase întrebări a răspuns *Gabriela Mihaela Dănciuc,* Câmpina fiind şi singura care a răspuns corect la întrebarea numărul şapte.

A răspuns corect la cinci întrebări *Simion Hereş,* Baia Mare.

Aşteptăm în continuare răspunsurile dv. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„STRICTO-SENSO"

FACE MUTRE / EXTREMIŞTI	C	LECTURĂ / MEŞTER	C	FIXATĂ ÎN CEVA / CAUTATĂ ÎN PUSTIU	?	A SCHIMBA / USTUROIATĂ	A	PORTAR (înv.) / EU	U	DISPĂRUTĂ / VÂNZARE	P
→	N	A	T	I	O	N	A	L	I	S	T	I
NOMADE / HÂRTII STAS →	R	A	T	A	C	I	T	O	A	R	E	
→	T	I	P	I	Z	A	T	E	PUS ÎN COLECŢIE / DORMITOR (var.) →	R	A	R	
EROI DIN COPILĂRIE / RATE	C	I	R	E	S	A	R	I	DE 2 ORI / OFUSCAT →	D	I		
→	A	A	T	E	DE PE SCENĂ!	T	POFTĂ / URIAŞE →	N	E	S	A	T		
CUTE! / OM DE PALAT →	T	E	FIINŢĂ / ROS →	C	R	E	A	T	U	R	A			
→	C	U	R	T	E	A	N	LICHIDE / UNTURĂ →	A	P	E	RATEU		
RÂU SPANIOL... / IBIS! →	R	I	O	OPERĂ / A SPĂLA →	T	O	S	C	A	ZONE DE CULTURĂ →	E			
→	I	I	NETE / VOCALE →	G	L	A	R	E	PLIN OCHI / CUTIE! →	R	A	S		
PLANTĂ / SUPORTURI! →	S		I	J	MIŞCARE →	M	U	T	A	R	E			
→	T		T	A		E	EROU DE BANC →	I	T	I	C			

Dezlegarea integramei ***„PERFECT"***

Orizontal: C - V - D - N - C - P - COREPETITORI - MINIMALIZAT - AUDITOR - ROTI - NITELUS - NAC - NICU - ASANARE - CURAT - PACE - CALIFICARI - G - TI - E - ALA - IA - VIZETA - ITANI - VAR - GOGOMAN - CITAT - CARARI.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☒ (1) LUNĂ	22.000 LEI	☒ (4) LUNI	92.000 LEI
☒ (2) LUNI	44.000 LEI	☒ (5) LUNI	114.000 LEI
☒ (3) LUNI	70.000 LEI	☒ (6) LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

ANCHETA NOASTRĂ şi OPINIILE DUMNEAVOASTRĂ

Un dialog extrem de rodnic

Stimaţi cititori, numărul de răspunsuri pe taloane şi sugestiile însoţitoare pe care le-am primit ne-au depăşit toate aşteptările. Pentru toate cele cinci apariţii (din tot atâtea ediţii ale revistei în luna martie) am primit o foarte îmbucurătoare avalanşă de scrisori. Interesul arătat de Dv. pentru comunicarea cu colectivul nostru redacţional a demonstrat încă o dată cât de mult sunteţi ataşaţi de specificul nostru publicistic, că aţi dorit din toată inima să ne întindeţi o mână prietenească în scopul oglindirii în paginile revistei a temelor Dv.preferate. Am avut prilejul să aflăm o însufleţitor de mare diversitate de păreri, propuneri concrete, critici întemeiate, mesaje deosebit de călduroase şi, pe alocuri, mici ironii cu adresă fixă dar constructive în esenţa lor. Nu ne-aţi iertat imperfecţiunile şi ne-aţi subliniat calităţile. Cititori de toate vârstele, de la 13 la 90 de ani, cu o mare diversitate de profesii, au întreţinut cu noi un dialog de o anvergură şi un ritm rar întâlnite în presă.

Vom analiza cu deosebită atenţie sugestiile şi opţiunile Dv., asigurându-vă că ne vom strădui ca, şi pe mai departe, profilul şi ţinuta revistei noastre să nu vă dezamăgească, aşa cum nu au făcut-o nici până acum.

Redacţia noastră vă mulţumeşte pentru efortul epistolar depus, extrem de util, convinşi fiind că dialogul Dv. cu colectivul nostru redacţional va fi la fel de rodnic.

Revista magazin

CÂŞTIGĂTORII, ÎN ORDINEA TRAGERII LA SORŢI, SUNT URMĂTORII:

- Kanyó Mariana – Sf. Gheorghe, jud. Covasna (radiocasetofon)
- Lup Ioan – Târnăveni, jud. Mureş (aspirator)
- Grigoreanu Gavril – Gherla, jud. Cluj (robot de bucătărie)

UN ABONAMENT PE 6 LUNI LA REVISTA „MAGAZIN":

- Gozman Petru – Simleul Silvaniei, jud. Sălaj
- Vâlcu Andrada – Iaşi, jud. Iaşi
- Bradosin Iuliana – Ploieşti, jud. Prahova
- Donciu Cristina – Bucureşti
- Şarlea Stelian Vasile – Sibiu, jud. Sibiu
- Stoica Natalia – Bucureşti
- Ire Maria – Baia Sprie, jud. Maramureş
- Mocanu Mihaela – Bucureşti
- Jupaşcu Oana – Bucureşti
- Udilă Aurelia – Orăştie, jud. Hunedoara

Mini-interviul săptămânii

CORNEL MIHALACHE, regizor

– De ce film documentar?

– Aşa am apucat să învăţ la Sahiafilm, de la câţiva maeştri, începând cu Mirel Ilieşu care mi-a fost vreo opt-nouă luni profesor de film şi de viaţă. Am apucat să învăţ de la el că documentarul este esenţial în pregătirea unui regizor, în dezvoltarea lui. Cum să spun, este ceva între ficţiune şi realitate, este o ficţiune pe care nu o poţi minţi. Nu poţi minţi spectatorul foarte mult. Nu înseamnă că lucrul care se cheamă artă nu poate fi făcut folosind ce vezi şi ce este în faţa ta.

– Suntem în anul Brâncuşi, ai făcut un film despre Brâncuşi...

– Am făcut mai multe. Am rămas şase ani şi jumătate în preajma lui, încercând să-l înţeleg... Am văzut şi filmat aproape toate operele sale şi le-am şi oferit publicului. Acum mă ocup de documentare despre falşii Brâncuşi din ultimul timp.

– Ai realizat filmul pavilionului României la Expo 92 de la Sevilla, dar nu ai fost acolo preferând să montezi la Bucureşti „Romeo şi Julieta"...

– N-am greşit atunci, chiar dacă a fost un eşec şi nu am montat piesa. Cred că nu aveam destulă putere atunci să o fac, la Teatrul Bulandra. Acum aş face un film...

– Ai pus în scenă „Sinucigaşul" la Teatrul Notarra...

«Documentarul – o ficţiune care nu o poţi minţi»

– ...Cea mai mare experienţă teatrală a mea. Locul unde am învăţat să fac teatru „pe bune", practic, pe scândură, de la mulţii colegi ai mei atunci şi prieteni acum. Mălăele, Valentin Teodosiu, Ruxandra Sireteanu, Teodora Mareş, Camelia Zorlescu – toţi, pe care nu o să-i uit niciodată. A fost primul spectacol care a readus în 1991 la teatru spectatorii români. 25 de oameni, afară, în viscol, aşteptând să intre la teatru. Asta cu trei luni înainte de trilogia lui Andrei Şerban...

– Ai un mare roman pe care ţi-ai dori să-l ecranizezi?

– Da, „Şatra" lui Zaharia Stancu.

– Dar un mare actor cu care să faci un film?

– Dacă ar fi să fie un „Romeo şi Julieta" film comercial, l-aş face cu Juliette Binoche şi Jeremy Irons în Părintele Lorenzo. Dacă ar fi să fac un film după mintea mea, l-aş face cu Olga Tudorache în Julieta şi Ştefan Iordache în Romeo. Azi. Acum.

– Crezi în zodii?

– Nu, pentru că m-au păcălit de câteva ori.

– Ce îţi place să faci când nu te ocupi de film sau de televiziune?

– Să mă joc Solitaire pe calculator, singur cu gândurile mele. Să fac piaţa, să gătesc...

– Când primeşti veşti, cu care preferi să începi, cu cea bună sau cu cea rea?

– Cu cea rea. Ca să taie din rău vestea cea bună.

– Te sperie ceva pe lumea asta?

– Mmm, intoleranţa, minciuna, trădarea... Prostia aşa, la un mod general. Faptul că poţi să faci orice, să spui adevărul şi să nu se uite nimeni la tine...

MIHAELA DOROBANŢU

SPORT FLASH

FOTBAL ŞI ARBITRAJ DE DUZINĂ

Nu sunt un fan („fan" vine de la „fanatic" în engleză) al echipei Steaua, deşi au fost ani, şi nu pot să uit extraordinarul sezon 1985-1986, când echipa din Ghencea se număra printre favoritele mele. Fără nume străine, fără Jardel, Steaua aceea „de aur" arăta cam cum arată azi Galatasaray, era într-adevăr o mare echipă. Astăzi ea este departe de acel standard, este departe încă de standardul european, dar, aşa cum e, defilează prin campionatul nostru şi este, deocamdată, pe primul loc. Asta nu înseamnă că onorează prin joc, prin concepţie sau prin superioritate acest loc. Nu. Acolo ar fi putut fi, vorbesc gândindu-mă la valoarea reală, şi Dinamo, şi Petrolul, chiar şi Gloria. Spun asta pentru că am urmărit la televizor partida Stelei cu Rocarul şi n-aş vrea să supăr pe nimeni, dar cum a jucat Steaua nu scria în nici un fel pe ea că este campioană (de toamnă) sau că va fi campioană. Rocar, despre care aflu că este pe locul 11, dar cu şanse în finala Cupei României, a jucat o partidă excelentă, de parcă ei erau ocupanţii (reali) ai locului fruntaş în clasament, iar Steaua, undeva pe la mijlocul campionatului. Este aici, pe undeva, paradoxul fotbalului nostru intern. Echipe care câştigă campionatul joacă lamentabil şi echipe de mijloc, uneori chiar de prin zona retrogradării, joacă partide excelente. Care ar fi explicaţia?

Codoşlâcul arbitrilor

Probabil că una din explicaţii ar fi că poziţia în clasament nu reflectă adevărata valoare a echipelor noastre de fotbal. Ceva se umflă cu pompa, altceva se dezumflă. Echipele zise fanion sunt „ajutate" să urce, echipele de provincie cu oarecari pretenţii sunt „ajutate" să coboare. De aici, ura unor preşedinţi şi antrenori de cluburi mici faţă de arbitri. Că până la urmă, „ajutorul" cel mai vizibil (nu vorbesc de cel din umbră) pe care o echipă îl primeşte sau i se refuză (după situaţie) tot din partea arbitrilor vine. Revin la partida Steaua-Rocar pe care am urmărit-o integral. Ce am văzut? În primul rând un duel Piţi-Ţiţi, din care câştigător a fost, după mine, la toate capitolele, Ţiţi Dumitriu. Elevii lui s-au zbătut, au vrut să câştige şi puteau să câştige. În prima repriză Steaua a trimis doar un şut pe spaţiul porţii, ceea ce este enorm pentru o campioană, nu?, în vreme ce Rocarul nu numai că a şutat mai mult, dar şi-a creat faze spectaculoase în urma cărora a beneficiat şi de un penalty (mai putea să li se acorde unul, dar arbitrul Stoica s-a făcut că nu-l vede) pe care l-au transformat. Ei bine, în repriza a doua am văzut cum poate proceda un arbitru asupra căruia au planat multe presiuni din partea unui club care are un buget de 4 milioane de dolari. Cum era să piardă Steaua acasă, tocmai în faţa Rocarului? Vechea mentalitate a ieşit la suprafaţă şi arbitrul Stoica nu i-a putut opune rezistenţă. A început pur şi simplu să fluiere tot contra Rocar. Şi, ca să pună bomboana pe tort, le-a acordat steliştilor un penalty imaginar, doar aşa, ca să le resusciteze moralul.

Prime pentru adversarii lui Dinamo!?

Tot o echipă din zona retrogradării a jucat pentru prime oferite de Steaua o partidă contra lui Dinamo. Dinamo nu este pe primul loc, dar vrea să câştige campionatul şi duminică avea chiar şansa de a se apropia de lider la 4 puncte. N-a fost aşa, pentru că gălăţenii au jucat în draci (de unde atâtea resurse?) şi au smuls un egal (0-0) de la nişte „câini roşii" care au părut în lesă mai degrabă decât dezlănţuiţi. Astfel, distanţa de 7 puncte între Steaua şi Dinamo se menţine, poate că aceia care au zis că se relansează campionatul s-au cam grăbit... Să vedem cum va evolua Steaua la Braşov, ce va scoate ea de acolo, cum se va elibera arbitrajul de greaua presiune psihologică şi, în fine, dacă Dinamo va reuşi să întreacă pe ultima clasată, Gaz Metan, în Ştefan cel Mare.

GEORGE CUŞNARENCU

Chinezii

maeştri ai transparenţei

În fiecare iarnă, turiştii iau cu asalt localitatea Harbin din nord-estul Chinei, dornici să admire incredibilele statui din gheaţă care compun în ansamblu o lume feerică. Capodoperele efemere, reprezentând personaje fantastice, sunt iluminate de mii de neoane colorate, efectul făcându-i pe vizitatori să rămână muţi de admiraţie şi să se topească de plăcere. *(A.P.)*

Elefantul de piatră

Sri Lanka este o ţară care uimeşte nu numai prin frumuseţea sa exotică, ci şi prin vestigiile sale istorice. În această insulă mirifică, templele budiste te impresionează prin măreţia lor. Acest templu, construit în timpul vieţii lui Budda, este faimos nu numai pentru coloanele elegante ci şi pentru clădirile din jur şi mai ales pentru giganticul elefant de piatră care stă de strajă la intrare. *(I.S.)*

OMAGIU gospodinelor

Ca un omagiu adus femeilor care, vrând-nevrând, îşi petrec o bună parte din viaţă în bucătărie, decoratoarea americană Liza Lou a avut ideea de a crea o bucătărie din perle şi mărgele. Pereţii, mobilele, pardoseala, perdelele, aparatele electrocasnice, oalele şi cratiţele, lingurile, polonicele şi cuţitele, în fine, tot ce poate exista într-o bucătărie a fost îmbrăcat în perle. A avut nevoie de 30 de milioane de biluţe colorate. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ O dată cu timpul frumos, prin diverse colţuri ale lumii încep să abunde concursurile distractive în aer liber. La Ségraine (Franţa) sunt la modă probele de cros combinat cu echilibristică. Una din „categorii" este alergatul pe distanţa de trei kilometri ţinând în gură o lingură cu un ou crud în ea. Evident, contează să fii primul, dar şi oul să fie intact şi la locul lui, fără să te ajuţi de mâini. O altă categorie este crosul cu o sticlă de şampanie (plină) ţinută în echilibru pe frunte sau creştet.

◆ Aţi observat că mai toate franţuzoaicele au o siluetă demnă de invidiat? Nu ştim dacă are sau nu legătură cu concursul de alergat cu nevasta în cârcă, dar culmea acestei probe... halterofilice este că recordul absolut îl deţin soţii Gausarde: el are 158 de kg, iar ea numai...102 kg. Trebuie amintit că sunt imbatabili şi astăzi, când ambii au împlinit 43 de ani.

◆ Una din cele mai hazlii probe este alergatul cu o broscuţă pe cap. De fapt, batracianul stă (dacă stă) pe o beretă sau şapcă, nu direct pe chică (cine are). Secretul ajungerii la finiş cu broasca la locul ei este alergatul fără zdruncinarea prea mare a corpului, ca să nu se sperie „pasagerul" (este interzisă lipirea cu clei a delicatelor şi gustoaselor ei membre). Încercaţi şi dv.? (P.I.)

În numărul viitor

■ O ipoteză despre formarea Lunii ■ Marile secrete ale lumii şi cărţile de joc ■ Simfonia culorilor, un remediu subtil pentru sănătate ■ „Gânditorul" de la Hamangia şi Piramida lui Keops ■ Femina club ■ Fantoma de la Operă ■ Erou pe Internet! ■ Oraşele caracatiţelor ■ Stele fragile: Alice Evans ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: CRISTINA DELEANU, actriţă ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 517 • ANUL XLIV • 19 APRILIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 16 (2267)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

19 APRILIE

1775 Începe Războiul Civil American.

1956 Prinţul Rainier de Monaco se căsătoreşte cu Grace Kelly.

S-a născut în această zi

1903 Eliot Ness, faimosul agent guvernamental american, luptător împotriva mafiei.

„NOUTĂŢI" din trecutul Sistemului Solar

Un meteorit „în vârstă" de 4,5 miliarde de ani a fost descoperit în nordul Canadei de către un geolog care făcea prospecţiuni în lacul îngheţat Tagish. Dacă presupusa vârstă a meteoritului va fi confirmată de o echipă internaţională de cercetători, acest eşantion ceresc va constitui *cea mai veche mărturie a tinereţii Sistemului Solar, descoperită vreodată pe Pământ!* Meteoritul conţine, printre altele, acizi aminaţi, componente elementare ale materiei vii. Meteoritul ar putea furniza date legate de elementele organice ale nebuloasei presolare care au condus la apariţia vieţii pe Pământ şi, de ce nu pe alte planete ale Sistemului Solar. *(D.M.)*

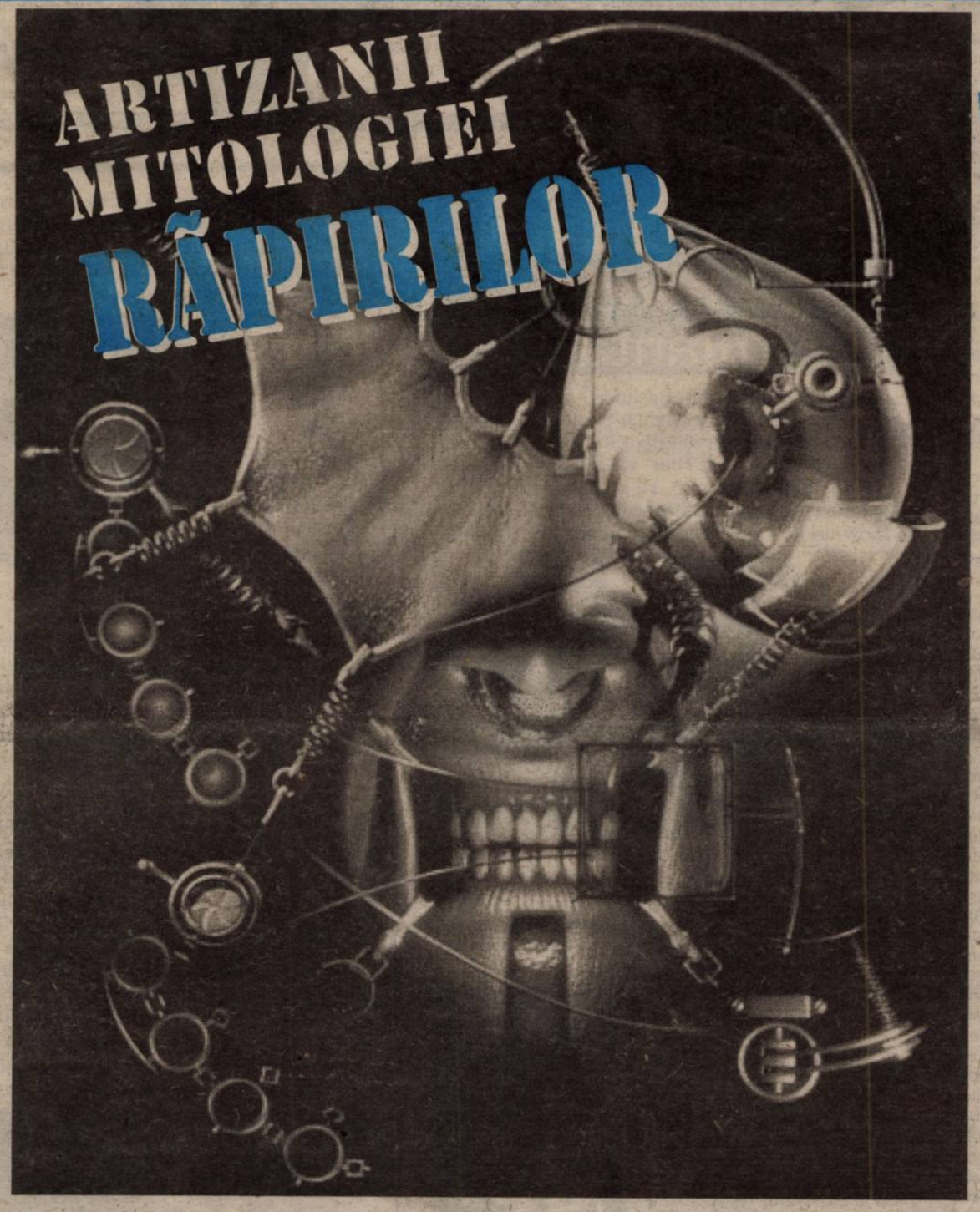

ARTIZANII MITOLOGIEI RĂPIRILOR

Întrebări care vor zgudui lumea

UNDE NE AFLĂM? CUM SUNTEM FĂCUŢI?

Ce mai face

PĂMÂNTUL?

TV Pro TV, România 1, TVR 2, Acasă, Antena 1, Prima TV, Tele 7 abc

FANTOMA de la Operă

„GÂNDITORUL" DE LA HAMANGIA şi PIRAMIDA LUI KEOPS

SIMFONIA CULORILOR

un remediu subtil pentru sănătate

femina club

Vara indiană

- Mistere & Paranormale
- Întâmplări adevărate
- Avocatul casei
- Rebus
- Sport

O ipoteză despre formarea

LUNII

Stele fragile

ALICE EVANS

102 dalmaţieni i-au deschis porţile ferecate de la Hollywood

O „zi de muncă" în spaţiu!

Un nou record a fost înscris în analele misiunilor spaţiale. Astronauţii americani James Voss şi Susan Helms au realizat o ieşire în spaţiu de 8 ore, 56 minute, depăşind cu 27 de minute precedentul record. Această ieşire din Staţia Spaţială Internaţională a avut ca scop pregătirea instalării modulului logistic Leonardo. *(D.M.)*

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Supliciul" (gips, 1907, Bucureşti)

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

CONSTANTIN STAN
un realist supravegheat

Trecem în această săptămână la proză şi mă întorc, pentru a câta oară?, la celebra Generaţie 80, acel grup literar unic care a debutat în anii 80 şi despre care se spunea, la vremea respectivă, că este o mână de scriitori, poeţi şi prozatori, care iau în derâdere „cuceririle socialismului", „sunt ironici şi n-au nici un respect pentru realismul socialist". Până la a debuta editorial, o seamă din acei scriitori „blestemaţi" au citit în cenaclul „Junimea" al Facultăţii de Limba şi Literatura Română, cenaclu care a prins aripi sub conducerea regretatului critic şi istoric literar Ov. S. Crohmălniceanu. Nu o să vorbesc acum despre poeţi, ci o să mă opresc la prozatorii junimişti plini de talent care au devenit ulterior prozatori cunoscuţi. Unul dintre aceştia a fost Constantin Stan. Editura „Paralela 45" aduce pe piaţă astăzi, în colecţia 80, noul lui volum de proză intitulat „Provizoriu, Sud (Libertate supravegheată)". Într-un avertisment nostalgic, Costi Stan spune că doar cu o singură excepţie, povestirile acestui volum au fost scrise în anii 70 pentru a fi citite în cenaclul „Junimea" pentru că nu prea puteau fi tipărite. Un lucru perfect adevărat la care subscriu. Asemenea lui şi eu am scris pentru cenaclul „Junimea" povestiri despre care ştiam că nu vor fi citite decât acolo şi că nu vor vedea niciodată lumina tiparului. Culmea este că nici azi, după 11 ani de libertate editorială ele n-au apărut într-un volum. Fiecare din prozatorii care citeau la Cenaclu ştia că povestirile sau fragmentele de roman nu vor ajunge într-o carte. Constantin Stan spune că unele din cele 9 povestiri care apar acum în „Provizoriu, Sud" au fost publicate cu finaluri ciumpăvite sau cu decupaje de secvenţe în revista „Luceafărul". „Nu vreau să fac din asta un caz, un merit sau o nefericire. Tinereţea noastră s-a consumat în spaţiile aceleiaşi veşnice tinereţi, cu iubiri aiurite, cu nostalgii marine, cu multe după-amiezi petrecute în biblioteca facultăţii, cu cafeaua de la „Arhitectură" şi cu berea de la terasa „Dunărea" sau „Cina", cu amfi „Onciu" şi „Club Litere", spune Constantin Stan, cel care venea din cartierul Colentina şi care se încăpăţâna să se arate interesat în proza sa de realismul acelei epoci socialiste, dar cu totul altfel decât cereau în mod oficial diriguitorii culturii. Rezultatul? Povestiri precum cele din volumul apărut recent la Editura „Paralela 45" şi un bun exemplu este „Marină (Luna, ca un drac albit de spaimă)" din ciclul „Marine" în care talentul lui Constantin Stan iese la iveală ca uleiul într-un pahar cu apă. Lăsând la o parte splendida metaforă din titlu (care poate rivaliza cu oricare din metaforele „lunare" ale lui Eminescu), scurta poveste vorbeşte despre nişte tineri care vin la mare să se simtă liberi şi nimeresc direct pe mâna unor miliţieni vigilenţi care îi duc la secţie ca pe nişte bişnitari. Scurtul episod se pierde în neant, ceea ce rămâne este scurta perioadă de distracţie a tinerilor îndrăgostiţi de viaţă pe litoralul românesc. Cel care narează povestirea se trezeşte în cortul unei suedeze domică şi ea de distracţie. Notaţia este exactă şi scurtă: „ Luna, un drac albit de spaimă, se înalţa în noaptea aia destul de repede. Auzeam vuietul ritmic al valurilor cărând nisipul de pe ţărm şi o sirenă sunând prelung. Un far luminase cortul şi o rază pătrunse pe dedesubt plimbându-se impudic până sus pe piciorul suedezei adormite. Se dezvelise în somn ca şi cum n-ar fi suportat niei măcar atingerea nopţii pe ea. Cum o fi putând dormi complet dezbrăcată? Trupul i se arcuise sub pătură, încordat ca al unui animal tânăr mereu gata de atac". Nici un exces de imagini, nici un adjectiv în plus, o bijuterie de text scrisă în 1970 cu atât mai valoroasă în comparaţie cu „proza" de azi, plină de vulgaritate ieftină şi gunoi descriptiv. Despre arta lui Costi Stan, profesorul Ov. S. Crohmălniceanu scria fără nici un pic de exagerare: „Tonalitatea impresiilor ne permite să ghicim stări sufleteşti, fără ca ele să fie „analizate". Este o artă de „tuşeuri" repetate şi delicat abile, amintind „tropismele" Virginiei Woolf şi ale lui Nathalie Sarraute".

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

At Last Gladys Knight

Comeback-ul acestei luni aparţine unei mari soliste de culoare, destul de puţin cunoscută la noi. *Gladys Knight*, una din marile voci feminine din rhythm & blues-ul anilor 70, a scos la finele lunii februarie, la casa *MCA*, acest album care oferă amatorilor genului, nu puţini, posibilitatea trăirii unor momente magice de r & b, de o savoare unică, trecute pe nedrept de mai tinerii soliști la arhivă... şi este mare păcat! Ascultând-o pe *Gladys* veţi (re)descoperi o mare voce, de o sensibilitate şi de o expresivitate remarcabile, începând cu *„Every Beat Of My Heart"* şi încheind cu *„Midnight To Georgia"*... *„At Last"* este primul album al lui *Gladys* din ultimii şase ani, ea nerenunţând la ceea ce ştie să facă cel mai bine: balade şi cântece în midtempo. Aflată în formă, *Knight* reuşeşte pe *„At Last"* cel puţin trei potenţiale hituri: un duet foarte bun cu actorul *Jamie Fox* – *„I Wanna Be Loved"*, un cover după *Bill Withers („Grandma's Hands")* şi *„Rose Bouquet"* –un classic de rhythm and blues. Nu vă rămâne decât să ascultaţi discul şi sunt sigur că, dacă o veţi face, o veţi primi pe *Gladys* printre favoriţii voştri! Cunoscătorilor le mai recomand un titlu din discografia solistei – *„Love Oveboard"*, unul dintre cele mai dansabile albume de r & b din toate timpurile...

ŞTIRI pe bandă rulantă

Celebra trupă din Basildon, şi mă refer la *Depeche Mode*, a anunţat programul primului său turneu european din ultimii trei ani, *„The Exciter European Tour"* începând pe 28 august la Tallin (Estonia) şi încheindu-se pe 30 octombrie la Istanbul. Turneul european va fi precedat de show-uri în America de Nord în perioada 15 iunie-

14 august. Albumul va fi lansat pe 15 mai, primul extras pe single urmând să apară pe 23 aprilie – *„Dream On"*. Până vă voi prezenta cronica discului vă mai spun că Exciter este un amestec de elemente electronice şi acustice... Alte detalii puteţi găsi în siteul lor official www.depechemode.com.

Bruce Springsteen trage din nou cu *E. Street Band*, de această dată alăturându-li-se şi chitaristul *„Little Steven" Van Zandt*... *Van Zandt* a confirmat zvonurile că un nou album al Boss-ului stă să apară, recent lansatul (pe 3 aprilie) *„Live In New York City"* fiind doar o încălzire cu public! Am ascultat pe Net două din cele mai noi cântece ale lui *Springsteen* şi dacă şi restul va fi ca aceste *„Code Of Silence"* şi *„Further On Up The Road"* atunci vom avea un bestseller!

Scoţienii de la *Proclaimers* vor lansa pe 22 mai primul lor album după o pauză de şapte ani. Intitulat *„Persevere"* şi precedat de single-ul pilot *„There's A Touch"*, albumul se doreşte a fi o întoarcere la sound-ul din urmă cu mai bine de un deceniu, când pop-rock-ul gemenilor *Craig si Charlie Reid* (figurile centrale ale grupului) făcea o frumoasă figură în topuri... Să vedem dacă au rezistat probei dificile a timpului...

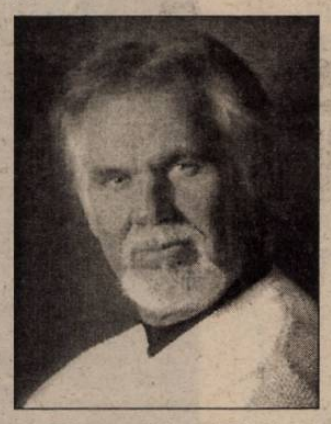

Veteranul *Kenny Rogers* şi-a concediat managerul cu care a lucrat timp de 33 de ani! Ba, mai mult, *Rogers* l-a şi dat în judecată pe *Ken Kragen* (omul care a avut un cuvânt greu de spus şi în cazul altor staruri ca *Trisha Yearwood, Travis Tritt* sau *Lionel Richie...)* acuzându-l de comportament neloial faţă de firma de management artistic a lui Rogers, solistul concediindu-l deoarece *Kragen* a încercat să „fure" pe unii din artiştii aflaţi sub contract cu Rogers...

Revenire după doi ani de pauză pentru *Ani DiFranco*, noul său disc, unul dublu, a apărut pe 10 aprilie şi este intitulat *„Revelling/Reckoning"*. Al 13-lea album din discografia interpretei aduce şi oarecari schimbări de stil, prima parte – *„Revelling"* combinând groove şi blues pe parcursul a 13 melodii, în timp ce al doilea disc conţine 16 cântece mult mai lente, fiind de-a dreptul liniştit. Ciudat, pentru zbuciumata *Ani*... Iniţial totul trebuia să fie pe un singur disc dar prolificitatea echipei cu care a lucrat *Ani* a determinat-o să scoată până la urmă un dublu album! Apropo de echipă: *Maceo Parker*-sax, *Lloyd Maines*-tobe şi *Jon Hassell*-

trompetă. Şi încă ceva: primul extras pe single este *„Heartbreak Even"*.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Albume: ● Creedence Clearwater Revival (1968) ● Bayou Country (1969) ● Green River (1969) ● Willie And The Poor Boys (1969) ● Cosmo's Factory (1970) ● Pendulum (1970) ● Mardi Gras (1972) ● Suzie Q (1972) ● Live In Europe (1973) ● Creedence Gold (1973) ● More Creedence Gold (1973) ● The Golliwogs (1975)

CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL

● Chronicle/Fifteen Golden Hits (1976) ● Chronicle/The 20 Golden Hits (1976) ● 1968/1969 (1976) ● Greatest Hits (1979) ● The Royal Albert Hall Concert (1980) ● Live In Germany (1982) ● Hits Album (1982) ● The Singles 1968-69 (1983) ● Music Fot The Millions (1984) ● The Creedence Collection (1985) ● The Complete CD Collection (1987) I Chooglin' (1987) I Chronicle Vol. 2 (1987) ● Creedence Country (1987) ● Hey Tonight (1988) ● Travellin' Band (1988) ● The Complete Hits Album Vol. ● (1988) I The Complete Hits Album Vol. 2 (1988) ● The Fantastic Creedence Clearwater Revival (1990).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
PAUL IOAN
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Întrebări care vor zgudui lumea

UNDE NE AFLĂM?

CUM SUNTEM FĂCUŢI?

MIHAELA DOROBANŢU

Fiecare din cele 11 întrebări este „impregnată" de interdependenţa dintre descoperirea legilor astrofizice care guvernează Universul şi înţelegerea naşterii şi evoluţiei sale şi a obiectelor pe care le conţine. În întregul său, fiecare din cele 11 întrebări este mai bogată decât suma părţilor sale de astronomie şi fizică. Ele devin astfel de o extremă urgenţă şi importanţă. Pentru că se referă la stabilirea unui model cât mai complet al Universului, dar şi la clarificarea aspectelor fizice ale lumii noastre, până în cele mai profunde adâncimi ale sale. O construcţie extrem de îndrăzneaţă care intenţionează să facă în premieră o „verificare" a posibilităţilor de extindere a legilor şi metodelor Fizicii, aşa cum sunt ele verificate şi folosite în laborator, la întregul Univers, inclusiv obiectele sale cele mai exotice şi epocile cele mai îndepărtate ale vieţii sale. Se va dovedi corectă această abordare? Vom avea la un moment dat un model corect, perfect coerent şi consistent? Iată acum şi ultimele şase întrebări formulate de acest extraordinar Comitet ale Academiei de Ştiinţă a Statelor Unite:

6 ***Cum s-a născut Universul?*** Există o evidenţă a faptului că în primele sale momente Universul a trecut printr-o formidabilă explozie de expansiune suplimetnară, cunoscută drept inflaţie, astfel încât cele mai mari obiecte din Univers îşi au originea în nedeterminarea cuantică subatomică. Cauza fizică subiacentă a acestei inflaţii este încă un mister.

7 ***A avut Einstein ultimul cuvânt în ceea ce priveşte gravitaţia?*** Găurile negre se află peste tot în Univers Intensitatea lor gravitaţională poate fi explorată. Efectele gravtiaţiei puternice din Universul timpuriu au consecinţe observabile. Teoria lui Einstein ar trebui să funcţioneze şi în aceste situaţii, aşa cum funcţionează în Sistemul Solar. O teorie completă a gravitaţiei ar trebui să includă şi efectele cuantice. Teoria lui Einstein nu o face – sau nu explică de ce acestea sunt irelevante.

8 ***Cum funcţionează acceleratoarele cosmice şi ce accelerează ele?*** Fizicenii au detectat o uimitoare varietate de fenomene energetice în Univers, inclusiv fascicule de energii neaşteptat de înalte, dar de origine necunoscută. În acceleratoarele din laboratoarele terestre putem produce fascicule de particule de mare energie, dar energia fasciculelor cosmice depăşeşte de departe orice energie produsă pe Pământ.

9 ***Există noi stări ale materiei la densităţi şi temperaturi excesiv de înalte?*** Teoriile actuale explică foarte bine modul în care protonii şi neutronii formează nucleele atomice ale elementelor chimice. La energii înalte însă, neutronii şi protonii se pot „dizolva" într-o supă nediferenţiată de quarci şi gluoni (particule foarte stranii, care „mediază" interacţia quarcilor), ceea ce se poate demonstra în acceleratoarele de ioni grei. Dar pot apărea şi densităţi şi temperaturi chiar şi mai înalte – ele pot fi întâlnite în stelele neutronice şi în Universul timpuriu. Există cumva în aceste condiţii noi stări ale materiei, altele decât cele cunoscute de noi astăzi?

10 ***Este nevoie de o nouă teorie a materiei şi luminii la cele mai înalte energii?*** Materia şi radiaţia, aşa cum sunt ele produse şi studiate în laborator, sunt extraordinar de bine descrise de legile Mecanicii Cuantice, de cele ale Electromagnetismului şi de cele.ale unificării acestora două, cunoscută drept electrodinamica cuantică. Universul ne oferă însă locuri şi obiecte, cum ar fi stelele neutronice şi sursele exploziilor de raze gamma, unde energiile sunt cu mult mai mari decât orice putem reproduce pe Pământ pentru a testa teoriile de bază. Pot fi teoriile actuale „extinse" pentru a le explica, sau sunt necesare noi teorii?

11 ***Cum s-au format elementele dintre fier si uraniu?*** Înţelegerea de către cercetători a producerii elementelor de până la fier în stele şi supernove este relativ completă. Originea exactă a elementelor mai grele, cele dintre fier şi uraniu, rămâne un mister.

Acestea au fost întrebările. Ştiinţa actuală, remarcabilă prin bogăţia sa, poate furniza, peste un an, sau zece, sau mai mulţi, primele răspunsuri definitive şi să ne ofere o imagine a Universului... la nivelul mileniului trei. Măsurând proprietăţile de bază ale Universului, ale găurilor negre, ale particulelor elementare, putem fie să falsificăm această viziune ambiţioasă, fie să stabilim modelul de care avem nevoie ca element central al imaginii ştiinţifice a lumii...

Întrebările mileniului

CE SUNT TELOMERII?

V-aţi întrebat vreodată de ce şireturile de pantofi au capetele învelite într-un fel de ceară, sau prinse în nişte capsule de plastic? Simplu: ca să nu se mai desfacă atunci când mergem şi nu le-am strâns bine sau nu le-am făcut nod dublu. Ei bine, acelaşi rol îl joacă şi *telomerii*. Ei sunt nişte mici porţiuni de ADN care se găsesc la capătul fiecărui cromozom. De ce? Pentru că partea terminală a cromozomilor este foarte instabilă şi intră foarte uşor într-un proces de degradare chimică. Ca atare este susceptibilă la reacţii de recombinare mult mai frecvent decât restul moleculei. Şi atunci intră în joc *telomerii:* ei împiedică să se desfacă faimoasa dublă elice a ADN-ului! Nu sunt purtători de informaţii genetice semnificative, care să permită de exemplu exprimarea unei anumite caracteristici. Au însă un rol nu mai puţin important – şi încă destul de puţin înţeles – şi anume cel de a determina durata de viaţă a fiecărei celule!

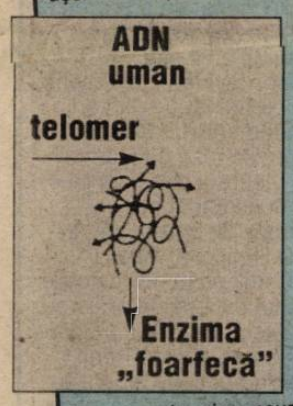

De exemplu, ei se scurtează la fiecare duplicare! *Telomerii* sunt constituiţi din acelaşi binecunoscut grup caracteristic, faimoasele „cărămizi" care stau la baza genomului uman: cele patru nucleotide T, A, C, G, adică Timina, Adenina, Citozina şi Guanina. Secvenţa acestora este practic aceeaşi la toate mamiferele: ordinea în care apar ele este TTAGGG. Ceea ce i-a determinat pe unii cercetători să afirme că ar fi suficient să „furnizăm" *telomeri* unei celule pentru a-i prelungi viaţa... *(M.D.)*

O ipoteză despre formarea LUNII

DORIN MĂRAN

Sonda americană „Lunar Prospector" a furnizat noi dovezi legate de geneza Lunii, asimilată unei catastrofe. Totul s-ar fi petrecut în urmă cu 4,4 miliarde de ani când un asteroid de mărimea planetei Marte a lovit Pământul, fragmentele de materie pulverizate în spaţiu în urma impactului formând un inel în jurul Terrei. Sub efectul gravitaţiei proprii, rocile şi praful s-au agregat, formând progresiv Luna. În perioada sa de „tinereţe" aceasta era acoperită din torente de lavă şi oceane de flăcări. Acest scenariu nu este nou. El a fost avansat pentru prima oară în 1974 în urma analizei eşantioanelor lunare recoltate în cursul misiunii Apollo, când geologii au ajuns la o concluzie similară. Unii geologi au mers chiar mai departe afirmând că Pământul şi Luna s-au format din acelaşi nor de roci şi praf cosmic. Dacă ar fi fost aşa, Luna şi Pământul ar fi avut nuclee similare. Or, măsurătorile făcute de sonda americană „Lunar Prospector" indică faptul că Luna dispune de un nucleu de fier cu un diametru între 220 şi 450 kilometri reprezentând mai puţin de 4 la sută din masa ei totală, în timp ce nucleul Pământului reprezintă 30 la sută din masa lui. Această diferenţă rezidă în faptul că în timpul şocului au fost proiectate materii provenind din mantaua superioară a Pământului şi a asteroidului ce nu conţineau suficient fier pentru a constitui ăn puternic nucleu lunar fero-magnetic.

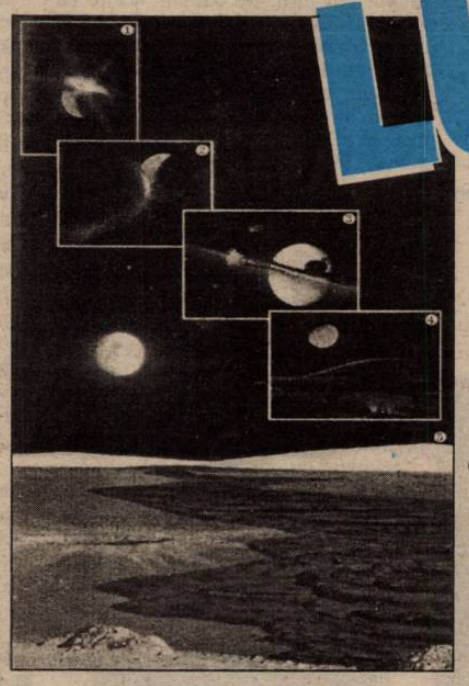

OCHI neobişnuiţi

Minusculul parazit Xenos peckii trăieşte în interiorul abdomenului viespei. Femelele nu părăsesc niciodată corpul gazdei lor şi nu-şi folosesc ochii. Masculii, dimpotrivă au ochi neobişnuiţi care le permit să localizeze fără nici un dubiu femelele plasate în coloniile de insecte. Această uluitoare descoperire, aparţinând unui grup de cercetători de la Universitatea Cornell din Statele Unite, a atras după sine o cunoaştere mult mai bună a caracteristicilor micului parazit. Viaţa masculilor este efemeră. Ei urmăresc la început mirosul emis de femele şi apoi îşi folosesc ochii pentru apropierea finală. Ochii masculului prezintă 50 de faţete, fiecare având propria ei retină. Ei seamănă cu aceia ai trilobiţilor, dispăruţi cu 250 milioane de ani în urmă. *(I.S.)*

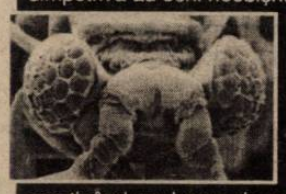

UN AVION INTELIGENT şi eficace

Zboară 500 km/h la câţiva metri altitudine. Consumă cu 40 la sută mai puţin carburant decât un avion tradiţional şi poate transporta sarcini grele.

Aparatul de zbor dotat cu aripile, motoarele şi coada specifice unui avion a fost conceput prima oară de către ruşi care l-au botezat ecranoplan. Modelele construite ulterior de către americani şi francezi au fost cunoscute sub numele de wigs-uri şi, respectiv, navioane. Secretul performantelor acestor aparate de zbor îl constituie efectul de sol, un fenomen fizic datorat mişcărilor de aer între o suprafaţă plană, cum ar fi marea sau deşertul, şi aripile avionului.

În timpul războiului rece, URSS a realizat o flotă importantă de ecranoplane pentru a-şi asigura o superioritate tactică totală pe mare. Între 1960 şi 1980 sovieticii au realizat 20 de modele, cel mai impresionant fiind Monstrul din Marea Caspică. Un aparat de zbor gigant, cu o lungime de 100 de metri capabil să evolueze cu o viteză de 550 km/h la o altitudine de 20 de metri deasupra apelor, dotat cu 8 motoare şi având o greutate de 544 de tone. O performanţă neegalată până în prezent. Spre comparaţie Boeing 747 nu cântăreşte decât 394 de tone şi are doar 70 metri lungime. Sovieticii se ambiţionau să meargă şi mai departe, proiectând un aparat de zbor de 5000 de tone care să zboare cu o viteză de 900 km/h. Situaţia politică şi economică a blocat însă acest proiect. Acest tip de aparate de zbor continuă să câştige teren în domeniul aeronauticii datorită capacităţii lor de a transporta sarcini grele şi de a interveni rapid, amerizând în locurile unui naufragiu şi putând îmbarca nu mai puţin de 500 de persoane aflate în pericol. Ceea ce avioanele obişnuite nu pot face. *(D.M.)*

planet@IT

@ NET-ul INTERPLANETAR!

În perspectiva înmulţirii misiunilor spaţiale, NASA a trecut deja la schiţarea planurilor de realizare a InterPlaNet, *reţeaua care va permite în curând să trimitem e-mail-uri până pe Marte! A schimba câteva cuvinte cu membrii misiunilor spaţiale, a comunica cu staţiile orbitale marţiene nu mai este, aşadar, o simplă idee SF. Este adevărat că, datorită distanţelor, interactivitatea comunicaţiilor telefonice şi a videoconferinţelor este serios compromisă. În aceste condiţii, responsabilii NASA mizează mai degrabă pe curierul electronic. Inginerii americani au început să se intereseze de problemă încă din 1998. Ei speră să inaugureze în 2003, pe Marte, prima legătură Terra-Marte din reţeaua* InterPlaNet. *Specialiştii sunt convinşi că, în viitorul apropiat, fiecare staţie spaţială va dispune de propria sa reţea Internet, făcând legătura cu diferitele „noduri", la fel ca pe Pământ. Sonde, vehicule şi laboratoare aflate pe suprafaţa Lunii sau a planetei Marte vor putea face schimburi de informaţii cu ajutorul legăturilor radio şi al protocoalelor standard, de genul TCP/IP, fiecare „nod" dispunând de un număr IP, adică o adresă Internet. Însă cum va fi asigurată această interconectare în condiţii de securitate acceptabile şi prin intermediul unor semnale radio de mică putere care sunt obligate să străbată distanţe considerabile? Soluţia tehnică poartă ciudatul nume de „transporturi de deţinuţi"* (custody transports"). *Prin intermediul acestui dispozitiv, mai multe mesaje sunt criptate, apoi incluse într-o capsulă virtuală înainte de a fi expediate prin micro-unde. Odată ajunsă la destinaţie, capsula este deschisă, mesajele decriptate şi apoi transmise destinatarilor.*

Comitetul pentru Sistemele Spaţiale de Date (CSDS – Comitee for Space Data Systems) se preocupă în prezent de adaptarea la viitoarea reţea a propriilor sale protocoale de comunicaţie spaţială, concepute azi pentru doar 120 de sateliţi şi sonde. Infrastructura de comunicaţii se va baza pe Deep Space Network (DSN), reţea gestionată de NASA, care asigură acum comunicaţiile cu misiunile spaţiale. Primele teste vor avea loc în 2003, după lansarea către Marte (22 mai şi 4 iunie) a doi roboţi de tipul Mars Pathfinder. Legătura va asigura un debit de 11 kB/s, de cinci ori mai puţin decât un modem terestru standard. Spre 2000, un satelit releu, aflat la 17000 km deasupra lui Marte, va trebui să asigure un debit de 1 MB/s, cu ajutorul unei legături laser. (A.H.)

Inexplicabilul de lângă noi

KARME şi ARME

ION ŢUGUI

Cunoaşterea, iscusinţa, în fond geniul uman puse să slujească ingenios şi eficient împotriva omului. Evoluţia mijloacelor de suprimare a omului de către om a cunoscut rate spectaculoase, dacă ne gândim că de la arcul cu săgeată la bomba nucleară au trecut doar câteva secole. Superlativul distrugerii rămâne încă arma nucleară. Dar ca şi cum acest plafon care este în stare să spulbere viaţa pe Terra, nu ar fi fost de-ajuns, ştiinţele şi slujitori ai lor au imaginat ceva cu mult mai puternic – arme care distrug psihicul uman sau care provoacă moartea instantanee!

Toate acestea au loc în numele păcii, al apărării, al necesităţii de a riposta în conflicte ample, în numele dominării. Imperfecţiunea omului, de care se plângea la bătrâneţe filozoful german Immanuel Kant, în trecutul îndepărtat era plasată unei modalităţi reparatorii şi perfecţioniste prin *karmă*. Omul care acumulează într-o viaţă greşeli şi păcate are şansa prin principiul karmei să se tămăduiască de povara lor, fiind programat să repete experienţele vieţii în corp material până la decantarea destinului său, până la absolvirea şcolii terestre definitiv şi abandonarea ei pentru totdeauna... Karma era şi este o *idee* genială (dacă nu o acceptăm ca realitate). Purificarea prin exerciţiul existenţei şi evoluţii spirituale succesive – iată un ideal ceresc, din care este exclusă violenţa, războiul fiind de asemenea repudiat. Karma rămâne încă o soluţie cosmică pentru fiinţa terestră care a creat civilizaţiile şi cultura. Dar karma, cu principiile ei responsabile şi imanente nu i-a sugerat nimic omului ingenios, obsedat de crearea unor arme din ce în ce mai căsăpitoare. Şi, ce poate fi mai aberant, mai anti-uman şi mai groaznic decât o armă care atacă psihicul uman sau frânge într-o fracţiune de secundă bătăile inimii!.

Ce spun parapsihologii?

Primii care atrag atenţia asupra pericolului unor arme „de ultimă" oră sunt parapsihologii. Se vehiculează denumiri de aparate despre care avem o imagine confuză – psihotron, cronovizor, arme cu emisii de radiaţii şi producerea în urechea internă a omului zgomote infernale, insuportabile. Ce sunt de fapt aceste arme? În primul rând nişte experienţe la care au participat fizicienii, biologii, psihologii şi, din păcate, ele nu rămân ascunse puterii militare şi politice... Să ne imaginăm o armă despre care s-a vorbit recent: provocarea unui stop cardiac folosind un aparat special de altfel aparent simplu. Se înţelege că o asemenea unealtă poate funcţiona de la distanţă şi ne întrebăm pe mâna cui intră această armă şi cât de accesibilă este ea producerii, să zicem, în serie! O alternativă care ne poate induce starea de coşmar. Cunoaşterea din ce în ce mai rotundă a funcţiilor cerebrale, a energiilor cerebrale şi a creierului, în primul rând, iată că a condus la deplasarea cunoştinţelor către pericole deocamdată greu de imaginat!

Ne întoarcem cu gândul la principiul karmic. Cât de sublim este el de vreme ce are drept scop suprem perfecţiunea fiinţei umane prin evaluări şi reevaluări al existenţei succesive până la golirea de noxele acumulate de către experienţa pământească.

Dacă armele clasice şi moderne distrug omul, ca să spun astfel, în corp material, distrug materia vie, apoi noile arme se ocupă de corpul energetic, de ceea ce avem mai subtil şi sacru în noi. Este uimitor şi îngrijorător că există în lume laboratoare şi cercetători care se ocupă de armele subtile. Este greu de imaginat un război în care astfel de arme ar intra în scenă. Poate că folosirea unor arme din zona cercetărilor parapsihologice ar crea o imagine „concretă" a iadului. Poate că iadul însuşi nu-i decât un proiect al minţii omeneşti amânat de-a lungul secolelor până când omul însuşi va reuşi să-l pună într-o înfricoşătoare operă!

Dosarul gândurilor comunicante

FORŢA ascunsă a hipnozei

MIHAELA DOROBANŢU

La un moment dat, Dr. Héricourt i-a spus pacientei sale că se va duce într-o cameră vecină, va închide uşa şi va încerca să o hipnotizeze de acolo. Aşa a şi făcut, doar că a stat pur şi simplu, a răsfoit un ziar şi... nici nu s-a gândit la hipnoză. Rezultatul a fost o Dnă D. foarte amuzată, care a râs de doctorul care nu reuşea „să o domine" prin hipnoză. Altădată – ei bine, se ducea în aceeaşi cameră, nu spunea nimic, o hipnotiza, şi rezultatul era spectaculos! „Atenţia în aşteptare" se dovedea a nu avea nici o contribuţie la instalarea unei stări atât de speciale ca cea în care se realiza hipnoza! Deşi subiectul ştia că urmează să fie hipnotizat, nu reuşea, chiar dacă se gândea sincer şi serios la acest lucru, să „cadă" într-un fel de autotransă. Totul se afla în mâinile, mintea şi puterile doctorului. La el se afla „gândul care vrea". A acestui gând era puterea efectivă, realizabilă dincolo de orice intervenţie a vreunui agent fizic. Iar aceasta, în plus, se pare că nu cunoaşte noţiunea de distanţă... În ceea ce o priveşte pe pacientă, Dna D. îi declara doctorului că ori de câte ori acesta se gândea la ea (lucru verificat cu prima ocazie ulterioară fenomenului), i se declanşa o acută durere de inimă. Care avea toate datele unei crize de angină pectorală. Acest lucru l-a determinat de altfel pe doctor să-şi întrerupă de multe ori antrenamentele care vizau ameliorarea stării generale a pacientei sale şi pe care, uneori, le efectua chiar fără ca aceasta să ştie. Frecvenţa crizelor (evident, în absenţa doctorului), a determinat de multe ori întreruperea tratamentului. Mai mult, Dna D. a început să aibă adevărate crize de isterie – asocia orice neplăcere, orice incident de sănătate, unei „prezenţe invizibile" în corpul său a minţii doctorului Héricourt. Apoi, rezultatele erau mai puţin edificatoare decât la începutul experienţelor care o aveau drept subiect. Dna D. a început să se îndepărteze de doctor. Până când acesta a pierdut orice legătură cu ea. Există o teorie care să explice un asemenea gen de fapte? Nici Dr. Héricourt la vremea experienţelor sale şi nici mai târziu, nu a putut avansa o explicaţie „finală". Probabil, de altfel, că ar fi prematur. Este vorba de fenomene care depăşesc „simpla" şi obişnuita isterie şi clasicele sale atacuri. Şi care, de-altfel, nici nu seamănă cu acestea. Este însă de aşteptat ca noul secol care de-abia a început, să ne aducă o dezlegare şi a acestor enigme – cel puţin una parţială.

ARTIZANII MITOLOGIEI RĂPIRILOR

DAN D. FARCAŞ

Imaginea pe care marele public, mai ales cel american, o are despre răpirile OZN a fost influenţată în mod semnificativ de un număr de oameni-cheie, autori ai unor cărţi de referinţă. Cunoscând pe cei mai importanţi dintre ei, împreună cu ipotezele pe care le-au pus în circulaţie, putem înţelege mai bine evoluţia acestui straniu fenomen sociologic. Prima personalitate importantă care s-a preocupat de aceste subiecte este *Leo Sprinkle*. El a fost până în 1989 profesor de psihologie la universitatea statului Wyoming din Laramie (S.U.A.). În 1984 el avea deja la activ peste 200 de cazuri studiate. Convingerea sa este că aceste fenomene fac parte dintr-un plan a cărui finalitate este transformarea pământenilor în cetăţeni ai Cosmosului, plan pus în practică de fiinţe nepământene binevoitoare.

Un autor mai puţin receptat în mediile universitare dar cu un cert impact asupra publicului este *Raymond Fowler*. El a observat că anumite persoane sunt răpite repetat, sistematic, ca şi cum ar fi selectate, iar aceste persoane fac parte, pe mai multe generaţii, din anumite familii. El a consacrat, între 1979 şi 1997, cinci cărţi cazurilor de răpire dintr-o singură familie: Andreasson-Luca. Primele două volume au fost traduse şi în româneşte. Sunt interesante şi apropierile pe care Fowler le-a făcut între fenomenul răpirilor şi cel religios. El scria, de pildă, că OZN-urile „vin de unde ne ducem noi după moarte". Cea mai pitorească şi mai prolifică personalitate a domeniului este *Budd Hopkins*, un cunoscut artist, ale cărui sculpturi pot fi admirate la muzeele Whitney şi Guggenheim. La un moment dat, a fost rugat să ajute un tânăr care avusese o experienţă de „lacună în timp" amintirea căruia se asocia cu un sentiment de rău şi cu imaginea obsedantă a unei porţiuni de şosea. Hopkins s-a adresat în acest sens unei psihoterapeute, care a considerat că se confruntă cu un fenomen psihic straniu, inedit şi deocamdată inexplicabil. Au urmat şi alte cazuri similare. Pentru Budd Hopkins era clar că îndărătul lor se afla un imens experiment genetic, practicat asupra omenirii, de entităţi venite cu OZN-uri. El şi-a publicat aceste idei în cartea Missing Time (1981). A primit, în scurt timp, peste 400 de scrisori de la persoane care aveau impresia că au trăit un incident asemănător. Hopkins a început el însuşi să aplice regresia hipnotică. În volumul Intruders (1987), consacrat cazului Kathie Davis (Debbie Jordan), a ajuns şi el la concluzia că răpirile vizează persoane şi familii selectate, cu recoltare de ovule sau de spermă, urmată aparent de o fecundare artificială şi de operaţii de inginerie genetică, de ajutorul unei „mame purtătoare", răpită şi ea, fătul fiind extras, peste circa trei luni, cu ocazia unei alte răpiri, şi introdus în nişte incubatoare speciale, până la „naştere", urmând apoi întâlniri ale mamelor cu presupuşii lor copii etc. Tot în 1987, considerat un an de cotitură în percepţia publică a fenomenului răpirilor, cunoscutul scriitor *Whitley Strieber* publică volumul Communion, devenit „number one bestseller", urmat apoi de alte patru, în care Strieber descrie propria sa experienţă ca victimă a unei răpiri OZN. După cum declara într-o carte publicată în 1999, el a primit sute de mii de scrisori, în mare parte de la persoane care afirmau că au trecut prin situaţii asemănătoare.

Un ecou deosebit au avut şi volumele Secret Life (1992) şi The Threat (1998) ale lui *David Jacobs, Ph.D.* profesor la Universitatea Temple. El presupune că răpirile sunt realizate, în scop egoist, de o civilizaţie extraterestră, care urmăreşte să creeze pe această cale hibrizi, între reprezentanţii ei şi oameni, hibrizi cu care să repopuleze Pământul... Probabil că autoritatea cea mai proeminentă în acest domeniu este, la ora actuală, *John E. Mack, M.D.* laureat al premiului Pulitzer, profesor de psihiatrie timp de douăzeci de ani la faimoasa Harvard Medical School şi fost director al secţiei de psihiatrie al spitalului din Cambridge al acestei universităţi. Părerea sa despre fenomenul răpirilor fusese iniţial una ortodoxă: înşelătorie sau boală mintală. După ce a examinat el însuşi câteva zeci de victime (testate şi găsite sănătoase psihic), a publicat în 1994 cartea Abduction: Human Encounters with Aliens, întâmpinată cu laude şi cu critici, egal de vehemente, urmată în 1999 de Passport to the Cosmos, în care apropie răpirile de experienţele spirituale şi religioase.

Ceea ce propunem cititorilor revistei Magazin, în viitoarele episoade ale acestui serial, este tocmai examinarea atentă a lucrărilor de ultimă oră asupra fenomenului răpirilor, atât cărţi ale personalităţilor amintite mai sus ca şi opinii ale altor specialişti.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/16

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

MARILE SECRETE ALE LUMII şi cărţile de joc

PAUL IOAN

Cei mai mulţi dintre noi suntem tentaţi să bagatelizăm cărţile de joc, chiar să le privim cu dispreţ. Dar dacă vom afla doar câteva date din truda filosofică a lui Jean-François Alliette zis Etteilla (1738-1791) – considerat a fi adevăratul inventator al cartomanţiei –, ne vom da seama că nu degeaba maeştrii acestei ştiinţe oculte îl denumeau şi „joc de învăţătură". Acest „nebun frumos", care a fost Etteilla, a văzut în cărţile de joc atât istoria predinastică a Egiptului, cât şi evoluţia vieţii pe Pământ de la Facerea biblică şi până la anul 171 după Potop. A scris numeroase tratate în acest sens, considerând că „lamele de dominare a viitorului" (cărţile speciale de ghicit) au o vechime conceptuală foarte mare, putându-se considera că sunt de inspiraţie divină. Şi pentru a ne ului şi mai mult, Etteilla susţine (evident, fără argumente palpabile) că zeul Thot a sosit din Atlantida cea scufundată cu această idee. Marele Thot (primul al acestei dinastii care precede dinastiile faraonice), cel ce a inventat hieroglifele, astrologia şi a proiectat ansamblul de piramide egiptene de la Giseh (lângă Cairo) ar fi schiţat primele elemente fundamentale ale cărţilor de joc inspirat de organizarea socială a atlanţilor...

Nu ştiu dacă trebuie să zâmbim sau nu în faţa acestor aserţiuni, cert este că faimosul cartomant francez al secolului XVIII a avut o reputaţie extraordinară în epocă. Când asocia lamele viitorului cu Paradisul terestru (Edenul) din vremea inocenţei lui Adam şi a Evei, Etteilla vedea în fiece număr şi arcan (cărţile superioare, majorele) câte un simbol al Creaţiei divine. În şirul lui de lame speciale (32), păstra întotdeauna una albă – voinţa Providenţei – pe care cartomantul nu o amesteca cu „materia necurată pământească". Cartea imaculată era pipăită într-un fel de transă şi ghicitorul primea un mesaj „din altă lume, cea sfântă", pe care-l asocia cu reperele date de celelalte lame extrase din pachet şi apoi „emana" prevestirile.

Interviu cu actorul şi profesorul FLORIN ZAMFIRESCU,

rectorul Universităţii Naţionale de Artă Teatrală şi Cinematografică „Ion Luca Caragiale"

– Să începem cu o întrebare care nu poate fi ocolită: cum se simte un mare actor în poziţia de Rector al Universităţii Naţionale de...

– ...Artă Teatrală şi Cinematografică „I.L.Caragiale". Un titlu foarte lung. A trebuit să facem o ştampilă ovală, pentru că nu încăpea în una rotundă! Păi, cum să mă simt – mă cheamă tot Florin Zamfirescu. Dar trebuie să iau nişte hotărâri din ce în ce mai dure cu viaţa mea artistică, în sensul că în afară de un titlu pe an eu nu mai pot să scot premiere, în afară de un film pe care îl facem – dacă îl facem, – pe perioada de vară, nu mai pot să apar în vreun film sau o piesă de televiziune... şi mă simt destul de agasat de probleme interne şi de agresat de probleme mărunte. Dar Universitatea noastră este într-o evoluţie continuă în ceea ce priveşte planurile de învăţământ, înnoirea cadrelor didactice cu tineri doctoranzi care au îmbrăţişat cariera pedagogică, numărul studenţilor creşte... Beneficiem acum de spaţii civilizate, construim pe dinăuntru, pe dinafară... mă simt foarte ocupat.

– Şcoala românească de teatru este una de mare tradiţie. Aţi vorbit despre adaptarea programului de învăţământ la, să spunem, specificul noilor generaţii.

– Fiecare generaţie vine cu necesităţile sale, cu capacităţile sale de percepţie. Este firesc să ne adaptăm ca profesori. Din '90 încoace, relaţiile noastre internaţionale ne obligă să intrăm într-o normalitate europeană. Suntem în legătură cu diferite universităţi, aducem profesori din afară, preluăm şi arătăm metode, ...şi legătura cu Ministerul ne obligă la aliniere în sensul bun al cuvântului.

– Cu marile probleme financiare cu care se confruntă, mai rămâne teatrul o prezenţă vie în viaţa socială românească?

– De curând a fost Ziua mondială a teatrului. În scrisoarea deschisă a celebrului dramaturg grec Jacovos Cambanelis se afirmă cu tărie şi motivaţie că teatrul nu va dispărea niciodată. Indiferent de epocă, de vicisitudini, de greaua povară financiară care apasă întreaga noastră cultură, teatrul este o componentă a spiritului uman. Din cauză aceasta, cine pune la îndoială existenţa teatrului face o gravă eroare. Cu atât mai mult cu cât teatrul întruneşte toate condiţiile popularităţii: preţul cu care poate fi văzut un actor pe viu, la spectacol, este foarte mic. Oricine face un calcul oricât de sumar vede că teatrul este cea mai ieftină distracţie...

– Cu oarece timp în urmă aţi recitat împreună cu Cătălina Mustaţă, soţia Dv., Eminescu. Are Eminescu o semnificaţie deosebită pentru Dv.?

– Pentru mine personal, Eminescu este fratele meu. Cândva, în prietenia pe care o aveam cu Nichita Stănescu, Eminescu făcea parte din familie. Mergeam la Nichita şi deodată el făcea un stop şi zicea: „Staţi! Tăceţi puţin. A venit Titi Eminovici printre noi..." Pentru mine Eminescu este un mentor. La un moment dat eram şi poet – scriam ca Eminescu. Eram un fan mai abitir decât Vlahuţă...

– Fiecare provenim din câte o parte a ţării şi venim cu specificul de acolo. Aţi avut vreodată probleme de a adapta limba olteneasca la rostirea actoricească?

– Am avut. Când veneam la facultate ca student stârneam hilaritate şi nu ştiam de ce. Când spuneam un text în proză, recitam – totul era normal. Când vorbeam cursiv cu colegii, făceau roată în jurul meu şi rădeau să moară de vorbirea mea neaoş oltenească. Mi-a rămas ceva din asta. Sunt înscris la doctorat şi trebuie să-mi scriu lucrarea. Şi mă trezesc scriind oltenește. Adică, eu scriu ca şi cum aş vorbi şi după ce scriu câteva pagini trebuie să le revăd şi să le corectez...

– Dincolo de orice complimente conjuncturale, sunteţi un mare actor. Aveţi un rol care v-a rămas în suflet sau de care vă simţiţi mai legat decât de altele?

– Am mai multe. În film am două roluri care mă urmăresc. Primul este cel din „Iarba verde de acasă", în regia lui Stere Gulea. După vreo 11 ani l-am jucat pe Ţugurlan în „Moromeţii" – tot în regia lui. Un rol mai mic, dar care atât de mult mi s-a potrivit, probabil drept urmare a copilăriei mele de la ţară şi a multor personalităţi din zona rurală pe care le-am cunoscut. Subliniez termenul, pentru că erau cu adevărat personalităţi, oameni de excepţie... În teatru, primul rol care m-a marcat este evident Ion Nebunul din „Năpasta", în regia lui Alexa Visarion. După aia, Woyzek, Rică Venturiano, tot cu el, în anii '80 – am lucrat de altfel cu Alexa vreo zece ani. A urmat apoi un salt şi o colaborare fantastică cu regizorul Alexander Hauswater, cu care am făcut nişte spectacole remarcabile pe care publicul le ştie. „Au pus cătuşe florilor", „La ţigănci", care se joacă şi astăzi, unde îl interpretez pe Gavrilescu, rolul principal. Un rol care m-a marcat: când mă duc să-l joc, nu mă duc să joc un rol, ci mă duc la o repetiţie „de-a decorpolizarea". Un fel de repetiţie generală la ceea ce o să ni se întâmple tuturor cândva...

– Ne apropiem de sfârşit şi nu o să vă întreb ce aţi fi dorit să fiţi dacă nu aţi fi fost actor pentru că nu cred că v-aţi fi dorit să fiţi altceva...

– Ba da: mecanic auto aş fi vrut să fiu, dacă tata ar fi avut maşină de când eram mic, aş fi învăţat de atunci să fac ceea ce acum ştiu foarte bine. Ştiu să schimb setul motor la Dacie, adică lucruri serioase, ştiu să repar, îmi place mecanica, să şurubăresc, să fac ceva cu mâna mea. Pentru că e o traumă – în meseria mea faci lucruri care nu rămân. Gesturi în aer. Am scris odată o poezie în care spuneam: „Consumând averea mâinii ce împrăştie figuri-vederi în aer..." Nu rămâne nimic. Şi atunci simt nevoia să fac ceva, o masă, un scaun – nu le fac, nu am nici timp, nici îndemânarea. Dar mi-ar fi plăcut...

– Dar dacă nu aţi fi fost fiinţă omenească, ce v-aţi fi dorit să fiţi?

– Ce întrebare, Doamne! Mi-aduceţi aminte de un slogan grecesc: „mulţumescu-ţi ţie, Doamne, că sunt om şi nu animal, bărbat şi nu femeie, grec şi nu barbar". Zicea grecul... Bărbat şi nu femeie, om şi nu... Aş fi vrut să fiu fluture. Nu pentru că durează puţin. Pentru el viaţa este probabil la fel de lungă ca pentru noi. Are alt ritm biologic, fluturele. Dar mi-ar fi plăcut să zbor.

MIHAELA DOROBANŢU

«Se află teatrul românesc în criză?»

Anatomia secundei

Ziua TRIFIDELOR

ALEXANDRU MIRONOV

Prăbuşirea controlată a staţiei orbitale MIR – un adevărat monumet tehnologic – mă face să mă întreb dacă chiar ştim ce poartă în pântece sateliţii artificiali pe care i-am ridicat pe cer într-o veselie, noi, specia umană, încă din toamna lui 1957, dintr-un moment când bip-ul primului Sputnik sovietic a marcat începutul erei spaţiale. Am în faţă câteva fotografii stupefiante, publicate în revista franceză „L'Express", imagini ale unor mari oraşe – terestre, fireşte – realizate dintr-un satelit rus-sovietic de tip Cosmos, de la 200-250 km altitudine. Apare centrul Parisului – cu autoturismele, vizibile (!) în piaţa din jurul Arcului de Triumf –, apare Washingtonul, cu a sa Casă Albă, net desenată, apar Helsinki, Anvers, Londra, Berlin, Beijing, Manhattan-ul New York-ului, chiar Vaticanul (!) în culori, cu o precizie înspăimântătoare a imaginii, obiecte de doi-trei metri lungime fiind percepute clar de „ochiul" aparatului de fotografiat care se răsuceşte în jurul planetei, pe cerul de deasupra capetelor noastre.

Ceea ce înseamnă că în arhivele discrete ale Armatei Roşii sau ale urmaşei KGB-ului se găsesc tot felul de documente uluitoare, cele cumpărate de „L'Express" de la societatea de sateliţi **M-Sat** nefiind însă, mă tem, decât o milionime din vârful aisbergului de secrete pe care l-au „stors" sateliţii de la biata lume civilă.

Şi mă înfioară amintirea unei lecturi, o distopie care, din păcate, încă nu a ajuns la ochiul cititorului român, romanul SF „Ziua trifidelor", al britanicului John Wyndham. Alături de celălalt John, Brunner, de Harry Harrison, de Brian Aldiss şi de demiurgul Arthur C. Clarke, Wyndham este reprezentantul „grupului de mijloc" din istoria Science Fiction-ului britanic, toţi cinci reuşind să pătrundă şi, o vreme,chiar să se impună, pe piaţa americană – uriaşă! – a literaturii SF, singura care „ştampilează", clasifică, dă loc în top unui creator de cultură a viitorului. Iubitor de distopii (utopii „negre"). Wyndham „povesteşte", în romanul de care vă vorbesc, de o invazie nu extraterestră, ci extraplanetară, a trifidelor, organisme vegetale mobile şi ucigaşe, născute, sugerează John, printr-o mutaţie indusă în blânde plante pământene de către explozia unui satelit artificial, care a „semănat" cine ştie ce ticăloasă otravă mutagenă.

În coşmarul lui John Wyndham, trifidele vor ataca ochii pământenilor, transformând Terra într-o planetă a nevăzătorilor. Nu scapă de atac decât orbii, printre ei, personajul principal, aflat în convalescenţă, cu ochii acoperiţi de un bandaj şi apărat astfel de agresiune. Ca şi în celebra poveste a „Războiului lumilor", scrisă de înaintaşul H.G. Wels, pământenii valizi vor găsi ac de cojoc, nu împotriva marţienilor răi, ca în Wells, ci împotriva mutanţilor vegetali. Final cu un oarecare happy-end, doar că societatea umană, răvăşită de „războiul trifidelor", va avea nevoie de decenii ca să-şi revină... Premoniţie?

Să acordăm scriitorilor SF, aceste călăuze spre viitoruri, dreptul la premoniţie. Oricum, să constatăm că geniştii de astăzi descoperă încă, pe fostele câmpuri de bătălie ale primului măcel mondial, depozite de obuze îngropate şi urme ale cumplitelor arme chimice folosite de combatanţi, dovezi ale răvăşirii societăţii europene. Aşa că, deşi „războiul stelelor" – pe care, la un moment dat, nord americanii şi sovieticii îl aveau în faţă, aparent inevitabil – nu a mai avut totuşi loc, să ne închipuim că generaţii „muşcate" de spiritul lui Marte au pregătit, ştiinţific, potenţialul război. Cum atacurile urmau să se poarte din ceruri, generalii au cerut savanţilor să imagineze armele care să fie instalate... exact în ceruri. Armele, speculez eu, au şi fost, probabil, instalate. Unde? În sateliţi-spioni, sateliţii „de vânătoare", poate „sateliţii de bombardament" care se rotesc, maiestos, pe cerul cu stele al planetei, sub ochii îndrăgostiţilor, ai copiilor, ai mamelor care ţin în braţe sau în pântece pe cetăţenii Republicii Terra din secolul viitor. Necunoscute celor mai mulţi Homo sapiens, armatele din ceruri stau la pândă.

Şi chiar dacă, în ciuda belicoasei poziţii pe care pare să o ia noul Preşedinte al SUA, este greu de crezut că vreun Moş Teacă al acestui secol, uitat prin vreun bunker al istoriei, va apăsa butonul ucigaş, dezlănţuind necunoscute mii de feluri de morţi pentru specia umană, ne putem gândi că şi mai târziu, poate peste decenii sau veacuri, o bătrână bombă pierdută din memorie va exploda, sus pe cer, şi din jerba de stele căzătoare trifidele vor coborî, maiestos, peste pacea secolului viitor.

Alarmă permanentizată

CE MAI FACE PĂMÂNTUL?

Iată o întrebare pe care nu doar că avem voie să o punem, dar chiar ar trebui să o repetăm mai des: ce mai face Pământul? Ce se mai întâmplă cu gravele sale probleme de poluare? Dar cu nenumăraţii săi inamici invizibili? Dar cu foametea? Este timpul să se „aleagă" un guvern planetar? Specialiştii au elaborat o serie de puncte de vedere ştiinţifice. Merită să le luăm în considerare, chiar dacă ele sunt prezentate – ca întotdeauna când este vorba despre rezultatele unei cercetări – ca simple ipoteze...

NE VOM CONFRUNTA SAU NU CU EFECTUL DE SERĂ? Unii specialişti susţin ferm că da, alţii încă se îndoiesc. Oricum, existenţa fenomenului este acceptată de toată lumea. Este vorba, după cum bine se ştie, de creşterea temperaturii globale (de la 1,5 la 6 grade până la sfârşitul actualului secol, deci de patru ori!), provocată de excesul de dioxid de carbon în atmosferă – produs provenit în special din arderea combustibililor fosili (petrol, cărbune), dar şi cel al altor gaze. Motivele de alarmă se datoresc mai ales unei creşteri înregistrate de 30 la sută a cantităţii de CO_2 de la inaugurarea a ceea ce numim de obicei era industrială.

Efectele posibile: simplu, topirea gheţurilor polare şi creşterea (fatală) a nivelului mărilor şi oceanelor. Ce s-a făcut până acum? Prea puţin. Ce se poate face? Soluţiile sunt mai multe şi o combinaţie a lor pare a se profila ca cea mai eficientă: renunţarea la sursele clasice de energie şi recurgerea la cele alternative, reducerea emisiilor de gaze, înmulţirea pădurilor şi (mai ales, ar spune unii), crearea unei adevărate „pieţe a poluării". S-a încheiat un acord internaţional prevăzând reducerea cu 5 la sută a emisiilor poluante, dar America şi Europa nu par să privească în acelaşi fel modul de a o face. Oricum, o rezolvare se impune. Altfel – s-ar putea ca peste nu prea mult timp să fim nevoiţi să răspundem la o altă întrebare:

VOM AVEA DESTULĂ APĂ DE BĂUT? Apa este fără îndoială cea mai importantă resursă a Terrei. Dar, deşi trei sferturi ale planetei sunt acoperite de apă (şi, cum se vede, s-ar putea ca această suprafaţă să crească) şi 3,5 la sută din această apă nu este sărată, omul nu se poate folosi decât de numai 0,01 la sută din ea! Adică de apa din râuri, lacuri şi bazine hidrologice. Iar perspectivele nu sunt deloc îmbucurătoare. Consumând peste jumătate din această cantitate de „apă dulce" pentru industrie, producţie de energie, agricultură şi consum, omul devine... inamicul propriilor sale interese! Dacă tendinţa actuală – între 1950 şi 1990 consumul de apă s-a triplat – continuă, atunci peste doar 30 de ani nevoile noastre vor depăşi cantităţile existente pe Pământ! Aceasta în condiţiile în care de pe acum un miliard de oameni nu au acces la apă potabilă, ceea ce duce evident la grave conflicte, mai ales în Asia, Orientul Mijlociu şi America de Sud.

Soluţii? Se vorbeşte despre o impunere a unui cost crescut al apei pentru a reduce consumul şi de a o declara patrimoniu indivizibil al umanităţii. Greu de spus dacă vreuna din ele sau chiar amândouă vor fi de ajuns. Deocamdată o altă problemă devine de actualitate: ce trebuie făcut...

CÂND CLIMA SE REVOLTĂ Este prea cald; prea frig; plouă prea mult; prea puţin: Efectul de seră este de vină! Instituţii şi specialişti de indiscutabilă faimă sunt de acord că efectul de seră există şi că printre consecinţele sale se numără efectele meteorologice cele mai violente. Dar: este aceasta întreaga explicaţie? Scepticii susţin că efectul de seră este doar o puternică fluctuaţie a climei, altminteri întru totul asemănătoare celor cunoscute de-a lungul erelor geologice. Incertitudinea persistă. Interesant este că printre cei mai hotărâţi să (re)acţioneze sunt... oamenii de afaceri. De ce? Simplu: dezastrele naturale din ultimii ani reprezintă, doar, peste 400 de miliarde de dolari! Plătiţi de Companiile de asisgurări! Ceea ce a determinat o societate de calibrul celebrei BP, British Petroleum, să-şi schimbe numele, păstrând aceleaşi iniţiale, doar că acum BP înseamnă Beyond Petroleum, Dincolo de Petrol. Un nume justificat, de vreme ce au şi investit peste 500 de milioane de dolari în cercetări privind sursele alternative de energie.

Şi lucrurile nu se opresc aici! *(M.D.)*

E bine de ştiut

Ouăle reprezintă o excelentă sursă de vitamine, având în structura lor, în procente mari, aproape toate vitaminele complexului B, preponderente fiind B2 şi B6, precum şi vitaminele liposolubile A, D, E, şi K. Conţinutul vitaminic oscilează mult, în funcţie de specie şi rasă, de anotimp şi de hrana păsării. Excelente alimente nutritive, ouăle conţin şi

OUL sursă de vitamine

proteine de cea mai bună calitate (circa 14 g la 100 g la ouăle de găină) cu o structură aminoacidă echilibrată şi optimă şi cu proprietăţi corectoare ale proteinelor de origine vegetală. Din acest motiv cercetătorii domeniului au propus să fie considerate proteine etalon pentru aprecierea calităţii altor proteine. Dintre elementele minerale se remarcă prezenţa, în compoziţia oului, în cantităţi mari, a fosforului (cea mai mare parte concentrată în gălbenuş), potasiului, calciului, fierului, sulfului şi magneziului. Grăsimile gălbenuşului (circa 6 g într-un gălbenuş de ou de găină), fin emulsionate şi conţinând cantităţi mari de lecitine şi cefalone (grăsimi cu fosfor), deşi au efecte tonifiante pentru sistemul nervos, prezintă dezavantajul că au cantităţi mari de colesterol (în medie 0,4 g pentru un ou de găină şi 0,8 g pentru un ou de raţă).

Prin bogăţia în vitamine, proteine de calitate superioară, lecitină, fosfor absorbabil şi alte elemente minerale, ouăle reprezintă alimente valoroase apreciate. Ele au proprietăţi tonifiante asupra sistemului nervos şi curative în surmenaj şi neuroastenie.

Sărăcia ouălor în nucleoproteine le recomandă ca înlocuitor al cărnii. De asemenea, curele de albuş fiert, în cadrul unui regim sărac în calorii şi-a dovedit eficacitatea în tratamentul obezităţii. Consumul de ouă trebuie însă redus la vârstnici, la cei cu colesterol crescut, cu ateroscleroză, cardiopatie ischemică, litiază biliară sau spasme ale căilor biliare.

Vară indiană

Chiar dacă primăvara ne rezervă surprize, mercurul termometrelor coborând uneori neobişnuit de mult pentru intervalul de timp în care ne aflăm, nu se poate să nu întrebăm ce se poartă în această vară. Evident, creatorii au răspuns de mult: va fi „o vară indiană". Sunt în continuare foarte moderne bustierele, fustele drepte, tricourile din bumbac, asimetrice. Fustele se termină cu franjuri. Nu uitaţi, cordoanele din piele sunt „en vogue".

Indiscreţii

„Opt sunt suficienţi"

Elizabeth Taylor a mărturisit că nu intenţionează să se mai recăsătorească. Celebra actriţă spune că s-a săturat de bărbaţi de-a lungul celor opt mariaje. Despre ultimul, Eddie Frisher, nici nu mai vrea să audă. „Nu vreau nici măcar să-i mai rostesc numele", spune cu dezamăgire Elizabeth Taylor.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Sărbătoarea TENULUI

Primăvara tenul trebuie primenit, reînnoit, readus la o nouă viaţă. În primul rând trebuie curăţat în profunzime, trebuie îndepărtate celulele moarte, deşeurile cutanate, eliberaţi porii pentru ca schimbul de substanţe nutritive să se facă cât mai complet.

Pentru tenurile uscate se poate face următorul amestec: 1 linguriţă de tărâţe de grâu, un vârf de cuţit de bicarbonat de sodiu + 1 linguriţă de miere şi se aplică cu pulpa degetelor pe toată faţa, gât şi decolteu – se masează uşor prin mişcări circulare timp de 10-15 minute, se spală cu apă călduţă; se unge apoi toată zona cu ulei de măsline călduţ. O dată pe săptămână se aplică o mască hrănitoare: suc de varză albă + brânză de vaci + 1 linguriţă de miere + 3-4 picături de ulei din germene de porumb.

Pentru tenurile grase se amestecă în părţi egale tărâţe de grâu cu tărâţe de porumb + 1 linguriţă bicarbonat de sodiu + 4-5 picături tinctură de propolis.

Dacă pielea este excesiv de grasă, prezintă puncte negre, se şterge cu următorul amestec: oţet de mere 20 g, suc de lămâie 20 g, apă 60 g (fiartă şi răcită).

O dată pe săptămână se aplică o mască: praz opărit (bine mojorat) se freacă cu 1 linguriţă de miere + 3-4 picături tinctură de propolis – se lasă 20 minute apoi se spală faţa cu o infuzie de busuioc şi cimbru în părţi egale.

Ochii se spală periodic cu infuzie de albăstrele, se aplică comprese cu suc de cartofi, seara se poate aplica miere masată uşor pe pleoape, pe marginea şanţului orbital şi pe orbicular, deasupra şi dedesubtul sprâncenelor. Se spală cu infuzie de gălbenele. La câteva seri se poate aplica o fiolă de lăptişor de matcă.

Se pot obţine efecte rapide şi spectaculoase aplicând comprese din următorul amestec: 50 g lapte crud + 1 linguriţă de miere + 1 linguriţă suc de citrice + 50 g măr ras – se amestecă bine, se lasă 20 minute apoi se spală cu apă minerală.

Pentru gât şi decolteu – lăsaţi în apă rece cojile de la o portocală (24 ore) apoi adăugaţi 1 linguriţă de miere. Seara, după baie, loţionăm gâtul şi decolteul – aplicăm apoi un strat subţire de cremă – alunecăm uşor cu toată palma, netezind bine pielea de la sân până în regiunea maxilarului inferior. O mână urmează cealaltă mână. Se execută de o parte şi de alta a tiroidei executând masajul pe fiecare parte de 20-25 ori.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 14
Valabil până pe data de: 26 APRILIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Expoziţia DIAMANTELOR

Muzeul naţional de istorie naturală din Paris prezintă, până la 15 iulie, o fascinantă expoziţie a celor mai valoroase diamante ale planetei. Ceea ce surprinde iniţial vizitatorii este aparatura de supraveghere: uşile sunt echipate cu un detector magnetic ce repereză cele mai mici „aşchii" metalice. De-a lungul celor 180 m ai galeriei, zeci de camere video supraveghează pas cu pas, în timp ce detectoare de vibraţii înregistrează şi cel mai infim foşnet. În sfârşit, vizitatorii au sub privire cele mai frumoase geme din lume reunite în ceea ce este deja considerată expoziţia secolului. Expoziţia prezintă detalii despre formarea diamantului în adâncurile pământului, istoria minelor de diamante din India, Africa sau Brazilia sau tehnici de trăire, sau valorile talismanice ale „reginei" pietrelor preţioase. Pot fi văzute în special 25 de diamante istorice expuse în marea galerie de mineralogie. Şir „poveştile" unor diamante sunt în acest moment de mare actualitate. Astfel, „Steaua Africii de Sud", diamantul devenit invizibil imediat după descoperirea sa, în 1860, în Africa de Sud, recuperat de mineralogul Hubert Bari, poate fi văzut printre exponate.

Printre exponate se află cel mai mare cristal de diamant cunoscut, de 616 carate, neprelucrat, adus din Africa de Sud. Aşa cum spuneam, este expus şi cel descoperit în 1860 şi regăsit în 1980 în fostul Zair considerat, ca mărime, al treilea diamant prelucrat din lume, având 407,48 carate. De asemenea, poate fi admirată diadema creată de Cartier pentru regina Belgiei, în 1910.

Gastronomice

Pentru această săptămână, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne oferă alte reţete rapide.

Ruladă cu şuncă

160 g unt, 5 gălbenuşuri, 80 g făină. Pentru umplutură: *şunca după preferinţă (cam 500 g), 2 linguri de smântână, 2 linguri de parmezan ras.*

Se freacă 160 g unt cu 5 gălbenuşuri şi se adaugă 80 g făină. Se întinde aluatul într-o tavă lată şi se coace până devine galben deschis. Se freacă bine şunca tocată mărunt cu 2 linguri de smântână şi două linguri de parmezan ras. Se scoate aluatul din cuptor, se unge cu preparatul de mai sus şi se dă din nou la cuptor (câteva minute). Se scoate şi se răsuceşte uşor apoi se presară deasupra parmezan ras; se dă iar puţin la cuptor. Se taie felii cât degetul de groase şi se servesc calde.

Jumări cu ficat prăjit

6 ouă, 100 g făină, 1 pahar de lapte, 300 g ficat, 3 linguri pesmet, sare, piper, 100 ml ulei.

Se prepară un aluat gros ca o smântână dintr-un ou, făină, laptele, puţină sare şi piper. Se bate separat un ou. Se taie ficatul în felii groase. Fiecare felie se înmoaie în cocă, apoi în oul bătut şi la urmă în pesmet. Se frige cam 15 minute în ulei, la foc potrivit. Din cele 4 ouă rămase se fac jumări care se pun în centrul platoului, iar bucăţile de ficat de jur împrejur.

Omletă cu carne de miel şi ciuperci

4 ouă, 8 linguri de smântână, 200 g carne de miel fiartă, 8 linguri de zeamă de carne, 100 g ciuperci, 25 g unt, sare, piper.

Carnea, tăiată în felii subţiri, se încălzeşte uşor în supă şi se pune într-un vas de sticlă uns cu unt. Se rumenesc apoi ciupercile şi se pun peste carne. Se bat ouăle, se pune smântâna, se sărează şi se piperează. Se varsă în vasul cu carnea şi ciupercile. Se coace la cuptor (încălzit în prealabil) timp de 15 minute.

Gulaş secuiesc

1 kg varză murată, 1/2 kg carne de porc, boia, ceapă, 1 lingură de făină, 100 ml smântână.

Se toacă carnea de porc în bucăţi mici. Se face o tocăniţă din ceapa tocată mărunt, untura şi boia la care se adaugă carnea de porc. Când carnea începe să se frăgezească se adaugă varza murată şi atâta apă ca să fie acoperit totul. Se fierbe la foc domol. Se amestecă făina cu smântâna şi se toarnă în cratiţă. Se mai fierbe câteva minute la foc domol. La servire se mai poate adăuga bulion după preferinţă.

Ruladă cu stafide

Aluatul: *450 g făină, 250 ml lapte, 60 g unt, 2 linguriţe zahăr, 20 g drojdie de bere, puţină sare.*

Umplutura: *1 ou, 100 g zahăr tos, 1 linguriţă scorţişoară, 125-150 g stafide, 20 g unt, 2 linguri zahăr tos pentru tapişat forma, 2 linguri zahăr pudră.*

Într-un vas încălzit se pune făina, în mijloc se pune drojdia amestecată cu sarea şi zahărul şi desfăcută cu lapte călduţ. Se frământă aluatul până se adună ghem. Se pune apoi pe planşeta unde se mai frământă încă 10 minute împreună cu untul. Se acoperă cu un prosop şi se lasă să crească până îşi dublează volumul. Se împarte aluatul în trei părţi, se întind cu sucitorul trei foi, se unge fiecare cu ou bătut şi se presară cu zahărul amestecat cu scorţişoara şi stafidele. Se rulează bine, se taie felii groase de 2 cm care se aşază pe lat (distanţele una de alta să fie mai mare ca să aibă loc de crescut), într-o tavă care în prealabil a fost unsă cu unt şi presărată cu zahăr tos. Se lasă să crească 20 minute, se presară fiecare bucată cu zahăr pudră sau tos şi se pune tava la cuptor la foc potrivit circa 15-20 minute. Când sunt gata se aşază pe o farfurie întinsă.

Remedii naturiste

SUC DE CEAPĂ CU MIERE

Această reţetă este un renumit leac popular contra varicelor (acţionează favorabil asupra circulaţiei sangvine, mai ales în zona membrelor inferioare). De asemenea, este indicat în insuficienţele circulatorii periferice de diverse naturi, mai ales venoase, în congestiile prostatice, în ateroscleroza generală sau cerebrală, în astenile de diverse naturi, mai ales în astenia sexuală (atât pentru bărbaţi cât şi pentru femei).

Reţeta spune că e nevoie de 1 kg de ceapă roşie şi 300 g miere din flora montană. Ceapa se curăţă, se spală, se taie în bucăţi, se introduce în storcătorul de fructe pentru a se obţine 600 ml suc limpede. În lipsa storcătorului, în nici un caz nu se folosesc răzătoarea sau maşina de tocat carne pentru a nu intra în contact cu metalele. Soluţia? Ceapa se

zdrobeşte şi se stoarce printr-o pânză deasă. Sucul se toarnă într-o sticlă curată în care se adaugă 300 g miere. Se amestecă bine şi se păstrează la frigider.

Administrarea: se bea câte 150 g de suc pe zi, în trei doze de 50 g înaintea sau în timpul meselor principale. Cura se face timp de o lună, apoi se face pauză o lună şi se reia până la dispariţia varicelor. Chiar şi după aceea se recomandă câte o cură de o lună, de două ori pe an, primăvara şi toamna.

Preparatul are contraindicaţii în cazul bolnavilor cu diabet, gastroduodenite, ulcere gastrice şi duodenale.

Termenul de valabilitate a sucului este de 2-3 zile dacă e păstrat la temperatura camerei şi de o săptămână dacă e ţinut la frigider. *Atenţie!* Preparatul devine toxic dacă nu se păstrează în condiţiile amintite.

SIMFONIA CULORILOR

un remediu subtil pentru sănătate

Probabil că persoanele lipsite de simţul vederii ar putea să ne contrazică, dar în general e acceptată ideea potrivit căreia viaţa omului ar fi exasperant de monotonă dacă nu ar exista culorile care ne înconjoară şi care stabilesc cu existenţa noastră de fiecare zi corelaţii complexe. Nu întâmplător, pentru lumea medicală, culoarea poate fi un element de tratament (cromoterapie) sau chiar de diagnostic (cromodiagnostic).

Cercetările ştiinţifice au dovedit că paleta cromatică atât de diversă care ne inundă viaţa exercită o influenţă considerabilă asupra psihicului şi a comportamentului. Fiecare culoare provoacă, poate în mod inconştient, o reacţie deosebită. A ajuns de legendă povestea podului londonez Blackfriers de pe care, cu mulţi ani în urmă, se aruncau mulţi sinucigaşi în apele Tamisei. Se spune că după ce a fost vopsit din negru în verde numărul sinuciderilor a scăzut.

Specialiştii în influenţa cromatică asupra organismului uman consideră că acestea au repercusiuni nu doar asupra psihicului, ci şi asupra organelor interne. Pentru o mai bună înţelegere, ne vom opri asupra câtorva exemple:

Roşul şi pofta de viaţă

Culoarea **roşie,** bunăoară, are efecte benefice asupra sistemului nervos al omului sănătos, în sensul că declanşează o stare de optimism, bună dispoziţie şi euforie; de asemenea, stimulează circulaţia sângelui, revigorând capacitatea de efort fizic şi psihic. Roşul mai are capacitatea de a ameliora metabolismul, de a stimula funcţiile ficatului, de a stimula activitatea sexuală masculină şi de a atenua frigiditatea (are rol afrodisiac); creşte frecvenţa bătăilor inimii şi tensiunea arterială. Văpaia roşului combate de asemenea senzaţia de frig şi efectele nocive ale acestuia şi dă impresia de mărire a spaţiului în care e folosit la vopsirea pereţilor. În schimb, produce oboseală, dacă privirea se concentrează mult timp asupra ei. Care sunt bolile şi simptomele în care cromoterapeuţii folosesc culoarea roşie? Răceală, frison, durerile reumatice accentuate de frig şi umezeală, unele eczeme, constipaţie, tuberculoză, rahitism, astenie fizică, anumite forme de depresie nervoasă, paralizie, sarcom, intensitatea şi durata expunerii „la roşu" fiind dozate după reguli strict ştiinţifice. Culoarea roşie este în schimb contraindicată în hipertensiune arterială, crize de nervi, isterie, febră foarte mare, diferite tratamente sangvine.

Cromatică solară

Împreună cu roşul, ***galbenul*** face şi el parte din aşa-numita categorie a culorilor calde, care favorizează procesele de adaptare şi antrenare a organismului uman la factorii de mediu extern, datorită calităţilor stimulante şi excitante pe care le deţin. Galbenul stimulează sistemul nervos şi aparatul digestiv, creşte tonusul muscular şi secreţiile ficatului, ale stomacului şi pancreasului. Cromoterapia foloseşte galbenul în constipaţie, hemoroizi, balonări, insuficienţă hepatică, indigestie, paraziţia intestinali, dureri de cap, astenie, melancolie, stimularea atenţiei şi memoriei, reumatism cronic, tuberculoză.

Oranjul este, la rândul său, tonifiant pentru ficat şi funcţiile de nutriţie, după cum are şi capacitatea de a fixa calciul în oase, de a stimula atenţia şi de a potenţa activitatea sexuală. Lumina galbenă se utilizează în tratamentul bronşitelor cronice, scleroemfizemului pulmonar, astmului bronşic, rinitelor cronice, menstruaţiei reduce sau absente, litiazei biliare, bolilor de rinichi, impotenţei sexuale, constipaţiei, hemoroizilor, reumatismului cronic. Oranjul nu are contraindicaţii.

Nici ***indigoul*** nu este ignorat când e vorba de cromoterapie pentru că s-a constatat că ameliorează durerile şi ajută funcţiile glandelor endocrine (în special tiroida).

În ceea ce priveşte ***violetul,*** culoare regală, acesta stimulează producerea globulelor albe, reglează bătăile inimii şi tensiunea arterială, induce somnul. Este folosit în terapia bolilor reumatice, nevralgii, insomnii, dureri cauzate de frig şi umezeală, epilepsie, tuse uscată, astm bronşic, cancer, frică. Organismul expus la o lumină puternică sau la culori foarte vii reacţionează prin descărcări hormonale: pentru că se admite că lumina albastră-violet acţionează favorabil asupra icterului nou-născutului, e folosită, de exemplu, în secţiile de nou-născuţi. Folosirea culorii violet în terapie are însă şi contraindicaţii şi acestea se referă la persoanele cu tendinţă spre stări patologice de melancolie ori de depresie psihică.

Generozitatea verdelui

Verdele vorbeşte de la sine de vreme ce a fost aleasă de Creator să reprezinte culoarea naturii. Reprezintă, în primul rând, puterea de creaţie, apoi speranţa, comuniunea cu forţa universală. Din punct de vedere medical, este recunoscută capacitatea sa de a induce o stare de calm şi echilibru interior, de a scădea valorile tensiunii arteriale, de a dilata vasele sangvine de mică capacitate. Recomandările medicale privind plimbările sau concediile efectuate în mijlocul naturii spun totul despre puterea de revigorare a acestei culori. Lumina verde favorizează sugestia şi autosugestia, pregăteşte, de exemplu, subiectul pentru o şedinţă de hipnoză, dar obosește dacă sunt folosite nuanţe foarte întunecate. Culoarea verde este folosită în tratarea insomniilor, hipertensiunii arteriale, alcoolismului cu manifestări agresive, stărilor de iritabilitate, incontinenţei urinare, cancerului, tuberculozei, sifilisului, blenoragiei etc. De fapt, este una dintre puţinele culori despre care se admite că nu are contraindicaţii majore, atâta timp cât nu este folosită în nuanţe întunecoase, timp îndelungat.

Hrăneşte-te cu albastru!

Albastrul este atât de prezent în fiecare clipă a existenţei noastre încât suntem în stare să nu-l mai sesizăm. Metaforic vorbind, face parte din aerul pe care-l respirăm. Este încadrat în paleta culorilor reci, odihnitoare şi liniştitoare, care îndeamnă la calm şi reverie, stimulând predispoziţia la concentrare şi linişte interioară. Induce ideea de seriozitate, toleranţă şi pacifism (este „ţinuta de lucru" a persoanelor învestite cu responsabilităţi înalte pentru destinele omenirii), evocă spaţialitatea, infinitul şi distanţa. În plan psihologic, are rezonanţă afectivă care îndeamnă la meditaţie, linişte, satisfacţie, tandreţe, iubire, afecţiune, nostalgie, dor. Mecanismele interioare care declanşează aceste stări se explică prin scăderea presiunii sangvine şi a tonusului muscular (în sensul relaxării, a eliberării de stres), prin reglarea şi calmarea respiraţiei şi prin reducerea frecvenţei pulsului. Este efectul subtil de stare de bine, pe care îl resimţim cu toţii când ne aflăm în spaţii deschise, inundate de albastru (câmpie, vârf de munte, malul mării). „Construit artificial", este indicat în decorarea camerei copilului, în spitale şi sanatorii care dispun de încăperi spaţioase şi bine încălzite, în halele industriale cu grad ridicat de periculozitate. Singura condiţie: tonurile de culoare să fie foarte deschise, inspirate de cerul senin de primăvară şi vară.

Albul, în lupta cu bolile

În ceea ce priveşte ***lumina albă,*** aceasta creşte tonusul organelor interne, producând în intimitatea ţesuturilor câmpuri şi curenţi electrici favorabili funcţiilor organismului. „Albul de spital", în sensul bun al cuvântului, adică sinonim cu ideea de aseptic, de mediu curat, de şansă de vindecare, de recăpătare a sănătăţii, de prelungire a vieţii etc. este deja un reper pentru culoarea albă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

POLIARTRITA REUMATOIDĂ

TUDORACHE IOAN din Dorohoi. *Vă înţeleg durerea şi m-aş bucura mult dacă aş putea să vă ajut cu informaţiile pe care le cereţi; medicamentul foarte nou (Remicade r) deşi se foloseşte şi la noi, nu este comercializat în farmacii, pentru că se administrează sub strictă supraveghere medicală, în spitale (clinici de reumatologie), sub formă de perfuzie. Chiar şi în spital, nu oricărui bolnav i se prescrie acest medicament pentru că în calcul intră o multitudine de aspecte de care se ţine seama cum ar fi stadiul bolii, particularităţile ei, răspunsul obţinut la alte tratamente deja aplicate etc. În funcţie de toate aceste lucruri se ia o decizie, în sensul oportunităţii folosirii lui. Vă sugerăm să luaţi legătura cu medicul care, după cum presupunem, a tratat-o până acum pe fiica dv., să-l întrebaţi dacă în judeţul dv. se practică acest tratament şi dacă apreciază că i s-ar potrivi şi pacientei. Dacă nu, o soluţie ar fi venirea în Bucureşti (cu bilet de trimitere), la Centrul de reumatologie, pentru un nou consult şi o evaluare a celei mai potrivite modalităţi de tratament.*

SALIVAŢIE ABUNDENTĂ

MARINESCU MIRCEA din Craiova. *E greu de dat un răspuns la întrebarea dv. legată, în primul rând, de cauza care determină salivaţia abundentă de care vă plângeţi, deoarece nu aţi precizat în scrisoare ce obiceiuri alimentare aveţi (de exemplu, mâncăruri foarte picante, consum de alcool, de cafea?), dacă sunteţi fumător sau nu, dacă suferiţi de anumite boli, dacă sunteţi gurmand etc. În general (şi în mod normal), glandele salivare îşi măresc cantitatea de secreţie ca urmare a existenţei unor factori olfactivi sau vizuali (mirosul sau vederea unor alimente). În cazul în care sunteţi gurmand din fire, e suficient doar să vă gândiţi la mâncare şi salivaţi abundent. Dacă nu e vorba de această situaţie, se poate întâmpla ca excesul de salivă să anunţe debutul unei gastrite sau chiar a unui ulcer. Există medicamente care scad secreţia glandelor salivare, cum ar fi Lizadon, Scobutil, Gastrozepin etc. şi, de obicei, se recomandă 1-2 tablete pe zi. Dar normal este ca decizia tratamentului să o ia medicul dv. de familie pe care ar trebui să-l consultaţi.*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

COMPRIMATE

- Plimbările pe jos în aer liber, pe orice anotimp şi cât mai dese, sunt „mană cerească" pentru sănătate. Vă mai aduceţi aminte de când n-aţi mai făcut o plimbare pe jos, de cel puţin o oră?
- Abuzul de sare şi condimente (piper, ardei foarte iute, muştar iute, sosuri picante etc.) este dăunător întregului aparat digestiv şi renal.
- Este recomandabil ca lichidele (apă, suc) să se consume la sfârşitul mesei, deoarece în acest mod se asigură o digestie mai bună, evitându-se în acelaşi timp balonările.
- Atât eschimoşii, cât şi popoarele care consumă mult ulei de peşte se îmbolnăvesc foarte rar de boli cardiovasculare, deoarece rata colesterolului şi a trigliceridelor din sânge scade în urma unei alimentaţii bogate în peşte. Această scădere micşorează riscurile îmbolnăvirii de ateroscleroză, reducând chiar pericolul trombozelor (accidente vasculare).
- S-a demonstrat că prin simpla spălare sub un jet de apă, timp de un minut, a brânzei, aceasta îşi pierde apropape 70% din sare; pusă la desărat câteva ore, o face aptă să intre şi în dieta hipertensivilor care urmează regim hiposodat.

Crezi că nu ai dreptul la fericire?

– Corespondenta noastră Andreea din Târgu Jiu este la un pas de a se interna în spital din cauza stresului, emoţiilor cu care se confruntă. Motivul? A ales băiatul preferat de părinţi, în timp ce iubeşte pe altcineva.

– Dragă Andreea, adolescenţa e frumoasă şi merită să o trăieşti din plin. Din păcate, câteodată, părinţii noştri uită cum s-au simţit şi ei la această vârstă şi încearcă să ne imprime modul lor de a gândi şi de a fi. Nu cred că e drept, dar de multe ori adolescenţii nici nu încearcă să-i convingă pe părinţi să-i lase să-şi trăiască viaţa lor proprie. Şi ca urmare, părinţii consideră că fac bine atunci când „dictează", mai mult sau mai puţin direct, viaţa copiilor lor. Adolescenţa e vârsta la care te simţi şi dependent de părinţi, dar ai vrea şi independenţă. Vrei să fii protejat în continuare, dar vrei să-ţi încerci şi singur destinul. În mod normal, există o soluţie. Desprinderea de părinţi nu trebuie să fie bruscă şi fără întoarcere. Părinţii ar trebui să accepte că nu mai au lângă ei nişte copii, şi să îi lase să crească, acompaniindu-i, discret, fiind pregătiţi să le acorde sprijinul lor, dar atunci când le este cerut. Să le acorde copiilor lor – adolescenţi siguranţa că sunt iubiţi şi în continuare, că sunt pregătiţi pentru viaţă şi că ei, părinţii lor, vor să-i ajute să înceapă marea aventură. Cam aşa cred că ar trebui să fie şi în cazul tău. Iubirea te sfâşie, dar tu ai ales, ascultătoare, băiatul preferat de părinţi. De ce? Ai încercat să vorbeşti cu părinţii despre ce simţi? Din ce ne-ai scris, nici măcar nu ştiu dacă te-au obligat să faci alegerea asta, sau dacă nu ai ales tu, cu gândul la ei. Accepţi să te internezi în spital pentru problemele pe care ţi le cauzează stresul, emoţiile, dar nu ar fi mai simplu să faci ce trebuie ca să nu ai asemenea probleme? Sau crezi că tu nu ai dreptul la fericire? Poate că Mihai nu e băiatul ideal pentru tine, dar dacă te tulbură acum, ar trebui să vezi ce se întâmplă între voi, să dai relaţiei voastre o şansă, nu să îi închizi uşa doar pentru că există nişte amănunte care îi deranjează pe părinţii tăi. În plus, cred că ai putea discuta despre asta şi cu el. Dacă părinţii tăi nu sunt de acord cu faptul că el fumează, poate că el ar accepta să nu fumeze în prezenţa lor, nu să mintă în privinţa asta, dar aşa, ca o formă de respect pentru ei. Cred că ar face impresie bună!

Mai e ceva ce eu nu înţeleg. Cristi, prietenul tău actual, nu e deloc gelos pe Mihai? Mă întreb cât de mult ţine la tine, dacă nu îl deranjează că te gândeşti la celălalt aşa de mult!

Ştii ce zic eu? Să îţi dai tu acum câteva zile de gândire, şi să îţi analizezi sentimentele, fără să te gândeşti care are o situaţie materială mai bună, care fumează şi care nu. Uită şi ce părere au părinţii tăi şi gândeşte-te la ce simţi cu adevărat. Pe urmă încearcă să pui în balanţă şi celelalte lucruri şi vezi dacă se schimbă ceva în mod radical. Dacă nu, înseamnă că ai luat o hotărâre şi cred că la vârsta ta eşti suficient de matură cât să poţi să-ţi susţii punctul de vedere în faţa părinţilor. Şi sunt sigură că ei te vor înţelege!

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„GÂNDITORUL" DE LA HAMANGIA şi PIRAMIDA LUI KEOPS

Una din capodoperele culturilor neolitice şi eneolitice (epoca pietrei şlefuite) de pe teritoriul ţării noastre este celebra statuetă „Gânditorul", aparţinând Culturii Hamangia (mileniul IV î.Ch.) – descoperită, împreună cu perechea sa feminină, lângă Cernavodă.

Ca vechime, „Gânditorul" precede Piramida lui Keops (a cărei construcţie a început, se pare, în prima jumătate a mileniului III î.Ch.). Poate că pe mulţi îi surprinde această alăturare dintre o sculptură şi un monument arhitectonic al altei civilizaţii. Dar primul lucru care ne-a atras atenţia la „Gânditor" a fost lungimea anormal de mare a gâtului acelui bărbat meditativ. Ne-am întrebat atunci care ar putea fi tâlcul – dacă există vreunul – acestui detaliu sau „capriciu" al autorului.

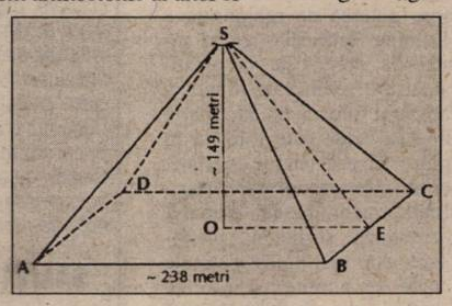

ELEMENTE DE GEOMETRIE SACRĂ. Răspunsul nostru se leagă de forma geometrică (vezi ilustraţia) pe care o formează braţele umerii şi capul. Este vorba de un echilibru spaţial de tip piramidă cu baza pătrată (unul din cele mai „stabile" şi mai regulate poliedre, după forma cubică). *Astfel, partea superioară a corpului bărbatului pare concepută după aceeaşi "regulă" (concepţie, viziune) după care a fost proiectată şi Piramida lui Keops – pentru care egiptologii folosesc sintagma „geometrie sacră".*

Practic, elementele superioare ale trupului „Gânditorului" reprezintă o mini-piramidă, sau, mergând până la capăt pe firul ideii noastre, o „mini-piramidă a lui Keops" (amănunte strict geometrice comparative găsiţi în cartea noastră „Piramida lui Keops – ipoteze", Ed. All, 1997, 1998). Pentru a face o comparaţie care ţine mai mult de spiritualitatea celor două opere, vom aminti că Piramida lui Keops nu are „cap" (vârf). De ce? Poliedrul conceput de vechii egipteni trebuia să respecte religia politeistă a acelor vremuri, care punea în fruntea panteonului zeul Soare (Ra). Razele luminoase, considerate a fi sapienţiale şi fertilizatoare, trebuiau să pătrundă prin vârf spre interior, pe direcţia unei anume camere secrete a Piramidei. Pe de altă parte, în sens opus, tot cu ajutorul razelor solare, sufletul faraonului urma să urce până la zeul Ra şi să revină pentru o probabilă reîncarnare. La „Gânditor", vârful piramidal este, în deplină normalitate morfologică, capul. Numai că acesta are o dimensiune mai mică, pentru a se încadra perfect în forma piramidală şi pentru ca mâinile să cuprindă tâmplele şi nu să sprijine bărbia (o altă variantă a echilibrului acelei poziţii).

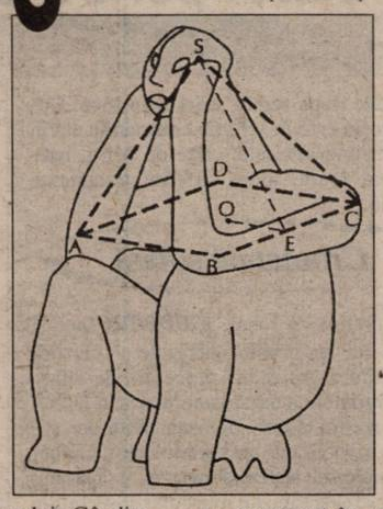

COINCIDENŢĂ? S-ar putea ca unii cititori să considere această comparaţie drept pură speculaţie. Dar să nu ne desconsiderăm strămoşii şi să acceptăm că viziunea sculpturală a „artistului de la Hamangia" de acum şase milenii a fost similară celei a proiectanţilor Piramidei lui Keops. Încă un argument în acest sens: *numeroase statuete datând din mileniile IV-V-VI î.Ch., descoperite în România, au trasate pe tot corpul meridiane (linii) întrerupte de puncte bizare. Specialiştii au făcut imediat o comparaţie cu meridianele energiilor vitale omeneşti şi acupunctura* – ambele concepţii despre metabolism aparţinând vechilor chinezi. Este uluitor, dar se pare că şi în civilizaţiile strămoşilor nostri existau aceste preocupări (cunoştinţe) medical-filosofice.

CREIERUL, CONTINENT NECUNOSCUT

Cum se face OXIGENAREA CELULELOR NERVOASE?

Recent, cercetătorii germani de la Universitatea Johanes – Gutenberg au descoperit proteina care oxigenează creierul. Dacă *hemoglobina* transportă şi stochează oxigenul în sânge, iar *mioglobina* face acelaşi lucru în ţesuturile musculare, noua proteină pusă în evidenţă este *neuroglobina*. Aceasta are o structură mai simplă (o singură unitate de bază), ca şi mioglobina (hemoglobina are patru), căci trebuie să pătrundă în interiorul celulelor nervoase pentru a genera energie prin oxidările produse. Cu toată noutatea descoperirii, specialiştii nu sunt foarte surprinşi. De ce? Creierul reprezintă aproximativ 2 la sută din greutatea totală a corpului, dar consumă 20 la sută din totalul oxigenului disponibil. Legat de aceeaşi problemă, profesorul Reg Williams (Universitatea Michigan) susţine că depresivii au probleme cu mecanismul oxigenării creierului. Consecinţa? Depresia este însoţită de probleme de atenţie şi memorie. Studiind un lot de 450 de „melancolici cronici", prof. Williams a constatat cât de lamentabil răspund aceştia la testele speciale şi cât de mult le sunt afectate centrele responsabile cu memoria de scurtă durată.

TRADIŢII

„Dansul copacilor"

Mai multe triburi din Papua-Noua Guinee consideră că omul este un copac cu rădăcinile (capul) spre cer. Acest mit se bazează pe ideea facerii omului din arborii din pădurile de masikal (nu prea înalţi, ornamentaţi cu multiple aglomerări de frunzuliţe aromate). Pomii respectivi implorau zeii primordiali să-i transforme în oameni, ridicându-şi crengile (mâinile) spre Soare. La un moment dat, zeii s-au îndurat şi au declanşat un potop nemaivăzut; apele au transformat pădurea într-o mlaştină, arborii s-au putut mişca din loc, iar furtuna î-a răsturnat, dându-le ocazia de să-şi îndrepte fruntea spre înaltul cerului, devenind primii oameni. Astăzi, bărbaţi şi femei îşi decorează întreg trupul cu frunze de masikal, lipite cu materie primă adunată din mlaştină. Masca le ascunde identitatea, căci nici arborii nu se deosebesc între ei. „Dansul copacilor" se execută numai pe sol noroios.

UNICATE ALE NATURII

CĂLUŢUL DE MARE, un tată gestant

Trăitor şi în zona coastelor Mării Negre (varietatea Hippocampus reidi), Căluţul de mare este singura vieţuitoare a biosferei la care formarea embrionului se desfăşoară într-un compartiment special din trupul masculilor. Sunt cunoscute 35 de specii, fiecare adaptată (dimensional şi cromatic) la specificul mediului marin (unde pot predomina algele, coralii, sau platourile stâncoase). La toate speciile reproducerea se petrece în felul următor: femela produce ouă, iar masculul spermă (până-aici, nimic neobişbuit). Când aceste condiţii sunt îndeplinite, masculii încep să poarte dueluri feroce pentru a intra în posesia ouălor. Femela asistă impasibilă la această selecţie violentă. Învingătorul se apropie tandru de femelă şi deschide orificiul „buzunarului" de gestaţie. Femela expulzează ouăle (în număr de 150-200) în acea „pungă" (situată în partea inferioară a corpului), apoi masculul le fertilizează. Perioada de gestaţie este, în medie, de 21 de zile. Noueniţii pe lume au, indiferent de specie, o lungime de 5-6 milimetri. La maturitate, ei vor atinge 20-40 de centimetri, în funcţie de varietate. După „naştere", tatăl este cel care se ocupă de îngrijirea odraslelor. Căluţul de mare beneficiază de posibilitatea de a-şi folosi ochii în mod independent: cu unul caută locuri propice de hrană (zoo-planctoni), iar cu celălalt păndeşte apariţia duşmanilor. În legătură cu acest fenomen unic, oceanologii spun (mai în glumă, mai în serios) că această vieţuitoare este singura la care masculul e sigur că este tatăl copiilor săi, fără alte expertize.

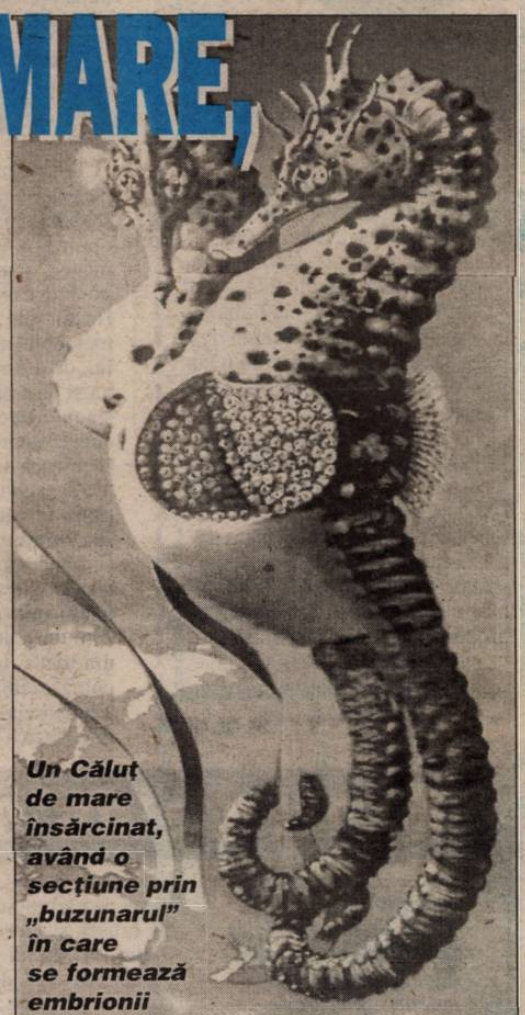

Un Căluţ de mare însărcinat, având o secţiune prin „buzunarul" în care se formează embrionii

DETECTIV PRIN COLB DE CRONICI

UN PELERIN PE DRUMUL IERUSALIMULUI. Era primăvara anului 1094, când un bărbat cu alură scheletică se străduia, deghizat în cerşetor, să ajungă la înalţii ierarhi creştini ai Ierusalimului supus turcilor selgiucizi. Drumurile Asiei mici şi ale Palestinei erau împânzite de bandele de jefuitori ce profitau de ataşamentul unor pelerini creştini faţă de locurile unde a propovăduit Iisus...

Numai că acest personaj nedemn de a fi luat în seamă de nimeni făcea de fapt un autentic studiu al organizării cetăţilor şi porturilor turceşti din regiune, al traseelor cele mai favorabile către Cetatea Sfântă. Necunoscutul, îndurând foamea şi clima secetoasă, ajunge la Ierusalim, obţine o audienţă la Patriah, şi în acelaşi an de graţie 1094 se întoarce la Roma, în cabinetul papei Urban al II-lea. Cine era acest pelerin ce reuşea să discute atât de lesnicios cu capii creştinătăţii şi în ce scop?

„SCÂNTEIA" CRUCIADEI SĂRACILOR. Nici o carte de analiză istorică nu răspunde cu certitudine cu privire la identitatea lui Pierre l'Ermite (*Petru Pustnicul*, originar, se pare, din Amiens, Franţa). Cert este că acest enigmatic „personaj-cheie al primei Cruciade" i-a prezentat papei Urban II nu numai dovada că fusese primit de Patriarhul Ierusalimului, ci şi planul unei acţiuni de anvergură a creştinilor împotriva turcilor selgiucizi, pentru eliberarea Pământului Sfânt. Practic, Petru Pustnicul oferea şefilor Bisericii apusene ceea ce ei înşişi gândiseră, dar încă nu puseseră în practică: ideea de cruciadă, ca manifestare războinică şi mistică de mare anvergură. Pe de altă parte, Petru Pustnicul se folosea şi de cererile de ajutor ale împăratului Bizanţului (Alexis Comnenul) împotriva musulmanilor. Ideile „necunoscutului francez" au fost imediat acceptate de înaltul cler apusean. Dar, pe când marii prelaţi începuseră să se ocupe de disensiunile dintre Biserică şi împăraţii europeni ce-şi doreau autonomia faţă de papalitate, Petru a pornit o campanie intensă de mobilizare a maselor – mai ales din mediul rural. Predicile sale, pornite din nord-estul Franţei, au adunat mulţimi imense de nevoiaşi (bărbaţi, femei şi copii), cuprinse de delir mistic. Petru ajunsese să fie venerat ca un sfânt în viaţă şi (spune cronicarul Guilbert de Nogent) „chiar părul calului său era păstrat drept relicvă"...

Cine a fost PETRU PUSTNICUL, predicatorul primei Cruciade?

În aceste circumstanţe, pentru sărăcimea Europei (demoralizată de secetă şi molime în acel secol XI) mărşăluirea de-a lungul continentului, spre primul mare popas, Constantinopol, s-a transformat într-o acţiune haotică de jaf şi crime îndreptate în primul rând asupra comunităţilor de evrei. Din 1095 şi până-n 1097, cât a durat „Cruciada săracilor", această mişcare a avut o „evoluţie sălbatică şi antisemită", care i-a indignat şi pe prelaţi, şi pe marii nobili, care au încercat (şi parţial au reuşit) să stăvilească acea „demenţă colectivă".

INIŢIATORUL DISPARE FĂRĂ URME. Oricât de bun predicator a fost Petru Pustnicul, nici el n-a putut prevedea dezlănţuirile criminale ale gloatelor. Astfel, deznodământul nu putea fi decât dezastruos. Aşa-zişii cruciaţi au fost alungaţi şi de Alexis Comnenul din Constantinopol, iar selgiucizii i-au măcelărit şi dus în robie. În anul 1097, în timpul ultimelor lupte, Petru a dispărut, s-a ascuns în capitala Bizanţului şi apoi... nu se mai ştie exact cum a sfârşit. Era, probabil, cumplit de dezamăgit de iniţiativa sa. Istoricii francezi spun că a mai trăit, izolat de lume, până-n 1115, la mănăstirea Neufmoustier. Dar niciodată nu se va şti, însă, cine a fost cu adevărat acest om.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

INTELIGENȚA strămoșilor noștri

Pentru a urmări evoluția inteligenței umane, un paleoantropolog francez a examinat o serie de pietre cioplite în urmă cu 2 milioane de ani (când au apărut primii Homo habilis), 500000 de ani (homo erectus), 50000 de ani (Homo sapiens), și în urmă cu 10000 de ani (Homo sapiens) măsurând suprafața și calitatea fasonării pietrelor. El a ajuns la concluzia că la început inteligența oamenilor primitivi a avut o evoluție lentă după care a început să se dezvolte foarte rapid, o dată cu posibilitatea articulării cuvintelor și a perfecționării tehnologiilor confecționării obiectelor utile. Dezvoltarea intensivă a inteligenței (așa cum o înțelegem astăzi) ar fi debutat în urmă cu 100000 de ani. *(D.M.)*

FANTOMA de la Operă

IRINA STOICA

Când spui Opera din Paris – referindu-te la Palatul Garnier – spui cel mai mare teatru liric din lume, cu o suprafață de 11000 de metri pătrați, o sală imensă care poate primi 2000 de spectatori și o scenă la fel de impresionantă pe care pot evolua până la 450 de actori și figuranți. Este poate cel mai interesant și spectaculos edificiu din vremea lui Napoleon al III-lea. Construită între 1862-1875, după un proiect de Garnier, Opera etalează o fațadă care prezintă acea multitudine de elemente decorative caracteristice epocii. O scară largă și un parter grandios, cu arcade și coloane masive, se remarcă și prin grupurile statuare adăpostite aici. Printre acestea poate fi admirată capodopera lui Jean-Baptiste Carpeaux – „Dansul" – cu toate că acum originalul se află expus în muzeu. Primul etaj prezintă prin coloane perechi încadrând marile ferestre, având deasupra un pod cu o cupolă ușor aplatizată. Interiorul nu este mai puțin fastuos decât fațada. Impresionează scara de marmură albă, frescele lui Isidore Pils și mai ales tavanul pictat de Chagall în 1966. Marele candelabru și mulțimea lojelor imprimă un aer de eleganță intimă, dar există una, loja numărul 5 despre care se spune că nu trebuie niciodată ocupată. Este desigur o legendă, dar o legendă care dăinuie de mai bine de un veac: *fantoma de la operă*, mult speculată de cineaști și de romancieri ca Gaston Leroux.

Nefericitul Erik

Se spune că fantoma se instala aici și putea fi auzită aplaudând sau făcând comentarii privitoare la spectacol. Plasatorul primea întotdeauna un bacșiș iar dacă loja era ocupată, Erik – fantoma – făcea un asemenea scandal încât deranja toată sala. În legătură cu acest straniu personaj circulă și o frumoasă poveste de dragoste. Îndrăgostit de o tânără coristă, Christine Deac, el o cultivă, îi dă lecții de canto astfel încât ea devine o soprană desăvârșită. Prin forța sa malefică, Erik o face pe marea soprană rivală, Carlota, să-și piardă complet vocea, după ce, tot el produce spectaculoasa cădere a marelui candelabru. Carlota este înlocuită cu tânăra Christine care se bucură de un succes imens, dar care este îndrăgostită de vicontele de Chagny. Fantoma face o ultimă tentativă de a-și recuceri iubita, răpind-o în timpul unui spectacol. Ea dispare pur și simplu prin podeaua scenei, dar reapare după un timp pentru că Erik îi înțelege dragostea pentru viconte și îi redă libertatea. De atunci nu s-a mai auzit nimic despre fantomă, dar mulți dintre cei care pretind că au văzut-o „în carne și oase" îi fac un portret prin care o aseamănă mult cu Charles Garnier, mare amator de trape și ascunzători. Asemănarea se oprește însă aici pentru că Erik pare totuși să-și fi marcat apariția și mai târziu. În timpul unei reprezentații cu „Nabucco" de Verdi, în care o semilună uriașă de metal strălucea deasupra capetelor coriștilor, aceasta a început să se legene amenințător ca o secure – care urma să le zboare capetele. Coriștii s-au îndepărtat ușor, fără să înceteze cântecul și atunci ochii tuturor spectatorilor s-au îndreptat spre loja numărul 5. Dar acolo nu era nimeni...

Legenda sporește farmecul palatului devenit unul dintre cele mai importante puncte de atracție ale splendidului oraș.

Anihilarea unui dușman

Un profesor de pediatrie american a găsit o soluție trăsnită pentru a veni de hac păduchilor, rezistenți la o gamă largă de loțiuni pesticide, fabricând o loțiune care se lipește de carapacea și ouăle acestuia. Singurul

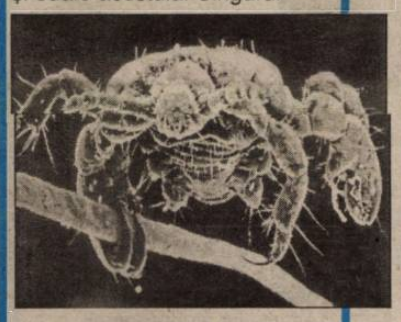

lucru care mai rămâne de făcut e să proiectezi un fascicul de lumină în păr sub acțiunea căreia păduchii devin strălucitori și să-i culegi cu mâna! Ne-am mai liniștit: și americanii au păduchi, nu numai aurolacii noștri! *(D.M.)*

NATURA ARHITECT

Insulele grecești

Insulele grecești sunt nu doar locuri pline de vestigii ale trecutului ci și adevărate sanctuare închinate frumuseții. Delos, Cicladele, Creta sunt doar câteva nume în care frumusețea naturală se ridică la înălțimea trecutului. Acestora li se adaugă insula Santorin, un străvechi vulcan, pe care s-au înălțat construcțiile de un alb imaculat și unde sosesc încă vizitatorii convinși că aici pot vedea ultimele vestigii ale presupusului loc (după unii autori) unde s-a scufundat Atlantida. (I.S.)

CUMPLITELE ierni ale Terrei

Pământul ar fi fost total acoperit de ghețari în trei perioade ale existenței sale: în urmă cu 600, 750 și 2300 milioane de ani. O ipoteză mai veche, contestată la început, dar care începe să fie acreditată de majoritatea cercetătorilor. Aceste superglaciațiuni ar fi fost determinate de înclinarea axei Pământului (54 grade în loc de 23,5). Un alt factor incriminat ar fi aportul masiv de oxigen al primelor microorganisme, consumatoare de dioxid de carbon, diminuarea gazului cu efect de seră provocând o scădere drastică a temperaturii globului. După fiecare din cele trei glaciațiuni s-ar fi scurs 5-10 milioane de ani până când activitatea vulcanică terestră a asigurat din nou o cantitate de dioxid de carbon necesară topirii ghețarilor. *(D.M.)*

Viitorul aparține spațiului

DEEP WORKER 2000 ajută... navetele!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Consorțiul american United Space Alliance care, după ce a „absorbit" firma Rockwell Int. a devenit primul contractant al NASA pentru navetele spațiale și a reușit relativ recent să-și impună punctul de vedere și în ceea ce privește efectuarea *fără pericole* a operațiunilor de după lansarea oricărei navete și anume recuperarea marilor rachete cu pulbere care, la lansare, se numesc „boostere"...

În acest sens trebuie reamintit cititorilor noștri că, la lansarea navetelor, un rol determinant îl au aceste „boostere" respectiv lungile motoare-rachetă cu propergoli solizi care, situate de o parte și de cealaltă a marelui rezervor cu combustibili criogenici (pentru motoarele aparatului orbital al navetelor), ajută puternic la urcarea navetelor, respectiv la atingerea altitudinii de... 40 km!

La această altitudine, în mod automat se oprește arderea combustibililor solizi din boostere, iar acestea sunt largate pirotehnic și, după ce s-au despărțit astfel de restul navetei, coboară spre suprafața oceanului, fiind susținute de parașute.

Ținând seama de faptul că aceste boostere sunt lungi de peste 35 m, destul de grele și că pot ajunge, chiar folosind parașutele, într-un ocean destul de agitat, recuperarea lor este adesea însoțită de pericole, atât a oamenilor care, evident echipați corespunzător recuperează cabluri, corpuri de rachete, parașute, și apoi leagă boosterele de navele de salvare-recuperare, cât și a acelor materiale, care sunt foarte prețioase, fiind refolosibile!

Pentru a evita eventualele accidente, consorțiul United Space Alliance a proiectat și, împreună cu colaboratorii, a realizat un minisubmarin monoloc, al cărui operator, instalat într-o cabină cu vedere panoramică și multe echipamente, inclusiv sonar și receptor GPS, poate contribui aproape la fel de eficient ca activitatea celor șapte operatori care erau aduși în zonă și se străduiau ore în șir să efectueze, cu grad ridicat de risc, operațiile mai sus menționate... Minisubmarinul Deep Worker 2000 (Operatorul adâncurilor 2000) a fost testat prima dată după zborul navetei ATLANTIS de anul trecut, i s-au adus unele modificări și perfecționări și, începând din primăvara anului curent, asigură eficient recuperarea boosterelor navetelor și a tuturor echipamentelor aferente acestora ajunse în ocean; în fotografie, o fază de pregătire a Deep Worker 2000.

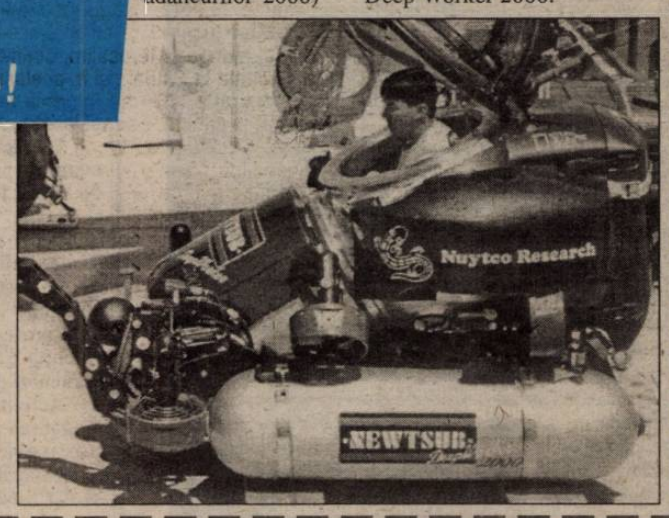

Oraşele caracatiţelor

OAMENI, ORCI ŞI MEGAPTERE

În 1981, presa canadiană relua declaraţia televizată a unei tinere care, în timp ce se scălda în apropierea unui orăşel de pe coasta Golfului Sf. Laurenţiu (provincia Quebec – Canada), a zărit un uriaş rechin albastru ce se interpusese între ea şi ţărm, tăindu-i calea de întoarcere. A început să strige după ajutor, dar împrejurimile erau pustii. Rechinul îşi micşora deja ocolurile care prevesteau atacul (rechinii albaştri se rotesc în cercuri concentrice, tot mai apropiate, înainte de a se năpusti asupra victimei) când o orcă de aceeaşi lungime cu rechinul s-a ivit pe neaşteptate, izbindu-l cu putere în flanc. A urmat o luptă furioasă din care orca, mai iute şi mai agilă, a ieşit învingătoare, rechinul îndepărtându-se în grabă, sângerând din mai multe răni. Orca s-a apropiat de înotătoare, însoţind-o la mică distanţă până la plajă, apoi a emis câteva sunete ascuţite şi s-a reîntors în larg. O singură muşcătură ar fi retezat trupul fetei ca o uriaşă foarfecă; în loc de aceasta, „balena ucigaşă" a scăpat-o de un duşman infinit mai crud şi mai periculos.

Romanii denumeau aceste cetacee *Orca gladiator („Orca luptătoare")*, englezii le-au dat numele de *Killerwhale* („Balena ucigaşă"), francezii pe acela de *Baleinetigre* (Balena tigru"). Există nenumărate mărturii şi chiar gravuri din secolele XIV-XIX care prezintă orci atacând oameni, delfini, balene şi chiar nave. Voracitatea orcilor merge până acolo încât se năpustesc câte 2-3 asupra unei megaptere de 60 t ca să-i smulgă limba ori ies afară din apă şi se târăsc pe burtă, ajutându-se de

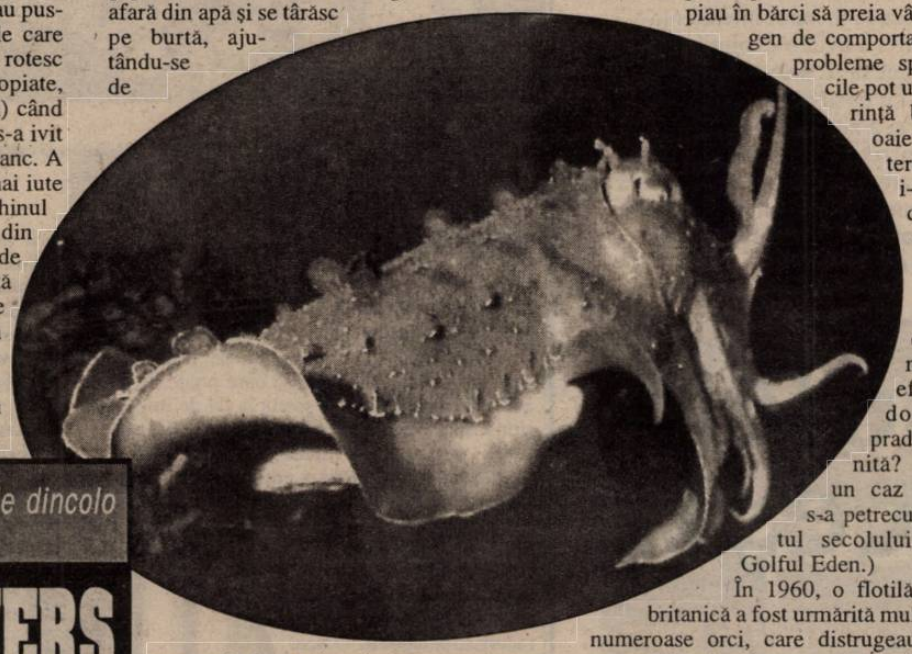

pectorale (caz unic printre cetacee) ca să se poată apropia neauzite de focile ce dorm pe banchiza antarctică. (Un caz ieşit din comun a fost şi cel petrecut în Antarctica, în 1911, când fotograful expediţiei Scott s-a aventurat pe o fâşie de banchiză ce se continua deasupra mării şi mai multe orci au spart gheaţa sub el pentru a ajunge la câinii ce-i trăgeau sania. Trebuie remarcat însă faptul că, deşi omul era o pradă uşoară, nu s-au atins de el, mulţumindu-se cu echipajul de câini.)

După cum consemna revista *„Science et Vie"* (iunie 1971) există însă şi numeroase mărturii despre „colaborarea" dintre orci şi vânătorii de balene. Cele mai cunoscute ar fi două întâmplări din secolul trecut. Una s-a petrecut în Golful Sf.Laurenţiu (Canada), unde o ceată de orci a „mânat" pur şi simplu 3 balene comune spre o balenieră americană, lăsându-i pe vânători să le omoare, apoi au smuls limbile şi buzele uriaşelor trupuri inerte şi s-au făcut nevăzute. Cel de-al doilea incident a avut loc în golful Twofold (Australia). Acolo, o ceată mare de orci a înconjurat vreo 10 megaptere, împiedicându-le să fugă în larg ori să se scufunde. Când vânătorii şi-au înfipt harpoanele în balene, acestea au încercat din nou să iasă din golf, însă orcile le-au muşcat de înotătoare, înorcându-le înapoi; după uciderea tuturor megapterelor, orcile le-au mâncat limbile şi au părăsit golful fără a se preocupa de oamenii care se apropiau în bărci să preia vânatul. Acest gen de comportament ridică probleme speciale. Orcile pot ucide cu uşurinţă balene greoaie ca megapterele. De ce i-au lăsat, ba chiar i-au chemat pe oameni s-o facă în locul lor şi au depus un minimum de efort ca să dobândească prada mult râvnită? (De altfel, un caz asemănător s-a petrecut la începutul secolului nostru în Golful Eden.)

În 1960, o flotilă de pescuit britanică a fost urmărită multă vreme de numeroase orci, care distrugeau sistematic năvoadele şi mâncau toţi peştii dinăuntru. Exasperaţi, pescarii s-au întors în port, au instalat tunuri lans-harpon pe câteva nave şi au ieşit din nou în larg. Orcile au revenit şi, curând, una, mai îndrăzneaţă, a fost ucisă. O jumătate de oră mai târziu a devenit imposibil pentru vasele dotate cu tunuri să se apropie de vreo orcă; în schimb, acestea se ţineau tot timpul după navele neînarmate, rupându-le năvoadele ca şi până atunci. Or, toate pescadoarele erau de acelaşi tip (foste corvete militare, scoase din dotarea Royal Navy – Marina Regală Britanică), având aspectul exterior şi pitura (stratul de vopsea care acoperă nava în întregime) identice. Deci orcile nu numai că au identificat vasele periculoase după un detaliu infim de pe suprastructură (ţeava tunului lans-harpon având 1,5 m lungime, iar pivotul fiind înalt de 1 m), s-au şi avertizat reciproc, printr-un sistem de comunicare perfecţionat, de prezenţa şi aspectul agresorilor, ba chiar despre natura şi raza de maximă eficienţă a armei folosite.

DAN APOSTOL

Amprente ale spiritualităţii noastre

Mănăstirea Rătești

Situată în zona vulcanilor noroioşi, în comuna Berca, judeţul Buzău, mănăstirea Rătești a fost înălţată de Căpitanul Dragomir, un membru de seamă al unei familii de militari de la sfârşitul secolului al XVI-lea. Evenimentul este atestat indirect de documente din secolul al XIX-lea, aflate în păstrarea familiei respective, care pun capăt discuţiilor privitoare la originea ctitorului. La început aşezământul a fost o mănăstire de călugări aşa cum reiese dintr-un document de la 1634. În cea de a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, fiind lipsiţi de mijloace de întreţinere, călugării au migrat spre alte mănăstiri din zonă. Viaţa monahală reînvie aici în 1752, când domeniul devine proprietatea lui Scarlet Hrisoscoleu. Acesta şi fiul său Alexandru constituie cel de al doilea rând de ctitori. După ce tatăl donează aşezământului, în 1755, livada şi grădina, în 1787 fiul întăreşte donaţia şi aici se stabilesc 16 călugăriţe venite de la Poiana Mărului. Numărul acestora creşte şi treptat aici se dezvoltă atelierele de ţesătorie şi ceramică, aici sunt realizate, până la sfârşitul celui de al doilea război, covoare deosebit de apreciate, aici a funcţionat o şcoală pentru tinere călugăriţe şi una pentru adulţi, aici a fost asigurată asistenţă medicală pentru soldaţii din cele două războaie mondiale şi pentru populaţia civilă şi tot aici a fost deschis primul orfelinat din judeţul Buzău. O deosebită atenţie s-a dat cărţii, multe tipărituri şi manuscrise de mare valoare fiind expuse în Colecţia de artă veche bisericească a mănăstirii. Construcţiile, aşezate în pantă, după un plan pătrat, sunt dominate de biserica monumentală, cu hramul Sfânta Treime, ridicată în 1844 şi constituind o interferenţă de stiluri autohtone din secolul al XIX-lea. Este un locaş impunător cu trei turle şi cu pridvor închis. Interiorul a fost pictat de Nicolae Teodorescu şeful şcolii de zugravi din dioceza Buzău ajutat de nepotul său pictorul Gheorghe Tattarescu. Clădirile din jur au balcoanele împodobite cu flori iar cimitirul este un veritabil parc. El are o mică biserică datând din 1867. De-a lungul timpurilor, mănăstirea a fost vizitată de mulţi oameni de seamă: Mihai Viteazul, Barbu Ştirbei, Alexandru Ioan Cuza, Carol I. „O oră la Rătești este o oră la porţile raiului" spunea Valeriu Anania iar ambasadorul Finlandei la Bucureşti numea această oază de linişte şi credinţă „o insulă de iubire".

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

DRUMUL INVERS

MIHAELA DOROBANŢU

Dovezi directe şi mai ales indirecte ne vorbesc despre *locuitori ai lumilor sub-pământene* care au revenit la suprafaţa Pământului. Au părăsit, pentru totdeauna sau pentru perioade limitate de timp, domeniile în care îşi duseseră viaţa generaţii întregi ale strămoşilor lor. Dar invers? Câţi oameni, oameni ca noi, au ajuns să viziteze, conduşi sau din întâmplare, lumea subterană?

O asemenea întrebare i-a pus-o Ferdinand Ossendowski, cel care ne-a călăuzit primii paşi în această fascinantă călătorie în lumile de dincolo de lumea noastră de astăzi, unui călugăr lama. Răspunsul a venit rapid şi foarte ferm: „Mulţi. Dar toţi au ţinut secret ceea ce au văzut. Când Oleţii au distrus Lhassa, unul din detaşamentele lor a ajuns în munţii de sud-est, la limita Aghartei. Acolo au primit câteva noţiuni ale unei ştiinţe misterioase, pe care le-au adus apoi la suprafaţă." Aşa s-ar explica faptul că această populaţie, ca şi cea a Calmucilor, a dat o mulţime de vrăjitori şi profeţi de mare valoare.

Sau, o altă populaţie, încă şi mai de la răsărit, o populaţie neagră, care a pătruns în Agartha şi a rămas acolo câteva secole. În final a trebuit să părăsească lumea de sub Pământ. Au revenit aducând misterul prezicerilor folosind cărţile, ierburile, sau cititul în palmă. Urmaşii lor mai există şi astăzi şi sunt cunoscuţi în întreaga lume...

Aceasta în timp ce în nordul Asiei trăieşte – cel puţin trăia pe timpul lui Osendowski, adică la începutul secolului trecut, când şi-a scris cartea – un trib, încă de pe atunci pe cale de dispariţie, care provenea din peşterile Aghartei. Membrii săi ştiau să cheme spiritele celor morţi, atunci când acestea pluteau prin aer...

Călugărul lama s-a oprit din povestit la acest punct. Poate că regreta că dezvăluise prea multe, poate pentru a-i da unui european – fiinţă ciudată şi atât de deosebită pentru el – timp să înţeleagă şi profunzimea informaţiei şi favoarea care i se făcuse. Lui Ossendowski nu-i venea prea uşor nici măcar să accepte povestirea în sine. În fond, cum ajunseseră asemenea informaţii să fie transmise de-a lungul atâtor generaţii? Cât de mult te puteai încrede într-o transmisie orală, inevitabil afectată de multiplele adausuri întâmplătoare sau voite?

Şi, parcă pentru a-i răspunde, parcă citindu-i gândurile – în fond de ce n-ar fi făcut-o? – călugărul lama a reînceput să vorbească, povestind despre savanţii panditi care de-a lungul timpurilor nu au încetat nici o clipă să scrie pe tăbliţe de piatră toată ştiinţa planetei noastre şi a altor lumi. Acest lucru, ca şi ceea ce este scris pe tăbliţe, este cunoscut înţelepţilor chinezi. A căror ştiinţă este cea mai curată şi mai înaltă din câte există. O sută dintre ei se reunesc o dată la o sută de ani într-un loc neştiut de nimeni, decât de ei, pe malul unei mări şi aşteaptă să iasă din valuri o sută de ţestoase nemuritoare. Pe carapacea lor scriu, aceşti o sută de înţelepţi ai lumii, concluziile ştiinţei veacului care tocmai s-a încheiat...

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

ACŢIUNI DE DEZINFORMARE

Potrivit conceptului sovieticilor în materie de dezinformare, aceasta presupune un conglomerat de activităţi cum ar fi:

– distribuirea de documente falsificate sau contrafăcute, scrisori, manuscrise şi fotografii;

– propagarea de zvonuri sau ştiri tendenţioase care să inducă în eroare ori să destabilizeze;

– difuzarea de informaţii false prin agenţi dubli;

– crearea şi promovarea unei imagini apologetice a realităţilor sovietice;

– comiterea unor acte fizice în scopuri psihologice.

De dezinformare s-au ocupat mai multe instituţii, între care: „Departamentul Internaţional de Studii Politice" şi „Departamentul Internaţional al K.G.B.". După 1977, apreciindu-se ca neîndestulătoare posibilităţile propagandistice existente, Biroul Politic al P.C.U.S. a hotărât crearea unei unităţi de sprijin. „Departamentul de Informaţii Internaţionale", în care au fost cooptaţi ziarişti de calibru, profesionişti de la „Radio Moscova", de la Agenţia TASS şi din alte organisme cu sarcini în domeniul propagandei.

Activitatea de dezinformare se fundamenta pe pregătirea prealabilă a mesajelor dezinformante de către o serie de instituţii, sub coordonarea K.G.B.-ului. Informaţiile primare le puneau la dispoziţie M.A.E., Ministrul Comerţului Exterior, institutele de cercetare pentru diverse state, precum şi ofiţerii acoperiţi din cadrul ambasadelor.

Materialele prelucrate erau folosite atât în propaganda internaţională cât şi în cea internă. Dezinformarea diferă de propaganda obişnuită prin aceea că sursele sale autentice rămân secrete, iar formulele în care se acţionează implică operaţiuni clandestine iniţiate, planificate şi controlate permanent de Departamentul „D" (Dezinformare) din cadrul K.G.B.

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Câteva exemple tipice dezinformării sovietice

În anul 1966 agenţii K.G.B. din Franţa reuşesc să sustragă câteva planuri ale avionului de interceptare francez „Mirage 3". Sovieticii au, însă, nevoie de un „Mirage 3" care să zboare în condiţii de luptă simulată. Aparatul are mai multe caracteristici superioare M.I.G.-urilor şi dispune de aparatură electronică specială. Agenţi K.G.B. din Liban încearcă să determine un pilot să aterizeze cu un asemenea aparat la Baku (U.R.S.S.). Pilotul sesizează autorităţile libaneze, agenţii sovietici sunt prinşi iar cazul este mediatizat. Dezinformarea sovietică intră imediat în acţiune. Agenţi importanţi din Liban, Irak, Siria şi Egipt sunt contactaţi şi instruiţi că afacerea „Mirage" este o provocare americană menită să perturbe relaţiile sovieto-libaneze. Atmosfera ce se face în aceste ţări determină guvernul libanez să interzică difuzarea oricăror ştiri în legătură cu cazul şi să ceară corespondenţilor străini să nu mai facă publicitate pe această temă.

Demonstraţiile, grevele şi tulburările organizate în diferite ţări pentru a afecta moralul populaţiei şi pentru discreditarea politică fac parte integrantă din acţiunile de dezinformare, cu scopul diversionist – destabilizatoare.

Se susţine, pe bună dreptate, că demonstraţiile publice sunt foarte utile şi că, deşi nu sunt niciodată spontane ele apar ca atare şi din aceste motive interesează totdeauna publicul. O demonstraţie bine organizată poate crea o impresie falsă asupra stării de spirit dintr-o ţară. Astfel în 1968, în S.U.A., 6000 de oameni protestau împotriva războiului din Vietnam, în timp ce numai şapte persoane protestau în faţa ambasadei sovietice împotriva invadării Cehoslovaciei. La Tokio, mii de oameni demonstrau împotriva condiţiilor de transferare a bazei de la Okinawa, neexistând, în schimb, nici o reacţie în legătură cu refuzul ruşilor de a transfera insulele Kurile.